

SPECIAL COLLECTION

SC 1827A

PRESENTED BY

Rev. J. C. B. Mayor.

Class 488.7. 1° U16 Vol.

Prop. No 26000

Edward Austen

July 1st 1783

2/12/0

Thalassia testudinum

D

Alii

V

Co

H

PE

Op

ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.
SIVE NOVUS
Historiarum, Fabellarumque
D E L E C T U S;

EX

ÆLIANO, || ARISTOTELE,
POLYÆNO, || MAX. TYRIO,

Aliisque probatissimis Scriptoribus Græcis,
desumptus.

VERSIONE et Notis Illustravit
JACOBUS UPTON, A. M.

COLLEGII REGAL. apud CANTABR. antehac
SOCIUS.

Huic Novæ EDITIONI nunc primùm accessere

Tres ORATIONES FUNEBRES
PERICLIS, LYSIÆ et PLATONIS;

Cum VERSIONE etiam, Notis, et INDICE.

Opus ad erudiendæ JUVENTUTIS gratiam
editum.

ETONÆ excudit J. POTE.

MDCC LXXV.

SC 1827A

Authorum Nomin a,

Qui hoc Libro continentur.

CLAUD. ÆLIANUS.

POLYÆNUS.

ARISTOTELES.

DIONYS. HALICARNASS.

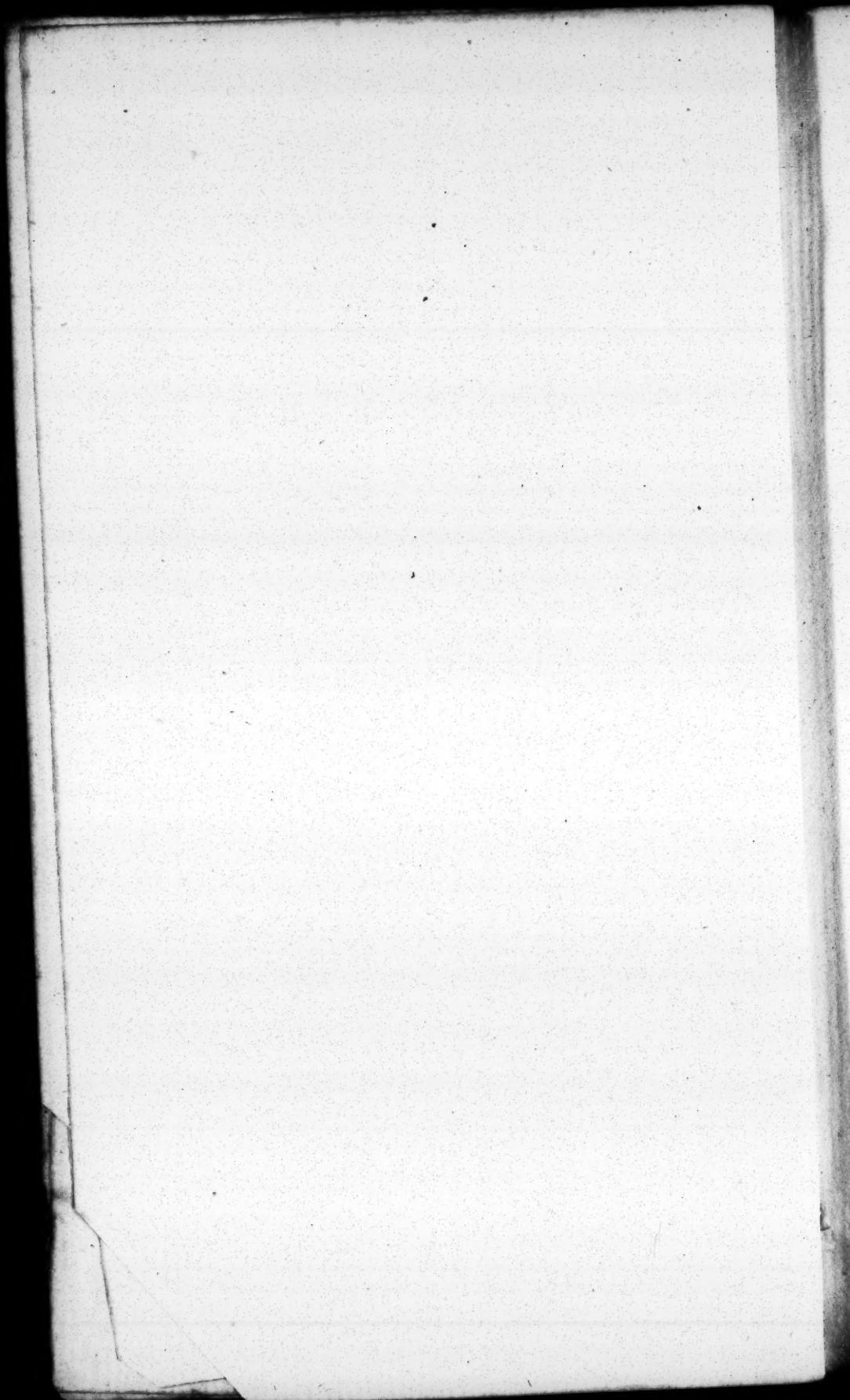
MAXIMUS TYRIUS.

HERODOTUS.

PERICLES.

LYSIAS.

PLATO.

LECTORI.

ETSI quæstio inter eruditos difficilis, Fabio etiam judice, habeatur, qui prælegendi sint authores *Incipientibus*, ad alenda primarum ætatum ingenia accommodati, nec bonis interea moribus (quod præcipue cavendum est) officiant; hac tamen in re plerisque omnibus summo assensu convenit, vario rerum oblectamento, et grata novitate ad studia et disciplinas excitandos esse. Hac enim gaudent impensius juvenes; (ut magna pars studiosorum etiam ætate proiectiori amœnitates quærimus) hâc discendi labor, et literarum si qua sint tædia, sensim minuuntur. Id igitur in primis hoc Delectu faciendo studui, ut haberet ætas puerorum improvida, quo se oblectaret, argumenti varietate capta, et res pariter utilissimas memoriæ mandaret.

Quem mihi finem confectione hujus libri ubi proposueram, statim Æliani *Variam Historiam*, quo nihil ad ingenia adolescentium aptius, nihil eleganterius; eorum adeò, qui fabellas conscripsere, omnium facile principis, qua potui cura perlegere decrevi: Cujus ferè omnia mihi cum arriderent, ea tamen potissimum delibanda judicavi, quæ ad rem institutam pertinerent, et tam dissentium quam docentium animis facili semper et aperto sensu viderentur placitura.

Huic Polyænum adjunxi, comitem duci parem; cum sit scriptor eruditione nemini ferè veterum secundus,

LECTORI.

cundus, et, teste Casaubono, antiquus, acutus et elegans. Fuit autem è Macedonia oriundus, sed Romæ sub Antonino et Vero causas orator egit. Qui cum insignem è foro laudem retulisset, eam altero ingenii fœtu cumulatatiorem facere voluit; horis subsicivis præclara imperatorum ac ducum facta, quæ vulgo *Stratagemata*, seu doli militares appellantur, luculento admodum stylo et brevitate non imitanda, octo libris persecutus. Hinc etiam ὀλίγην ἀνέστη desumptam habes; id quod à nobis res ipsa postulare visa est, ne in nimiam inde molem hæ paginæ ex crescere.

De reliquis nihil dicam, summis dicendi magistris, et omnem pœne humani ingenii laudem supergressis; quos instituta oratione si quis orbi literato eat ambitiose commendatum; idem, arbitror, Solis lumen non inepte laudaverit. Nec pluribus differendum puto, cur pueris ediscendos censeam aut Aristotelem aut Platonem aut Herodotum. Res per se satis constat; nec multis opus est, ut opinioni meæ fidem adstruam. Neque enim quod selegimus, horum exsuperat ingenia, modò qui docet, ipse intelligat.

Sed ad me tandem ut veniam. Auctores, unde hæc nostra instituuntur Collectanea, quanta fieri potuit fide et diligentia, recensui.

Notas partim ex doctissimorum commentariis sumptas, partim de meo, singulis paginis subjeci, quæ lucem aliquam argumento allaturæ essent. Doctis quidem otiosæ videbuntur; sed cum omnia ferè pueris, νεωσὶ τῇ μαθήματος ἀπτομένοις, difficultia sunt, ne id mihi vito detur, non multum vereor.

Verfio

LECTORI.

Verſio ad Ælianum et Polyænum Justi Vulteji
est. Ad reliquos vulgatissima est, subinde emen-
data.

Hæc habui, amice Lector, dicenda de hoc nos-
tro labore, quem tibi in manus iterum commen-
do, sperans me non omnino operam perdidisse.

Hactenus cl. Upton. — *In hac verò Delectūs Up-
toniani Editione, viſum est Collectaneis ejus Excerpta
quædam ex Platone, et Herodoto adjicere; præci-
pue, operæ pretium existimavimus huic libello Tres
Orationes Periclis, Lysiæ, et Platonis subjicere, id-
que gratiâ Juventutis generosæ, ut eorum animi ad
Patriæ amorem primâ ætate accenderentur: nam, si
ut ait Horatius, “*Dulce et decorum sit pro Patria
mori;*” non minus certo per honestum et jucundum est
ad Patriam vivere; præterea hæc Orationes a viris
eruditis in summo honore et æstimatione semper ha-
bentur.*

Reſtat dicendum, in edendis his Orationibus nos
secutos esse Editiones melioris notæ. *In Lysiam verò
et Platonem notulæ quædam ex editione illorum
celeberr. Oratorum edita Cantab. A. D. 1696,
haſtæ sunt: Et, ne quid ad utilitatem studioſae Ju-
ventutis deſſet, Indicem Novum Historicum (que
ſummatim præcipua omnia in hoc libello continet)
nunc primū dedimus.* Vale.

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

120000

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α

Τῶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἐκδοθέντων.

ΑΙΛΙΑΝΟΤ.

ΚΕΦ.

α. ΠΩΣ ὁ Σωκράτης τὸν τῷ Ἀλκιβιάδῃ
τύφον ἀνέσειλεν. Pag. 1.

β'. Πῶς ἡ Γνάθαινα ἐταῖρα κατεσίγασε λά-
λον 2.

γ'. Πῶς οἱ τῶν Μιτυληναίων σύμμαχοι ἀφ-
σάμενοι ἐτιμωρήθησαν. ib.

δ'. Περὶ Σωκράτες, ὅτε τὸ κώνειον ἔπιεν. 3.

ε'. Πῶς αἱ Βεβλημέναι ἐν Κρήτῃ αἴγες θερα-
πεύονται 4.

ζ'. Περὶ μεγαλοφροσύνης τῷ Θεμισοκλέες ib.

ζ'. Περὶ Τυράννων, ἐκ τῶν τῷ Αἰσώπῳ 5.

η'. Πῶς ὁ Ἀριστότελης Ἀλέξανδρον ὄργιζόμε-
νον· ωραύναι ἐπείραστεν ib.

θ'. Περὶ γήρως 6.

ι'. Περὶ τῆς τῷ Αἰνείᾳ εὔσεβείας, καὶ τῷ τῶν
Ἐλλήνων ἐλέες ωρὸς τὰς Τρῶας ib.

ιά. Περὶ Θεμισοκλέες 7.

ιβ'. Περὶ Λεωνίδης, καὶ τῶν τριακοσίων ἐθελο-
τὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος ἀποθανόντων 8.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α.

ΚΕΦ.

ιγ'. Περὶ Φιλίππων ἐν νίκῃ ἐγκρατείας, καὶ τίνος ἐβέλετο ἀναιμηνήσκεσθαι 9.

ιδ'. Περὶ Λακεδαιμονίων γυναικῶν ib.

ιε'. Περὶ Ἀλεξάνδρου Θεὸν ἐαυτὸν καλεῖσθαι Βελομένες 10.

ιγ'. Πῶς ὁ Ἀννων ἐκθεῖν ἐαυτὸν ἐβέλετο 11.

ιζ'. Περὶ Ἀντιγόνης Βασιλέως προστητος ib.

ιη'. Περὶ τῶν συμφροτάτων τεθρίππων, καὶ δισίχχες ἐλεγείς 12.

ιθ'. Περὶ Θρασύλλου παράδοξες μανίας 13.

ικ'. Περὶ Καίσαρος, καὶ Πομπηΐς ἐπιμελείας ὑπὲρ τῆς μανθάνειν ἢ προσῆκεν πρὸς τὸ καλῶς ἄρχειν ib.

ικά'. Ἰσμηνίας αἰσχύνης χωρὶς, πῶς Περσῶν Βασιλεῖ προσεκύνησεν ib.

ικβ'. Περὶ Σεύξιδος Ἐλένης εἰκόνος, καὶ Νηκοστράτης ζωγράφου 15.

ικγ'. Αἰσχύλος ἀσεβείας κριθεῖς, πῶς διεσώθη 16.

ικδ'. Περὶ μεταβολῆς Τύχης ib.

ικε'. Περὶ Ἀλεξάνδρου τῆς Φεραίων τυράννου ὠμότητος 17.

ικζ'. Ὁτι ἀμνησίκακος ὁ Φωκίων 18.

ικζ'. Περὶ Ἀναξαγόρου ἀνδρείας τὸν τῶν τέκνων θάνατον ἐνεγκίντες ib.

ικη'. Ὁτι Ταχως δι' ἀβροτέραν δίαιταν ἐτελεύτησε 19.

ικθ'. Παρὰ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α.

ΚΕΦ.

κθ'. Παρὰ τίνος ἔμαθον τὰ νόμιμα οἱ Αἰγύπτιοι. Καὶ περὶ τῶν ἐκείνων δικασῶν *ib.*

λά'. Περὶ Διονυσίου, καὶ Φιλίππου 20.

λα'. Κρητῶν νόμος περὶ μαθημάτων 21.

λβ'. Πῶς ὁ Σωκράτης ἐθάρσυνε τὸν Ἀλιβετάδην, ὡς εἰ μηκέτι μᾶλλον τῷ πρέποντος εὐλαβεῖσθαι τὸν δῆμον *ib.*

λγ'. Ὁτι οἱ Ρωμαῖοι τὴν τῷ ιατρῷ τῷ Πύρρῳ ἐπιβελήν εἰ προσήκαντο 22.

λδ'. Πῶς εἶχε πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ὁ Περικλῆς *ib.*

λε'. Περὶ τῶν τὸς τῶν Ἐφέσων Θρόνων ἀστέλλω χρισταμένων 23.

λσ'. Περὶ Ἱέρωνος καὶ Θεμισοκλέες *ib.*

λζ'. Σύγρισις Δημητρίου καὶ Τιμοθέου σφατηγῶν 24.

λη'. Ἀλεκτρυόνων ἀγῶν πόθεν ἀρχὴν ἔλαβεν *ib.*

λθ'. Πῶς τινὲς τὰ σκώμματα ἡνεγκαν 25.

μί'. Ὁτι μηδεὶς τῶν Βαρβάρων ἄθεος 26.

μά'. Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆς τῷ Πάριδος λύρας 27.

μβ'. Περὶ μεγαλοφροσύνης Κράτητος *ib.*

μγ'. Περὶ Ὀλυμπιάδος ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τεθυηκότι καὶ ἀτάφῳ δυσχεραινόσης 28.

μδ'. Περὶ φιλοκάλιας Ξενοφῶντος 29.

μέ'. Ὁτι ὁ Δημοσθένης, καλῶντος τῷ Διογένει, εἰς καπηλεῖον ἐκ ἥθελεν εἰσιέναι *ib.*

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α.

ΚΕΦ.

με'. Περὶ Καλάνε ἐκεσίας τελευτῆς 30.
 μζ'. Διὰ τί ὁ Ἀριστέλης ἀπέλιπε τὰς Ἀ-
 θήνας 31.
 μη'. Περὶ Τιμοθέου, καὶ ἄλλων ὡδὲν ὠφελη-
 θεντῶν ὑπ' ἴδιας ἀνδραγαθίας 32.
 μθ'. Περὶ Φωκίωνος ib.
 ν'. Περὶ Κλεινίσ καὶ Ἀχιλλέως μισικῆς τὴν
 ὄργην ἀνασέλλειν φιλέντων 33.
 να'. Περὶ τῶν ὑπὸ Κλεομένες ῥηθέντων ὑπὲρ
 Ομῆρος καὶ Ἡσιόδου 34.
 νβ'. Περὶ τινὸς ἡδέως ἀποθυήσκοντος, ὅπως ἀν
 ἴδοι τινὰς τῶν τεθνεώτων ib.
 νγ'. Περὶ Πλάτωνος 35.
 νδ'. Ὅτι ἐνίστε μὲν μήτε ἐν θανάτῳ κακῶν
 ἐστιν ἀναπαῦσαι· καὶ περὶ Παυσανίας 36.
 νε'. Περὶ γέροντος Κείσ τὴν τρίχα Βαψάμε-
 να ib.
 νς'. Λυσάνδρος, ἡ Φιλίππη, ἀπόφθεγμα πε-
 ρὶ Ἐπιορκίας 37.
 νζ'. Πῶς ὁ Μακαρεὺς ὑπὲρ τῆς ἑαυτῆς ἀπη-
 νείας ὑπὸ τῶν Θεῶν ἐτιμωρήθη ib.
 νη'. Περὶ πραγμάτων μειώσεως καὶ φθορᾶς,
 καὶ τῷ Κόσμῳ αὐτῷ 39.
 νθ'. Πῶς ὁ Πεισίστρατος τοῖς ἑαυτῷ πολίταις
 ἐχρῆτο 40.
 ξ'. Περὶ Ἀληθείας, καὶ Ἐυεργεσίας ib.
 ξα'. Περὶ Θηραμένες ib.
 ξβ'. Περὶ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α.

ΚΕΦ.

ξβ'. Περὶ μεγάλης ῥοῖᾶς τῷ Περσῶν βασιλεῖ
δεδωρημένης 41.

ξγ'. Ὄτι οἱ Αἰγύπτιοι καρτεροὶ ἐν ταῖς βα-
σάνσις· καὶ περὶ Ἰνδῶν γυναικῶν ib.

ξδ'. Τί ἐλεγεν ὁ Διογένης περὶ Μεγαρίων 42.

ζε'. Περιήγησις τῶν Θετταλικῶν Τέμπων ib.

ξε'. Πῶς ὁ Ἀνταλκίδας ἥλεγχε δῶρον μύρῳ
βεβαμμένον αὐτῷ πεμφθεν 47.

ξζ'. Περὶ τῷ οἰκέτῃ τῷ Διογένεις ὑπὸ κυνῶν
διασπασθέντος ib.

ξη'. Πῶς ὁ Μέτων ἐρρύσατο ἐαυτὸν τῆς ἐξό-
δου, καὶ περὶ Ὁδυσσέως μανίας 48.

ξθ'. Σκύθες τινὸς ἀπόκρισις περὶ ῥίγυς. ib.

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ.

α'. Πᾶν	50.
β'. Σόλων	51.
γ'. Βίας	52.
δ'. Θεμισοκλῆς	ib.
ε'. _____	53.
ϛ'. _____	54.
ζ'. Αρισέιδης	ib.
η'. Αρχιδάμος	55.
θ'. _____	ib.
ι'. Αγησίλαος	56.
ια'. _____	57.
ιβ'. _____	ib.
ιγ'. _____	58.
ιδ'. Ἐπα-	

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α.

ΚΕΦ.

ιδ'.	Ἐπαρμινώνδας	59.
ιε'	_____	ib.
ις'	_____	60.
ιζ'	Ιπποδάμας	ib.
ιη'	Ἀριστομένης	61.
ιθ'	_____	62.
ικ'	Ηγητορίδης	63.
ιαά.	Ιφικράτης	64.
ιβ'	_____	ib.
ιγ'	_____	65.
ιδ'	_____	ib.
ιε'	Γέσκων	66.
ιεσ'	Τιμολέων	67.
ιζζ'	Ζώπυρος	68.
ιηή.	Ἀλέξανδρος	69.
ιθθ'	_____	ib.
ιλ'	_____	70.
ιαά'	_____	ib.
ιββ.	_____	71.
ιγγ'	_____	72.
ιδδ'.	Καμβύσης	73.
ιι'	Ξέρξης	ib.
ιςδ'	Μιθριδάτης	74.
ιζζ'.	Σουρήνας	75.
ιηή.	Νουμᾶς	76.
ιθθ'.	Ταρκύνιος	77.
ιι.	Μούκιος	78.
μαά'.	Μάρ-	

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α.

ΚΕΦ.

9.	μά'. Μάρκελλος	79.
ib.	μβ'. Σκηηπίων	80.
ο.	μγ'. ———	81.
ib.	μδ'. Καϊσαρ	82.
ι.	μέ'. ———	83.
2.	μβ'. ———	ib.
3.	μζ'. Σεμίραμις	84.
4.	μη'. Κλοιλία	85.
ib.	μθ'. Πορκία	86.
5.	ύ'. Ἀργολίδες	87.
ib.		

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

67.	α'. Στησίχορος	89.
68.	β'. Αισωπος	90.
69.		

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝ. ΙΣΤΟΡ.

70.	γ'. Μενένιος Ἀγρίππας	91.
ib.		

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΙΟΥ.

71.	ε'. Πόθεν τὰ κακά	95.
72.		

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

73.	σ'. Φαιδων, ἡ περὶ Ψυχῆς	96.
74.	ξβ'. Περὶ τῶν τετελευτηκότων ἐν ἄδε	97.
75.	κη'. Ψυχὴν εἴναι θείω καὶ ἀθανάτῳ καὶ μο-	
76.	νοειδεῖ καὶ ἀδιαλύτῳ ὁμοιότατον	99.
77.		
78.		
Μάρ-	νξ'. Ψυχὴν	

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α.

ΚΕΦ.

ν ^τ · Ψυχὴν εἶναι αὐθάνατον καὶ αὐδιάφθο-	100.
ρον	
ν ^ξ · Ψυχὴ ἐπιμελείας δεῖται —	101.
η· Ὁ Σώκρατης ωρὸς τὸς Θεὸς ἐλπίζει αφίξεσθαι	102.
κθ· Περὶ τῆς μετεμψύχωσεως	103.

ΗΡΟΔΟΤ. ΑΛΙΚΑΡΝ. Ι Σ.Τ.

η· Κροῖσος	105.
θ· Ἀρίων	106.
ι· Γολυκράτης	108.
ια· Ψαμμήτιχος	110.
ιβ· Ἀνθρώπῳ ψυχὴ αὐθάνατος	112.
ιγ· Καμβύσης	ib.
ιε· Πεισίστρατος	113.
ις· Βίας	114.
ιη· Σέθων	115.
μν· ερὶ ἥθεος τῶν Περσέων	117.
ξ· Περὶ τῆς ἀσωτίας τῶν Περσέων	118.

Θ Ο Τ Κ Υ Δ Ι Δ.

Τπόθεσις ἐπιτάφιος Περίκλεις	123.
Περίκλεις λόγος ἐπιτάφιος	125.
Λυσίω λόγος ἐπιτάφιος	138.
Πλάτωνος ἐπιτάφιος λόγος	164.
Πίναξ	

ΕΚ ΤΗΣ
ΑΙΛΙΑΝΟΥ
ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Κ Ε Φ. d.

Πᾶς δὲ Σωκράτης τὸν τὸν Ἀλκιβιάδην τίχει αἰνέσθεν.

ΟΡΩΝ δὲ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλέτῳ, καὶ μέγα φρονεύντα ἐπὶ [τῷ περιεστίᾳ καὶ] τοῖς ἀγροῖς, πραγματεύεται αὐτὸν εἰς τινα τῆς πύλεως τόπον, ἐνθα ἀνέκειτο ² πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε [τῷ Ἀλκιβιάδῃ] τὴν Ἀττικὴν ἐταῦθα ἀναζητεῖν. Ὡς δὲ εὗρε, προσέταξε τὰς 3 ἀγροὺς τὰς ἴδιας διαθῆσαι. Τῷ δὲ εἰπόντος, Ἀλλ' ἐδαμεῖ γεγραμμένοις εἰσίν. “Ἐπὶ τέτοις” [8v.] εἶπε, “μέγα φρονεῖς, οὕτωρ εἰδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσίν”;

B

Πᾶς

1. [Ὀρῶν] Stolæum sequor; qui meliorem (ut Schefferus notat) Ἀλιανού codicem, quam hodie extat, habuisse videtur.

2. [Πινάκιον] Tabulam Geographicam intelligit.

Aristophanes in NUBIBUS, Act. 1. Sc. 2.

Αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης εἴρεται;

Αἴδε μὲν Ἀθηναῖς.

3. [Ἄγρες τὰς ἴδιες] Habuit tantum Alcibiades γῆς πλάτηα εἰδὲν πινάκιον, “agri jugera non planè trecenta, in pago Echiade”. Et tantilla terre portio merito in tabula Geographicica nusquam apparuit. KUHNIIUS.

Κ Ε Φ. β'.

Πῶς οἱ Γνάθαινα ἔταιρα κατεσίγαστο λάλον.

Αφίκετο ἐξ Ἑλλησπόντου παρὰ τὸν ἔταιρον τὸν Ἀττικὸν, Γνάθαιναν, ἐραστὸν, κατὰ κλέος αὐτῆς. Παρὰ πότον ἐν πολὺς ἦν λαλῶν, καὶ ἐδόκει φορτικός. Υπολαβεῖσα ἐν οἱ Γνάθαινα, “Εἶτα εἰ σὺ μέντοι “λέγεις” (εἰπεν) “ηκεῖν ἐξ Ἑλλησπόντου; Τὸ δὲ ὄμολογόσαντος “Καὶ πῶς,” εἰπεν, “ἐκ ἔγνωσ τῶν ἐκεῖ πό-“λεων τὸν πρώτην; Τὸ δὲ εἰπόντος, “Καὶ τίς ἐσίν;” “Ηδε ἀπεκρίνατο, “Σίγειον” Καὶ ἐμμελῶς 4 διὰ τὴ δύναματος κατεσίγαστον αὐτόν.

4 διὰ τοῦ δύναματος] Hunc lusum verborum nemo fere veterum aspernabatur. Sed de Gnathæna, acutissimi ingenii muliere, multa habet Athenæus libro decimo tertio, ubi et hanc rem breviter tangit: Πρὸς αἰδολοσχην τινὰ διηγέμενον, ὅτι παραχέγονεν αὐτὸν Ἑλλησπόντου, “Πῶς ἐν”, φησὶ, εἰς τὸν πρώτην πόλιν ἀλλ ἦκες τῶν ἐκεῖ; Τοῦ δὲ εἰπόντος, “Εἰς τοῖς”; “Εἰς Σίγειον”—εἰπε.

Κ Ε Φ. γ'.

Πῶς οἱ τῶν Μιτυληναίων σύμμαχοι ἀριστάμενοι ἔτιμαρθίζονται.

Ηνίκα τῆς Θαλάσσης ἔρξαν Μιτυληναῖοι, τοῖς ἀριστάμενοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἔκεινην ἐπίρτησαν. “Γράμματα 5 μὴ μανθάνειν τὰς παῖδας “αὐτῶν, μηδὲ μεσικὴν διδάσκεσθαι” Πατῶν κολασίων ἱγνούμενοι βαρυτάτην εἶναι ταῖτην, ἐν ἀμαθίᾳ καὶ ἀμεσίᾳ καταβιῶνται.

Περὶ

5 Μὴ μανθάνειν] Notum illud Juliani edictum in Christianos, sed alio fine proposito; de quo ita Marecellinus: “Illud autem “inclemens, obruendum perenni silentio, quod arcebat docere magistros Rhetoricos et Grammaticos, ritus Christiani cultores”.

Κ Ε Φ. δ'.

Περὶ Σωκράτεος, ὅτε τὸ κάνειν ἔπι.γ.

ΟΤΕ ἦκεν 6 ἡ ναῦς οὐ ἐκ Δήλου, τὸν καὶ ἔδει Σωκράτην ἀποθύσκειν, ἀφίκετο εἰς τὸ δεσμωτήριον Ἀπολλόδωρος, ὁ τὸ Σωκράτεος ἑταῖρος, χιτῶνα τε αὐτῷ φέρων ἐρίων πολυτελῆ καὶ εὐπέρτριον, καὶ ιμάτιον τοιούτοις καὶ ἥξις ἐνδύντα αὐτὸν τὸν χιτῶνα, καὶ ιμάτιον περιβαλλόμενον, εἴτα γέτω πιεῖν τὸ 8 φάρμακον. 9 Ἐλεγε γάρ αὐτῷ οὐ καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρήσειν, εἰ ἐν αὐτοῖς ἀποθάναι. Καὶ γάρ γένεται 1 προκεισθαι σὸν τῷ κόσμῳ τὸν γεκρόν τούτον τι ἀδίξει. 2 Ταῦτα τὸν Σωκράτην ὁ Ἀπολλόδωρος. 3 Οὐδεὶς ἐκ ινέσχετο, ἀλλ' ἔφη πρὸς τὰς ἀμφὶ τὸν Κρίταν, καὶ Σιρμίαν, καὶ Φαιδίναν.

B 2

“ Καὶ

6 Ἡ ναῦς] Navem. intellige singularem: quam et Δηλιάδα et Salaminiam vocavere. Τοτό ἐστι τὸ πλεῖον, ὡς φασιν Ἀθηναῖον, ἐν ᾧ Θησεὺς ποτὲ εἰς Κρήτην τὰς δύο ἔπτα ἑκαίνιες ὥχετο ἀγωνίας, καὶ ἐσώσεται καὶ αὐτὸς ἐσώθη. Τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος εὑρέσθαι, ὡς λέγεται, τότε εἰ σωθεῖν, ἐκάτετος ἔτες θεορίαν ἀπάξιν εἰς δῆλον. Ἡ δὲ διὰ καὶ νῦν ἔτι ἐξ ἑκαίνια κατ' ἐμαυτὸν τῷ θεῷ πέμπεσιν. PLATO, ad init. Phæd.

7 Καὶ ἔδει] “ Nam, ante ejus reditum, de damnatis supplicium sumi, legibus Atheniensium prohibitum erat.” SCHEFF.

Plato, in loco supra adducto: Ἐπειδὴν δὲν ἀρξανται τῆς θεορίας, νόμος εἰν αὐτοῖς εὐ τῷ χρόνῳ τέτω καθαρεύειν τὸν τοῖλιν, καὶ δημοσίᾳ μηδέται αποκτιννύνται, πρὶν δὲν εἰς Δῆλον ἀφίκηται τὸ πλεῖον, καὶ πάλιν δεύτερο.

8 Φέρμακον] Κάνειν, Latinè cicuta. “ Cicuta venenum est, publica Atheniensium poena invisa.” PLINIUS.

9 Ἐλεγε γάρ αὐτῷ] Malum αὐτὸν, accusandi casu.

ο Καλῶν ἐνταφίων] Ita mortuo Abradatæ Cyrus apud Xenophonem ornatum pulcherrimum parari jubet. Γαδάταν δὲ καὶ Γαερίαν ἑκέλευσον ὅτι δύναντο λαβόντας καλὸν κόσμημα αὐτῇ φίλῳ καὶ αὐτῷ πετελευτικότι, μεταδιδόντεν.

ι Προκεισθαι] Antea προκεισθαι legebatur; ita fecimus ex Gefneri correctione. Est autem mortuis proprium, cum in lectione compositi, pedibus ostium spectantibus, in atrio proponuntur.

2 Ταῦτα τὸν Σωκράτην] Hanc ellipsis defendi posse vix arbitror. Praepositio πρὸς inferenda videtur; ut hoc loco, Καὶ ταῦτα Σωκράτεος πρὸς Ἀλκιβιάδην. Vide infra, Κ Ε Φ. λεγ'. p. 21.

4 ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

“Καὶ πῶς ὑπὲρ ἡμῶν καλᾶς Ἀπολλόδωρος ἔτω
“δοξάζει, εἴγε αὐτὸς πεπίσευκεν, ὅτι μετὸς τὴν ἐξ
“Ἀθηναίων φιλοτισίαν, καὶ τὸ τῆς φαρμάκου πόμα,
“ἔτι ἔτως ὄφεται Σωκράτην; Εἰ γὰρ οἴεται ζ τὸν
“ὅλιγον ὑπερον ἐρρίμενον ἐν ποσὶ καὶ κειτόμενόν γ,
“Ἐμὲ εἶναι, δῆλος ἐστὶ Με 4 ἐκ εἰδῶς”.

3 Τὸν ὄλιγον ὑπερον] Quā ratione etiam dicitur μικρὸν ὑπερον. Sed et Plato, unde sua habet Ἀelianus, ὃν ὄφεται ὄλιγον ὑπερον. KUHNUS: qui ἔτι ἔτως ὄφεται explicat, “ita demum vi-“debit”.

4 Οὐκ ἐιδώς] “Nam, ex Socratica Philosophia, corpus non pars, sed vinculum et carcer hominis.” SCHEFF.

Κ Ε Φ. ε'.

Πῶς αἱ βιβλικένται ἐν Κρήτῃ αἴγες θεραπεύονται.

Οἱ Κρῆτες εἰσι τοξεύειν ἀγαθοί· καὶ ἐν καὶ τὰς
αἴγας βέλλεσιν ἐπ' ἀκροῖς νεμομένας τοῖς ὄρεσιν.
5 Αἱ δὲ βλιθεῖσαι παραχρῆμα τῆς δικτάμνυ βοτάνης
διέτραγον, καὶ ἀμα τῷ γεύσασθαι, ὅλα ἔκεινα τὰ
βέλη ἐκπίπτει.

5 Αἱ δὲ βλιθεῖσαι] Aristoteles: Αἱ ἐν Κρήτῃ αἴγες, ὅταν τοξεύ-
θωσι, ζητεῖσιν (ὡς ἔοικε) τὸ δίκταμνον τὸ ἔκει φυομένον. ὅταν γὰρ
ἀγαθοί, εὐθὺς ἐκβάλλονται τὰ τοξεύματα.

— “non illa feris incognita capris
“Gramina, cum tergo volucres hæsere sagittæ”.
VIRG. Aeneid. xii. ver. 414.

Κ Ε Φ. ζ'.

Περὶ μεγαλοφροσύνης τῆς Θεμισοκλέεως.

Ἐπανήει ποτὲ ἐκ διδασκαλείς παῖς ἔτι ὃν Θε-
μισοκλῆς. Εἴτα προσιόντος Πεισιράτη, ὃ πατ-
σαγωγὸς ἔφη τῷ Θεμισοκλεῖ, Μικρὸν ἐκχωρῆσαι τῆς
οἰδεῖς

οδί, 6 προσάγοντος τῷ Τυράννῳ. Ὁ δὲ καὶ πάνυ ἐλευθερίως ἀπεκρίνατο· “Αὗτη γὰρ” [εἰπεν] “αὐτῷ εἰς χρίσαντος οὐδός”; Οὕτως ἄρα εὐγενές τι καὶ μεγαλόφρον εὐεφαίνετο τῷ Θεμιτοκλεῖ καὶ εὖ ἔκεινος.

6 Προσάγοντος] Ellipsis est τῷ εἰαυτῷ quod subintelligi videtur.

Κ Ε Φ. ζ'.

Περὶ Τυράννων, ἐκ τῶν τῷ Αἰσώπῳ.

ΦΡΥγίος 7 ἔτος λόγος· ἔστι γὰρ Αἰσώπῳ τῷ Φρυγίῳ. 8 Ὁ δὲ λόγος φησὶ, Τὴν ὑν, ἐὰν αὐτῆς τὶς ἀψιται, βοῶν, καὶ μαλαγε εἰκότως. Οὔτε γὰρ ἔρια ἔχει ὑς· γάλα, γάλα τι, πλὴν τῶν κρεῶν, παραχρῆμα ὃν ὀνειροπολεῖν τὸν θάνατον εἰδυῖαν εἰς ὃ, τι τῶν χρησίμων αὐτὴ πέφυκε λυσιτελῆς εἶναι. Εοικαστὶ δὲ τῇ ὑι [τῇ Αἰσώπῳ] οἱ Τύραννοι ὑποπτεύοντες, καὶ δεδοικότες πάντα· ἵσασι γὰρ, δτι, ἀσπερνοῦς, ὁφείλαστοι καὶ ἐκεῖνοι 9 τὴν ψυχὴν πᾶσι.

7 Οὗτος λόγος] Ita et alio loco Ἀelianus, absque articulo: Λόγος ἔτος Ἀριστοτέλης· quem tamen hīc excidisse arbitror.

8 Ὁ δὲ λόγος] Hæc adjeci ex Stobæo, quem hac etiam in fabula fecutus sum: nostri enim Ἀeliani contextu (ut utrosque inter se conferenti apparebit) multo luculentior videtur ac emendatior.

9 Τὴν ψυχὴν] “Ita homines erectioris animi statuebant, etiam singulis tyranni interficiendi potestatem esse.” SCHEFF.

Cicero l. iii. De Offic. “Num igitur se adstrinxit scelere, si qui “tyrannum occidit, quamvis familiarem? Populo quidem Romano “non videtur, qui ex omnibus præclaris factis illud pulcherrimum “existimat”.

Κ Ε Φ. η'.

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης Ἀλέξανδρον ὄργιζόμενον πραῦναι ἐπιτραστον.

Αλέξανδρον Ἀριστοτέλης ὄργιζόμενον πραῦναι βελόμενος, καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλὰ, ταυτὶ

6 ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΔΙΑΝΟΥ

τὶ πρὸς αὐτὸν γέγραφεν· “Ο θυμὸς καὶ οὐ ὄργη ἐ^π
“ πρὸς Ἰσαή, ἀλλὰ πρὸς οὐρέιτονας, γίνεται· Σοὶ δὲ
“ καρδίας Ἰσαή”.

Κ Ε Φ. θ.

Περὶ γέρων.

Επίχαρμόν φασι, πάνυ σφόδρα πρεσβύτιν ὄντα,
μετέ τινων πίλικιώτων ἐν λέσχῃ καθίμενον, ἐπεὶ
ἐκαστος τῶν πάροντων ἐλεγεν· οὐ μέν τις, Ἐμοὶ πε-
τε ἔτη ἀπόχρη βιώναι· ἀλλος δὲ, Ἐμοὶ τρία· τρί-
τε δὲ εἰπόντος, Ἐμοίγε τέσσαρα· ὑπολαβὼν οὐ Ἐπί-
χαρμος, οὐ “Ω βέλτισοι”, εἶπε, “τί σασιδέστε καὶ
“ διαφέρεσθε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμερῶν; πάντες γὰρ οἱ
“ συνελθόντες, κατά τινα δαιμόνα, ἐπὶ δυσμαῖς ἐσ-
“ μέν· ἄστε ἄρα πᾶσιν ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀνάγεσ-
“ θαι, πρὸ τῆς τίνος καὶ ἀπολαῦσαι κακὸν πρεσβύ-
“ τιδίς”.

ο Ἐπίχαρμόν] Poeta antiquissimus, et philosophus; cui comœ-
dix inventum adscribitur. Aetatem ad annum usque nonagesimum,
vel nonagesimum septimum, produxisse dicitur. Notanda vero est
haec construētio, Grammaticorum regulis parum accommodata, sed
Sophistis admodum familiaris: est autem Καινοπρεπείας σχῆμα,
cujus etiam pauca adducam exempla. Elian. Var. Hist. lib. iii.
c. 5. Ἀντίονόν γε μάν φασι—ἐπεὶ τινες τὸν οἰόν αὐτῷ—ἐκόμισαν
νεκρόν, εἰδὲ μὲν αὐτός—Sic, lib. ii. cap. 11. Σωκράτης ιδῶν—τὰς
ἐνδόξους ἀναρρέμενς—Ἀντισθένες φασὶ περιτυχόντα εἰπεῖν. Genus
etiam mutatum habes, lib. ii. cap. 1. Ο μὲν [Ἀλκιβιάδης] ἡγω-
νία, καὶ ἐδόθει πάνυ σφόδρα εἰς τὸν δῆμον παρελθεῖν τὸ μετράνον.
Idem quoque videre est passim apud Polyænum eruditum scrip-
torem: Polyæn. Strateg. lib. i. cap. 18. Οι τολέμειοι τὸ λόγιον εἰ-
δῆτες, κοινὸν αὐτοῖς ἦν παράγγελμα ἐν ταῖς μάχαις ἀπίχεσθαι Κόρες.

Κ Ε Φ. ι.

Περὶ τῆς τῆς Αἰγαίου ἀστείας, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐλίξις πρὸς τὰς
Τρῶας.

ΟΤΕ ἐάλω τὸ Ἰλιον, οἰκτείραντες, οἱ Ἀχαιοὶ τὰς
τῶν ἀλισκομένων τύχας, καὶ πάνυ Ἑλληνικᾶς
τέτο

τῦτο ἐκίρυξαν, "Εκαστον τῶν ἐλευθέρων ἐν, ὅτι καὶ
βέλεται, τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμενον. Οὐ διν Αἰ-
νεῖας τὸς πατρώς Θεὸς οὐ βασάσας ἔφερεν, ὑπερ-
ιδῶν τῶν ἀλλων. Ήσέντες δὲ ἐπὶ τῇ τῷ ἀνδρὸς
ἐυσεβεῖᾳ οἱ Ἑλληνες, καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συν-
εχώρισαν λαβεῖν. Οὐ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα
γεγηρακότα ἀναθέμενος ὥμοις ἔφερεν. "Τπερεκπλα-
γεντες οὖν καὶ ἐπὶ τέτω ἔχ" ἦκισα, πάντων² αὐτῷ
τῶν οἰκείων κτημάτων ἀπέσισαν" "Ομολογεῖντες,
"ὅτι πρὸς τὰς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰς Θεὰς
"καὶ τὰς γενιαμένας δι' αἰδῆς ἀγοντας, καὶ οἱ
"φύσει πολέμιοι Ημεροὶ γίνονται".

¹ Βασάνως] Sophocles in Laocoonte: quod fragmentum nobis
conservavit Dionysius Halic. in primo Antiquit. libro.

Νῦν δέ ἐν πύλαισιν Αἰνεῖας ὁ τῆς Θεᾶς
Πάρεστ', ἐπ' ὥμων πατέρος ἔχων κεραυνός
Νώτῳ κατασάζοντα βύσσαιν φάρος.

² Αὐτῷ τῶν οἰκείων] Αὐτῷ, ἐμφατικάτερον: illi tam pio et lau-
dato viro. KUHN.

Κ Ε Φ. 1α'.

Περὶ Θεμισοκλέους.

Ε ΜΙΣΟΚΛῆς ὁ Νεοκλέος ἐσυτὸν εἶκαζε 4 ταῖς
δρυσὶ, λέγων ὅτι ἔκείνας 5 ὑπέρχονται οἱ ἀ-
θρωποι, καὶ δέονται αὐτῶν, ὅταν ὑπ., 6 σέγειν ἐκ
τῶν κλάδων ποθύντες. ὅταν δὲ ἔστις εὐδίας παρ-
ωσι,

³ Θεμισοκλῆς] Themistocles Neocli filius, Atheniensis.

4 Ταῖς δρυσὶ] Πλατάνοις, inquit Plutarchus. SCHEFF.

5 ὑπέρχονται] Gesnerus, quem sequor, ὑπέρχονται "siveunt",
pro ὑπέρχονται cui conjecturæ tam Fabrum, quam Kuhnium habet
assentientes; licet ὑπέρχονται defendat Schefferus.

6 Στέγην] Στέγην hic passive sumendum est pro στέγηνας tegi:
aut σέγην legendum, "tectum è ramis expertentes". KUHN. Aut
è contextu ιαυτῆς excidisse, aut subintelligi arbitror.

8 ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ωσι, τίλλεσσιν αὐτὰς, καὶ περικλωσιν. Ὁ δὲ αὐτὸς ἔλεγεν· Εἰ μοὶ τις ὁδὸς δύο δεῖξει, τὸν μὲν εἰς ἄδεια φέρεσσαν, τὸν δὲ ἐπὶ τὸ βῆμα, ἕδραν δὲ τὸν ἐπέραν ἥλθον τὸν τε εὗθυν τε ἄδεια.

γ [Ἐνθὲ τε ἄδεια] Elegantissime dixeris, et stylo Attico, Ὅδος ἡ εὐθὺς τοῦ ἄδεια, “via quae recta dicit ad infernum”. ΚΥΗΝ. Lucianus, ἐν τῷ τῶν Θεῶν Κρίσει. Προτίμεν εὐθὺς τῆς Φρυγίας. Et, ad finem pœne ejusdem Dialogi, Πλέω εὐθὺς τῆς Ἑλλάδος. Idem in Νεκυομαγνείᾳ, “Ἐπεινος εὐθὺς Βασιλῶν. Sed hæc, ut alia fere omnia elegantioris structuræ exempla, Homero debemus. Iliad. 6. v. 849.

Αὐτὰρ ὁ βῆρος ἰθὺς διορύκεος ἵπποδάμοιο.
eadem ratio est in utriusque vocabulis.

Κ Ε Φ. 1β'.

Περὶ Λεωνίδης, καὶ τῶν τριακοσίων ἑλλοντὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αποθανόντων.

Ο 8 Λεωνίδης ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν 9 μαντεύομενον αὐτοῖς θάρσου εἶλοντο ἐν ο Πύλαις· καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλες ἔτυχον εὐκλεεῖς, καὶ δοξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φύμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος.

8 Λεωνίδης] Cicero, De Finibus: 1. iii. “ Leonidas, rex Lacedæmoniorum, se in Thermopylis, trecentosque eos, quos eduxerat Spartâ, cùm esset proposita aut fuga turpis, aut gloria mors, opposuit hostibus”.

9 Μαγνεύομενον] Respicit oraculum, quo Lacedæmoniis de belli eventu interrogantibus responsum: “ Aut Regi Spartanorum, aut urbi cadendum esse”. Megistiae etiam vaticinium, ‘Ος ἐσιδῶν ἐς τὰ ίρα, ἔφρασε τὸν μέλλοντα ἔτεσθαι ὅμα οἵσι σφι θάνατοι. ΚΥΗΝ.

ο Πύλαις] Thermopylas intelligit. Herodotus: Καλέσται δὲ ὁ χῶρος ὃς ἵππο μὲν τῶν πλεόνων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιχαρίων καὶ περισσῶν Πύλαι. Est autem angustus introitus iis, qui ē Theffalia in Phocidem iter habent.

Κ Ε Φ. 1γ'.

Περὶ Φιλίππων ἐν νίκῃ ἐγκρατίᾳ, καὶ τίνος ἐβάλετο ἀναμημπονεθαι.

ΕΝ ι Χαιρωνείᾳ τὸς Ἀθηναίων ² νίκη ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεὶς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ὅμως λογισμὸς ἐκράτησε, καὶ ὑχ ὑβρίσε. Καὶ διὰ ταῦτα φέτο δεῖν αὐτὸν ὑπομιμήσκεσθαι ὑπὸ τίνος τῶν παιδῶν ἔωθεν, ὅτι Ἀυθωπός ἐστιν³ καὶ προσέταξε τῷ παιδὶ τότε ἔχειν ἔργον. Καὶ ἐ πρότερον, φασι, ὅτε αὐτὸς προίει, ὅτε τις τῶν δεομένων αὐτῷ παρ' αὐτὸν εἰςῆνε, πρὶν τότε αὐτῷ τὸν παιδία ἐκάστης οἵμερος ἐκβοῆσαι τρίς: ἔλεγε δὲ αὐτῷ: “Φίλιππε, Ἀνθρωπὸς εἶ”.

1 Χαιρωνείᾳ] Chæronea, in finibus Phocidis, ad Cephisum fluvium, Plutarchi patria: ingenti Atheniensium clade, et Philippi victoriā nobilis.

2 Νίκη] Pro νίκῃ Stobæus, qui historiam hanc Serm. XXI. habet exscriptam, legit, ἡγίκα ἐνίκησεν⁴ et λογισμῷ pro λογισμῷ: nec post warθεις particulam δὲ agnoscit.

Κ Ε Φ. 1δ'.

Περὶ Λακεδαιμονίων γυναικῶν.

ΑΙ 3 Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπινθάνοντο, τὸς παιδίας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κείοθαι, ἀλλ' αὐταίγε ἀφικόμεναι, τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεγκόπεν τὰ τε ἐμπροσθεν, καὶ τὰ ὅπισθεν. Καὶ, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, αἵδε γαυρέμεναι, καὶ σεμνὸν ἄρα καὶ

3 Λακεδαιμονίων] Cicero, seu potius Siganus, in lib. de Consolatione: “Lacænas matronas traditum est, occisis filiis, vulnera inspicere consueuisse; ac, si adversos vulneratos esse compserissent, lætabundas funus ducere, eosque in ayita sepulchra inferre solitas esse: contra vero, quos averfis vulneribus concifos agnoscebant, ab iis refugientes, clam sepeliendos curabant, nec ullo prorsus honore funeris prosequendos statuebant”.

καὶ βλοσφρὸν ὄρῶσαι, τὸς παῖδας εἰς τὰς πατρών
ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ 4 ἑτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων,
ἐνταῦθα αἰδέμεναι, καὶ θρηνῶσαι, καὶ ἔνι, ὡς μάλιστα,
λαθεῖν σπεύδεσαι, ἀπιλλάττοντο, καταλιπόσαι τὰς
νεκρὰς ἐν τῷ πολυανθρίῳ θάλασσα, ἢ λάθρα εἰς τὰ
οἰκεῖα ἥρια ἐκόμιζον αὐτές.

4. [Ἐτέρως εἶχον] Locutio elegantissima. Verbum ἔχει cum adverbii, et gignendi casu, notat qualitatem, vel quemcunque corporis aut animi affectum: Itaque, ἑτέρως ἔχειν τῶν τραυμάτων, est, “alii,” seu, “averso corpore vulnera exceptisse”; quod apud Lacedæmonios probrosum erat. KUHN.

Κ Ε Φ. 1ε'

Περὶ Ἀλεξανδρεῶν ἑαυτὸν καλεῖσθαι βελομένων.

Ἄλεξανδρος, ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον, καὶ τὸν Περσῶν
ἀρχὴν κατεκτήσατο, μέγα ἐφ' ἑαυτῷ φρονῶν,
καὶ ὑπὸ τῆς εὐτυχίας, τῆς περιλαβόσης αὐτὸν τότε,
ἐκθεέμενος, ἐπέσειλε τοῖς “Ἐλλησι, 5 Θεὸν αὐτὸν
“Φιρίσασθαι”. Γελοίως γε ἐγάρ τιπέρνη ἐκ τῆς
φύσεως καὶ εἶχε, ταῦτα ἐκ τῶν αὐθόπων αἰτῶν ἐκ-
εῖνος ἐκέρδαινεν. “Ἄλλοι μὲν δὲ ἄλλα ἐψηφίσαντο
6 Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐκεῖνα· “Ἐπειδὴ Ἀλεξανδρος
“βέλεται Θεὸς εἶναι, ἐσω Θεός”. Λακωνικῶς τε ἄμα,
καὶ κατὰ τὸν ἐπιχώριον σφίσι τρόπον, ἐλέγχαντες τὸν
ἐμπληξιν οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Ἀλεξανδρῷ.

5. [Θεὸν] Nimurum triccaidēmatov, ut nositer, Var. Hist. lib. v.
cap. 12. Ο Δημόδης ἐψηφίσατο Θεὸν τὸν Ἀλεξανδρον τρικαιδέμα-
τον: ut adeo inter duodecim Deos “majorum gentium” esset,
quos Ethnici τελείας vocant. KUHN.

6. [Λακεδαιμόνιοι] Damis, Plutarch. Apoth. Lacon. SCHEFF.
Δάμις πρὸς τὰ ἐπισαλέντα παῖδα τοῦ Ἀλεξανδρεῶν, Θεὸν εἶναι φι-
σασθαι· Συγχωρέμεν, ἔφη Ἀλεξανδρω, έιναι Θέλη, Θεὸς καλεῖσθαι. Nec
prætereundum est, quod scribit Diogenes Laertius: Ψηφισαμένων
Ἀθηναίων Ἀλεξανδρον διένυσσον, “Καὶ,” εἶναι, “Σάραπιν ποιήσατε”.

Κ Ε Φ. 15.

Πᾶς ὁ Ἀγων ἐκθεῖται εἰντὸν ἐσέλετο.

Ανινι 7 ὁ Καρχηδόνιος ὑπὸ τρυφῆς ἐν τοῖς ἀνθρώπων ὅροις ὡς ἡξίς διαμένειν, ἀλλ' ἐπενόει φῆμας ὑπὲρ ἑαυτῆς κατασπείρεσθαι κρείττονας, οὐ κατὰ τὴν φύσιν, ἥνπερ ἐν ἑλαχεν. Ὁρνίθας γὰρ τῶν ὀδικῶν παμπόλλις πριάμενος, ἔτρεφεν ἐν σκότῳ αὐτὸς, ἐν διδάσκων μάθημα λέγειν, “Θεός ἐσιν” Αἰγαίῳ. Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι μέταν φωνὴν ταύτην ἀκόντες, ἐγκρατεῖς ταύτης ἐγένοντο, ἀλλον ἀλλοσε διαφῆκεν, διόμενος διαρρέεσθαι τῶν ὄρνιθων τὸ ὑπὲρ ἑαυτῆς μέλος. Οἱ δὲ τὸ πτερὸν ἀπολύσαντες ἀπαξ, καὶ ἐλευθερίας λαβόμενοι, καὶ ἐς ἥη τὰ σύντροφα αὐτοῖς ἐλθόντες, τὰ οἰκεῖα ἥδον, καὶ τὰ τῶν ὄρνιθων ἐμισέργυν, μακρὰ χαίρειν εἰπόντες Ἀγωνι, καὶ μαθήμασι τοῖς ἐν τῇ διλείᾳ.

7 *Ἀγων*] Is, cuius extat Periplus, ut quidem suspicatur Clar. Bochartus in Geogr. Sacra, lib. i. 37. SCHEFFI.

Κ Ε Φ. 15.

Περὶ Ἀντιγόνης βασιλέως πραιότητος.

Αντίγονον φασι τὸν βασιλέα δημοτικὸν καὶ πρῶτον γένεσθαι. Καὶ ὅτῳ μὲν σχολὴ τὰ κατ' αὐτὸν εἰδένεται, ⁸ καὶ αὐτῷ ἔκαστα ἐξετάζειν ὑπὲρ τῆς ἀνδρὸς, εἰσεται ἐτέραθεν. Εἰρίστεται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ πάνυ

8 Καὶ αὐτῷ] Tan. Faber καὶ αὐτῷ ἔκαστα legit, Schefflero assentiente. Legerem, inquit Kuhnlius, minori mutatione, καὶ αὐτῷ ἔκαστα, “et singula eorum”, vel “ea singulatim excutere”; si in malueris αὐτῷ ἔκαστα, habebis suffragantem nostrum, αὐτῷ ἔκαστα τῶν δρυμάτων. Omnino illud αὐτῷ ex hoc loco tollendum videtur.

πάνυ πρᾶον, καὶ ἀτυφον, ὃ μέλλω λέγειν. Ὁ Ἀντίγονος ἐτος ὄρῶν τὸν 9, οὐδὲν τοῖς ὑπικόσιοις χράμενον βιαιότερον τε καὶ ὄφελον, “Οὐκ οἶσθα”, εἶπεν, “ὦ παῖ, τὴν βασιλείαν ἡμῶν ἐνδοξον εἶναι ο “διδείαν”; Καὶ τὰ μὲν τὰ Ἀγτιγόνα πρὸς τὸν παῖδα πάνυ ἡμέρως ἔχει καὶ φιλανθρωπίας. “Οτῳ δὲ ἐ δοκεῖ ταύτη, ἀλλ ἔκεινός γε ἐ δοκεῖ μοι βασιλεὺν ἀνδρά τε εἰδέναι, ωδὴ πολιτικὸν, τυραννικῷ δὲ συμβιῶσαι μάλλον.

9 *Τιόν*] Demetrium Poliorcetem intelligit: hunc enim et Philippum Antigonus filios habuit. KONICIANUS.

ο Διδείαν] Recte: Nec enim suo Principes, sed reipublicæ et civitatis bono nascuntur, qui propterea noctes atque dies infervire debent. De hoc ipso Antigono memorat Stobæus, dixisse πρὸς τινα μακαρίζοντα αὐτὸν γράμμαν. Εἰ δέντις, ὦ μήτερ, σσῶν κακῶν μετόν εἴτι τετὶ τὸ ράκος, δέξας τὸ διάδημα, ἐκ ἐπὶ κοπρας κείμενος αὐτὸν ἔβασαν. SCHEFF.

Κ Ε Φ. ΙΙΙ

Περὶ τῶν σμικροτάτων τεθρίππων, καὶ δισίχων ἐλεγεῖν.

ΤΑῦτα ἄρα εἴτι τὰ θαυμαζόμενα ο Μυρμικίδης τὰ Μιλησίκ, καὶ Καλλικράτες τὰ Λακεδαιμονίας, τὰ μικρὰ ἔργα. Τέθριππα μὲν ἐποίησαν ὑπὸ μύιας καλυπτόμενα, καὶ ἐν Σησάμῳ δίσιχον ἐλεγεῖον χρυσοῖς γράμμασιν ἐπέγραψαν ὅν, ἐμοὶ δοκεῖν, ο σπεδαῖος ωδέτερον ἐπαινέσεται. Τί γαρ ἄλλο εἴτι ταῦτα ή χρόνες παρανάλωμα;

ο Μυρμικίδης] “Εγδοξος δὲ πορευται Ἀθηνοκλῆς, Κράτης, Στρατόπεδος, Μυρμικίδης ὁ Μιλήσιος, Καλλικράτης ὁ Λάκαν, καὶ Μῆς. Hoc ex Athenæi fragmento; sed verissimè Martialis, et argutiè:

“Turpe est difficiles habere nugas,

“Et stultus labor est ineptiarum”.

est enim otio abutentis, “operosam in supervacuis laboribus se-
“dilitatem adhibere”.

Κ Ε Φ. 18'.

Περὶ Θρασύλλου παραδίξεως μανίας.

Θράσυλλος ὁ ² Αἰγανεὺς παράδοξον καὶ μετίσεως μανίαν. Ἀπολιπάν γαρ τὸ ἄστον τελθῶν εἰς τὴν ³ Πειραιά, καὶ ἐνταῦθα οὐκ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἔστι μιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὸς, καὶ αὐτὸς πάλι εξεπειπε⁴ καὶ τοῖς περισταζομένοις, καὶ εἰσῆσθιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνις δὲ διετέλεσε πολλὰς συνοικῶν τῷ ἀρρώστηματι τέττα. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ιατρῷ ιασασθαι, καὶ ἐπαύσατο τῆς νόσου ὅτος. Ἐμέμνητο δὲ πολλάκις τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἐλεγε μηδέποτε 4 οἰσθῆναι τοσοῦτον, δοσον τότε ἥμετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προηκύσταις ναυσὶν ἀποσωζομέναις.

2 Αἰγανεὺς] Αἰγανὴ apud Athēnienses tribus Cecropidis. SCHEFF.

3 Πειραιά] Piraeus, portus Atheniensium notissimus, 400 navium capax, urbi muro coniunctus.

4 οἰσθῆναι] Horat. Epist. ii. lib. 2.

“ Hic, ubi cognatorum opibus curisque refectus,
“ Expulit helleboro morbum bilemque meraco,
“ Et reddit ad se: ” ‘ Pol me occidistis, amici,
‘ Non servastis, ait, cui sic extorta voluptas,
‘ Et demptus per vim mentis gratissimus error’.

Κ Ε Φ. 19'.

Περὶ Καῖσαρος, καὶ Πομποῦ ἐπιμελείας ἐπὲρ τῆς μανθάνειν αὐτοῦ προσήκεν πρὸς τὸ καλῶς ἀρχεῖν.

Οὐκ ἀπηξίει Καῖσαρ ἐπὶ τὰς Ἀρίστωνος θύρας φοιτᾶν. Πομποῦ δὲ ἐπὶ τὰς 5 Κρατίππες. Οὐ C γαρ

5 Κρατίππες] Hunc et Aristonem satis illustravit Cicero, qui Cratippo quoque filium erudiendum cor misit.

γάρ, ἐπεὶ μέγα ἐδύναντο, ὑπερεφρόνεν τῶν τὰ μέγιστα αὐτὸς ἀνῆσαι δυναμένων· ἀλλ' ἐδέοντο αὐτῷ· καίτοι τοσεῖτοι ὄντες τὴν ἀξίωσιν· οὐ γὰρ ἀρχεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καλῶς ἀρχεῖται ἐγέλοντο.

Κ Ε Φ. κά.

Ισμηνίας αισχύνεις χωρίς, πῶς Περσῶν βασιλεῖ προσεκύνετεν.

Ι Σμηνίκ τῷ Θιβαίκ σοφὸν ἂμα καὶ Ἐλληνικὸν, 6 ἐκ ἀν ἀποκρυψιάμων ἔργον. Πρεσβεύων ἔτος ὑπὲρ τῆς πατρίδος πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν, ἀφικέτο μὲν, ἐβέλετο δὲ αὐτὸς ὑπὲρ ἐν ἔντυχεῖν τῷ Πέρσῃ. Ἐφετο ὧν πρὸς αὐτὸν ὁ χιλίαρχος. ὁ καὶ τὰς 7 ἀγγελίας εἰκονίζων τῷ βασιλεῖ, καὶ τὰς δεομένις εἰςαγων. “Ἀλλ’, ὡς 8 ξένε Θιβαῖς”, (έλεγε δὲ ταῦτα παιζων δι’ ἑρμηνέως. Τιθραύστης δὲ ἦν ὄνυμα τῷ χιλιάρχῳ) “νόμος ἐστὶν ἐπιχώριος Πέρσαις, τὸν εἰς ὅρθαλιας ἐλθόντα τῷ βασιλέως, μὴ πρότερον λόγις μεταλαγχάνειν, πρὶν ἡ προκυνήσαις αὐτόν. Εἰ τοίνυν αὐτὸς διὰ σαυτῆς συγγενέσθαι θέλεις αὐτῷ ὥρα σοὶ, τὰ ἐκ τῷ νόμῳ δρᾶν· εἰ δὲ μὴ, τὸ αὐτό σοι τέτο καὶ δι’ ἡμῶν ἀνυσθίσται, καὶ μὴ προκυνήσαντι.” Ο τοίνυν Ισμηνίας, “Ἄγε με”, εἶπε. Καὶ προελθὼν καὶ ἐμφανῆς τῷ βασιλεῖ γενόμενος περιελόμε-

6 Οὐκ ἀν ἀποκρυψιάμων] “Nullo modo silentio præteribo”. Modus optativus particula ἀν coniuncta, idem valet ac futurum. Δέχομεν ἀν οἱ ἵκετα τοῦ θεοῦ πάρα, ΣΟΡΗ. “Dicam quæ a Deo acceperī”, Οὐ γάρ ἀν πύθοιο με. “Nunquam auscultabis”. Οὐκ ἀν πέρα φράσαιμι, “Nihil præterea dicam”. ΣΟΡΗΟΣ.

7 Ἀγγελίας] Observa hoc chiliarchi munus apud Persas. Corn. Nepos Vit. Cononis: “Conon, a Pharnabazo ad regem missus, “posteaquam venit primū, ex more Persarum, ad chiliarchum, “qui secundum gradum imperii tenebat, Tithrausten accessit, se-“que ostendit cum rege colloqui velle; nemo enim sine hoc ad-“mittitur”. SCHEFF.

8 Ξέν] Ita reposui pro ξένῳ: neque enim video, cur Ionica dialectus immiscatur.

πιελόμενος τὸν δακτύλιον, ἔρριψεν ἀδίλλας παρὰ τὰς πόδας, ὃν ἔτυχε φερᾶν, καὶ ταχέως ἐπικίνδυνος, ὡς δὴ προσκυνῶν, πάλιν ἀνείλετο αὐτὸν, καὶ οἱ δόξαι μὲν ἀπέσειλε τῷ Πέρσῃ προσκυνήσεως· ἡ μὲν ἔδρασεν ἐδὲν τοῖν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ὁ αἰσχύνην φερόντων. Πάντα ἡν, ὅτα ἐβολίθην, κατεπράξατο, ἐδὲ οὐτύχησε τι ἐκ τῆς Πέρσεων.

οἱ δόξαι ἀπέσειλε] Hanc lectionem improbat Kuhnus, legitque δόξαι ἀποτέλεσος, “dedit, implevit opinionem”. ἀποτελεῖν idem est quod ἀποπληρεῖν, ἀπαρτίσαι.

οἱ Αἰσχύνην] Adoratio, quæ prostrato humi corpore exhibetur, Græcis pudenda et ἀδιλοπρεπής. K U H N.

Κ Ε Φ. ηβ'.

Περὶ Ζεῦς] Ελένης εἰκόνες, καὶ Νικοστράτεις ζωγράφοι.

ΖΕΥΣ ὁ Ἡρακλεάτης ἔγραψε τὸν Ἑλένην. Νικόστρατος ἐν ὁ Ζωγράφος ἐξεπλάνητετο τὸν εἰκόνα, καὶ τεθηπάς τὸ γράμμα δῆλος ἦ. Ἡρετο ἐν τις αὐτὸν προσεύθω, “Τί δὴ παθῶν ὅτα καὶ θαυμά—“ ζητὸν τέχνην”; Οὐδὲ, “Οὐκ ἀν με ἡρώτησας”, εἶπεν, “εἰ τὰς 3 ἐμὲς ὁφθαλμὸς ἐκέντησο”; Ἐγὼ δὲ ἀν 4 φαίνω τέτο κοὶ ἐπὶ τὰν λόγων. Ἄλλ’ εἰ τις ἔχοι πεπαιδευμένα ὅτα, ἀστερὲν οἱ χειροργοὶ 5 τεχνικὰ ὄμματα.

1 Ζεῦς] A Crotoniatis magno pretio conductus pinxit Helenæ simulachrum. KUHN.

2 Θαυμάζην] Ita Codex MS. quem sequor; olim, Θαυμάζει, vel Θαυμαζεῖται.

3 Ἐμὲς ὁφθαλμός] Scilicet γεγυμασμένος ἐν γραφικῷ, καὶ τεχνικῷ. Aristot. De Moribus, Ἐκαστος κρίνει δὲ γυμάσκει, καὶ τέτον ἐστιν ἀγαθὸς κρίτης. KUHN. Sed et idem Philosophus, in re non adeo dissimili, τυφλὸν ἐρώτημα, respondebat.

4 Φαίνω τέτο] Faber τὸν αὐτὸν.

5 Τεχνικὰ ὄμματα] Cicero Parod. v. cap. 2. “Echionis tabula te stupidum detinet, aut signum aliquod Polycleti. — Nonne igitur sunt ista festiva? Sunt: nam nos quoque oculos eruditos “habemus”.

Κ Ε Φ. κγ'.

Αἰσχύλος ἀσεβίας κρίθεις, πῶς διεσάθη.

Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβίας ἐπὶ τινὶ μράματι. Ἐτοίμων οὖν ὅντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, ⁶ Ἀμυνίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυφάμενος τὸ 7 ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔριμον τῆς χειρός. ἔτυχε δὲ, ἀριστεύων 8 ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμυνίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χειρά, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τὴν αὐτὸν τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτῷ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον.

6 Ἀμυνίας] Alii Ἀμυνίας. Sed et alter Aeschylus frater in campo Marathonio Cynegyrus, utramque manum amisit, navim jam fugientem retinere conatus. Et ipse Aeschylus in eadem pugna fratri fortitudinem æmulatus est strenuè. KUHN.

7 διακαλυφάμενος] Cicero de Antonio, M. Aquilium defensore: "Tunicam ejus a pectore abscidit, ut cicatrices Populus Romanus judicesque adspicerent, adverto corpore exceptas. — "eoque adduxit eos qui erant judicaturi, vehementer ut vererentur, ne quem virum fortuna ex hostiis telis eripuisset, cum sibi "ipse non pepercisset, hic non ad populi Romani laudem, sed ad "judicium crudelitatem videretur esse servatus".

8 ἐν Σαλαμῖνι] In navalı pugna apud insulam Salamina contra Persas.

Κ Ε Φ. κδ'.

Πρὶ μεταβολῆς Τύχης.

Εἶτα τίς εἴκειδε τὰς τῆς Τύχης μεταβολὰς καὶ δευρόπις καὶ ταχείδες; Λακεδαιμόνιοι γεν Θησαίων ἀρχαντες, αὐτοὶ πάλιν ὑπ' ἔκεινων ὅτως ἔχειράθησαν, ὡς τὰς Θησαίας μὴ μόνον εἰς Πελοπόννησον ἀφίκεσθαι, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν 9 Εὐρώτων διελθεῖν, καὶ

9 Ἐθρώτων] Laconiae fluvius, Spartam præterlabens.

καὶ τὴν τῶν Δακεδαιμονίων τεμεῖν χάραν, καὶ ὀλίγκ
καὶ τὴν πόλιν κατέλαβον, εἰ μὴ Ἐπαμινώνδας ἔδεισε,
μὴ Πελοποννήσου πάντες ὅ συμπνεύσωσι, καὶ ὑπὲρ
τῆς Σπάρτης ἀγωνίσωνται.

ο Συμπνεύσωσι] Idem etiam Polyænus testatur.

Κ Ε Φ. κε'.

Περὶ Ἀλεξανδρεῖ τῆς Φεραίων τυράννου ὀμότιτος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ι ὁ Φεραίων τύραννος ἐν τοῖς μάλιστα
ἔδοξεν ὀμότιτος εἶναι. Θεοδώρως δὲ τῷ τῆς
τραγωδίας ποιτῷ ὑποκρινομένῳ τὸν 2 Ἀερόπιν σφό-
δρα ἐμπαθῶς, ὅδε εἰς δάκρυα ἔξεπεσεν, εἴτα ἔξα-
νει τῷ Θεότρῳ Ἀπολογέμενος δὲ ἔλεγε τῷ Θεο-
δώρῳ, ὡς ἡ καταφρονίσας, οὐδὲ ἀτιμάσας αὐτὸν ὠ-
χέτο, “ἀλλ’ αἰδέμενος, εἰ τὰ μὲν ὑποκριτῷ πάθη,
“οἵσις τε ἦ, ἐλεεῖν, τὰ δὲ τῶν ἔαυτῷ πολιτῶν ἐχί”.

ι Ἀλεξανδρος] Crudelissimam in Thessalia apud Phereas exer-
cuit tyrannidem, ab uxore tandem interfectus. Sed hinc sumptu-
occasione, duos Callimachi versus, nondum intellectos, liber ex-
planare, quos nobis Hephaestion conservavit, capite “de Trochaico.
metro”:

Ἐρμᾶς, ὥπερ Φεραῖος ἀνέιι Θεός,
Ἐμμι τῷ φυγάδιχμα.

“Hermes, Phereus ipso quod laudat Deus,
Arma sum perot”.

Loquitur statua, quo more lapis iste Romæ solet, qui vulgo Pas-
quinus appellatur. “Sum Hermes Andocidis, viri imbellis”.
Hanc rem satis explicabit Corn. Nepos in Alcibiade: “Privis-
“quam classis exiret, accidit, ut una nocte omnes Hermæ, qui in
“oppido erant Athenis, dejicerentur, præter unum, qui ante ja-
“nuam Andocidis erat, Andocidisque Hermes vocatus est”. Qui
plura volunt, adeant Plutarchum in vita Alcibiadis.

2 Ἀερόπιν] Atrei uxor, à Thyeste grava facta, duos peperit
liberos, quos Atreus fratri comedendos apposuit. Tragicorum no-
bile argumentum. Idem refert Plutarchus in vita Pelopidæ, nisi
quod Euripidis Troadas fuisse fabulam scribat.

Κ Ε Φ. κε'.

"Οτι αριστοκακος ὁ Φωκίων.

Φωκίων ἐ δ τῆς Φώκης, πολλάκις στρατηγός, καὶ τεγγάσθη θαύμα, καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ ἐμελλε πιεῖσθαι τὸ κάνειον. Ἐπεὶ δὲ ὥρεξεν 4 ὁ δῆμος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤρντο εἰ τι λέγοις 5 πρὸς τὸν ὑιόν. Ὁ δὲ, “Ἐπισκήπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναῖοις μυησικάκησεν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῷ τῶν φιλοτοπίας, οὐδὲν πίνω”. Οσις δὲ ἐκ ἐπαινῆς καὶ ὑπερθαυμάζει τὸν ἄνδρα, δοκεῖ μοι μέγα 6 τοιότερος ἐννοεῖν κέδεν.

3 Φωκίων] Phocion Atheniensis, obscurā ortus familiā, ad summos pervenit magistratus. Hic, propter vitæ integratatem, cognomine “ Bonus” eit appellatus, Graece Χριστός.

4 Ο δῆμος] Ο τῶν ἑνδεκα ὑπηρέτης, “ Undecim virorum licitor”: cui commissum erat, venenum damnatis adferre.

5 Πρὸς τὸν ὑιόν] Hic filius, Phocus nomine, patri dissimilis fuit, nequitia et luxu infamis. Φώκον δὲ ἦν ὁ δῆμος Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέτει ἀπαντήσει τις αὐτῷ, ἐλεγεν, “Ω κατασχύνας τὸ γένος. ΑΤΘΕΝΑΕΟΣ.

Κ Ε Φ. κζ'.

Περὶ Ἀναξαγόρας ἀνδρείως τὸν τῶν τέκνων θάνατον ἐνεχόντος.

6 ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ ΤΙΣ Τῷ Κλαζομενίῳ σπεδάζοντι πρὸς τὰς 7 ἑταίρους προελθὼν ἔφη, τεθυνκένται οἱ τὰς δύο παιδας, οὐτεπερὲν καὶ εἶχε μόνος ὁ Ἀναξαγόρας.

6 Ἀναξαγόρα] Hegesibuli filius, Philosophus et præceptor Pericles. Sed audiamus hac de re Valerium Maximum: “ Nec Anaxagoras quidem supprimendus est: auditæ namque morte filii, “ Nihil, inquit, mihi inexpectatum aut novum nuntias. Ego enim “ illum, ex me natum, sciebam esse mortalem”.

7 ἑταίρους] Olim ἑταῖρος: sed ἑταῖροι philosophorum sunt auditores. SCHEFF.

γόρας. Ο δὲ, μηδὲν διαταραχθεὶς εἶπεν, Ὡδεῖν
“Συντὸς 8 γεγεννηκάς”.

8 Γεγεννηκάς] Apud Stobaeum est γεγενηκάς, quem sequor; alii γεγενηκότα vel γεγενηκότας: sed hæc vera est lectio, quam probatissimi scriptores confirmant. Ita Plutarchus: ὥδεν Συντὸν γεγένησας. et Euripides in Medea,

Ἐπεὶ πρὸς ἀνθρὸς ἥσθετ’ ἡδικημένη.

Imitatus est et Maro:

“Medios sensit delapsus in hostes”.

Κ Ε Φ. κί.

“Οτι Ταχὼς δι' αἰροτέραν διαταραχήτητο.

ΤΑΧΩΣ ὁ Αἰγύπτιος, ἡώς μὲν ἐχρῆτο τῇ ἐπιχωρίᾳ διαίτῃ, καὶ ἐντελώς διεβίω, ὑγιεινότατος ἀνθρώπων δῆμος εἴσις Πέρσας ἀφίκετο, καὶ εἰς τὴν ἐκείνων τρυφήν ἐξέπεσε, τὸ ἀηθες τῶν σιτίων ὡκ ἐνεγκάν, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον κατεσρέψε, τῆς τρυφῆς ἀλλαξάμενος θάνατον.

9 Ταχὼς] Eò confugit metu Agesilai, regis Lacedæmoniorum, quem, quod propter brevitatem corporis risisset, infestum sibi fecerat. Is Cornelio Nepoti Thacus scribitur in Agesilao. SCHEFF.

Κ Ε Φ. κθ'.

Παρὰ τίνος ἔμαθον τὰ νόμιμα οἱ Αἰγύπτιοι. Καὶ περὶ τῶν ἐκείνων δικασῶν.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ φασι παρ' Ἐρμῆ τὰ νόμιμα ἐκμετω-
θῆναι. Οὐτῷ δὲ καὶ οἱ ἔκαστοι τὰ παρ'. ἐαυ-
τοῖς

οἱ ἔκαστοι] Schefferus ἔκαστα, nempe “omnia Aegyptios Dei adscripsisse”. Sed τὸ ἔκαστον non ad Aegyptios tantum, sed ad alias etiam nationes pertinet, qui suas leges plerumque alicui Deo acceptas ferebant. Κυριον. Livius statim ab initio: “Datur hæc venia antiquitati, ut miscendo humana divinis, primordia urbium augustiniora faciat”. Nec Josephi verba contra Apionem pigebit adscribere: “Οὐδὲ δὲ καὶ μόλις ἐχνωσαν φύσιν γραμμάταν οἱ γῆν ἀρχαιοτάτην αὐτῶν τὴν χρῆσιν εἶγεν θέλοντες, παρὰ Φοινίκων καὶ Καδμούς σεμνύνοντας μαθεῖν.

τοῖς σεμνύσειν προΐρνυται. Δικασαὶ δὲ τὸ ἀρχαῖον παρ' Αἰγυπτίος οἱ ἵερεῖς ἦσαν. Ἡν δὲ τέτων ἀρχῶν ὁ οἱ πρεσβύτατος, καὶ ἐδίκαζεν ἀπαντας. ἐξει δὲ αὐτῷ εἶναι δικαιότατον αὐθιρώπων, καὶ ἀφειδέστατο. Εἶχε δὲ καὶ ² ἀγαλμα περὶ τὸν αὐχένα ἐκ σαπφειρά λίθου, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ ἀγαλμα Ἀλίθεια. “Ἐγὼ δὲ οὐκέτι, μὴ λίθος πεποιημένην, καὶ “εἰκασμένην, τὴν Ἀλίθειαν περιφέρειν τὸν δικαστὸν “ἀλλ’ ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἔχειν αὐτήν”.

1 Πρεσβύτατος] MSS. πρεσβύτερος. S.

2 Ἀγαλμα] Diodorus Siculus. Ἐφόρει οὗτος περὶ τὸν τράχηλον ἐκ χρυσῆς ἀλύστεως ἱρτημένου ζάδιον τὸν πολυτελῶν λίθων, οὐ προσηγόρευον. Αλίθεια. SCHEFF.

Κ Ε Φ. Λ.

Περὶ Διονυσίου, καὶ Φιλίππων.

Τυραννία ποτὲ ἐγένετο ³ οἱ Διονυσίων τῷ Δευτέρῳ, καὶ
4 Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντῃ. Πολλοὶ μὲν ἐν, ὡς εἰ-
πόσι, καὶ ἄλλοι λόγοι ἐπέρρευσαν, ἐν δὲ τοῖς καὶ
ἐκεῖνοι. Ἡρετοὶ δὲ Φίλιππος τὸν Διονύσιον πᾶς το-
σαύτην παρὰ τὴν πατρὸς λαβὼν ἀρχὴν, εἴτε ⁵ διε-
σώσατο αὐτίνι; Οἱ δὲ ἀπεκρίνατο ὡς 5 ἔξω μέλις.
“Οτι τὰ μὲν ἄλλα μοι κατέλιπτεν ὁ πατέρας τὸν δὲ
“τύχην, ἢ ταῦτα ἐκτίσατο καὶ διεφύλαξεν, ὡς
“ἔτι”.

3 Διονυσίων] Dionysii fil. Siciliæ tyrannus, qui, imperio ob crudelitatem amissio, Corinthum concessit: ibique agens ludimagnis-
trum, pueros docebat literas.

4 Φιλίππῳ] Amyntæ fil. Alexandri M. pater, Macedonum rex.

5 ἔξω μέλις] Traductum à musica: sic παρὰ τὸ μέλος, extra-
cantum seu præter cantilenam. Est et alia ex MSS. lectio, ὡς
ἴχω λόγος, glossema, ut videtur, ex ignorantia natum.

Κ Ε Φ. Λδ.

Κριτῶν νόμος περὶ μαθημάτων.

ΚΡΙΤΕΣ δὲ τὸς παιδαρίας τὸς ἐλευθέρους μανθάνειν τὸς νόμους ἐκέλευον μετά τίνος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς ματικῆς ψυχαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτὸς τὴν μνήμην παραλαμβάνωσι. Καὶ ἵνα μή, τι τῶν κεκαλυμένων πράξαντες, ἀγνοίᾳ πεποικέναις ἀπολογίαν ἔχωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν, τὸς τῶν Θεῶν ὕμνως μανθάνειν τρίτον, τὰ τὰν ἀγαθῶν ἀνδρῶν⁶ ἐγκάμια.

6. [Ἐγκάμια] Lucianus de Gymnasiis: Προϊστορία δὲ καὶ σοφῶν ἀγράρων γνάμων, καὶ ἔργα παλαιά, καὶ λόγιας ὀφελίμιας ἐν μέτροις καταστομάσατες, ὡς μᾶλλον μημεσεύσειν, φαῦθεμεν αὐτοῖς. Οἱ δὲ καὶ ἀκόντες ἀριστίας τιὰς καὶ πράξεις ἀσθεμές, δρέγονται κατὰ μηρὸν, καὶ πρὸς μίμησιν ἐπειρονται, ὡς καὶ αὐτοὶ ἀδοιντο καὶ διαμάζοντο ὑπὸ τῶν ὕμνων.

Κ Ε Φ. Λβ'.

Πᾶς δὲ Σωκράτης θάρσυς τὸν Ἀλκιβιάδην, ὃς τε μηκέτι μᾶλλον τῷ πρέποντος εὐλαβεῖσθαι τὸν δῆμον.

ΚΑΙ ταῦτα Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιάδην. 'Ο μὲν ἴγγωνία, καὶ ἐδεδίει πάνυ σφόδρα εἰς τὸν δῆμον παρελθεῖν, τὸ μειράκιον⁷ ἐπιθαρσύνων δὲ αὐτὸν, καὶ ἐγείρων δὲ Σωκράτης. Οὐ καταφρονεῖς, εἴπεν, ἐκείνης τῷ σκυτοτόμῳ; τὸ ὄνομα εἰπὼν αὐτῷ. φίσαντος δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ὑπολαβὼν πάλιν δὲ Σωκράτης, 'Ετι δὲ ἐκείνης τῷ ἐν τοῖς κύκλοις κιρύττοντος; ἢ ἐκείνης τῷ σκυνορράφῳ; διμολογεῦντος δὲ τῷ Κλεινίῳ μειράκις, Οὐκέν, ἐφη δὲ Σωκράτης, δέ δῆμος δὲ Ἀθηναῖων

7. Τὸ μειράκιον] Vide notam, Κ Ε Φ. θ'. p. 6.

Αθηναίων ἐκ τέτων ἥθροισαι; καὶ εἰ τῶν καθ' ἓνα καταφρονεῖς, καταφροντέον ἄρα καὶ τῶν ἥθροισμένων. Μεγαλοφρόνως ταῦτα 8 ὁ τῷ Σωφρονίσκῳ καὶ τῷ Φαιναρέτης, τὸν τῷ Κλεινίᾳ καὶ τῆς Δεινομάσχης διδάσκων.

8 'Ο τῷ Σωφρονίσκῳ] Affectata nimis et curiosa loquendi formula, sed Atticistarum propria; quâque plurimum delectantur.

Κ Ε Φ. λγ'.

"Οτι οι 'Ρωμαῖοι τὴν τῷ ιατρῷ τῷ Πύρρῳ ἐπιβελὸν εἰ προσέκαντο.

Κινέας 9 ὁ Πύρρος ιατρός, φασι, πρὸς τὸν Βελὸν τῶν 'Ρωμαίων ἔγραψε δι' ἀπορρήτων, καὶ ἦτε χρήματα, καὶ ὑπισχνεῖτο ἀποκτείνειν φαρμάκως τὸν Πύρρον. οἱ δὲ εἰ προσέκαντο τὴν ὑπόσχεσιν. "Δι' "ἀρετῆς γχεὶς ίσασι 'Ρωμαῖοι ἀγαθοὶ εἶναι, εἰ μὴ "διὰ τέχνης, καὶ πανεργίας, καὶ ἐπιβελῆς καταγωγῆς νίστασθαι τὰς ἐχθράς". Άλλα καὶ αὐτῷ Πύρρῳ τὸν γνώμην τῷ Κινέᾳ ἔξεφναν.

9 Κινέας] Schottus, omnesque alii reposuerunt Κινέας; hic enim Pyrrho fuit medicus: sed Cineas a Pyrrho legatus ad Senatum est missus, vir egregiā memoriam. Timocharem vocat Aulus Gellius. Vide Ciceronem in tertio De Officiis.

Κ Ε Φ. λδ'.

Πῶς εἶχε πρὸς τὸν δῆμον τῶν 'Αθηναίων ὁ Περικλῆς.

Είτα ἐκ τῆς δύμης τῷ 'Αθηναίων θεραπευτικὸς ὁ Ξανθίππος Περικλῆς; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. 'Οσάκις γενν ἔμελλεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρίεναι, πυχεν-

70

ο τῷ 'Αθηναίων] Fortasse τῶν scriendum, ut est in lemmate. Sed hanc tanti viri modestiam notavit etiam Quintilianus libro Institut. duodecimo. "Nec immerito Pericles solebat optare, ne quod sibi verbum in mentem veniret, uo opulus offenderetur".

το μηδὲν αὐτῷ ι ρῆμα ἐπιπολάσαι τοιετον, ὅπερ
Ἐν ἔμελλεν ἐκτραχύνειν τὸν δῆμον, πρόσαντες αὐτῷ
γενόμενον, καὶ ἀβέλτον δόξαν.

Ι 'Ρῆμα] Plutarchus in Pericle: Πρὸς τὸ βῆμα βαδίζειν ὕσχετο
τοῖς θεοῖς, μηδὲν ἐκπιστεῖν ἀκούτος αὐτῷ πρὸς τὸν προκαμμένην χρείαν
ἀνάρμοσον. SCHEFF.

Κ Ε Φ. λέοντος

Περὶ τῶν τὰς τὰν Ἐφόρων Θρόνυς αἰσθόλῳ χρισταμίνων.

Κ Λαζομενίων² τινὲς εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενοι,
καὶ ὕβρεις καὶ ἀλαζονείᾳ χράμενοι, τὰς τῶν
Ἐφόρων Θρόνυς, ἔνθα εἰώθασι καθίμενοι χρηματίζειν,
καὶ τῶν πολιτικῶν ἔκαστα διατάττειν, ἀλλὰ τέτοιες
γε τὰς Θρόνυς αἰσθόλῳ κατέχρισται. Μαθόντες δὲ
οἱ Ἐφόροι, ἐκ ἥγανάκτησαν, ἀλλὰ τὸν δημόσιον κί-
ρυκα καλέσατες, προσέταξαν αὐτὸν δημοσίᾳ κηρύ-
ξαι τῦτο δὴ τὸ θαυμαζόμενον “Ἐξέσω Κλαζο-
“ μείοις ἀσχημονεῖν”.

2 Κλαζομενίων] Chios fuisse refert Plutarchus, nec fuligine, sed
vomitū, ventrisque folidibus, dicta loca fœdasse. SCHEFF.

Κ Ε Φ. λεοντίνος

Περὶ Ἰέρωνος καὶ Θεμισοκλέους.

Θ Εμισοκλῆς³ 3 Ἰέρωνα πῆκοντα εἰς Ὀλύμπια, 4 Ὁ-
λυμπίων ἀγομένων, ἵππος ἀγοντα, εἰρῆσε τῆς
ἀγωνίας, εἰπάν· “Τὸν μὴ μεταλαβόντα τῷ 5 με-
“ γίσκε

3 Ἰέρωνα] Hieronem intelligit, Siciliæ tyrannum.

4 Ὁλυμπίων] Cuperus putat Glossatoris ista esse, ac propterea
rejicienda. SCHEFF. Ὁλύμπια et locum, et ipsos ludos deno-
tāt. K.

5 Μεγίστη τῶν κινδύνων] Bellum Persicum vult.

“γίσε τῶν κινδύνων, τῶν πανηγύρεων μεταλαμβάνειν μὴ δεῖν”. Καὶ ἐπηγέθη Θεμισοκλῆς.

Κ Ε Φ. λγ'.

Σύγκρισις Δημητρίου καὶ Τιμόθεου σρατηγῶν.

ΕΙΓτα τίς ἀμείνων ἦν σρατηγεῖν, ο Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, ο Τιμόθεος ὁ Ἀθηναῖος; Ἐγὼ μὲν ἐρῶ τὸν τῶν ἀμφοτέρων τρόπον ἔνεσι δ' ὑμῖν προτιμῆσαι τὸν ἔτερον. Δημήτριος μὲν βίᾳ, καὶ πλεονεξίᾳ, καὶ λυπῶν τὰ μέγιστα, καὶ ἀδικῶν ἥρει τὰς πόλεις, μιχανᾶς προσάγων καὶ κατασείων, καὶ ὑπορύττων τὰ τείχη. Τιμόθεος δὲ πείθων, καὶ διδάσκων λόγῳ, ὅτι λυσιτελέσερόν ἐστι τῶν Ἀθηναίων ἀκεῖν.

[**δημήτριος**] Antigoni, Macedoniæ regis filius, cognomento Poliorcetes.

Κ Ε Φ. λην'.

Αλεκτρυόνων ἀγῶν πόθεν αρχὴν ἔλαβεν.

ΜΕτὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην, Ἀθηναῖοι νομὸν ἔθεντο, τ Ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τῇ ἔτει. πόθεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν δῆτε ο νόμος, ἐρῶ. “Οτε Θεμισοκλῆς ἐπὶ τὲς Βαρβάρες ἐξῆγε τὴν πολιτικὴν δύναμιν, ἀλεκτρυόνας ἔθεστο μαχομένας ἐδὲ ἀργῶς αὐτὲς ἐίδεν. Ἐπέσησε δὲ τὴν σρατιὰν, καὶ ἐφι πρὸς αὐτές. “Ἀλλ’ ἔτοι μὲν ὅτε ὑπὲρ πατρίδος,

“ἔτε

[**7 Ἀλεκτρυόνας**] Potest et alia ratio assignari, præter hanc ab Aeliano allatam, cur gallorum a Themistocle institutum fuérit certamen; nempe ut perpetua Persicæ clavis posteritati tradetur memoria: siquidem avis ista è Perside primum in alias regiones transmisæ est.

“ ἔτε ὑπὲρ πατρῶν θεῶν, ἐδὲ μὴν ὑπὲρ ⁸ προγονικῶν
ηρώων κακοπαθεσιν, ἐδὲ ὑπὲρ δόξης, ἐδὲ ὑπὲρ ἐλευ-
θερίας, ἐδὲ ὑπὲρ παίδων, ἀλλ’ ὑπὲρ τῷ μὴ ἡττηθῆναι
“ ἐκάτερος, μηδὲ εἴχαι θατέρῳ τὸν ἔτερον”. Τὸ τοίνυν
γενόμενον αὐτοῖς σύνθημα τότε εἰς ἀρετὴν, ἐβελήθη
διαφυλάττειν καὶ εἰς τὰ δύοια ἔργα ὑπόμνησιν.

8 Προγονικῶν] Faber legit προγονικῶν Ἡρώων, ut Atticum sit
pro Ἡρωίων. Ἡρῷα autem sunt sepulchra Heroum. Kuhnius τὸ
ὑπὲρ προγονικῶν Ἡρῷαν, intelligit de “ Heroibus, quos Athenien-
ses jactitant majores suos”, quorum numerus non est exiguis;
atque ita contextum reformavi.

Κ Ε Φ. λθ'.

Πᾶς τινες τὰ σκάμιματα ἔνεγκεν.

ΤΑ' σκάμιματα καὶ αἱ λοιδορίαι εἰδέν μοι δ' οἵτι⁹
δύνασθαι. “ Εὖν γὰρ οἱ σερεάς γυνῶμης λέγων
“ ταὶ, καταλέλυνται” εἴαν δὲ ἀγενῆς καὶ ταπει-
“ νῆς, ἰσχυσε”. καὶ ἡ μόνον ἐλύπησε πολλάκις,
ἀλλὰ καὶ ἀπέκτεινε. Τέταν αἴποδειξις ἐκεῖνα ἔσα.
Σωκράτης μὲν δὲν οἱ καμῳδέμενος, ἐγέλα· Πολίαγρος
δὲ ἡ ἀπῆγξατο.

9 Σερεάς] Horat. “ Fragili quærens illidere dentem,
“ Offendet solidum.”
“ Nemo”, ait Seneca, “ ab alio contemnitur, nisi à se ante con-
“ temptus est”.

ο Καμῳδέμενος] Nebulas, Aristophanis comediam, intelligit.
Sed Plutarchus in libello “ de audiendis poëtis” hujus Poliāgri
meminit: Εἰ μὲν ἐπὶ τῇ διαροδοκίᾳ καὶ πλεονεξίᾳ χαίρει, τὸν κα-
μῳδέμενον ὑπερβάλλει μαρτυρεῖται Πολίαγρον.

Εὐδάμιμων Πολίαγρος ὑράνιον
Αἴγα πλευτοφόρον τρέφων.

Libet quoque adjicere ex eodem libro duos Philemonis versus
jucundissimos, nec a re præsenti alienos, levi mutatione additā, ut
sit. versus :

‘Αλλ’ οὐδιον εἰδέν, εἰδὲ ματικώτερεν
‘Εσ’ οὐ δύνασθαι λοιδορέμενον φέρεν.

ι Ἀπῆγξατο] Mortem sibi laqueo consivit. Theocritus, ἀπῆγ-
ξαθαι με ποιήσεις.

Κ Ε Φ. μ.

"Οτι μηδεὶς τῶν Βαρβάρων ἀθισσε.

ΚΑΙ τίς δὲ ἀν ἐπήνεσε τὴν τῶν Βαρβάρων σοφίαν; εἶγε μηδεὶς αὐτῶν εἰς 2 ἀθεοτῆτα εξέπεσε, μηδὲ ἀμφιβάλλεστι περὶ Θεῶν, ἀρά γε εἰσιν, ή ἐκ εἰσιν καὶ ἀρά γε ἡμῶν φροντίζεσιν, ή 3. Οὐδεὶς γεννηνοιται ἔλαβε τοιαύτην, οἷαν ὁ 3 Εὐήμερος ὁ Μεσσηνίας, ή 4 Διογένης ὁ Φρύξ, ή 5 Ἰππων, ή 5 Διαγόρας, ή 6 Σωσίας, ή 6 Ἐπίκρος⁶ ὁ Ινδὸς, ὁτε Κελτὸς, ὁτε Αἰγύπτιος. Λέγεται δὲ τῶν Βαρβάρων εἰ προ ερημέτοι, καὶ εἶναι Θεῖς, καὶ προνοεῖν ἡμῶν, καὶ προσημαίνειν τὰ μέλλοντα. καὶ διὰ ὄρνιθων, καὶ διὰ συμβόλων, καὶ διὰ σπλάγχνων, καὶ διὰ ἄλλων τινῶν μαθημάτων τε καὶ διδαγμάτων. Απερρένεσι τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλίᾳ τὴν παρὰ τῶν Θεῶν εἰς αὐτὲς προνοίας⁷ καὶ διὰ ὄνειρων δὲ λέγεται, καὶ διὰ αὐτῶν τῶν ἀσέρων πολλὰ προδηλώσθαι. Καὶ ὑπὲρ τέτων ισχυρὰν ἔχοτες τὴν πίσιν, θύκοι σε καθαρῶς, καὶ 8 ἀγνεύσιν ὄσιως,

2 *Αθεότητα*] Cicero; “ Nulla gens tam fera, nemo hominum tam immanis, cuius mentem non imbuerit Deorum opinio”.

3 *Εὐήμερος*] Historicus, è civitate Messana; quidam vero *Agragantinum* vocant, sed Plutarchus Tegeatēm.

4 *Διογένης*] Alius a Philosopho. Fortasse ὁ Φρύξ suo loco mortus, post *Διαγόρας* appari debat, qui sermones Phrygios post se reliquit; ob quos, siquidem de Phrygia matre erant scripti, eum infamem fuisse verisimile est.

5 *Διαγόρας*] Ex Melo insula oriundus, Philosophus: quem, ob interpretā myteria profugum, si quis interfecisset, ei Athenienses polliciti sunt talentum. Huic *Atheo* erat cognomen.

6 *Ἐπίκρος*] Atheniensis, inter *Atheos* numeratur, quēd providentiam omnino et curam negaret Deorum. “ Negat Deum, qui Providentiam negat”.

7 *Τῆς παρὰ τῶν Θεῶν*] Cum particula *ιν* ante *τῆς παρὰ τῶν Θεῶν* apposita, esset otiosa, et structuram perturbaret, omnino tollendam censui.

8 *Αγνεύσιν ὄσιως*] *Αγνεύσιν* Latinis est, rite in castro esse, i. e. religionis causa a carnis viuque usu, et aliis interdictis eibis abstinere, et scubare.

στίως, καὶ τελετάς τελέσσι, καὶ Ὄργιων φυλάττεσθαι
νόμον, καὶ τὰ ἄλλα πράττεσθαι ἐξ ὅν, ὅτι τὰς Θεὰς
ἰσχυρὰς καὶ σέβεσθαι καὶ τιμῶσιν, ὡμολόγηται.

Κ Ε Φ. μά.

Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆς τῆς Πάριδος λύρας.

Ο μὲν Ἀλέξανδρος εἰς τὸν Ἰλιον ἥλθεν ἀνασκοπεῖν τὰς δὲ αὐτῷ φιλοπόνως, τὰν τὰς Τρώων προσελθόντας τὸν οὐρανὸν ἐδείχνειν Ἀλεξάνδρῳ ὁ δὲ ἔφη, Προτιμοστάτην ἀν μᾶλλον ιδεῖν τὸν Ἀχιλλέας, ὑπέρ γε τὸν Ἀλεξάνδρον. Ἐπόθει γάρ κτῆμα ἀγαθὸς σρατιώτας, ὃ συνῆδεν ἐκεῖνος τὰ τὰν ἀγαθῶν οἱ ἀνδρῶν κλέα. Τῷ δὲ Πάριδος τῇ ἄρα ἥσεν οἱ λίρα, εἰ μὴ μέλι μοιχικὰ, καὶ οὐδὲ αἱρεῖν γυναικας καὶ δέλγειν;

ο Λύραν] Stobaeus Serm. 48. Ἐν Ἰλέῳ Σύοντες Ἀλεξάνδρῳ, ἵσπιοντες, δείχνειν τὴν Πάριδος λύραν. Ο δὲ, Τὴν Ἀχιλλέως, εἰπεν, οὐδέποτε, δείχνον, καὶ πρόχει τῆς λύρας τὸν Μελιαν. Kuhn.

ο Ἀνδρῶν κλέα] Ήσεν ex Homero sunt desumpta, Iliad I.

Τὸν δὲ εὗρον φένα περπόμενον φόρμιγγα λιγεῖη,
Τῷ δέ οὐρανὸν ἐπερπετεῖσθε δὲ αἴρα κλέα ἀνδρῶν.

ο οῖα αἴρειν] Commodè ad hunc locum referri possunt, quæ de Paride poëta Venusinus scripsit:

—————“Grataque fœminis
“Imbelli cithara carmina divides”.

Κ Ε Φ. μβ'.

Περὶ μεγαλοφροσύνης Κράτητος.

Κράτης τὸ Θιβαῖος, τάτες ἄλλα μεγαλίφρων ὡν
πεφύραται, καὶ καταφρονητικὸς τῶν ὑπὸ τῆς πλάνης

D 2

θεος

ο Κράτης] Cynicus Philosophus.

θες θαυμαζομένων ἀτάρῳ ἐν καὶ χρυμάτων, καὶ πατρίδος· Ὅτι μὲν ἐν τῆς ἐτίας ἀπέσι τοῖς Θηβαίοις, τέτο μὲν καὶ εἰς πάντας ἐξεφοίτησε· τὸ δὲ ἔτερον αὐτῷ ἐν πᾶσι γυνώριμον ἔστι δὲ ἐκεῖνο. Ἀπαλλαττόμενος τῶν Θηβῶν οἰκισθεῖσῶν, πάλιν, ἔφη· “Οὐ δέομαι, πόλεως, ἢν Ἀλέξανδρος ἡ κατασκάψει· οὐδὲ ἄλλος”.

9 Πόλεως] Laërtius, Πρὸς Ἀλεξανδρον πυθόμενον εἰ βέλεται κατὰ τὴν πατρίδα ἀνερθάθηναι, ἔφη, Καὶ τι δεῖ; Πάλιν γάρ ἵστω, Ἀλέξανδρος ἄλλος κατασκάψει.

ἴχειν δὲ πατρίδα τὴν Ἀδοξίαν,
Καὶ τὴν Πενίαν δὲ αὐτήν, ανάλατον τῇ τύχῃ.

ο Κατασκάψει] Nam devictis prælio Thebanis, urbem funditus deleverat, conservata solummodo Pindari domo.

Κ Ε Φ. μγ'.

Περὶ Ὀλυμπιάδος ἵπι τῷ Ἀλεξανδρῷ πεθηκότι καὶ ἀτάρῳ διεγερατικόν.

Ο Λυμπιάδες, οὐ Ἀλεξανδρε, πυθομένη ὅτι¹ πολὺν χρόνον ὁ παῖς αὐτῆς ἀταρὸς μένει, βαρὺ ἀναστένσα, καὶ Θηβᾶσα εὐ μάλα λιγέως, “Ω τέκνον, εἴπεν, ἀλλὰ σὺ μὲν ἐρανεῖ μετασχεῖν βελόμενος, καὶ τέτο σπεύδων, νῦν δὲ τῶν κοινῶν δίππε, καὶ ἵσων πᾶσιν ἀνθρώποις, μετασχεῖν ἔχεις, γῆς τε ἄμα καὶ ταφῆς”. Καὶ τὰς ἑαυτῆς τύχας οἰκτείραστα, καὶ τὸ τῷ παιδὶς τετυφωμένου ἐλέγχαστα.

1 Πολὺν χρόνον] Triginta et aliquot diebus. SCHEFF.

2 Καὶ ἵσων πᾶσιν] Κοινοὶ γάρ εἰσιν, ut ait Chrysostomus, τῆς φύσεως νόμοι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τὸν ἀπελθόντα τῇ γῇ κρύπτεσθαι, καὶ ταφῇ παραδίδοσθαι καὶ τοῖς ιδόποις τῆς πάντων μητέρες περιελλασθαι γῆς. Orat. prima de Babyla Martyre.

Κ Ε Φ. μδ'.

Περὶ φιλοκαλίας Ξενοφῶντος.

Ξενοφῶντι ἔμελε τῶν ἀλλων σπυδαιίων, καὶ ἐν
3 ὅπλα καλὰ ἔχειν. Νικῶντι γάρ ἔλεγε τὸς
πολεμίες τὸν καλλίστην σολὸν ἀρμόττειν· καὶ ἀποθ-
νήσκοντα ἐν τῇ μάχῃ, κεῖσθαι καλῶς ἐν καλῇ τῇ
πανοπλίᾳ. Τῷ γὰρ ἀνδρὶ τῷ γενναιῷ ταῦτ' εἶναι
τὰ ἐντάφια, τὰ ὡς ἀλιθῶς κοσμοῦνται αὐτὸν. Λέ-
γεται ἐν ὁ τῷ Γρύλλῳ τὸν μὲν ἀσπίδα 4 Ἀργολι-
κὸν ἔχειν, τὸν δὲ Θάρακα Ἀττικὸν, τὸ δὲ κράνος
Βοιωτικῆς, τὸν δὲ ἵππον 5 Ἐπιδαύριον. Φιλοκάλε
δὲ ἔγωγε ἀν εἶναι φάινε τὰ τοιαῦτα ἀνδρὸς, καὶ
αἰσθέντος ἑαυτὸν τῶν καλῶν.

3 "Οπλα καλά] Idem Hannibalis ingenium. De quo Livius: "Vestitus nihil inter æquales excellens, arma atque equi conspi-
ciebantur". Scheff. Et de Cyro ipse Xenophon, lib. vii. Παιδ.
Ταὶ Κύρῳ ὅπλα, ὡςπερ κατοπτρον, ἐξέλαμπεν.

4 Ἀργολικὸν] Quæ hic nominantur arma, pro optimis habita
apud Græcos veteres. Idem.

5 Ἐπιδαύριον] Duæ fuerunt ejusdem nominis civitates: altera
Epiri, altera Peloponnesi, Ἀesculapio sacra. Illam vero Epiri equis
præstantissimis nobilem suisse, è Virgilio patet; qui domitricem
equorum Epidaurum vocat. Et hanc urbem ut intelligamus, fa-
ciunt hæc verba, "Iliadum palmas Epiros equarum". Strabo.
lib. viii. "Ἐστι δὲ καὶ γένος τῶν ἵππων κράτιστα τὸ Ἀρκαδικὸν, κα-
θάπτερ τὸ Ἀργεικόν, καὶ τὸ Ἐπιδαύριον.

Κ Ε Φ. με'.

"Οτι ὁ Δημοσθένης, καλῶντος τῷ Διογένει, εἰς καπιλεῖον ἐκ οἴθελεν
βιβλεύει.

Ηρίσα ποτὲ Διογένης 6 ἐν καπιλείᾳ. Εἶτα παρί-
όυτα Δημοσθένη ἐκάλει· τῷ δὲ μὴ ὑπακόστα-
D 3

τοι.

6 Ἐν καπιλείῳ] Quo in honore Athenis cauponæ fuerint, ex
Isocrate colligere est: 'Ἐν καπιλείῳ φαγεῖν ἡ παιᾶν ψδεις φεδρονία
κατηγορεῖται ἐπικῆς ἐπέλυσε. Kuhn.

τος Αἰσχύνη, ἔφη, Δημόσθενες, παρελθεῖν εἰς καπηλεῖον; καὶ μὴν ὁ κύριος σὺ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔνθάδε εἰσεισθε; τὰς δημόστας λέγωτο, καὶ τὰς καθ' ἔνα· γη μηλῶν, ὅτι οἱ Δημηγόροι καὶ οἱ Ἐρύτορες δῆλοι τῷ πλήθυσι εἰσί.

γ Δηλῶν] Interpunctionem mutavi ex judicio doctissimorum: cum prius legeretur, τὰς καθ' ἔνα μηλῶν.

Κ Ε Φ. μετ'.

Περὶ Καλάνων ἐκκοίτας τελευτῆς.

ἌΞΙΟΥ δὲ καὶ τὸ Καλάνω τῷ Ἰνδῷ τέλος ἐπαινέσαι, ἄλλος δὲ ἀντεύ οὖτος καὶ ἀγασθῆναι. Ἐγένετο δὲ τοιότοιο. 8 Καλανος ὁ Ἰνδῶν σοφιστής μακρὰ χαίρειν 9 φράσας Ἀλεξανδρῷ καὶ Μακεδόσι, καὶ τῷ βίῳ, οὐτε ἐβελήθη ἀπολύσαι αὐτὸν ἐκ τῶν τῷ σώματος δεσμῶν, ἐγεγένετο μὲν ἡ πυρὰ ἐν τῷ καλλίστῳ προσείψη τῆς Βασιλῶνος· καὶ ἦν τὰ ξύλα αὖτα, καὶ πρὸς εὐωδίαν εὗ μάλα ἐπίλεκτα, κέδροι, καὶ θύνι, καὶ χυπαρίσττα, καὶ μυρσίνης, καὶ δάφνης· αὐτὸς δὲ γυμνασάμενος γυμνάσιον τὸ εἰσθότος, (ἴνι δὲ αὐτὸς δρόμος) ἀνελθὼν ἐπὶ μέσους τῆς πυρᾶς ἔστη ἐσφαναρμένος καλάμῳ κόμη. Καὶ ὁ μὲν Ἡλιος αὐτὸν προ-

8 Καλανος] Cicero Tusc. Quæst. “Calanus Indus, indoctus, ac barbarus, in radicibus Caucasi natus, suā voluntate vivus combustus est”.

9 Φράσας] Constructio satis perturbata, longa verborum trajectione usque ad αὐτὸς δὲ γυμνασάμενος.

ο Σώματος δεσμῶν] Animam ἀτεχνέας ἐν τῷ σώματι διαδιέμενην, ait Plato in Phædone. - Et Cicero, “Dum sumus in his inclusi compagibus corporis, munere quodam necessitatis, et gravi opere perfungimur. Est enim animus coelestis ex altissimo domicilio depresso, et quasi demersus in terram, locum divinæ naturæ aeternitatisque contrarium.

προσέβαλλεν, ὁ δὲ αὐτὸν προσεκύνει. Καὶ τότε ἦν τὸ σύνθημα εἰς τὸ ἔξαπτεν τὸν πυρὰν τοῖς Μαχεδόσι· καὶ τὸ μὲν ἐδράτο, ὁ δὲ περιληφθεὶς ἡ τῆς φλογὸς ², ἀτρέσως εἰσῆκει, καὶ ἐπρότερον ἀνετράπτη, πρὶν διελύθη. Ἐνταῦθα, φασιν, ἐκπλαγῆναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ εἰπειν, "Οτι μείζονας ἀντιπάλος αὐτῷ Κάλανος κατηγωνίσατο. ὁ μὲν γὰρ πρὸς ³ Πλάρων, καὶ ⁴ Ταξίλην, καὶ Δαρεῖον δινθλησεν· ὁ δὲ Κάλανος πρὸς τὸν πόνον, καὶ τὸν Θάνατον.

1 Τῆς φλογὸς] Patet excidisse υπό. Kuhn.

2 Ἀτρέσως] MSS. Ἀτρέπτως.

3 Πλάρων] India rex, vir mirae proceritatis, ab Alexandro de-
victus.

4 Ταξίλην] Ompis à Curtio vocatur Taxilerum rex. Est autem
Taxila magna civitas, inter Indum et Hydaspem.

Κ Ε Φ. μζ'.

Διὰ τί ὁ Ἀριστοτέλης ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας.

Αριστοτέλης, ὅτε ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας δίει ⁵ τῆς κρίσεως, πρὸς ⁶ τὸν ἐρόμενον αὐτὸν, τίς ἐσιν οἱ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἔφη, Παγκάλη ἀλλ' ἐν αὐτῇ,

7 Ὁχην ἐπ' ὄχυρη γηράσκει, σῦκον δὲ ἐπὶ σύκῳ τὴς συκοφάντας λέγων. Καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον, διὰ τί ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας ἀπεκρίνατο, "Οτι ἐβέλεται Ἀθηναῖς δις ἐξαμαρτεῖν εἰς φιλοσοφίαν τὸ περὶ Σωκράτην πάθος αἰνιστόμενος, καὶ τὸν ⁸ κατ' αὐτὸν κίνδυνον.

5 Τῆς κρίσεως] Aristoteles Athenis Chalcidem demigravit. Nam Eurymedon Cereris Hierophanta, impietatis dicam philosopho impingere volebat. Kuhn.

6 Τὸν ἐρόμενον] Antipatrum regem intelligit. SCHEFF.

7 Ὁχην] Verbus sunt Homeris quos leviter inflectit, ex Odyss. H.

8 Οχην ἐπ' ὄχυρη γηράσκει μῆλον δὲ ἐπὶ μῆλῳ,
Αὐτῷ δὲ ἐπὶ σαφυλῆ σαφυλή, σῦκον δὲ ἐπὶ σύκῳ.

8 Κατ' αὐτὸν] Faber. καθ' αὐτὸν MSS. καθ' εἰατὸν κινδυνον. Sch. Cudicem auctoritatem hoc loco fecutus sum.

Κ Ε Φ. μη'.

Περὶ Τιμοθέου, καὶ ἄλλων ψδίων ὀφεληθέτων ὑπὸ ιδίας αὐτραγαθίας.

Τιμόθεον 9 τὰ μὲν πρῶτα ἐπίνυν 'Αθηναῖς ἐπεὶ δὲ ἔδοξεν ἀμαρτεῖν ἢ ἔδοξεν, οὐ φθάνεσσα αὐτὸν αὐτραγαθία ἀλλ' ὃδὲ ὄλιγον. Οὐεμισοκλῆς δὲ ἔδεν ἀνητοῦ, ὃδε ἐκ τῆς ταυμαχίας τῆς περὶ Σαλαμῖνα, ὃτε ἐκ τῆς πρεσβείας τῆς εἰς Σπάρτην λέγω δὲ ἣν ἐπρέσσευσε, κλέπτων τὴν τῶν 'Αθηναίων τείχισιν. Ἐφυγε γὰς κακένος καὶ τὰς 'Αθήνας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν. Καὶ Παυσανίαν δὲ τὸν Λακεδαιμονίου ὃδὲν ἀνησεν οὐ καὶ ἐν Πλαταίαις νίκην ὑπὲρ δὲ ἐν Ἐυζαντίῳ ἐκπινέργει, καὶ ἐνόστι Περσικὰ, ὑπὲρ τέτων 3 διέφθειρε καὶ τὴν Χάρην, τὴν ἐπὶ τοῖς πρώτοις Φωκίωνα δὲ οὐ ἐνηρμία οὐ καλλοσα αὐτὸν Χρησὸν, ὃδὲν ὀφέλισεν, ὃδὲ τὰ πέντε καὶ ἔβδομάκοντα ἔτη, ἀπέρ ὃν διεβίωσεν ἔδεν αὐτικῆσας τὰς 'Αθηναῖς ἐν Βραχεῖ. Ἐπεὶ δὲ ἔδοξεν 'Αντιπάτρω τὸν Πειραιά προδιδόναι, 'Αθηναῖος κατέγυνωσαν αὐτὸς Θάνατον.

9 **Τιμόθεον**] Timotheus Cononis filius, Atheniensis, rei militaris dux peritissimus, odio tandem ingratæ civitatis coactus, Chalcidem se contulit; ibique finem vite cepit.

ο **Ἐσωστιν**] Quo minus lis ejus estimaretur centum talentis.

ι **Τείχισιν**] Bello Persico dirutos Atheniensium muros ædificari noluerunt Lacedæmonii.

2 **Ἐγ Πλαταιᾶς**] Pausaniâ duce, apud Platæas Mardonias Satrapes fugatus est.

3 **Διέφθειρε**] Magnam bellum gloriam turpi morte maculavit.

Κ Ε Φ. μθ'.

Περὶ Φωκίωνος.

Φωκίωνος δὲ τὰς Φάκες καὶ τὰτο ἔγωγε ἔγνων καλόν. Παρελθὼν γὰς εἰς τὰς 'Αθηναῖς, ἐκκλησίας;

σιας χότης, ἐπεὶ τι αὐτοῖς ἐμέμφετο 4 ἀγνωμονεῖσι, πάνυ σφόδρα πεπαιδευμένως καὶ πληκτικῶς εἶπε· “Βέλοματ μᾶλλον τι 5 ὁφ' ὑμᾶν παθεῖν κακὸν αὐτῷ τὸς, οὐδὲ τι ὑμᾶς κακῶς δρᾶσαι?”

4 Ἀγνωμονεῖσι] Ingratitudinem populi erga Nicanorem intelligit.
5 ὁφ' ὑμῶν] Noster ait, Phocionem maluisse injuriam ab Atheniensibus, Plutarchus à Nicanore accipere, quam facere. KUHN.

Κ Ε Φ. ν'.

Περὶ Κλεονίας καὶ Ἀχιλλέως μεσικῆ τὴν ὄργὴν αἰνεστέλλειν φιλέτων.

Κλεονίας αὖτε δὲ τὴν σπεδαῖος τὸν τρόπον, Πυθαγορεῖος δὲ τὴν σοφίαν. Οὗτος εἴ ποτε εἰς ὄργὴν προΐχθη, καὶ 6 εἶχεν αἰσθητικῶς ἔσυτε εἰς Θυμὸν ἐξαγομένην, παραχρῆμα πρινὴ ἀνάπλεως αὐτῷ οὐργὴ καὶ ἐπίμηλος γένεται, 7 ὅπως διάκειται, 8 τὴν λύραν ἀρμοσάμενος ἐκθάριζε. Πρὸς δὲ τὰς πυθαγομένις τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνετο οὐ ἐμελῶς, “Οτι πραῦνομαί. Δοκεῖ δέ μοι καὶ οὐ ἐν Ἰλιάδι Ἀχιλλεὺς, δὲ τῇ κιθάρᾳ προσέδων, καὶ τὰ κλέα τῶν προτέρων διὸ τῷ μέλεις εἰς μυήμαν, ἔσυτῷ ἄγων, τὴν Μῆνιν κατευνάζειν. Μεσικὸς γάρ ὦν, τὴν κιθάραν πρώτην οὐ ἐκ τῶν λαφύρων ἔλαβε.

6 Εἴχεν αἰσθητικῶς] Elegans circumlocutio τῆς συναισθάνοσθαι, quod est, “Sibi esse consciū alicuius rei, ejusque sensum intus per ipere.” KUHN.

7 ὅπως διάκειται] Rectius fortasse legeris, ὅπως διάκειτο, nisi aliter interpretari malueris: “ut eorum institutis præceptum est”.

8 Τὴν λύραν] Ex præcepto, et exemplo magistri sui Pythagoræ. Seneca de ira: “Pythagoras perturbationes animi lyrā componebat.” Idem.

9 ἐμελῶς] Appositè hoc loco; quum ipse citharam musicus pulsabat.

οὐ ἐκ τῶν λαφύρων] Homeri locum designat Iliad. l. v. 186, ubi laudatam habes hanc citharam.

Τὴν ἄρετ' οὐκ ἐνάρων, πτόλιν Ἡετίωνος δέσποσας
τῇ δὲ θυμὸν ἔπειτεν, αειδεῖ δὲ αρά κλία κινδρῶν.

Κ Ε Φ. να.

Περὶ τῶν ὑπὸ Κλεομένης ῥιθίντων ὑπὲρ Ὀμῆρος καὶ Ἡσιόδου.

Ελεγεν ὁ Κλεομένης τι Λακωνικῶς κατὰ τὸν ἐπιχάριον τρόπον, τὸν Ὀμηρού, Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητὴν, ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα τὸν δὲ Ἡσιόδον, τῶν ² Εἰλωτῶν, λέγοντα ὡς χρὴ γεωργεῖν.

¹ Λακωνικῶς] Breviter et acutæ; παῦρε μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως, ut Homerus testatur de Menelao.

² Εἰλωτῶν] Corn. Ne os in vita Pausaniae: “Est genus quoddam hominum, quod Helotes vocatur, quorum magna multitudo agros Lacedæmoniorum colit, servorumque munere fungitur”.

Κ Ε Φ. νβ'.

Περὶ τινὸς ἴδιας ἀποθνήσκοντος, ὅπος ἀντίτινος τῶν τιθνεώτων.

ΑΝὴρ Μεγαλοπολίτης ἐξ Ἀρκαδίας ³ Κερκιδᾶς ὄνομα, ἀποθνήσκων ἔλεγε πρὸς τὰς οἰκείες, ⁴ ἐνθυμόμενος, ἕδεις ἀπολύεσθαι τῷ θῦν. 5 Δι' ἐλπίδος γαρ ἔχειν συγγενέσθαι τῶν μὲν σοφῶν Πιθαγόρᾳ, τῶν δὲ ἰσορικῶν ⁶ Ἐκαταίῳ, τῶν δὲ μεσικῶν Ὀλύμπῳ,

³ Κερκιδᾶς] An Poëta ille Megalopolitanus, cuius iambos allegat Athenaeus? KUHN.

⁴ ἐνθυμόμενος] Haec de voce merito suspicemur, cum ipse non agnoscit interpres. Conjectit Kuhnius εὐθυμόμενος, latus. Quid si εὐθυμόμενος legas, idem quod ἀθύμως ἔχοντας; ita ut cum praecedenti cohæreat οἰκείος. Cui conjecturæ suffragatur iste locus Martialis:

“Siccis ipse genis, flentes hortatus amicos,
“Decrevit Stygios Festus. adire lacus”.

⁵ Δι' ἐλπίδος] Hæc optimis etiam Ethnicis non minima erat morientibus consolatio. “Equidem efferior studio patres vestros, quos colui et dilexi, videndi, neque verò eos solos convenire aveo, quos ipse cognovi; sed illos etiam, de quibus audivi et legi, et ipse conscripsi”. Cicero de Senect.

⁶ Ἐκαταίῳ] Historicus Mileius.

γ 'Ολύμπῳ, τῶν δὲ ποιητῶν Ὄμηρῷ, καὶ ἐπὶ τέτοις,
αἱ λόγοι, τὴν φυχὴν ἀπέλιπε.

7 Ὁλύμπῳ] Optimum Plato in Minoe Olympum Musicæ doctorem appellat. KUHN. Olympi meminit et Lucianus in Harmonide: Οὐδὲ οἱ Μαρσύας οὐ Ὁλυμπος γενίσθαι μέλλοιμι.

Κ Ε Φ. ηγ'.

Περὶ Πλάτωνος.

Π Λάτων ὁ Αρίστων τὰ πρῶτα ἐπὶ ποιητικὴν ἀφριπεῖ, καὶ ἡρωϊκὴν ἔγραφε μέτρα, εἴτα αὐτὰ πατεπροσεν ὑπεριδῶν αὐτῶν, ἐπεὶ τοῖς Ὄμηρος αὐτὰ 8 ἀντικρίνων ἔώρα κατὰ πολὺ ἥττάμενα. Ἐπέθετο δὲ τραγῳδία, καὶ δὴ καὶ 9 Τετραλογίαν ειρύδσατο καὶ ἔμελλεν ἀγωνιστοθεῖ, δύος ἡδη τοῖς ὑποκριταῖς τὰ ποιήματα. Μηδὲ τῶν οἱ Διονυσίων δὲ παρελθῶν πίκτε Σωκράτες, καὶ ἄπαξ αἰρεθεὶς ὑπὸ τῆς ἐκείνης Σειρῆνος, τὰ ἀγωνίσματος ἐν μόνον ἀπέση τότε, ἀλλὰ καὶ τελέως τὸ γράφειν τραγῳδίαν ἀπέρριψε καὶ ἀπεδύσατο ἐπὶ φιλοσοφίᾳ.

8 Ἀγωνίσματα] Homerum ligata oratione aemulari studuit Plato; verum istos Homeri versus,

— ἀμφὶ δὲ τὸν ἄκρα.

· Ήγειρε Βοόσιν, ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω.

adeo demirabatur, ut non desint qui scripserint, eum præ desperatione istiusmodi δυοματοτοις formandi deterritum, combusisse poēmata sua, ne nimium Homero videretur inferior. Hac etiam usus est, non ineleganti Parodiā.

· Ήφαιστε πρόμολ' θάς, Πλάτων τοι τοῦ σπέν χατίζει.

9 Τετραλογία] II. Casaubonus in De Satyrica Poēsi: Mos tragicorum Græcorum fuit Athenis, ut modò singulas committerent fabulas, modò plures. Unde τριποίαι et τετραποίαι τραγικῶν δραμάτων sunt appellatae: semper autem postrema fabula Satyrica fuit. Laertius in Platone: Θρασύλλος δὲ φιοι κατὰ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἴσιδεναι αὐτὸν τὰς δικλόγυρες· εἰον ἐκεῖνοις τέτρας δράματος τριγωνίκοτο. Διονυσίοις, Ληταῖοις, Παναθηναῖοις, Χύτροις. Ἐν τῷ τέταρτον τῷ Σατυρικῷ τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἴκαλύπτοτετραλογία.

ο Διονυσίων] Quo festo poëtarum fiebant certamina. Sch.

“Ον

Κ Ε Φ. γδ'.

Οτι ἔνιστε μὲν μῆτε ἐν Θανάτῳ μακῶν ἐσιν ἀναπαύσας καὶ περὶ Παυσανίας.

“ΟΤικὲν ἄρα τοῖς κακοῖς ἐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος, ἐπεὶ μηδὲ τότε ἀναπαύονται ἀλλ’ ἡ παντελῶς ἀμοιρῶσι ταφῆς, ἥ καὶ ἐὰν φθάσωσι ταφέντες, ὅμως ἐκ τῆς τελευταίας τιμῆς, καὶ τε κοινῇ πόντων σωμάτων ὄρμος, καὶ ἐκεῖθεν ἐκπίπτεσι. Λακεδαιμόνιος γένεν Παυσανίαν Μηδίσαντα εἵμονον λιμῷ ἀπέκτειναν, ἀλλὰ γάρ καὶ τὸ νεκρὸν ἐξέσαλον αὐτῷ ἔκτὸς¹ τῶν ὄρων, φησὶν² Ἐπιτιμίδης.

¹ Τῶν ὄρων] Quod fiebat illis, qui crima atrocissima commisissent. Κυνη.

² Ἐπιτιμίδης] Conjiciunt Faber et Scheffler. Ἐπιτίματος. Ita enim Timaeus a convitiandi studio appellabatur.

Κ Ε Φ. γε'.

Περὶ γέροντος Κείσ τὸν τρίχα βαφαμένου.

ΑΝὴρ εἰς Λακεδαιμονα ἀφίκετο Κεῖος, γέρων ἦδη ἀν, τὰ μὲν ἀλλα ἀλαζῶν, ἥδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρᾳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα πολιάντας ἐσαν ἐπειρατο³ βαφῇ ἀφανίζειν. Παρελθὼν δὲ τὸς Λακεδαιμονίους, καὶ τοσαύτην ὑποφαίνων τὴν κεφαλὴν, ἐκεῖνα εἶπεν ὑπὲρ ὃν καὶ ἀφίκετο. Ἀνασάς δὲν Αρχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίου βασιλεὺς, “Τί δέν, ἔφη, ἔτος ὑγίες εἶποι, διὸς εἰς μόνον ἐπὶ τῇ Φυχῇ τὸ φεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;” Καὶ ἐξέωσε τὰ ὑπ’ αὐτῷ λεχθέντα, διαβάλλων τῷ Κείσ τὸν τρόπον ἐξ ὃν ἐωράτο.

³ Βαφῇ] Mirum non est, Lacedæmonios hunc legatum rejecisse, quia βαφικὴ et tingendi artificium Lycurgi legibus Sparta exulabat: δολερὴ κόρη, δολερὸς καὶ ὁ ἀνθρωπος. Kuhnius.

Λυσάνδρε,

Κ Ε Φ. γ^τ.

Λυσάνδρος, ἡ Φιλίππε, ἀπόφθιμα πιρὶ Ἐπισκίας.

“ **Δ**ΕΙ τὸς παιδας τοῖς ἀστραγάλοις ἔξαπατάν, τὸς
δὲ ἀνδρας τοῖς ὄρχοις”. Οἱ μὲν Λυσάνδροι
εἴσαι λέγοσι τὸν λόγον, οἱ δὲ Φιλίπποι τὸ Μακ-
εδόνος. Ὁπότεροι δὲ ἀν ἦ, ἐκ ὄρθως λέγεται κα-
τὰ γε τὸν ἐμὸν γνάμην. Καὶ ἵστως ἐπαρδοῦσον,
εἰ μὴ τὰ αὐτὰ ἀρέσκει ἐμοὶ, καὶ Λυσάνδρῳ. Ο
μὲν γάρ ἐτυράννει ἐγὼ δὲ ὡς φρονῶ, δῆλοι, ἐξ ὧν
μὴ τὸ λεχθὲν ἀρέσκει με.

4 Οἱ δὲ Φιλίπποι] Adscribitur etiam Dionysio Siciliæ tyranno.

Κ Ε Φ. γ^τ.

Παῖς ὁ Μακαρεὺς ὑπὲρ τῆς ἑαυτῆς ἀπνειας ὑπὸ τῶν Θεῶν ἐτιμαρέθη.

ΜΙΤΟΛΗΓΑῖΟΣ ἀνὴρ, Μακαρεὺς ὄνομα, ἱερεὺς τῷ
Διογύσκῳ, 5 ὃσα μὲν ἴδειν, ἔτος πρῶτος ἦν καὶ
ἐπιεικῆς, ἀνοσιώτατος δὲ ἀνθρώπων τὰ μάλιστα. Ξένος
δὲ ἔκοντος παρ’ αὐτὸν, καὶ δόντος αὐτῷ 6 παρα-
καταθίκην χρυσίς πλῆθος, ἐν τῷ μυχῷ 7 τῷ ἀνακ-
τόρῳ, τὴν γῆν διεσκάψας, ὁ Μακαρεὺς κατάρυξε τὸ
χωστίον. Χρόνῳ δὲ ἀφικόμενος ὁ ζένος, τὸ χρυσίον
ἀπήγει. ὁ δὲ εἰσαγαγὼν ἔνδον, ἀς ἀποδάσων, κα-
τέσφαξε, καὶ τὸ χρυσίον ἀνάρυξεν, αὐτὸν δὲ
Ε τὸν

5 “Οτα μὲν ἴδειν] Mutavi verborum seriem, structurā postulante; cum prius legeretur, οτα μὲν ἔτος ἴδειν, perverso fatis ordine. Sed planè vox ἔτος otiosa est.

6 Παρακαταθίκην] Nullum ferè crimen majus, ut summa est
injustitia, quam depositum non reddere. Sallustius de Sempronia
muliere flagitiosissima: “ Sed ea sæpe antehac fidem prodiderat,
“ creditum abjuraverat.”

7 Τὸ ἀνάκτορο] Si Hesychio fides, ἀνάκτορον propriè Cereris est
templum; “ ἀνάκτορον τὸ τῆς Δίμυτρος.”

τὸν ξένον κατέθηκε· καὶ ὥστο, ὥσπερ τὸς ἀνθρώπους, λανθάνειν γέτω καὶ τὸν Θεὸν· πλὴν ἐκ ἀπύντης ταῦτα 8 ταύτη ποθέν.

Χρέος δὲ ὀλίγος διεληλυθότος, αἱ μὲν τῷ Θεῷ Τριετηρίδες ἀφίκοντο· ὁ δὲ ἔθυε μεγαλοπρεπᾶς· Καὶ ὁ μὲν περὶ τὸν Βακχείαν 9 εἶχε· Οἱ δὲ παιδεῖς αὐτῷ, δύο ἔντες, ἔνδον ἀπελείφθησαν ἐν τῇ σικίδᾳ· καὶ μιμόμενοι τὸν τῷ πατρὶ τοιεῖσθαι, τῷ βωμῷ τῷ πατρῷ προσῆλθον, ἔτι καιομένων τῷ ἐμπύρων. Καὶ ὁ μὲν τεώτερος παρέσχε τὸν τράχηλον· ὁ δὲ πρεσβύτερος, ἡμελημένην εἰρὰν σφαγίδα, τὸν ἀδελφὸν ἀπέκτεινε. Οἱ δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν ἰδόντες, ἀνεβόησαν, ὡς ἵερεῖς. Ἀκέστασα δὲ οὐ μητὶς τῆς βοῦς ἐξεπίδησε, καὶ θεασαμένη τὸν μὲν νεκρὸν, τὸν δὲ κατέχοντα ἔτι τὸν σφαγίδα ἡμαγμένην, σχίζαν ἀρπάσασα τῶν ἐκ τῷ βωμῷ ἡμίκαυτον, ταύτη τὸν παῖδα ἀπέκτεινεν.

Ἔκει δὲ ἀγγελία πρὸς τὸν Μακαρέα, καὶ ἀπολίπαν τὸν τελετὸν, ὡς εἶχε, σὺν ὄργῃ καὶ θυμῷ εἰς επίδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θύρσῳ, ὃ κατεῖχε, τὸν ἑαυτῷ γυναικα ἔκτεινεν. Ἐκπυσα ὅντες τὰ τολμηθέντα εἰς πάντας. Καὶ συλληφθεὶς ὁ Μακαρεὺς καὶ σρεβλόμενος, ἀμολόγησεν, δοτα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἐδρασεν· ἐν αὐτοῖς δὲ ταῖς κολόσεσι, τὸν ψυχὴν ἀπέρριξεν. Οἱ δὲ παρανόμας σφαγεῖς, διὰ τιμῆς ἥλθε δημοσίᾳ, καὶ ἐτάφον, τῷ Θεῷ προστέξαντος. Ἔτισεν ὅντες ὁ Μακαρεὺς ἐμμηπτὴν τὸν δίκην, τῷτο

8 Ταύτη ποθέν] Hæc particula πόθεν hoc loco ferè expletiva est, ut ἄλλοθέν ποθέν, elegantiae potius quam necessitatis gratiâ.

9 Εἶχεν] Verbum ἔχω, additâ præpositione ἀμφὶ vel περὶ, significat occupatum esse, vel vacare; ita ut pari modo dixeris, ὃ μεριαμοι ταῦτα εἶχεν, et ὁ μὲν ἐν τάποις ἦν. Subintelligi videtur Accusativus per Ellipsin, nempe πότον, σπεδὴν, θυμὸν, aut aliud consimile.

δὴ ο τὸ ποιητικὸν, σὺν τῇ ἑαυτῇ κεφαλῇ, καὶ τῇ
τῆς γυναικὸς, καὶ ἐν καὶ τῇ τῶν παιδῶν προσέτι.

ο τὸ ποιητικὸν] Locum Homeri indicat Iliad. 8'. v. 161.

———Σὺν τῃ μεγάλῳ ἀπέτιταν

Σὺν σφῆς κεφαλῆς γυναιξὶ τῃ καὶ τεκέσσιν.

Quod et annotavit Kuhnus, qui in fine προσίτης maluerit.

Κ Ε Φ. η!

Πηὶ πραγμάτων μείστας καὶ φθοράς, καὶ τῇ Κέσμῃ αὐτῇ.

Οὐδὲν ἔτι ι θαυμάζομεν, εἰ οἱ τῶν ἀνθρώπων
φύσις, θυτὴ ὥστα καὶ ἐφίμερος, οὐείρεσθαι αἰ-
τὲς ἀναγκήσις οὐκεὶ τὰς ποταμὰς ὄρῶμεν ἐπιλεί-
ποντας, καὶ τὰν ὄραν δὲ τὰ ὑψηλάτατα ἀκόμεν
μείρενται καὶ ἔκεινα τὴν γῆν. 2 Αἴτινν φασίν οἱ πλέ-
οντες, 3 ἐξ ἐλάσσονος ὄρου, οὐ πρό τι ἐβλέπετο.
Τὸ δὲ αὐτὸ τέτο καὶ τὸν 4 Παρνασσὸν παθεῖν, καὶ
τὸν Ὀλυμπὸν τὸν Πιερικόν. Οἱ δὲ ἔτι μᾶλιστροι δε-
κῆντες τὴν τῶν ὅλων φύσιν κατεσκέψαται, λέγονται
τὸν Κόσμον 5 διαφθείρεσθαι αὐτόν.

1 Θαυμάζομεν] Faber, Θαυμάζωμεν, “Ne miremur.” Sulpitius ad Ciceronem: “Hem! nos homunculi indignamur, si quis nos-
trum interiit, aut occisus est, quorum vita brevior esse debet, cum
uno loco tot oppidorum cadavera projecta jaceant? Visne tu te,
Servi, cohibere, et meminisse, hominem Te esse natum?”

2 Αἴτιν] Seneca, “Ætnam consumi, et sensim subcidere, ex
hoc colligunt, quod aliquanto longius navigantibus solebat ostendi.”
SCHIEFF.

3 ἐξ ἐλάσσονος] Scilicet διαγόματος. Kuhn.

4 Παρνασσόν] Rectius simplici σ scribitur: nam à verbo παρ-
νασθαι, quod est accolere, dictus videtur Παρνασός.

5 Διαφθείρεσθαι] Videtur legendum διαφθείρεσθαι]. Nisi dilabi-
vertas, ac diffluere. Sed tamen, ex antiquissimorum philosophia,
τῶν ὄντων γδὲν interit.

Κ Ε Φ. ιθ'.

Νῶς ἢ Πεισίρατος τοῖς ἑαυτῷ πελίταις ἔχρητο.

ΠΕΙΣΙΡΑΤΟΣ 6, ὅτε τῆς ἀρχῆς ἐγκρατής ἐγένετο, μετεπέμπετο τὸν ἐν ταῖς 7 ἀγοραῖς ἀποσχοζούντας, καὶ ἐπινθάνετο, τί δύποτε εἴη τὸ αἴγιον τῆς ἀλίεντος αὐτές. Καὶ ἐπέλεγεν, “Εἰ μὲν σοι τέθνηκε ζεῦγος, παρ' ἐμῷ λαβὼν ἀπίθι, καὶ ἐργάζος εἰς δὲ ἀπορεῖς σπερμάτων, παρ' ἐμῷ σοι γενέσθω”· δεδίως μὴ ἡ 8 σχελὴ τέτταν ἐπιβελλήν τέκη.

6 Πεισίρατος] Hippocratis filius, tyrannus Atheniensis.

7 ἀγοραῖς] Ibi scilicet aliquem, qui se conduceret, expectabant.

8 Σχολὴ] Justinus de Dionysio Sicil. tyraano: “Grave otium “regno suo ratus, copias in Italiam trajecit”. SCHEFF.

Κ Ε Φ. ξ'.

Περὶ Ἀληθείας καὶ Εὐεργεσίας.

ΠΤΘΑΥΓΟΡΑΣ ἐλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν Θεῶν τοῖς αἰνθρώποις δεδίσθαι καλλίσια, τὸ τε Ἀληθεύειν, καὶ τὸ Εὐεργετεῖν· καὶ προσετίθη, ὅτι καὶ ζοικες τοῖς Θεῶν ἔργοις ἐκάπερο.

9 Πυθαγόρας] Idem etiam Demostheni attribuitur. Plutarchus, *de sphaera* αἰνθρώπῳ λαβεῖν μεῖζον, & χαρίζεσθαι διῆς σεμνότερον αἰλιθίας· Longinus, *Seft. 1.* Εὖ γάρ δὴ ὁ ἀποφνάμενος, τι Θεοῖς ὄμοιον ἔχοιμιν; Εὐεργεσίας, εἶπε, καὶ Αληθείας.

Κ Ε Φ. ξά.

Περὶ Θηραμένεων.

ΩΗΡΑΜΕΝΟΣ οἱ ἔτυχεν ἐν οἰκίᾳ τηνὶ σιατρίβων, εἴτε ἐπεὶ προηλθεν αὐτῖς, παραχρῆμα ἐκείνη κατηνέχθη.

ο Θηραμένος] Philosophus Atheniensis; unus etiam ex triginta tyrannis, quos Atheniensibus Lacedæmonii imposuerunt: Et Praeceptorem fuisse Isocratis tradit Dionysius Halicarn. Καὶ Θηραμένος τὸ ρήτορα, δύο οἱ Τριάκοντα αἴρεταις, δημοσικὸν εἶρας δεκαντα. De Isocrate Judicium.

νέχθι. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀλλοὶ ἀλλαχόθεν αὐτῷ περιφῦντες συνίδοντο ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῇ παραδόξῳ· ὃ δὲ παρὰ τὴν πάντων ἐλπίδα ἀπεκρίνατο· “Ω “Ζεῦ, ἐσ τίνα με οαιρὸν φυλάττεις;” Καὶ μετ’ ἡ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀνήρεθη, πιεῖν κάρυειον καταναγκασθείς.

Κ Ε Φ. ξε'·

Περὶ μεγάλης ῥοᾶς τῷ Περσῶν βασιλεῖ διδασκόμενος.

ΠΟΙὲν ἐπὶ λίκνῳ μεγίστην ὁ οἱ Μίστης Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ ἐλαύνοντι τὴν Περσίδα προεκόμισε. Τὸ μέγεθος ἐν αὐτῆς ἵπερεκπλαγεῖς ὁ βασιλεὺς, Ἐκ ποίε παραδείσος, φισὶ, λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τῷτο; τῷ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς γεωργίας, ἵπερησθη· καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικὰ ἐπεμψε, «αἱ ἐπεῖπε». Νὴ τὸν Μίθραν, ἀνὴρ ὁτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι. «Εοικε δὲ ὁ λόγος ὁμολογεῖν ὁτος, “ὅτι πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς διαρκῆς φροντίδος καὶ τῆς σπεδῆς τῆς ἀνελλιπῆς, καὶ τῶν κατὰ φύσιν δύνατος ἀν κρείττονα γενέσθαι”.

¹ Μίστης] Eandem rem Plutarchus referens, οἱ Μίστης habet: MSS. codices, οἱ Μίθρας. Unde Schefferus οἱ Μίθρας conjicit. Haud scio etiam an Græcē dixeris ἐλαύνειν τὴν Περσίδα: forte εἰς seu διὰ εἰς contextu excidit; certe Herodotus, ἐλάσσας εἰς Αἴγυπτον: Et duplex in eadem sententia Ellipsis, vix ferenda videtur; nam post ἐλαύνεται, aut ἀρμα aut ἵππον necesse est subintelligamus.

Κ Ε Φ. ξγ'.

“Οτι οἱ Αἴγυπτοι καρτεροὶ ἐν ταῖς βασιλείαις· καὶ περὶ Ἰνδῶν γυναικῶν.

Αἴγυπτίκης φασὶ δεινῶς ἐγκρυπτεῖν ταῖς βασιλείαις, καὶ ὅτι θάττον τεθνήσεται ἀνὴρ Αἴγυπτος

σρεβλέμενος, ή ταληθὲς ὁμολογήσει. 2 Παρὰ Ἰνδοῖς δὲ αἱ γυναικεῖς τὸ αὐτὸ πῦρ ἀποθανεῖσι τοῖς ἀνδρῶν ὑπομένουσι. Φιλοτιμῶνται δὲ περὶ τέττα αἱ γυναικεῖς τῷ ἀνδρὶ, καὶ ἡ κλήρῳ λαχθσα συγκαίσται.

2 Παρὰ Ἰνδοῖς] Idem mos inter has gentes adhuc manere perhibetur. Parem quoque fortitudinem de Thraciæ mulieribus refert Mela. Mox vero ex MSS, quos Scheff. citat, structuræ ordinem mutavi: prius legebatur, φιλοτιμῶνται δὲ αἱ γυναικεῖς περὶ τέττα τῷ ἀνδρὶ: quam lectionem defendit Kuhnus.

Κ Ε Φ. Σδ'.

Τῇ ἔλεγεν ὁ Διογένης περὶ Μεγαρίαν.

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἔλεγε πολλὰ, τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν τῶν Μεγαρέων διαβάλλων, 3 “Καὶ ἐβέλετο Μεγαρέως ἀνδρὸς κρίσις εἶναι μᾶλλον, “4 ἡ νίσση”. Ἡμίττετο δὲ, ὅτι τῶν Θρεμμάτων ποιοῦνται πρόνοιαν οἱ Μεγαρεῖς, τῶν παῖδων δὲ ἐχι.

3 Καὶ ἐβέλετο] Ferri quidem potest hæc lectio: tamen vix dubito quin ὅτι sit ante ἐβέλετο inferendum.

4 Ἡ νίσση] Ἐν Μεγαρῶν ιδῶν τὰ μὲν πρόβατα τοῖς δέρμασιν ἐσκεπασμένα, τὰς δὲ παῖδας αὐτῶν γυμνίς, ἔφη, Δυσιτελέστερός εἴτι Μεγαρέως εἶναι κρίσιν, ἡ νίσση. Diog. Laertius. Nec multum abfimile est istud Augusti Cæsaris, et à Diogene fortasse mutuatum; quod Macrobius Sat. lib. 2. cap. 4. refert. “Cum audisset inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Judæorum intra humatum jussit interfici, filium quoque ejus occisum, ait: Melius est Herodis porcum esse, quam filium.”

Κ Ε Φ. Σε'.

Περιήγησις τῶν Θετταλικῶν Τεμπῶν.

ΦΕρε ἔν καὶ τὰ καλέμενα 5 Τέμπη τὰ Θετταλικὰ διαγράψωμεν τῷ λόγῳ καὶ διεπλάσωμεν. ὀμολόγηται

5 Τέμπη] A Religione loci nomen hoc inditum est. Itaque recte Mela; “Hic sacro nemore nobilis Tempe”. A τέμπη enim est τέμενος, et contrafacte τέμπης. Pro eo vero Macedones et Æoles, quibus ubique placet περὶ τέμπης, dicebant τέμπης. Itaque τέμπης æque atque τέμενος, et lucum et fanum significat. Cf. Vossius.

ἀμολόγηται γὰρ καὶ ὁ λόγος, ἐὰν ἔχῃ δύναμιν φρεσικὸν, μηδὲν ἀσθενέστερον, ὅσα βέλεται, δεικιύναι τῶν ἀνδρῶν, τῶν κατὰ γειρεργίαν δεινῶν.

6 ^οἜσι δὴ χῶρος μεταξὺ κείμενος τῇ τε Ὀλύμπῳ, καὶ τῇς ⁷Οσσοῖς ὅρη δὲ ταῦτ' ἐσὶν ὑπερύψηλα, καὶ οἷον ὑπὸ τίνος θείας φροντίδος: ⁸ διεσχισμένα, καὶ μέσον δέχεται χωρίον, ἐπὶ τὸ μὲν οὐ μῆκος ἐπὶ τεσσαράκοντα ^ο διίκειας σαδίας τόγε μὴν πλάτος τῇ μὲν ἐσὶ ¹ πλέθρος, τῇ δὲ καὶ πλεῖστον ὀλίγων. Διαρρέει δὲ μέσον αὐτῷ ὁ καλέμενος Πηνείος, εἰς τοὺς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι, καὶ ανακοινούται τὸ ὕδωρ αὐτῷ, καὶ ἐργάζονται τὸν Πηνειόν ἐκεῖνος μέγαν. Διατριβὰς δὲ ἔχει ποικίλας, καὶ αυτοδαπὸς ὁ τόπος ἐτοι, ἐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἐργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα, εἰς κάλλος τότε φιλοτιμηταμένης, ὅτε ἐλάμβανε γένεσιν ὁ χῶρος. Κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς, καὶ εὖ μέλα ² λάσιος ἐνακμάζει, καὶ τέθηλε, καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν αἰμπέλων κατὰ τῶν ἴψηλῶν δέρων

6 ^οἜσι δὴ χῶρος] Articulus ὁ videtur excidisse: ut alio loco, Φρύγιος ἔτος λόγος. Loci vero hic situs describitur, seu topographia. Ovid. Metam.

“Est nemus Aemoniae, prærupta quod undique claudit Sylva, vocant Tempe: per quæ Peneus ab imo Effusus Pindo, spumosis volvitur undis”.

7 Οσσοί] Montes Gigantum fabulâ, belloque memorati. Sunt autem tantaë altitudinis, ut vix despici fine vertigine oculorum animique possint; et summa Olympi Cœlum vocent accolæ.

8 διεσχισμένα] Constat apud veteres opinio, hos montes seu terre motu, seu laborioso Herculis opere fuisse disruptos, relictâ in medio hâc amoenissimâ convalle.

9 Μῆνος] Oppidum Goni, in ipsis fauibus saltus situm, ab ostiis Penæ, se in finum Thermaicum exonerantis, quinque abest millia; quod idem est cum quadraginta stadiis.

ο Δεῖκει] Gerbelius προκειτ et mox pro μέσον αὐτῷ, αὐτῷ μέσον. Quam ob rem non video: Sane Aristoteles de Mundo, 1οθμὸς εἰς τὸν πύρον δεῖκει, “usque ad mare pertingit”. Et hanc fructuram μέσον αὐτῷ, confirmant sequentia: διὰ μίσθω δὲ τῶν Τεμπῶν.

1 Πλέθρος] Sesquijugeri latitudinem Plinius facit.

2 Λάσιος] Λατὺς, πυκνός.

δρῶν ἀνέρπει καὶ συμπέφυκεν αὐτοῖς. 3 Πολλὴ δὲ σμίλαξ· οὐ μὲν πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει, καὶ ἐπισκιάζει τὸν πέτραν, καὶ ἐκείνη μὲν ὑπολα-
θάνει· ὅραται δὲ τὸ χλοάζον πᾶν, καὶ ἔσιν ὄφθαλ-
μῶν 4 πανήγυρις.

Ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς λείοις καὶ 5 καθημένοις, ἀλλι
τέ ἔσι ποικίλα, καὶ ὑποδρομαὶ συνεχεῖς, ἐν ὥρᾳ θέρης
καταφυγεῖν ὅδοις πόροις ἥδισα καταγάγει, ἀ καὶ δί-
δωσιν αὐτούς ψυχᾶσθαι. Διαρρέεστι δὲ καὶ κρῆναι
συχναῖ, καὶ ἐπίρρει γέμαται ὑδάτων ψυχρῶν, καὶ πιεῖν
ἥδισων. Λέγεται δὲ τὰ ὑδάτα ταῦτα καὶ τοῖς λυ-
σαμένοις ἀγαθὸν εἶναι, καὶ εἰς ὑγίειαν 6 αὐτοῖς συμ-
βάλλεσθαι. Κατάρρεστι δὲ καὶ ὄρνιθες ἀλλοι
διεσπαρμένοι, καὶ μάλιστα οἱ μυσικοὶ, καὶ ἐσιῶσιν εὖ
μάλα τὰς ἀκοὰς, καὶ παραπέμποσιν ἀπόγως, καὶ σὺν
ἥδονῃ, διὰ τὰ μέλλεα τὸν κάματον τῶν παριόντων
ἀφανίσαντες. Παρ' ἑκάτερα δὲ τῷ ποταμῷ αἱ δια-
τρίαι εἰσιν αἱ προειρημέναι, καὶ αἱ ἀνάπαιλαι. Διὰ
μέσων δὲ τῶν Τερπῶν ὁ Πινειός ποταμὸς ἔρχεται,
σχολῇ καὶ πρόφατος προϊὼν τὴν ελαῖναν δίκην. Πολλὴ δὲ
κατ' αὐτῷ οὐ σκιὰ ἐκ τῶν παραπεφυκότων δέιδρων,
καὶ τῶν ἐξηρτημένων κλαδῶν τίκτεται· ὡς ἐπὶ πλεῖ-

508

3 Πολλὴ σμίλαξ] Ponitur hic casus absoluti, ait Kuhnius, pro
πολλῆσι σμίλαξος. Errat vir doctissimus: nam ad verbum ἐνακμά-
ζει, quod præcesserat, referendus est.

4 Πανήγυρις] Elegans imprimis metaphora. Sic Horat. “ Om-
nis copia narium.” Dicitur etiam κακῶν πανήγυρις, de malis ag-
minatim ingruentibus, et sibi invicem succendentibus.

5 Καθημένοις] Καθημένοις, demissis, submissis. GERBELIUS.

6 Αὐτοῖς συμβάλλεσθαι] Αὐτῶν conjicit Schefferus. Sed quæ hic
de aquis narrat Aelianus, videntur omnia Sophistarum more con-
ficiata; cum scribit Plinius, has aquas aspicientibus etiam terrori
esse, et ab iis æs et ferrum abrodi tradit.

7 Ἐλαῖς δίκην] Hæc à vero longissime absunt, si Livio credi-
mus, cuius verba adscribam: “ Terret et sonitus et altitudo per
medianam vallem fluentis Penei amnis”. lib. xlii. 6. Idem in Na-
fone vidimus ante citato;

“ Effusus Pindo, spumosis volvitur undis”.

σον τῆς ἡμέρας αὐτὴν 8 προήκοσαν ἀποσέγειν τὴν ἀκτίνα, καὶ παρέχειν τοῖς πλέοσι πλεῖν κατὰ ψύχος. Πᾶς δὲ ὁ περίοικος λέως συνίαστιν, ἄλλοι σὺν ἀλλοῖς, καὶ θύεσι καὶ συνυσίας ποιεῖνται, καὶ συμπίνεται. Ἀτε ἐν πολλῶν ὄντων θύονται, καὶ τῶν καθαγιζόμενων συνεχᾶς, εἰκότως καὶ τοῖς Βασίζεσι, καὶ τοῖς πλέοσιν 9 ὄσμαὶ συμπαρομαρτεῖσιν ἥδισαι. Οὕτως ἔργα ἡ τιμὴ ἡ διαρκής, ἡ περὶ τὸ Κρείττον, ἐκθεοῖ τὸν τόπον.

Ἐνταῦθα τοὶ φασὶ παῖδες Θετταλῶν, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Πύθιον καθίρασθαι κατὰ πρόσταγμα τὸ Διὸς, ὅτε Πύθωνα τὸν δράκοντα κατετόξευσεν, ἔτι φυλάττοντα τὴς Δελφίς, 3 τῆς Γῆς ἔχόσης τὸ μαντεῖον. Στεφανωσάμενον ἐν ἐκ ταύτης τῆς δάφνης τῆς Τεμπικῆς, καὶ λαβόντα κλάδον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα [4 ἐκ τῆς αὐτῆς δάφνης] ἐλθεῖν εἰς Δελφίς, καὶ παραλαβεῖν τὸ μαντεῖον, τὸν Διὸς καὶ Λιτῆς παῖδα. Ἐσι δὲ καὶ Βωμὸς ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ καὶ ἐσεφανάστατο, καὶ τὸν κλάδον ἀνεῖλε.

Καὶ

8 Προήκοσαν] Προήκοσαν, et mox pro ἀκτίνᾳ, ἀκτίναις, ex Codice Oporini, quo usus est Gerbelius: et καταγίζονταν, pro καθαγιζόμεναν.

9 ὄσμαι] Ita et Xenophon de Cyri paradise in OEcon. unde hæc videtur accepisse: ὄσμαι δὲ πολλὰ καὶ ἴδιαι συμπαροματεῖν αὐτοῖς, περιπατεῖσι.

ο Τὸ Κρείττον] Ήπει τὸν θεὸν, seu τὸ θῖον. Sic δογὴ τὸ Κρείττονος. Et Lucian. Καὶ ἐπει παρῆλθεν, ὑπεξανίσαντο πάντες καὶ ἐμεῖσθντο, ὡς τινὰ τῶν Κρείττονων.

ι Καθίρασθαι] Propter occidum Pythonem. Notum omnes homicidas veteribus pro impuris habitos, coactosque certis ritibus crucificare se et cædem expiare. SCHEFF.

2 Τὸν δράκοντα] Imo χαλεπὲν ἄνδρα, ἐπικλινῆντα δὲ δράκοντα. S.

3 τῆς Γῆς] Jul. Hyginus, "Python Terræ filius, draco ingens. Hic ante Apollinem ex oraculo in monte Parnasso responsa dare solitus erat". S.

4 ἐκ τῆς αὐτῆς] Aut spiritus in αὐτῇ asperandus est, aut αὐτῆς legendum, ut in sequent. ἀπὸ τῆς αὐτῆς δάφνης: vel etiam τὸ αὐτῆς adverbium est τοπικὸν, et signat ejus loci laurum. KUHN. Hec verba omisit Interpres, et uncinis includenda curavi: etenim suspicor à mala esse manu.

Καὶ ἔτι καὶ νῦν⁵ ἔτες ἐνάτες οἱ Δελφοὶ παιδεῖς
εὐγενεῖς πέμπεται, καὶ Ἀρχιθέωρον ἐνα τοῖς σφῶν αὐτῶν
οἱ δὲ παραγενόμενοι καὶ μεγαλοπρεπῶς θύσαντες ἐν
τοῖς Τέμπεσιν, ἀπίκαιοι πάλιν σεφάνες ἀπὸ τῆς αὐ-
τῆς δάφνης διαπλέξαντες, ἀφ' ἦσπερ⁶ ἐρῶν καὶ τό-
τε ὁ Θεὸς ἐσεφανάσατο. Καὶ τὸν ὁδὸν ἔκεινυν⁷ ἔ-
χονται, ἥ καλεῖται μὲν Πιθίας, φέρει δὲ διὰ Θετ-
ταλίας, καὶ⁸ Πελαγονίας, καὶ τῆς⁹ Οίτης, καὶ τῆς
οἱ Αἰνιάνων χάρας, καὶ τῆς¹⁰ Μιλιέων, καὶ Δωριέων,
καὶ Λοκρῶν² τῶν Ἐσπερίων. Οὗτοι δὲ καὶ παραπέμ-
πεσιν αὐτὸς σὺν αἷδοι καὶ τιμῇ, οὐδὲν ἔττορ, ἔ-
περ οὐν³ 3 ἔκεινοι, [οἱ] τὸς ἔξ⁴ Τυπερβορέων τὰ ιερὰ
κομίζοντας τῷ αὐτῷ θεῷ τέττα τιμῶσι. Καὶ μὴν
καὶ τοῖς Πιθίοις ἐκ ταύτης τῆς δάφνης τοῖς νικῶσι
τὰς σεφάνες διδόσασι. Τυπερβορέων τὸν ἐν Θετταλίᾳ
Τεμπῶν, καὶ ἔμοι τὸν τοσαῦτα εἰρίσθα.

5 ἔτες ἐνάτες] Tanto enim tempore exulasse dicitur, et tum de-
mum expiatus esse à cæde Pythonis. SCHEFF.

6 ἐρῶν] Apollinem intelligit, qui perditæ Daphnæ filiam
amabat, in laurum postea mutatam. Sed cum à quibusdam meri-
tò suspecta est hæc vox, quid si ἀφ' ἦσπερ⁶ γν, vel conjuncte ἦσπερ-
γν, legamus?

7 ἔρχονται] Hanc emendationem Gesneri in contextum recepi,
cum aliæ Editiones ἔρχεται legant numero singulari.

8 Πελαγονίας] Ortelius Πελαγίας legendum censet.

9 Οίτης] Mons in finibus Thessaliæ, Hercule ibi combusto no-
bilitatus.

οἱ Αἰνιάνων] Æneia vel Ænea, Macedoniæ urbs, ab Ænea con-
ditore nomen accepit.

10 Μιλιέων] Melus oppidum Thessaliæ, à Nicia Atheniensi fame
expugnatum.

2 τῶν Ἐσπερίων] Locros intellige Ozolas sive Hesperios, ita
denominatos ab occidentali Græciæ latere, ad finum Crissium.
Sunt etiam Locrenses alii, in Græcia Epicuemidii, et Opuntii; in
Italia Epizephyrii.

3 ἔκεινοι οἱ] Præponendum οἱ, legendumque οἱ ἔκεινοι, illi ipsi,
scil. Melienses, Dorienses, &c. vel plane delendum. KUHN. Un-
cinis ut includeretur, curavi.

4 Τυπερβορέων] Populi, ultra Scythiam: tangit autem Hyper-
boreorum quædam sacra Delphos deportata; de quibus Herodotus,
lib. 4to, est consulendum.

[Κ Ε Φ. ξς'.

Πλ. ὁ Ἀνταλκίδας ἀλεγχεὶ δῶρον μύρῳ βεβαμμίνον αὐτῷ πεμφθέν.

Οἱερσῶν 5 Βασιλεὺς, (βέλομας γάρ τι ὑμῖν καὶ φαιδρὸν εἰπεῖν) σέφανον ⁶ εἰς μύρον Βάψας, (διεπλάκητο δὲ ρόδων ὁ σέφανος) ἔπειταν τὸν Ἀνταλκίδα, πρεσβεύοντα ὑπερ εἰρήνης πρὸς αὐτόν. Ο δὲ, “Δέχομαι μὲν, ἔφη, τὸ δῶρον, καὶ ἐπαινῶ τὸν φιλοφροσύνην ἀπάλεσας δὲ τὴν ὀσμὴν τῶν ρόδων, καὶ τὴν τῆς οὐσίας εὐωδίαν διὰ τὴν ἐκ τῆς 8 τέχνης κιβδηλίαν.”

5 Βασιλεὺς] Artaxerxes. SCHEFF.

6 Εἰς μύρον Βάψας] Quod coronarum genus Græci χρυσὸν νοιεῖται. Idem.

7 Ἀνταλκίδα] Plutarchus in Pelopida: Δοκεῖ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων, Ἀνταλκίδαν τιμῆσαι τὸν Δακεδαιμόνον, ὅτι τὸν σέφανον, ὃν πίναν περιεκέντο, Βάψας εἰς μύρον ἀπέσειλε. KUHN.

8 Τέχνη] Idem voluit Juvenalis, more suo declamatorio:

— “Quanto præstantius esset
Numen aquæ, viridi si margine clauderet undas
Herba, nec ingenuum violarent marmora tophum?”

Κ Ε Φ. ξζ'.

Περὶ τῆς οἰκέτικης τῆς Διογένεις ὑπὸ κυνῶν διατπατθέντος.

Διογένης οὐκαὶ ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἰς αὐτὲς τῶν οἰκετῶν ἡκολύθει, ὄνομα Μάνης δος, ἐφέρων τὴν μετ' αὐτῷ διατριβὴν, ἀπέδρα. 9 Προτρεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτὸν, ἔφη “Οὐκ αἰσχρόν, Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένες, Διογένην δὲ Μάνην.”

9 Προτρεπόντων] Idem refert Laertius: Πρὸς τὰς συμβαλεόντας τὸν αποδράντα αὐτῷ δέλον ζητεῖν, Γελοῖον, ἔφη, εἰ Μάνης μὲν χαρίς Διογένεις ζῇ, Διογένης δὲ χαρὶς Μάνης καὶ δύναται. Hic Mānus genitivo casu habes, cum Mānus maluit Hēlianus proferre.

185;” Οὗτος δὲ ὁ οἰκέτης εἰς Δελφὸς ἀλωμένος, οὗπὸ κυνῶν διεσπάσθη, τῷ ὄντος τῷ δεσπότῃ δίκαιος ἐκτίσας, ἀνθ' ὃν ἀπέδρασε.

οὐ πόλει κυνῶν] Canes intelligo, qui in templo Apollinis alebantur.

Κ Ε Φ. ξη'.

Πᾶς ὁ Μέτων ἐρρύσατο ἑαυτὸν τῆς ἐξόδου, καὶ περὶ Ὀδυσσέως μανίας.

ΜΕΤΩΝ¹ ὁ ἀστρονόμος, μελλόντων ἐπὶ τὴν Σικελίαν πλεῖν τῶν Ἀθηναίων ἢντι τῶν σρατευμάτων, καὶ αὐτὸς εἰς ἦν τῷ καταλόγῳ. Σαφῶς δὲ ἐπισάμενος τὰς μελλόσας τύχας, τὸν πλῶν ἐφυλάττετο δεῖνας, καὶ σπεύδων τῆς ἐξόδου ἑαυτὸν ρύσασθαι. Ἐπεὶ δὲ ἐδὲν ἐπράττεν, καὶ ὑπεκρίνατο μανίαν, καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔθρασε, πισώσασθαι τὸν τῆς νόσου δόξαν βελόμενος. Ἐν δὲ τοῖς καὶ τὸν συνοικίαν τὸν αὐτῷ κατέπρηγεν. Ἐγειτνία δὲ αὐτῇ τῇ 3 Ποικίλῃ. Καὶ ἐκ τέτε τὸν αὐτὸν οἱ Ἀρχοντες.

Καὶ μοι δοκεῖ ὁ Μέτων ἀμεινον ἐποκρίγασθαι τὴν μανίαν τῷ Ὀδυσσέως τῷ Ἰθακησίῳ ἐκείνον μὲν γὰρ ὁ Παλαμίδης κατεφώρασε, τοτὸν δὲ Ἀθηναίων γένεις.

1 Μέτων] Meton, Pausaniae filius, Atheniensis, insignis Mathematicus, floruit in eunato bello Peloponnesiaco, vir non solum peritiae motuum coelestium, sed et aquiliciorum, et librationibus nobilis. SCALIGER de Emendatione Temporum.

2 Ὁ πεκρίνατο μανίαν] Hanc rem fuse persecutus est Plutarchus in Alcibiade.

3 Ποικίλη] Ita resposui pro Ποικίλῃ, ex emendatione Gesneri. Erat autem porticus Athenis notissima, ἐνθα ἐγράφονται οἱ ἐν Μαραθῶν πολεμισαντες, ut Suidas tradit.

Κ Ε Φ. Ξ' θ.

Σκύθικης τινὸς ἀπόκρισις περὶ ρίγων.

XΙόνος ποτὲ πιπτέσπις, ἥρετο ὁ Βασιλεὺς τῶν Σκύθων εἰς ρίγοις, γυμνὸν διακαρπεῖντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἀντίρετο, 4 εἰς τὸ μέτωπον ρίγοις. τῷ δὲ εἰς φίσαντος, “Οὐκέτι, εἶπε, ἐδὲ ἐγώ πᾶς γὰρ μέτωπον εἴριος.”

4 Εἰς τὸ μέτωπον] Suspicatur Faber scriendum, εἰς αὐτῷ τὸ μέτωπον; sed συνεχοχικῶς intelligit Kuhnius pro κατὰ τὸ μέτωπον. Fabro potius assentior.

ΕΚ ΤΩΝ

Π Ο Λ Τ Α Ι Ν Ο Υ
Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Η Μ Α Τ Ω Ν.

Κ Ε Φ. d.

Π Α Ν.

Διονύσιος στρατηγὸς ἦν ὁ Πᾶν. Ἐτος πρῶτος τάξιν εὑρεν, ὀνόμασε φάλαγγα, κέρας ἔταξε διξιὸν καὶ λαῖον. ταύτη τοι ἄρα Κερασφόρον τὸν Πᾶνα δημιεργεῖσιν. Ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος Ἐτος πολεμίοις φόβον ἐνέβαλε σοφίᾳ καὶ τέχνῃ. 5 Ἡν γὰρ Διονύσῳ ἐν κοίλῃ νάπῃ, ἥγγειλαν οἱ σκοποὶ μυρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπένεινα στρατοπεδεύειν, ἔβεισεν δὲ Διόνυσος· εἰ μὴ ὅγε Πᾶν ἀλλὰ ἐσῆραπτε νύκτωρ⁶ Διονυσιακῆ στρατιῷ ἀλαλάξας μέγισον. Οἱ μὲν ἡλάλαξαν· ἀντίχνοσαν δὲ αἱ πέτραι, καὶ τὸ κοῖλον τῆς γάπτις ἥχον πολλῶ

5 Ἡν γὰρ] Duorum alterum: vel τὸ ἦν mutandum in ἐπει, vel ita legendum, Ἡν γὰρ Διόνυσος ἐν κοίλῃ ναπῇ ἥγγειλαν οἱ σκοποι. qui est familiaris in primis Polyæno stylus. CASAUBON. Cum variant hoc loco codices: quid si ὅτε, aut ejusmodi aliquid, excidisse dicamus; Ἡν γὰρ ὅτε Διόνυσος, “Tempus erat cùm.” Nam Maasvicii explicationem ferri vix posse arbitror: qui, poni putat, pro ἦν γὰρ σὺν Διονύσῳ, per ellipsis præpositionis σὺν, neque id probant adducta exempla.

6 Διονυσιακῆ] Jul. Hyginus ex Eratosthene, ejusmodi Panis stratagema contra Titanas refert: “Hic etiam dicitur, cum Jupiter Titanas oppugnaret, primus objecisse hominibus (leg. hostibus) timorem, qui Panicos dicitur”.

πολλῷ μείζονος δυνάμεως τοῖς πολεμίοις ἐνεπίστει. Οἱ μὲν διὰ φύσιν πληγέντες ἔφευγον. Τῷ δὲ Πάνῳ τὸ σρατόγυμφα τιμῶντες, ἡ τὸν Ἡχὸν τῷ Πανὶ φίλον ἀδομεῖ· καὶ τὰς κενὰς καὶ νυκτερινὰς τῶν σρατευμάτων φύσεις 8 Πανὶ κληίζομεν.

7 Τὸν Ἡχόν] Ferunt Pana Deam Echo adamasse; illiusque Theocetus maritum fecit.

Τλοβάτας φιλόθεαν φύσις Ἡχός,
Πάνσκοπος, ἀκεράς μηλοφύλαξ σχίνας.

8 Πανὶ κληίζομεν] Πανικὰ Casaubonus: alii λάνια, alii πανικά legunt. Nullam emendationem videtur Bochartus agnoscere; dum, "Pani tribuimus, vel nuncupamus," vertit.

Κ Ε Φ. β'.

Σ Ο' Λ Ω Ν.

ΑΘηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμενοι χρόνῳ μακρῷ Σαλαμῖνος πέρι. Ἡστάμενοι Ἀθηναῖοι νόμον ἐκβρωσαν, "Τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμῖνος μάχην" "Χρ. Θάνατος ἔσω". Σόλων τὸν θάνατον ἐφοβήθης, λύει τὸν νόμον, λύει δὲ ὅδε. Οἱ Μαρίαν ὑποκρίστησαν, καὶ προελθὼν εἰς αὐγοράν, Ἐλεγεῖται ἦδε. Τὸ δὲ Ἐλεγεῖται ἦν Ἀρίδα ἡ ἀσμάτα. τέτοις ἥγειρεν Ἀθηναῖοις ἐπὶ τὸν μάχην. Οἱ δὲ κάτοχοι ἔπειτα Μεσσῶν, καὶ

F 2

"Αφεσι,

9 ΑΘΗΝΑΙΟΙ] Justinus, l. iii. c. 7. "Inter Athenienses et Megarenses de proprietate Salaminæ Insulæ, prope usque interitum armis dimicatum fuerat". Locum vide.

Ο ΜΑΡΙΑΝ] Justin. "Deformis habitu, more vecordium in publicum evolat". Στεφανωσάμενος, ait Laertius, εἰσέπειν εἰς τὸν αὐγοράν.

Ι ΑΣΜΑΤΑ] Plutarchus in vita Solonis, ex hoc poematio, quod Σαλαμῖνος erat inscriptum, duos conservavit primos versus, qui integrī erant centum, χαρίστως πάνι πεποιημένοι.

Αὐτὸς Κίρυς ἡλθον αὐτὸν ἴμερτῆς Σαλαμῖνος,
Κόσμον επέστιν αὐτὸν αὐτὸν ἀγορῆς Θέμενος.

Hos etiam, cum aliis quatuor, habet Laertius, ultimos uti arbitror;

"Ιτινεν εἰς Σαλαμῖνα, μαχισόμενοι περὶ νήσου
Ιμερτοῦ, χαλεπόν τ' ἀτχας ἀπωσόμενοι.

Ἄρεος, αὐτίκα ἀνήγοντο φέροντες ὅμοι καὶ ἀλαλ-
ζούντες, καὶ Μεγαρέis κατὰ κράτος ἐνίκων. Καὶ
πάλιν ἡ Σαλαμῖς Ἀθηναίων κτῆμα ἦν. Σόλων δὲ
μάλα ἐθαυμάζετο, καὶ τὸν νόμον λύσας τῇ μανίᾳ,
καὶ τὸν πόλεμον νικήσας τῇ μυσικῇ.

Κ Ε Φ. γ'.

Β Ι' Α Σ.

Κροῖσος Λυδὸς, τὸ ἐπιπλεῖν Νησιώτας παρεσκευά-
ζετο. Bias ὁ οἱ Πρινεὺς ἐξέπληξε τὸν Λυδὸν,
εἰπών “Οἱ Νησιώτας πολλὴν ἵππον ἔπι σε ἀρθνταί”.
Ο δὲ γελάσας ἔφη, “Ὤ Ζεῦ, Νησιώτας ἐν ἡπείρῳ
λάβοιμι”. Ο δὲ Bias, “Τί δὲ ἄλλο, ἔφη, κάκει-
νες τοι ἐνχεισθαι Διῖ, οὐδὲ πως Κροῖσον τὸν ἡπειρώτην
ἐν Θαλάσσῃ λαβούειν”; Ο λόγος τοῦ Bias τοῦ Κροῖ-
σον ἔπεισεν ἐπὶ τὰς νήσους πλεῦσαι μηκέτι.

2. [Ἐπιπλεῖν] Legendum videtur, ἐπιπλεῖν τοῖς οἰνιδίαις. Maafv.
3. [Πρινεὺς] Teutani filius erat Bias, Priene natus, urbe Ioniz
maritima. Sumpta est ex Herodoto lib. hac historia. Hoc idem
a'lii Pittaco Mitylenae adscribunt.

4. [Ἐνχεισθαι Διῖ] Antiquam lectionem ἐνχεισθαι δή, videtur fir-
mare Herodotus: Νησιώτας δὲ τοι δικτύεις ἐνχεισθαι ἄλλο οὐτι τοι,
&c. verum ex Herodoto appareat, structurā etiam id exigente, ver-
bum δικτύεις, aut aliud consimile, ē contextu excidisse.

Κ Ε Φ. δ'.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

ΑΘηναῖοι ὁ 5 Θεὸς ἔχριστος. “⁶ Τεῖχος Τριτογενεῖ
“ξύλινον διδοῖ. ⁷ εὐρύοπα Ζεὺς.” Οἱ μὲν ἄλλοι
Αθηναῖοι

5. [Θεὸς] Apollo Pythius. Quædam consultò ex hoc capite o-
mili: Polyænum vide.

6. [Τεῖχος] Integrum extat oraculum apud Herod. lib. 7. cuius
vis tota in duobus his versibus continetur:

Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς,
Μῆνον ἀπόρθιτον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὄντας.

7. [Εὐρύοπα] Jovis epitheton: est autem Μελικα dialectus pro
εὐρύσπιτα, ut οφεληγείτα et ισπότα, aliaque id genus apud Homerum.

Αθηναῖοι τειχίζειν τὴν ἀκρόπολιν ὑγόρευον. Θεμιστοκλῆς δὲ εἰς τὰς 8 τριήρεις ἐμβαίνειν, ὡς ταύτας ἔστι τὸ ξύλινον τεῖχος τῶν Ἀθηναίων. Ἐπείσθησαν, ἐπέβησαν, ἐναυμάχησαν, 9 ἐνίκησαν.

8 Τριήρεις] Corn. Nepos in vita Themistoclis. “ Deliberantibus Pythia respondit, ut mœnibus ligneis se munirent. Id responsum quo valeret quum intelligeret nemo, Themistocles perfusit, consilium esse Apollinis, ut in naves se suaque conferrent: eum enim a Deo significari murum ligneum”.

9 ἐνίκησαν] Persas navalii prælio apud Salamina.

Κ Ε Φ. 6.

Οἱ Ἑλληνες τικίσαντες ἐν Σαλαμῖνι, βελεύονται πλεῖν ἐφ Ἑλλησπόντον, καὶ τὸ ζεύγρα λύειν, ἵνα Βασιλεὺς μὴ φύῃ. Θεμιστοκλῆς ἀντιβελεύεται, λέγων “ Βασιλεὺς ἀπολιθθεὶς ἀναμαχεῖται τάχα. “ Πολλάκις δὲ ἀπόγοια δίδωσι, δσα μὴ ἔδωκεν “ ἀνδρέα”. Πέμπτες δὲ πάλιν ὡς Βασιλέα εὑνθήσονται ἢ ἄλλον Ἀρσάκην, ἐτασὶ 2 προσαγορεύοντα. Εἰ μὴ φύγοι διὰ τάχας, οὐ γέφυρα τῷ Ἑλλησπόντε διαλύεται. Βασιλεὺς ἔδεισε καὶ φθάσας τὸ Ἑλληνικὸν, δίει τὸ ζεύγμα, καὶ φυγὴν φέχετο. Θεμιστοκλῆς δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἐφύλαξε τὴν τίκην ἀκίνδυνον.

ο Ζεῦγμα] Plinius, “ Primas angustias Hellestantum vocant, haec Xerxes confrato navibus ponte duxit exercitum”. Mox pro apostolaphys, codex Cantab. ἀπολιθθείς.

ι Ἀλλαγὴν] Prius enim ad Xerxem alium de pugna cum Græcis committenda, clam miserat Themistocles.

2 Προσαγορεύοντα] Legendum videtur προσαγορεύσοντα. Sed similiter etiam aliis in locis strætūra utitur Polyænus. Et mox φύγεις, secunda persona pro φύγοι.

Κ Ε Φ. 5'.

Αθηναῖοι 3 τὰ τείχη τῷ "Αγεος ἔγειραν" Λάκωνες ἐφθόνου. Ἐπάτησεν αὐτὲς ὁ Θεμισοκλῆς, ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀπάτης ἦν 4 ἔτος. Ἀφίκετο εἰς Λακεδαιμονία πρεσβευτὴς, καὶ ἦν πρὸς τὰς Λάκωνας ἔξαρνος, ἦν μὴν ἐκ ἐγερεῖσθαι τὸ τεῖχος. Εἰ δὲ ἀπιστεῖτε, ἔφη, τὰς ἀρίστας ἐκπέμψατε κατασκόπους, ἐμὲ κατασχόντες. Οἱ μὲν ἐπεμψαν. Θεμισοκλῆς δὲ κρύφα πέμψας, ἐνετείλατο Ἀθηναῖοι κατέχειν τὰς κατασκόπους, ἐξ' ἀν ἐγείρωσι τὸ τεῖχος. Ἐπειδὴν δὲ ἐγείρωσι, μὴ πρότερον αὐτὰς ἀποπέμψειν, εἰ μὴ πρόσθεν αὐτὸν ἀπολάβοιεν. Καὶ ταῦτα ἔγενετο. Ἐγέρθη τὸ τεῖχος, καὶ ἐπανῆλθε Θεμισοκλῆς, ἀπεδόθησαν οἱ κατάσκοποι, ἐτείχισθησαν 5, Ἀθῆναι, Λακεδαιμονίων ἀκόντων.

3 Τὰ τείχη] Diruta bello Persico; quorum ædificationem prohibebant Lacedæmonii, ne extra Peloponnesum loca essent munita, quæ hostes possiderent.

4 Οὗτος] Delent hanc vocem MSS. ut et quod sequitur, τις Λακεδαιμονία: et posset, ut est stilus Polyæni, utrumque commode abesse, nec non sequens ἐφη quod nec codices, nec interpretes, agnoscunt. Maasv.

5 Ἀθῆναι] Ita reposuit è codice Florentino. Maasvicius, pro Ἀθηναῖοι, quod prius obtinuerat.

Κ Ε Φ. 6'.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΔΗΣ.

Αριστείδης⁶ καὶ Θεμισοκλῆς⁷ ἐχθρότατοι πάντων ὄντες, 8 διεπολιτεύοντο. Τῷ δὲ Πέρσῃ διαβάσα-

705,

6 Ἀριστείδης] Aristides Lysimachi filius, Atheniensis, Justus appellatur.

7 Ἐχθρότατοι] Inimicitiam usque à pueritia conceptam habuit eum Themistocle, hoc periculoso solummodo tempore intermissam.

8 Διεπολιτεύοντο] Contrarias in repub. sequebantur partes. Ne-
pos, in vita Arist. "Namque obrectarunt inter se". Ita infe-
rius capite de Gescone; ὑπὸ τῶν διεπολιτεύομένων διαβληθεῖς.

τος, ἀλλίλων λαβόμενοι, τῆς πόλεως ἔξω προελθούντες, ἐς ταῦτον ἐκάτερος τὴν δεξιὰν χεῖρα καθίεντες, συγηγμένων τῶν δακτύλων, ἐπεφάνεν· “Τὴν “ἐχθραν ἐνταῦθα κατατιθέμεθα, ἡνὶς ἀν πρὸς τὸν “Πέρσην διαπολεμήσωμεν”. Ταῦτ’ εἰπόντες, αἴροντες τὰς χεῖρας διαλειμένων τῶν δακτύλων, ὡς δὴ τι κατατιθεικότες, ἔπειτα συγχώσαντες τὸν βόθρον ἐπανῆλθον, καὶ διετέλεσαν παρὰ πάντα τὸν πόλεμον ὁμονοεῦντες. “Ἡ δὲ τῶν σρατηγῶν ὁμόνοια μάλιστα δὴ τὰς βαρβάρες ἐνίκησεν.”

Κ Ε Φ. ή.

ΑΡΧΙΓΔΑΜΟΣ.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ ἐν Ἀρκαδίᾳ μέλλων παρατάσσεσθαι τῇ ὑπεραιίᾳ, ἐπέρρισε τὰς Σπαρτιέτας, διὰ νυκτὸς βωμὸν ἴδρυσάμενος, καὶ κοσμήσας ὅπλοις λαμπροτάτοις, καὶ ἵππους δύο περιάγων. Ἐπεὶ δὲ ἦν ἔως, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι καὶνὰ ὅπλα, καὶ δυοῖν ἵπποιν ἵχυν, καὶ βωμὸν οἱ αὐτόματον ἴδόντες, διῆγενταν, ὡς οἱ ^τ Διόσκυροι συμμαχήσοντες ἥκοιεν. Οἱ σρατιῶται θαρρήσαντες, καὶ γυνάμας ἔνθεοι γενόμενοι, γενναῖως ἥγανίσαντο, καὶ τὰς Ἀρλάδας ἐνίκησαν.

9 Ἀρχιδαμός] Lacedæmoniorum rex ὁ Ζωξιδάμιος.

οἱ Ἀυτόματον] Nullo scilicet apparente, qui eam erexerit.

τοι Διόσκυροι] Castor et Pollux, præcipuo apud Spartanos honores culti; in ea quippe civitate essent ex Leda geniti.

Κ Ε Φ. θ'.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ νίκτωρ τὰς σρατιώτας ἥγεν ἐπὶ Καραράς. Οδὸς δὲ ἀγυδρος, τραχεῖα, πολλοὶ καὶ ἥγανάκτεν

ηγανάκτεν οἱ σρατιῶται τῷ πόνῳ. Παρεμιθείτο αὐτῆς Ἀρχίδαμος, ὡς οἴον τε ἦν, καὶ παρεκάλει μιδαμῶς ἐνδιδόντα. Ἐπεὶ δὲ ἄφνω προσπεσόντες, καὶ πολλὲς τῶν πολεμίων κτείναντες, ἐξεῖλον τὸ χωρίον· οἱ μὲν ἐδειπνοποιεύντο ἐπὶ τῇ νίκῃ γεγυθότες. Ἀρχίδαμος δὲ πρετο, πιννικα δοκεσιον ἀλῶνται τὴν πόλιν; Λεγίνταν δὲ τὰς μὲν, οὐκίκα προσεβάλομεν· τῶν δὲ, οὐκίκα ἐτοξείομεν. “Οὐδαμῶς, ἔφη αὐτὸς, “ἀλλ’ ὅτε τὴν πολλὴν καὶ ἀνυδρον ὅδον ἐπορευόμεθα· “Τὸ γὰρ βέλεσθαι πονεῖν, πάνταν κρατεῖν πέφυκεν.”

Κ Ε Φ. 1.

ΑΓΗΣΙΔΑΟΣ.

Αγησίδαος περὶ 3 Κορώνειαν 4 ὅσον ἔπω παρετάσσετο· οὐκέ τις ἀγγέλλωι· Τέθικε 5 Πείσανδρος ὁ ναύαρχος Λακεδαιμονίων, ἀπτιθεὶς ὑπὸ Φαρνακέ⁶. Ὅπως ἐν ἀθυμίᾳ καὶ φέος μιδαμῶς ἐμπέσοι τῷ σρατεύματι, Ἀγησίδαος προστάσσει τοῖς ἀγγέλοις, τάνατία πρὸς τὰς σρατιώτας ἀγγέλλετε· Λακεδαιμονίοι νικῶσιν ἐν τῇ Θαλάττῃ. Αλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς προῆλθεν ἐξεργασμένος, ἔθυσεν ⁶ Εὐαγγέλια, διέπεμψε τοῖς φίλοις μερίδας ἀπὸ τῶν ἱερείων.

² Ἀγησίδαος] Agesilaus, rex Lacedæmonius; quo Xenophon usus est familiarissime.

³ Κορώνειαν] Contra Athenienses et Bœotios, apud Coroneam Bœotiae urbem, pugnavit: quos gravi prælio vicit.

⁴ Οσεν ἔπω] Latinè, tantum non, modo non. Ita Thucydides in Oratione Corcyrorum, ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον ἔπω παροντα πόλεμον, vel ut est in margine, ὅσον ἔπω, eadem locutione usus est Euripides in Hecuba, v. 143. ⁵ Ήξει δὲ Ὁδυστής ὅσον εἰς οὐδὲν. Mox adfuturus est Ulysses. Simplici vero ση̄ scribe Ὁδυστής, ut stet versus: est enim Anapæticus.

⁵ Πείσανδρος] Frater fuit uxoris Agesilai, rei militaris imperitus.

⁶ Εὐαγγέλια] Sacrificia ob lætum nuncium.

ιερείων. Οἱ σρατιῶται ταῦτα ἀκέσαντες, καὶ ὄρῶντες, πλέον ἔχαρρίσαντες, μετὰ μείζονος προθυμίας ἐν τῇ Κορωνείᾳ παρετάξαντο.

Κ Ε Φ. 1α'.

ΑΓιούλαος ἐν Κορωνείᾳ 7 Ἀθηναίες ἐνίκησεν ἦγειρέ τις, Οἱ πολέμιοι συμφεύγοσιν εἰς τὸν νεῶν 8 τῆς Ἀθηνᾶς· ὁ δὲ προσέταξεν, ἐάν τις αὐτὸς οἱ καὶ βέλοιντο ἀπίεναι· ὡς ἀρα 9 εἰπον σφαλερὸν συμπλέκεσθαι τοῖς ἐξ ἀπονοίας ἀναμαχομένοις.

7 Ἀθηναίες] Vera lectio Ἀθηναίες καὶ Βοιώτος. adi Historicos. Casaub.

8 τῆς Ἀθηνᾶς] Cognomento Itoniae.

9 εἰπον σφαλερόν] Aliter Nepos: scilicet quia antetulit ira reli-
gionem, eos vetuit violari.

Κ Ε Φ. 1β'.

ΑΓιούλαος εἰς Ἀσίαν ὥτε διέβη, καὶ ο τὴν Βασιλέως ἐλυμαίνετο, ο Τισαφέρης ἀνοχὰς συνέθετο. Αἱ δὲ ἀνοχαὶ, τρεῖς μῆνες, ἐφ' ὃ τε Βασιλέα πεῖσα, "Οσας πόλεις Ἑλληνίδες ἐν Ἀσίᾳ, καὶ δὴ αὐτούμνες ἀφεῖναι· Οἱ μὲν Ἑλληνες ἀνέμερον τὴν προθυμίαν· ὁ δὲ Πέρσης πολλὴν χεῖρα συλλέξας, ἐπέθετο τοῖς Ἑλλησιν· 2 Ορρώδηικ καὶ σόβος. Ἀγνοήτος δὲ φαιδρὸς τὴν ὥτην, μάλα δὴ γαννύμενος εἴρα-

ο τὴν Βασιλίας] Χόραν supple, seu γῆν. Sed Βασιλέων, κατ' ἔξοχὴν dicitur. Βασιλεὺς μέγας δ τῶν Προσών. τὰς δὲ ἄλλας λέγοντες προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρχόμενων, τὰ διόματα· οἷον, Λακεδαιμόνιοι, Μακέδονες, ut Suidas dicit.

1 Τισαφέρης] Summum habuit imperium inter praefectos regios. Mox, an quarto casu τρεῖς μῆνες legendum? Codd. Casauboni, εἰς τρεῖς μῆνας.

2 Ὁρρώδηικ] Supple ἡγένετο. nihil mutandum. Casaub.

ἐσρατηγος, λέγων· 3 “ Χάριν οῖδα Τισσαφέρην τῆς
“ ἐπικοπίας· ἔκυτῷ μὲν γὰρ πολεμίες τῆς Θεὸς ἐποίη-
“ σεν, ἥμιν δὲ συμπάχεις. Ἰωμεν δὲ θαρρεύεις
“ ὡς μαχέμενοι μετὰ τηλικέτων συμπάχων”. 4 Αρε-
θόρρισαν οἱ “Ελληνες τῷ λόγῳ τῷ σρατηγῷ, καὶ συμ-
βαλντες τῆς βαρβέρους ἐνίκησαν.

3 Χάριν οἶδα] Corn. *Neos in vita Agesil.* “ Multum in eo
se consequi dicebat, quod Tissaphernes perjurio suo et homines
suis rebus abalienaret, et Deos sibi iratos redderet: Se autem
servata religione confirmare exercitum, quum animadverteret De-
orum numen facere secum, hominesque sibi conciliare amiores,
quod iis studere conuissent, quos conservare fidem viderent”. Pul-
cherrime vero Homerus, *Iliad.* δ'. v. 234.

— Μήπω τι μεθέτε θύριδος αλκης·
Οὐ γαρ ἐπι φύεσσι πατήρ Ζεὺς ἔστε προγόνος.

Κ Ε Φ. 17.

Α Γησίλαος ἐν τῇ Σπάρτη σάσσων γενομένης, ὥστε
τῶν 4 ὄπλιτῶν οἱ πολλοὶ κατελάβοντο 5 λόφου
ιερὸν Ἀρτέμιδος 6 Ἰστωρίας ἐγγὺς Πιτάνων· ἐνέκειντο
δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἀρκάδες ἐμβεβλητότες· καὶ δέος ἦν
ἀμύχανον 7 ἐν τῷ τε πολέμῳ καὶ 8 σάσσι. Οὐ μὲν
αὐτὸς ἔδεισε· 9 Αλλὰ τὸ μὲν ὄπλοις βιδζεοθατ τῆς
ἐπὶ τῷ λόφῳ σφαλερὸν, τὸ δὲ ἵκετεύειν 9 ταπεινὸν δι-
παρῆκεν.

4. 'Οπλιτῶν] Adolescentulos vocat Nepos, hostium adventu per-
territos. πονηρὸς vocat Plutarchus, et circiter ducentos suisse scribit.

5 Δέφον] Locum extra urbem editum: Plutarchus εὐερῆ καὶ
διευειδέσσον πόπον.

6 'Ιστωρίας] Ἰστορίου ὄρος τῆς Λακωνίας, ἀφ' ἧς ἡ Ἀρτέμιδος Ἰστω-
ρία. Stephanus. Sed pro Ἰστωρίας, quidam codices habent Ὀρθίας;
quo nomine Lacedæmonii Dianam coluerunt.

7 'Ἐν τῷ τε πολέμῳ] Epaminonda Spartam oppugnaturo, post
calamitatem illam apud Leuctra Lacedæmonii acceptam.

8 Σάσσι] Ita in contextu repofui, pro σάσσις quam lectionem
agnoscunt Codd. teste Casaubono. Præpositio ἐν idem hoc loco
valet, ac διὰ τῆς τε πολέμου.

9 Ταπεινὸν ἐν] Participium ἐν Maasv. ejicit, nullā ratione. Ac-
cūlativus ponitur absolute: ita ἔθνας ἐν Thucyd. pro ἀδηλός ἔντος.

παρῆκεν. Αὐτὸς δὲ μόνος ἀσπλος ἀτρέπτω καὶ πολ-
λῷ τῷ προσώπῳ πρὸς τὸν λόφον ἐλθὼν. Οὐκ ἐνταῦθα,
έφη, ὡς νεανία, ὑμᾶς ἔταξα. Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν, ἐς τόδε
τὸν λόφον, ἔτερον δεῖξας ὑμεῖς δὲ, ἐς τόδε
τὸ χωρίον ἀπίτε, καὶ φρερεῖτε. Οἱ δὲ Λάκωνες,
ὡς ἀγνοοῦστος τὴν διδούσαν αὐτῶν τῆς ἀποσάσεως, κα-
τηδεσθίσαν. ἢ καὶ οἱ προσέταξεν ἐκπειθῶς αὐτοχώρη-
σαν. νύκτωρ δὲ τὸν ἔξαρχον τῆς σάσεως ἀνδρὸς δι-
δεκα, ἄλλον ἄλλη ὑπεξάγων, ἐπαυσε τὸν σάσιν.

ο Οἱ δὲ Λάκωνες] Melius forte legeris ita: Οἱ δὲ, Λάκωνες ὡς
ἀγνοοῦστος. “Rege scilicet ignorante Agéfialo”. Vix enim eo
digni sunt nomine: pauci transfugæ adolescentuli.

ι Καὶ οἱ] Legendum videtur ei quo, ait Maafvicius. Sed nul-
la id necessitas postulat, cum ex ὠπισθῶς (malim ὠπισθίς) depen-
det. Verum facillime ὡς, cum Vultejo interprete legas, qui ver-
tit, quemadmodum præcepit.

Κ Ε Φ. 1δ'.

ἘΠΑΜΙΝΩΝ ΔΑΣ.

Ἐπαμινώνδας ἐν Δεύκηροις προσῆγεν ἵδη τὸν φά-
λαγγα. Θεσπιεῖς ἐθελοκακέντες εἶποντο· οὐκ
ἴγνοντεν Ἐπαμινώνδας, ἀλλ' ὅπως μὴ ταράττοιτο
ἡ τάξις ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης, ἐκίρυξε. Βοιωτῶν
τοῖς ἀπίεναι τοῖς βελομένοις ἐξέσω. Θεσπιεῖς μὲν αὐ-
τοῖς ὅπλοῖς ἀπιπλάσσοντο. Ἐπαμινώνδας δὲ τοῖς
μείνασιν ὅπλίταις συντεταγμένοις καὶ προθύμοις χρη-
σάμενος, εὐκλεῶς ἐνίκησεν.

2 Ἀπίεναι] Idem fere commentum habes postea in Iphicrate.
Sed primo versu προῆγεν malim, ut alibi locutus est Polyzenus
sapissime.

Κ Ε Φ. 1ε.

Ἐπαμινώνδας Θηβαῖων ἥγεῖτο, Λακεδαιμονίων Κλε-
όμεροτος. 3 Δεύκηρα ἔνθα ἡ μάχη. Τὸ μὲν
ἔργον

60 ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ,

έργου ισόρροπου ἦν. Ἐπαμιγάνδας παρὰ Θηραίων ἥττσατο, Ἐν βῆμα χαρίσατέ μοι, καὶ τὸν νίκην ἔξο-
μεν. Ἐπείσθησαν, ἐνίκησαν⁵ οἱ Λάκωνες εἰχάν, καὶ
Κλεόμβροτος ὁ βασιλεὺς ἐπεσεν ἐν τῇ μάχῃ.

[3 Διάκτη] Vicus Βεοτίæ hac pugna nobilis, juxta Thespias. Sed mox pro χαρίσατε, codex Cant. habet Infinitivum χαρίσα-
θαι; alii vero χαρίσασθαι, quod sane prætulerim.

Κ Ε Φ. 15'.

Επαμιγάνδας προτρέπων Θηραίνις προθύμως ὄρ-
μησαι ἐπὶ Λακεδαιμονίων, μέγισον ἔχιν συλ-
λαβὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς καὶ πάντων ἐναντίον τὸν κε-
φαλὴν τῷ θηρίῳ συντρίψας. Ὅρατε, ἔφη, ὅτι τὸ
λοιπὸν σῶμα ἄχρισον, τῆς κεφαλῆς οἰχομένης.
“Ἄντω δὴ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλαὶ, πῦτε τὸ Λα-
κωνικὸν τέτο συντρίψωμεν, τὸ λοιπὸν σῶμα τῶν
συμμάχων ἄχρισον”. Τάτω τῷ παραδείγματι
Θηραίοις πεισθέντες, ὄρμήσαντες προθύμως ἐπὶ τὸν
φάλαργγα τὸν Λακωνικὸν, ἐτρέψαντο, καὶ τὸ πλή-
θος τῶν συμμάχων ἔφυγεν.

[4 Οὗτω δὴ αἱ] Post κεφalas, monente Maasvicio, υποσιγμήν
posui, ut opem aliquam sententiae laboranti afferrem. Sed ita e-
mendat Casaubonus: Υτω δὴ ταὶς τῶν πολεμίων κεφαλαῖς, τὸ Λα-
κωνικὸν τέτο συντρίψωμεν. Nec aliter Interpres Vulteius videtur
legisse, dum vertit; “Ita si hostium capita, nempe Laconicum
hoc, contriverimus”.

Κ Ε Φ. 15'.

Ι Π Π Ο Δ Α' Μ Α Σ.

Ιπποδάμας ὑπὸ Ἀρχαδῶν ἐν⁵ Πρασίαις ἐπολιορ-
κεῖτο. Λιμὸς ἦν. Οἱ Σπαρτιάται κύρικα ἐπεμ-
ψαν⁶

[5 Πρασίαις] Laconicæ oppidum. Est iam aliud ejusdem no-
minis maritimum in agro Attico.

Φαν· εἴσω παρελθεῖν Ἀρκάδες ἐκ ἐπέτρεψαν· Ἰπποδάμας ἀπὸ τῆς τείχους τῷ κύρκῳ ἀπεκρίνατο· Τοῖς 6 Ἐφόροις ἀγγελει, τὴν Γυναικαν καλύσιν, τὴν ἐν τῷ ἵερῷ γ τῆς Χαλκιοίκης δεδεμένην. Οἱ μὲν Ἀρκάδες ἐκ ἐνόσσων οἱ δὲ Λάκωνες συνῆκαν, ὅτι λιμὸν καλύσιν ἐπισέλλοι. Ἡν γὰρ ἐν τῷ ἵερῷ γ τῆς Χαλκιοίκης ἀνακειμένη Λιμῆ γραφὴ, γυνὴ γεγραμμένη, ὡχριστα, λεπτὴ, τῷ χειρὶ ὅπισθα δεδεμένη. Ὡστε τὸ ἀφανὲς τοῖς πολεμίοις, φανερὸν τοῖς πολίταις Ἰπποδάμαν- τος ήν.

6 **Ἐφόροις**] Ephori, penes quos summum imperium erat. alii a Theopompo, alii ab ipso fuisse Lycurgo institutos dicunt.

7 Τὸς Χαλκιόνος] Ήδες Minervæ Spartana, quæ Chalcicenus vocatur. SUIDAS. Χαλκίονος, ἡ Ἀθηνα ἐπι Σπάρτην ἦν, ὅτι χαλκεύσικον εἶχεν, ἡ διὰ τὸς Χαλκιδεῖς πόλες ἐν Ἐυρώπῃ συγάδεις αὐτῶν κτίσατο. In hoc templo Pausanias inediā interemptus est.

К Е Ф. и.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ.

Αριστομένης Μεσσηνίων ἡγεμάνων τρίς 8 Ἐκατομφόνια Σύσας κατὰ Λακεδαιμονίων, ἵσχυροῖς ποτὲ τραύμασι περιπεσών, ἐάλω σὺν ἄλλοις πλεύσιν. Ἐδοξε τοῖς Λάκωσιν ἅπαντας 9 κατακρημίσας τὰς μὲν ἄλλας γυμνὰς, τὸν δὲ Ἀριστομένην διὰ τὴν δόξην τῆς ἀρετῆς ἐν τοῖς ὅπλοις. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κατενεχθέντες παραχρῆμα ἐτελεύτησαν τὸ δὲ Ἀριστομένης οὐδὲποτὲ ἀρετοκόμενη τὸν αἴρα, ἐλαυνών

G αὐτὸν

8. **Εκτομφόνια**] Si quis centum hostes interfecisset, Jovi hominem sacrificabat apud Ithonem, urbem in agro Messeniaco: atque ea sacra **Εκτομφόνια** sunt appellata. Casaubon.

9. *Katakymuritai*] Déjiciebantur in foveam nomine *Katádav*, sive *Katádav*. Maasvici.

¶ *Hæritis*] Insigne hujus clypei fuit aquila expansis ad extre-
mas clypei crepidines alis. Unde orta fabula, aquilam scilicet, cum
in foveam præcipitaretur à Lacedæmoniis Aristomenes, advolasse,
expansisque alis decidentis corpus illicetum ad fundum detulisse.
Nigay.

αὐτὸν ἐπὶ τὸν γῆν κατίπειγκεν. Ὁ δὲ ἐς τὸ ὑψος ἀναβλέπων καὶ τὸν κρημνὸν ἐν κύκλῳ περιέχοντας, ἐν αὐτῷ τὸν ἐλπίδος. ἀλλὰ τὸ σύμπαν ὄρος ἀνασκοπέμενος, κατανόησας εἰςδυσιν σινωτάτην, καὶ δι' αὐτῆς ἡ ἀλώπεκας εἰσιέσας, ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ὅστιν κλάσας, μιᾶς τῶν ἀλωπέκων λαβόμενος τὴν ἡρᾶς, δακιόμενος ὑπὸ αὐτῆς ² συνεξεδύνετο, τὰ σεροπόρα τὴν ὄρες τῷ ὅστι ³ παραίρων καὶ παρακόπτων. Καὶ δὴ προελθὼν ἕκεν εἰς τὸν Μεσσηνίαν, προϊέναι μέλλοντας ἐς τὸν μάχην καὶ αὐτίκα ὅπλοσάμενος αὐτὸς ἡγεῖτο τῆς φάλαγγος. Οἱ δὲ Λάκωνες Ἀριστομένην ἴδοντες πάλιν ἐν τοῖς ὄπλοις, πάλιν ἀριστεόντα, πάλιν διώκοντα τὸν Βεβλημένον κατὰ τῶν κρημνῶν, ἀφ' ἧν ὃδεὶς ἐσώθη πάποτε, πάντες ἐνέκλιναν ἐς φυγὴν, θυητῆς φύσεως μείζονα εἶναι τὸν ἀνδρανὸν γέμενοι.

¹ Ἀλώπεκας] Ita reposui, cum prius ἀλώπεκος et *visus* legeretur, partim ex fide codicis Florentini, partim ex conjectura Maasvicii. Notes etiam *σινωτάτην* scribi contra Grammaticorum regulas.

² Συνεξεδύνετο] Vulgatae edit. *συνεξέδυν αὐτῆν*. quæ lectio cum merito displicebat, secutus sum auctoritatem codicium calamo exaratorum; nec aliter videtur legisse Interpres.

³ Παραίρων] Pausanias refert Aristomenem, postquam vulpem aliquamdiu secutus erat, et altera manu Chlamydi involuta mortuum ejus impediverat, animadverso tandem cuniculo nihilo ampliore, quam quo vulpes posset cadere, feram dimisisse, et manibus antro sibi minime pervio reddito ampliore, salvum ad suos evasisse. MAASVIC.

Κ Ε Φ. 10'.

⁴ Αριστομένης ὁ Μεσσηνίος, Λακεδαιμονίων τοῖς Διοσκύροις πάνδημον θυτίαν ἐπιτελέντων, 4 μετὰ ἑνὸς φίλων, λευκῶν ἵππων ἐπέβησαν ἀμφα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς

⁴ Μεταὶ ἵππος φίλων] Rectius μετ' ἵππος, elisa per Apostrophum vocali.

κεφαλαῖς 5 περιεθηκάτην χριστὸς ἀσέρας, καὶ νυκτὸς
ῆδη προϊόστις ἐπεφάνησαν κατὰ σύμμετρον διάσημα
τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἔξω πόλεως μετὰ γυναικῶν καὶ
παιδίων πανηγυρίζουσι. Οἱ μὲν δὴ Διοσκύρων ἐπι-
φάνεσαν ἡγινθέντες γεγονέναι, προΐεσαν ἐς μέθην καὶ
ἡδονὴν πλείονα· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων καταβάντες,
τὰ ξίφη σπασάμενοι, πλείσης καταφονεύσαντες αὐτῶν,
καὶ δὴ ἀφιππεύσαντες ὄχοντο.

5 Περιεθηκάτην] Cum ἐπίσησαν tertia plural. et ἐπεφάνησαν le-
guntur, non video, cur περιεθηκαν quoque non sit legendam.

Κ Ε Φ. κ'.

Η Γ Η Τ Ο Ρ Ι Δ Η Σ.

Ⓐ'σον 6 ἐπολιόρκην Ἀθηναῖοι. νόμον ἐκύρωσαν Θά-
σοι· “Τῷ γράψαντι σπεῖσασθαι πρὸς Ἀθηναίους,
“Θάνατος ἔστω”. Ἡγυπτοίδης Θάσιος ὄρῶν πολίτας
ἀπολλυμένης μακρῷ πολέμῳ καὶ λιμῷ, θρόχον τῷ τρα-
χύλῳ περιβαλλὼν, ἐς ἐκκλησίαν εἰσελθών· “”Ανδρες,
“ἔφη, πολίται, ἐμοὶ μὲν ὡς Βέλεσθε, καὶ ὡς ὑμῖν
“συμφέρετε. Χρίσασθε τὸς δὲ ὑπολειπομένης πολί-
“τας διασώσατε, τῷ ἐμῷ θανάτῳ λύσαντες τὸν νό-
“μον”. Θάσιοι ταῦτα ἀκέταντες, καὶ τὸν νόμον ἔλυ-
σαν, καὶ τὸν Ἡγυπτοίδην σῶν ἐφύλαξαν.

6 Θάσον] Insula maris Αἰγαίου, inter Lemnon insulam et Abderam
urbem sita; uberi frugum proventu, ut et vino optimo nobilitata;
Dionysius in Situ Orbis.

‘Ωγυρίη τε Θάσιας, Δημήτερος ἀκτή.

Κ Ε Φ. κά.

ΙΦΙΚΡΑΤΗΣ.

Ιφικράτης γέπι τες πολεμίκις προῆγε τὴν φάλαγγα· τῶν στρατιώτων τινὲς ὄκυνοι, καὶ δειλοί, καὶ ὥχρι- ὄντες εἶποντο. Τέτοις ἴδιων Ἰφικράτης, κατὰ Βραχὺ προελθὼν, ἐκήρυξε· “Τῆς στρείας ἀφιω γενομένης, “εἰ τις ἀπολέλοιπε τι, ἀναρρέφεται, καὶ παρασκευ- “ασάμενος καλῶς ἐπανικέτω”. “Ησθισαν οἱ δειλοί, καὶ αὐτίκα ἀνέρεψαν. ὁ δὲ Ἰφικράτης ἐκ ἀναμείνας, “Νῦν, ἔφη, ἀνδρεῖς, τῶν ἀνδραπόδων ἀπηλλαγμέ- “γων, ἡμεῖς τοῖς πολεμίοις συνάπτωμεν, ἵνα καὶ μόνοι “τῆς καρπὸς τῆς ἀνδραγαθίας λάβωμεν”. Πολλῷ μᾶλλον οἱ στρατιώται ἐθάρρησαν, καὶ συμβαλόντες ἀνευ τῶν δειλῶν ἐνίκησαν.

7 [Ιφικράτης] Atheniensium dux, exercitibus præfuit annos vi- ginti natus.

Κ Ε Φ. κβ'.

Ιφικράτης Λακεδαιμονίοις 8 παραταξάμενος ἔρχεται. Πολλοὶ παρεκάλειν αὐτὸν, ὅπως ἀποφίνη τὸν μὲν χιλιαρχὸν, τὸν δὲ πεντακοσιαρχὸν καὶ ἄλλος ταξι- αρχὸς, καὶ λοχαγὸς ἔτερος ἐσπάδαζε γενέσθαι. πάντας τις παρακαλῶντας ἀνεβάλετο εἰς καιρὸν ἐπιτίθεσιν. ὁ δὲ καιρὸς ἔτος ἦν. Προσῆγε τὴν φάλαγγα, καὶ κα- θισάμενος τὴν τάξιν, ἐκέλευσεν ἐν ἀπορρήτῳ κινῆσαι 9 παρικόι, ὡς τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων. Ταραχῇ μεγάλῃ

8 Παραταξάμενος] Videtur potius παραταξόμενος legendum: eam lectionem agnoscent MSS. quemadmodum Iāulo post αὐτι- ταξάμενος.

9 Πατικόν] Vetus lectio, σημίνει Παταγικόν. Sed sequentia con- textum videntur confirmare.

μεγάλη πάντων. Οι μὲν δειλοὶ φοβηθέντες ἀνεχό-
ρουν, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι προῆλθον σύγιταξέμενοι τοῖς πο-
λεμίοις. Ἐφικράτης γελάσας, ὀμολόγησε τὸ πανικὸν
αὐτὸς κεκυκάνει, πειρώμενος τῶν δυναμένων ἡγε-
σθαι. Οἱ τοῖς μὲν δὴ μείγαστοι χιλιαρχίας καὶ ταξιαρ-
χίας ἔδωκε τὰς δὲ ἀναχωρήσαντας ἐκέλευσε τέτοις
ἔπεσθαι.

Οἱ τοῖς μὲν δὴ πρεσβύτεροι videtur antiqua Lectio, quam suo
loco Maasvicius ejecit; Τοῖς μὲν δὴ μείγαστοι χιλιαρχίας καὶ ταξιαρ-
χίας ἔδωκε εἶναι.

Κ Ε Φ. κγ'.

Ἐφικράτης καὶ ἐν τῇ ι φιλίᾳ τὸν χάρακα ἐβάλλετο,
λέγων. “Οὐ σρατηγικὸν τὸ οὐκ ὄμην.

Ι Φιλίᾳ] Supple γῆ seu χώρων. Et pro ἐβάλλετο, fortasse ičā-
lito reponendum, κυκλώσῃ ut in Alexandro. Κεφ. κε'.

Κ Ε Φ. ξ' θ.

Ἐφικράτης προδοσίας δίκιν ἔφευγεν· Ἀρισοφᾶν καὶ
Χάρης ἐδίωκον. Αἰτία δὲ ήν, ὅτι ἄρα περὶ ² Εμ-
βατα δυνάμενος ἐλεῖν ³ τὰς πολεμίες, ἐ διεναυμά-
χισεν. Ορῶν δὲ τὸ δικαστήριον ὑποφερόμενον εἰς τὸ-
ναντίον, τῷ λόγῳ παυσάμενος, παρέφηνε πῶς τὸ
ξίφος τοῖς δικαστῖς. Οἱ δὲ καταδεῖσαντες, μὴ τὸν
ἔταιρον ὅλιν ἐξοπλίσας, κυκλώσεις τὸ δικαστήριον

Γ 3 οὐ φεστιν

2 Εμβατα] Τόπος τῆς Ἐρυθρᾶς, Stephan. Est autem Em-
batus Erythræ in Asia juxta Arginum promontorium. Embata
etiam appellantur angustæ illæ inter Chium insulam atque Ery-
thram: ut ex Scholia de Thucydidis patet: is Εμβατος, τὸ σεντόν
τὸ μιταξὺ Χίον καὶ Ἐρυθρᾶς.

3 Τὰς πολεμίες] Hoc bello Sociali contigit: cum Chii, Rhodii,
Coi, et Bysantini ab Atheniensibus descivissent. Mox copulati-
vam δὲ inferui post Ὀρᾶν, ex fide codicis Cantab.

4 ἀφεσιν αὐτῷ πάντες ἐψηφίσαντο. Μετὰ τὴν τίκην
 5 ψηφίσαντίς τινος, ἃς παρεκρέσατο τὴς δικασάς
 “Εὐήθης ἀν εἴη, ἔφη, υπὲρ Ἀθηναίων μὲν σρα-
 “τηγῶν, υπὲρ ἐμαυτῷ δὲ πρὸς Ἀθηναίκς μηλέτι”.

4 *Αφεσιν*] Ita etiam Nepos. Iphicratem cum Timotheo, fuisse
 judicio absolutum; aliter verò Diodorus: Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι παρ-
 ξυνθήγτες ἔξημισσαν αὐτὲς πολλοῖς ταλάντοις, καὶ τῆς στρατιῆς
 απίσιμοι.

5 *Ψηφίσαντός*] Casaubonus φέσαντος ad oram vulgatae notarat.
 Maasv. Mox post στρατηγῶν, τοσάντις videtur excidisse, aut aliud
 consimile.

Κ Ε Φ. κέ.

Γ Ε Σ' Κ Ω Ν.

ΑΜίλκας Καρχηδονίων, ὁ ἀριστος στρατηγὸς τῶν
 ἐν Λιβύῃ στρατηγῶν, πολλὰς πολέμους κατορθά-
 σας, φθονηθεὶς, ἡ ύπὸ τῶν διαπολιτευομένων δια-
 θλιθεὶς, ὡς ἐπιθέμενος Τυραννίδι, αὐτός τε ἀνηρέθη,
 καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ Γέσκων φυγαδεύθεὶς ἐξέπεσε. τὰ
 δὲ χρίματα αὐτῶν δημευθέντα ἐνείμαντο οἱ πολι-
 ταί. Τέτων πραχθέντων, οἱ Καρχηδόνιοι στρατηγοὶς
 ἄλλοις χρησάμενοι, καὶ πολλάκις ἡττώμενοι καὶ ἀλά-
 γαι κινδυνεύοντες, μετέγγυωσαν ἐπὶ τῇ τῷ Γέσκωνος
 φυγῇ, καὶ τῇ ἀναιρέσει τῷ Ἀμίλκῳ. Ἀλλὰ τὸν
 μὲν Ἀμίλκαν τεθικότα όχι οἶον τε ἦν ἀνακαλέ-
 σασθαι. Τὸν Γέσκωνα δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀπεκαλέ-
 σαντο, καὶ Αὐτοκράτορα στρατηγὸν ἀπέδειξαν, καὶ
 τὸς ἔχθρὸς αὐτῷ παρέδωκαν εἰς τιμωρίαν καθ' ὃν ἀν
 βέληται τρόπο.

Γέσκων

6 *Αριστος στρατηγός*] Corn. Nepos. “Non incommode videt-
 tur non præterire Hamilcarem, et Hannibalem, quos et animi
 magnitudine et calliditate omnes in Africa natos, præstituisse constat”.
 7 *Ἐπὶ τῷ τῷ*] Copulativa καὶ hoc loco desiderari videtur.

Γέσκων δὲ παραλαβὼν αὐτὸς δεδεμένος, προσταχεῖ τῷ πλήθες ἐναντίον, κατὰ γασέρα κατακλίνας χαμαὶ τρὶς δὲ ἑκάστοις ἐλαφρῷ τῷ ποδὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπιέσας· Ἰκανὸν ἐφη τιμωρίαν ἔχειν τῆς τοῦ αἰδελφῷ προσαναιρέσεως. Τότε πράξας ἀφῆκε τὸν ἔχθρον, προσειπὼν. 8 “Οὐ κακῷ κακὸν ἡμινάμιν, “ἀλλ’ ἀγαθῷ κακόν”. Τοιγαρέντι αὐτοὶ τε οἱ ἔχθροι, καὶ οἱ τέτων οἰκεῖοι, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι πάντες πειθαρχέντες τῷ Γέσκωνι διετέλεσαν, ὡς ἀγαθῷ σρατηγῷ. Καὶ αὐτίκα μεταβολὴ τῆς τοῦ πολέμου νίκης ἐγένετο, νικῶντος τῷ Γέσκωνος ἐν ταῖς μάχαις διὰ τὴν παρὰ τῶν ἀρχομένων εὔνοιαν καὶ προθυμίαν.

8 Οὐ κακῷ κακόν] Sententia præclaro homine digna, quæque Paulinæ parum discrepat, Μὴ νικῶ ὑπὸ τῷ κακῷ ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τῷ κακῷ. Ita ut temere sit dictum, nihil apud Ethnicos scriptores inveniri posse, quod huic loco Apostoli comparetur. Sed quoniam ea res jam agitur, ex Æschilo pauca proferam, unde sacrae dictiōni lux aliqua inter conferendum oboriat. Apud Matthæum invenies, “Οτι βλέποντες εἰς βλέπουσι, καὶ ἀκοντει εἰς ἀκέσσοι, γειτονισσιν. Pari modi loquentem, iisdem pœne verbis, poëtam audies:

Οἱ πρῶτα μὲν, βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
Κλύοντες εἰς ἵκκεν· ἀλλ’ ὄνταράταν
Ἄλιγκοις μορφαῖσι τὸν μακρὸν χρόνον
Ἐφύρον εἰκῇ πάντα. Prometh. Vincit.

Cæcum nempe humani generis ignorantiam describit, nondum inventis artibus.

Κ Ε Φ. κε'.

Τ Ι Μ Ο Λ Ε' Ω Ν.

Τιμολέων ἐν Σικελίᾳ τὴν δύναμιν ἔξηγαχε, παραταξομένην Καρχηδόνιοις ἐς τὴν νῆσον διαπεπλευκόσσιν. Ἡμίονος ἀπιντα τὸ αὐτοῖς, κομίζων σελίνα· οἱ σρατηγοὶ τὸ σημεῖον ὄφοβέθησαν, ὅτι ἀρχ

πας⁹

9 τιμολέων] Hic vir è Corinþo fuit oriundus, sine dubio, ut ait Nepos, magnus omnium judicio.

παρ' αὐτοῖς τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων ὅσεφανται σελίνοις. “Τιμολέων, Καὶ μὴν μᾶλλον, ἔφη, “φανερὰν νίκην οἱ Θεοὶ δηλεῖστι ἡμῖν. Τὰς γὰρ τὰς “Ισθμιανικῶντας οἱ Κορίνθιοι τῶν σελίνων σεφανεῖσι”. Ταῦτα εἰπὼν, αὐτός τε τῶν σελίνων ἀνεσέβατο, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ἡγεμόνας ἀνέσεψε. ὥστε καὶ οἱ στρατιῶται, ἄλλος πρὸς ἄλλα τὰν σελίνων λαβόντες, εὔτολμότεροι πρὸς τὴν μάχην ἐγένοντο.

ο Σεφανεῖσι] Quidam Codd. κορμῆται: Et mox addita una voce, σεφάνισι τῶν σελίνων σεφανεῖσι; quam lectionem veram esse judicat Casaubonus. Idem etiam codices legunt, ἐκ τῶν σελίνων ἀνεσέβατο.

Κ Ε Φ. κζ'.

Ζ Ω' Π Υ Ρ Ο Σ.

ΔΑρεῖος πολιορκῶν Βαβυλῶνα χρόνῳ μακρῷ, τὴν πόλιν ἔλειν ὥχη οἴστος τε ἦν. Ζάπυρος Δαρείς στατράπης ¹ ἀκρωτηριάσας τὸ πρόσωπον ἦκεν αὐτομόλος, ὡς ταῦτα δὴ ὑπὸ Δαρείς παθών. Βαβυλῶνος πισένευσι τῇ ὄψει τῆς συμφορᾶς, καὶ τῷ Ζαπύρῳ τὴν πόλιν ἐπιτρέπεισιν ὁ δὲ οὐκτωρ ἀνοίγει τὰς πύλας. Καὶ Δαρεῖος χρατίσας Βαβυλῶνος, ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγξατο· “Ἄλλ' ² καὶ ὅδε καὶ Βαβυλῶνας ἔχειν ἐβιλόμην ἀν, ἐφ' ὃτε ὄρδην τοιαῦτα ³ παθόντα Ζάπυρον”.

τ 'Ακρωτηριάσσεις] Τὰ ἄκρα ἀποτιμῶν, Hesych. Justin. lib. 1. cap. ult. “Zopyrus domi se verberibus lacerari toto corpore jubet; nasum, aures, et labina sibi præcidi: atque ita regi inopinanti se offert”. Hanc rem fuse tractat, quem vide.

2 Οὐδὲ καὶ.] Οὐδὲ ἔνεστι.

3 Παθόντα] Virgilius Deiphobum ἀκρωτηριάσμινος egregie describit. ————— “Lacerum crudeliter ora, Ora manusque ambas, populataque tempora raptis Auribus, et truncas inhonesto vulnere nares”.

Κ Ε Φ. κῆ.

Α ΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Α Λέξανδρος ἦν ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὸν 4 Ὅδόσπιν ποταμὸν διαβάνει ἔμελλε. Πᾶρος Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπέκεινα τὴν ποταμὴν δύναμιν ἀντιπαρετασσετο· καὶ διαβάνειν ἀδύνατον ἦν. Ἀλέξανδρος ἀνα τὴν ποταμὴν ἀντιπαρεξῆγεν καὶ ὁ Πᾶρος ἀνα πάλιν. Ἀλέξανδρος τὴν ποταμὴν κάτω. 5 καὶ ὁ Πᾶρος ὄμοιως κάτω. Τῦτο ἐγένετο καὶ πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ὡς τε οἱ μὲν Ἰνδοὶ κατεγέλασαν τῆς δειλίας τῶν πολεμίων, καὶ συμπαραθέοντες ἐπάυσαντο, ἀς ἐκ ἀν ποτὲ 6 ἀποβῆναι τολμησόντων, οὐ τοσάκις ἐκ ἐθέρρισαν. Ἀλέξανδρος δὲ ὀξυτάτῳ δρόμῳ παρὰ τὰς ὥχθας ἀναδραμάν, ἐπιβὰς πλοίων καὶ ζευγμάτων, καὶ διφθερῶν χόρτων πεπληρωμένων, διέβη τὸν ποταμὸν, ἐξαπατήσας Ἰνδὸς τῷ τῆς διαβάσεως ἀνελπίσω.

4 Ὅδόσπιν] Flumen Indiæ, quatuor in latitudinem stadia diffusum, profundo alveo.

5 Καὶ ὁ Πᾶρος ὄμοιως] Cum et facilis sit et expedita hæc emendatio Casauboni, nolui ulterius fædari contextum. Antea legebatur, καὶ τῷ Πάρῳ ὄμοιως κάτω.

6 ἀποβῆναι] Διαβῆναι hoc sensa frequentius, ut bis supra occurrat.

Κ Ε Φ. κθ'.

Α Λέξανδρος ἔλαβε Θίβας, τῆς δυνάμεως ἵκανην ἀποκρύψας, καὶ τὰξας ἐπ' αὐτῆς Ἀντίπατρον· τὴν δὲ φανερὰν 7 αὐτῆς ἦγεν ἐπὶ τὰς ἔχυρες τῶν τίπων. Θιβαῖοι δὲ ἐπεξῆλθον, καὶ πρὸς τὴν ὄρωμένην

7 αὐτῆς ἦρ] Cum Interpreti Maasvicius, αὐτὸς legit conveniens.

70 ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ,

μένην δύναμιν ἐκ ἀγενῆς ἀντιπαρετάσσοντο. Ἀντί-
πατρος ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης τὸν κενρυμμένην
δύναμιν ἀνασήσας, κύκλῳ περιελθὼν, ἦ σαβρὸν καὶ
ἀφύλακτον ἦν τὸ τεῖχος, ταύτη κατελάβετο τὴν
πόλιν, καὶ σημεῖον ἦρεν. Ἀλέξανδρος ἴδων ἀνεβόη-
σεν, ὡς ἦδη τὰς Θήσας ἔχοι. Θησαῖοι δὲ εὐρώσως
μαχόμενοι, ὡς εἶδον ἐπιτραφέντες ἔαλωκυῖαν τὴν
πόλιν, ἔφευγον.

Κ Ε Φ. λ'.

Αλέξανδρος ὅπότε παρὰ τῶν μάντεων ἤκουε καλῶ
γεγονέναι τὸ ἱερὸν, περιφέρειν ἐκέλευε τὸν ἱερεῖαν,
καὶ δεικνύειν τοῖς στρατιώταις. Ἰνα μὴ μόνον ἀκέουνται,
ἀλλὰ καὶ ὀρῶνται, ἀγαθὰς ἔχοιεν περὶ τὴν κινδύνην
τὰς ἐλπίδας.

Κ Ε Φ. λδ.

Αλέξανδρος ἐν 8 Ἀρβίλοις Δαρεῖον ἐνίκησε. 9 Φρα-
σάρτης Δαρείς συγγενής, πολλὴν χεῖρα Περσι-
κὸν ἔχων, ἐφύλαττε τὰς ο Σκοιδας πύλας· αἱ δὲ
ἄρα εἰσὶν ὅρη σενὰ καὶ οὐφιλδ. Τέτοις προσβάλλοντας
τὰς Μακεδόνας εὐκόλως ἀπεκρέντο οἱ βάρβαροι, ι σφεν-
δόνας, βέλη, πέτρες ἀφίεντες· ὥστε αἰνακαλέσας αὐτὸς
Ἀλέξανδρος, ἀπὸ τριάκοντα σαδίων χάρακα ἐβάλετο.

³ Ηγ

8 Ἀρβίλοις] Babyloniæ vicus, Darii clade, sicut Cannæ Romanorum, nobilis.

9 Φρασάρτης] Is apud Curtium Madates est, regionis Susianæ præfectus: quem et Diodorus συγγενῆ Δαρεῖς vocat.

ο Σκοιδας] Curtius, lib. v. cap. 3. Uxorium genti "finitima Susis est, et in primam Persidem excurrit, arctum inter se, et Susianes aditum relinquens".

ι Σφενδόνας] Poni videtur σφενδόνη hoc loco, si recte se habet, pro glande missili, seu eo quod ē funda mittitur: quo sensu occurrit etiam inferius, ubi Cæsar Thameſin trahit; βέλη καὶ σφενδόνας ἔκφειτα.

Ἡν δὲ λόγιον Ἀπόλλωνος, ὡς ἄρα ξέρος Λύκος
ἴγεμάν αὐτῷ γένοιτο. Πρόεσσι δὴ τῷ Ἀλεξανδρῷ
2 Βακόλος Θηρέαν ἔχων σολὴν ὁμολογῶν ὅτι 3 Λί-
χιος ἦ, καὶ ὡς κύκλῳ τῶν ὅρων ἀτραπὸς εἴη, τῷ
συνηρεφεῖ τῆς ὅλης ἀποκεκρυμμένη αὐτῷ δὲ μόνῳ
γιγνώσκοιτα διὰ τὴν τῶν Βοῶν νομίνον. Ἀναμνησθεὶς
Ἀλέξανδρος τέ μαντείς, πιστεῖται τῷ βικόλῳ. Τὸν
μὲν δὴ πᾶσαν σρατιὰν ἐκέλευσε ἐν σρατοπέδῳ μέ-
νειν, καὶ πολλὰ 4 πυρὰ ἀνακάίειν, ἐφελκομένες τὴν
τῶν Περσῶν ὄψιν. Φιλότα φένται καὶ Ἡφαισίωνι παράγ-
γελμα δὲς ἀπόρρητον, ὅπόταν κατὰ κορυφῆς τῶν ὅρων
ἴδωσι τὰς Μακεδόνας ἐκφανέντας, αὐτὸς κατωθεὶν
προεβαλεῖν· αὐτὸς τὰς ὑπασπιστὰς ἀγων, καὶ μίαν
ὅπλιτῶν φάλαγγα, καὶ 5 τὸ Σκυθικὸν τοξικὸν ὅσσον
ἦ, διὰ τῆς ἀτραπῆς τῆς λεπτῆς, ὅγδοις οὐταντας σάδια
προελθῶν πύλεστατο, πυκαζόμενος ὅλῃ δασυτάτῃ· μέ-
σης δὲ νυκτὸς περιελθῶν ἐπέσῃ τοῖς πολεμίοις κα-
θεύδυστιν. Ἀρχομένης δὲ ἡμέρας αἱ σάλπιγγες ἐσῆ-
μανον, απὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὅρων. Ἡφαισίων δὲ καὶ
Φιλότας τὰς ἐκ τῷ χάρακος Μακεδόνας προσῆγον οἱ
Πέρσαι μέσοι τῶν ἀνωθεν πολεμίων καὶ τῶν κατω-
θεν 6 ἀποληφθέντες, οἱ μὲν ἐκτείνοντο, οἱ δὲ κατεκ-
ρυμνίζοντο, οἱ δὲ ἐζωγρεύοντο.

2 Βακόλος] Curtius: Periti locorum.

3 Λύκιος] Diodorus: Τῶν ἐγχωρίων τις αὖτις, οὐχίος μὲν τὸ γέ-
νος, ἔμπειρος δὲ τῶν τόπων.

4 Πυρά] Ὄμηρικας: Καίωμεν πυρά πολλά.

5 Τὸ Σκυθικόν] Subintellige σράτευμα.

6 ἀποληφθέντες] Ita repoluimus ex emendatione Casauboni, pro
ἀποληφθέντες.

Κ Ε Φ. Λβ'.

Ἀλέξανδρος τὴν ἀνυδρον ὁδεύων, αὐτὸς τε ὑπὸ^{τε}
δίψις ἐπόνει, καὶ οἱ Μακεδόνες. Οἱ κατάσκο-
ποι τῆς χάρας ἐν κοίλῃ πέτρᾳ σμικρὸν ὑδάτιον
εὑρότες,

εύροντες, τότε καὶ βάλλοντες ἐπὶ κράνος Ἀλεξανδρῷ κομίζοσσι. ὁ δὲ τῇ σρατιᾳ δεῖξας ὡς εὐθυμεῖν χρῆ, φανέντος ὑδάτος, ⁸ αὐτὸς μὴ πιῶν ἔχεις τὸ κράνος πάντων ὄρώντων. Οἱ Μακεδόνες ἀλαλάζοντες ἐκέλευον αὐτὸν ἥγεισθαι τῆς ὁδοῦ, πρὸς τὸ δίκλινον εὐράσως ἀντέχοντες διὰ τὴν τῷ βασιλέως ἐγκράτειαν.

7 Βάλλοντες] Rectius fortasse βάλλοντες, aoristi.

8 Αὐτὸς μὴ πιῶν] Curtius libro Septimo. “ Nec solus, inquit, “ bibere sustineo; nec tam exiguum dividere omnibus possum. Vos “ currite, et liberis vestris, quod propter illos attulitis, date”.

Κ Ε Φ. λγ'.

Αλέξανδρος ὥρα θέρας ἥγε ⁹ τὴν σρατιὰν παρὰ ποταμὸν, προσκειμένων πολεμίων. Ορῶν δὲ τὰς σρατιώτας διστάντας, καὶ ἀφορῶντας εἰς τὸ ρέμα τὸ ποταμὸν, οὐδὲ μὴ πίνοντες διαλύσειαν τὰς τάξεις, μηδὲ τὸ τῆς ὁδοιπορίας τάχος διακόψειαν, τὸν κίρρυκα ἐκέλευεν εἰπεῖν, οὐ “ Ἀπεχάμεθα τῷ ποταμῷ, “ θανατῶδες ἔχει τὸ ὑδωρ”. Οἱ μὲν φοβιθέντες ἀπέσχοντο, καὶ τὴν ὁδὸν οὐ ἐτάχυνον. Ἀλέξανδρος δὲ διανύσας, καὶ σρατοπεδεύσας, αὐτὸς μετὰ τῶν ἥγεμόνων ἀπὸ τῷ ποταμῷ φανερῶς ἐπιειν. Γελάσαντες οἱ σρατιώται, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπάτης νοίσαντες, ἀδεᾶς ὑδρεύσαντο ἐκ τῷ ποταμῷ πάντες.

9 Τὴν σρατιὰν] Cum meritò dubitari potest, an unquam σρατιὰ hac significatione reperiatur, assentiente Casaubono, amovendam censui: nam antea σρατιὰν legebatur.

ο Ἀπεχάμεθα] Quanquam ad rem præsentem quæ scripturus sum, parum videantur accommoda, scribam tamen, ut Anacreonti poete suavissimo opem feram; quem odario vicefimo octavo ita vulgatae exhibent editiones: Ἀπέχει βλέπω γάρ αὐτὸν et interpretantur, satis est, sufficit; nullo tamen exemplo. Scribe Ἀπέχ, manum à tabula abstine. Nec est cur versui metuas: etenim ultimam in ἀπέχ sequentis dictionis consonantes satis muniunt.

ι Ἐτάχυνον] Cod. Flor. ἐπιτάχυνον. melior lectio. Ea voce usus est in Surena: Ο δὲ βάρβαρος κεντρίσας ἐπιτάχυνε τῷ ἵππῳ τὸ δρόμον.

Κ Ε Φ. λδ'.

[Κ Α Μ Β Υ' Σ Η Σ.]

ΚΑμεύσις Πιλέσιου ἐπολιέρχει. Αἰγύπτιοι χρατε-
ρᾶς ἀνθίσαντο, ἀποκλείοντες τῆς Αἰγύπτου τὰς
ἐμβολὰς 3, καὶ πολλὰ προσάγοντες μιχανίματα, ἐφί-
σαν καταπέλτας 4 ὁξυελεῖς, πέτρες, καὶ πῦρ. Καμ-
εύσις, ὅσα σέβεσιν Αἰγύπτιοι ζῶα, Κύνας, Πρόσατα,
Αἰλάρες, Ἱζεις, πρὸ τῆς ἑαυτῆς σρατιᾶς ἔταξεν.
Αἰγύπτιοι δὲ βάλλοντες ἐπαύσαντο, φόβῳ τε πλῆ-
ξαι τὶ τῶν ιερῶν ζώων. Οὕτω Καμεύσις Πιλέσιου
έλαν, εἰσω τῆς Αἰγύπτου παρῆλθεν.

2 Καμεύσιος] Cyri filius, imperio patris Αἴγυπτον adjecit. Mox
pro τὰς ἐμβολὰς, codex Flor. habet ἐσβολὰς.

3 Καὶ πολλὰ προσάγοντες] Legit Casaubonus: Καὶ πρὸς τὰς προσ-
άγοντας μιχανίματα. nullā id cogente necessitate, ut putat Maasv.

4 ὁξυελεῖς] Vocem ὁξυελεῖς haud facile dixerim debeasne cum
καταπέλτας conjungere, an substantivè accipere. Nam ὁξυελεῖς
appellatur aſſinis catapultæ machina militaris, quâ tela in hostem
mittuntur. Sed malo ἐπιθετικῶς accipere. Casaubon. Ita apud
Homerum Iliad. δ'. v. 125. ἀλτο δ'. οἰσιν ὁξυελεῖς.

Κ Ε Φ. κι.

[Σ Ε' Ρ Σ Η Σ.]

ΞΕρξης ἐν Θερμοπύλαις διὰ τὴν σενότητα τῶν
οὐρῶν πολλὸς Περσῶν ἀποβαλλὼν, Τραχινίς ἀν-
δρὸς 5 Ἐφιάλτες δείξαντος ἀτραπὸν περὶ τοῖς ὄρεσι
σενήι, ἐπειρψεν ἀνδρας διεμυρίες⁶ οἱ περιελθόντες,
κατὰ τάττα γενόμενοι τῶν Ἐλλήνων, ὀπέκτειναι 6
ἀπαντας, ὃν πήγετο Λεωνίδης.

5 Ἐφιάλτες] Herodot. lib. Septimo, Ἐπιάλτης ὁ Εὐρυδίμος ἀνὴρ
Μιλεὺς tandem verò ab Athenade viro Trachinio ille infamis erat
interemptus.

6 Ἀπάντας] Trecentos, Spartanos omnes. Sed rescripti Λιωνί-
δης communī lingvā, pro Λιωνίδας.

Κ Ε Φ. λε'.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ.

Μιθριδάτη ὁ Βασιλεὺς προσέταξεν ἀποσάτα τα Δατάμην κτεῖναι, 8 ἢ ἀγε. Μιθριδάτης ὑποχρίεται καὶ αὐτὸς 9 ἀποσῆναι βασιλέως. Οὐ μὴν ὅγε Δατάμης ἐπίσευσεν, εἰ μὴ πρόθεν πολλὰ λυματεῖται ο τῷ Βασιλέως ἀρχῇ. Καὶ δὴ πολλὰ ἐλυμάνατο, φρέρια βασιλέως κατέσκαψε, κάμας κατέπρισε φόρες ἄρπασε, λείαν ἥλαστε. Ι έδειξεν ἀρα πολέμιος εἶναι βασιλεῖ. Ἀμφω δὴ τότε συνιλθέτην γυμνιὰ, διαλεξόμενω περὶ ἄν χρί. Μιθριδάτης ἐν τῷ χωρί τέτω προκατεσκευάσατο νύκταρ ἐγχειρίδια πολλὰ, κεκρυμμένον ἀλλο ἀλλαχῇ· καὶ τέτοις ἐπέκειτο σκομιῶν. Διαλεξόμενος δὴ προσῆγεν αὐτὸν ἄρέμα βασιλίζων. Ἐπεὶ δὲ ἀλις ἦν τῷ λόγῳ, Δατάμης ἀσπασάμενος ἀπῆιτο. Μιθριδάτης ἐν τῶν ἐγχειρίδίων ἀνελόμενος διὰ τάχεις, καὶ ὑπὸ τῇ αριστεῇ χειρὶ κρύψας, ἀνεκαλέσατο Δατάμην, ὡς ἐπιλαθόμενος δὴ τιναν ἡ ἔχρην εἰπεῖν² προελθόντα δὲ, ἐκεῖνο τὸ ὄρες ἐκέλευσεν ὄχυρῶσαι μάλιστα. Οὕτως ἀφορῶντα Δατάμην ἐς τὸ ὄρος τῷ ἐγχειρίδιῳ Μιθριδάτης πλήξας ἀπέκτεινεν.

7 Μιθριδάτη] Ariobarzanis filius: cave hunc confundas cum Mithridate Ponti rege.

8 Ἡ ἀγε] Quidam Codd. ἡ ἀγεσθα. Sed verba sunt irati regis.

9 Ἀποσῆναι] Pollicitus est regi Mithridates, se Datamen interfectorum, si rex promitteret, ut quocunque vellet, liceret, imjūne facere. Vide Nepotem in Datame.

ο Τῷ βασιλεῖ] Videtur potius τῷν βασιλέως ἀρχῇν legendum.

ι Ἑδεῖξεν] Alter δοξεν.

2 Προελθόντα] Ita emendavi, monente Casaubono; προελθόντα legunt vulgatae edit. Corn. Nepos: "Datami venienti ait diligenter se animadvertisse locum quandam, qui erat in conspectu, ad castra porzenda esse idoneum. Quem quem digito monstraret, et ille conspiceret, aversum ferro transfixit: et priusquam quicquam posset succurrere, interfecit".

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. ΛΖ'.

Σ Ο Τ Ρ Η Ν Α Σ.

ΣΟΥρίνας Παρθυαίων ιηγέμενος 3 Κράσσον μετὰ 4 πολλῆς ὥττης ἀναχωρεῖντα, καὶ διὰ τῶν ὄρειοτέρων ὅδεύειν πειράμενον, τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχην φοβέμενος, ἐπομψε πρεσβευτὴν ὡς αὐτὸν, λέγοντα· “Συντίθεται σοι φιλίαν Βασιλεὺς μέγας· δεῖξας “Ρωμαίοις ἀνδρείαν, τοῦν δεῖξαι βόλεται φιλανθρωπίαν”. Κράσσος δόλον υφοράμενος ἐκ ἐπείθετο. οἱ σρατιώται ἀθυμῶντες, καὶ ἀπειρητότες, ἐβιδόσαντο αὐτὸν τὸ ὅπλα οργάντες, πιεῦσαι τῷ Βαρβάρῳ. Κράσσος ἀκούν πεζὸς ἐβάσιζε. Σφρίνας φιλοφρούριος δὴ ἵππου χρυσοχάλινον αὐτῷ παρέσπειν, ἐφ' ἐκαβίσαι προσέταξεν. Ο μὲν δὴ ἀναβαίνει τὸν ἵππον· ὁ δὲ Βαρβάρος ἵπποιόμος κεντρίσας ἐπετάχυνε τὸν ἵππον τὸν δρόμον, ὅπως τὸν Κράσσον ἐς τὸ πλῆθος ἐξενέγκοι τὸν Παρθυαίων. Οκταύιος τῶν περὶ Κράσσον ιηγεμόνων συνεῖς τῆς ἀπάτης, λαμβάνεται τὸν χαλιπόν, καὶ μετ' ἐκεῖνον εἰς τὸν χιλιάρχων Πετράνιος· ὥστε τὸν μὲν ἵπποιόμον Οκταύιος κτείνει, σπασμένος τὸ ξίφος· τὸν δὲ Οκταύιον ἀλλος τὶς τὸν Παρθυαίων. τὸν δὲ Κράσσον 5 Ἐξαθηρης Παρθυαίος, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκόψας, ἐκόμισε πρὸς μέγαν βασιλέα Παρθυαίων

Η 2

Θυαίων

3 Κράσσον] Vel Κράσσον ὄρῶν, vel Κράσσος ἀναχωρεῦντος et πιερέντα scribendum. Casaubon. Accusativus forte hic absolutè ponitur: neque id adeo durum videtur, cum δὲ αὐτὸν sequitur.

4 Πολλῆς ὥττης] Epitom. Livii: “M. Crassus bellum Parthis illatus, Euphratem fluvium transiit, victusque prælio, in quo et filius ejus cecidit, quum reliquias exercitūs in collem recepisset, evocatus in colloquium ab hostiis, velut de pace acturis, quorum dux erat Surenas, comprehensus, et ne quid vivus pateretur, repugnans imperfectus est”.

5 Ἐξαθηρης] Plutarch. Πομαξαίθρης. Casaubon.

Θυντίων 6 Ἡράδην. Ἐτυχε δὲ βασιλεὺς κατ' ἑκαὶ τῆς ὥρας 7 ἐσιώμενος καὶ παρὰ τὴν πότον 8 ἀκροάμενος Ἰάσονος Τραλλιανῆς Τραγῳδῆς, ὑποκριτούμενος Βάκχας 9 Εύριπίδη. Ο μὲν δὴ τραγῳδὸς ἦδεν ἔκεινα τὰ μέλη,

ο Φέρομεν ἐξ ὄρέων ι ἔλικα

Νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,

Μακάριον θύραμα.

Οι δὲ Κράσσοι κεφαλὴν κομίζοντες τῷ βασιλεῖ προσῆνεγκαν. Ἐπὶ τέτω μεγάλῃ βοῇ καὶ πολὺς κρότος ἐγένετο· ὥστε ὁ μὲν Ἐξαίθρης ἀναπιδόσας, ἐφη· Ἐμοὶ ταῦτα μᾶλλον τὰ μέλη προσίκει φέμεν ἢ τῷ τραγῳδῷ. Βασιλεὺς ἦσθεις τῶν μὲν ἐτίμησεν οῖς πάτριοι οἱ· τῷ Ἰάσονι δὲ τῷ τραγῳδῷ τάλαντον ἔδωκε.

6 Ἡράδην] MS. Ὡράδην. Plutarcho, in Craffo, dicitur. Ὡράδης, in Antonio, Ἡράδης, Appiano, ὘ράδης, Latinis Orodes. MAASY.

7 ἐσιώμενος] Ἐπύγχανεν ἦδη διπλαχυμένος Ἀραβίζη τῷ Ἀρμενίῳ, καὶ τὴν ἀστερίαν αὐτῷ χυταίκα Πακόρου τῷ παιδὶ καθημολυγμένος. Appianus.

8 ἀκροατίος] Ήγ γάρ ὅτε γραμμάταν ὁ Κράσσος Ἐλληνικῶν σπύρει. Idem.

9 Βάκχας] Fabulam Euripidis, ita inscriptam.

ο Φέρομεν] Agave furore Bachico stimulata, in scenam prorumpit, car utque Penthei sui cruentum manibus tenens, socias his verbis alloquitur. Ad hunc Euripidis locum videtur respxisse Horatius:

“ Quid, caput abscissum demens cum portat Agave

“ Nati infelcis, sibi tum furioso videtur”?

ι ἔλικα] Βαγ̄ subintellige.

Κ Ε Φ. Λίο.

Ν Ο Τ Μ Α. Σ.

ΝΟΥμᾶς Ρωμαῖος ἐκ πολέμων καὶ φόνος Βαλόμερος μεταβαλεῖν ἐσ εἰρίνην καὶ νόμους, ἀναχωρῶν τῆς πόλεως

2 Νούμᾶς] De Numa Livius: “ Qui regno ita potitus, urbem novam, conditam vi et armis, jure eam legibusque ac moribus “ de integro condere parat”.

πόλεως εἰς τέμενος ἵερον 3 Νυμφῶν, ἐν τύτῳ μόνος διαιτάμενος ἐπὶ συχνάς ἡμέρας, ἐπανήει παρὰ τῶν νυμφῶν θεοπρόπια κορίζων, ἀ συνεβίλενεν ἡγεῖσθαι νόμιμον. Τύτοις ἐπειθόντο Ῥωμαῖοι. Ὅσαι μέχρι νῦν ἔορταί, θυσίαι, τελεταί, ἱεραργίαι, ταῦτα πάντα Νυμφᾶς, οἷα δὴ νόμιμος Νυμφῶν, κατεσήσατο.

4 Δοκεῖν δὲ ἐμοὶ, Κηλωτὴς ἐγένετο 5 Μίνω καὶ Λυκέργος. 6 καὶ γαρ ὅτα τὲς νόμιμες, ὁ μὲν παρὰ Διὸς, ὁ δὲ παρὰ Ἀπόλλωνος μαθόντες, οἱ μαθεῖν φάσκοντες, ἐπειδὸν αὐτοῖς χρῆσθαι, ὁ μὲν Κρῆτας, ὁ δὲ Λακωνίας.

3 Νυμφῶν] Egeriam intellige. Ovid. Metam.

“Conjuge qui felix Nympha, ducibusque Camoenis,

“Sacrificos docuit ritus; gentemque feroci

“Affuetam bello, pacis traduxit ad artes”.

4 Δοκεῖν] Ita restitui cum MS. pro vulgato, δοκεῖ δὲ ἐμοί. MAASVIC.

5 Μίνω] Ita et apud Thucydidem non longe ab initio; Κατασάντος δὲ τῷ Μίνω ναυτικῶν. Hic genitivus est ex Attica Dialecto, pro Μίνωος, ut ἥρω, γέλω, ἔρω, pro ἥρως, γέλωτος, ἔρωτος. Quædam enim in ᾧ quintæ declinationis formant genitivum per ῥως et ω.

6 Καὶ γαρ ὅτω] Fortasse ἔτοις legendum nisi malis τύτω duali numero.

Κ Ε Φ. 10.

Τ ΑΡΚΥΝΙΟΣ.

ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ Γαβίας πολιορκῶν χρόνῳ μακρῷ, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν, τὸν νεώτατον τῶν παιδῶν Σέξτον πληγαῖς αἰκισάμενος, αὐτόμολον ἐπεμψεν· οἱ δὲ τὸ σῶμα πικρῶς ἱκισμένον ἴδόντες, ἐδέξαντο, πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπαγγειλάμενον κατὰ τὴν πατρός· ὃν τὰ πλεῖστα δράσας, πιστὸς ἦν. Ἐλπίζετο Ῥωμαῖος, ἐς φυγὴν ἐτρέπετο, αἰχμαλώτες ἐλάμβανε, μάχας ἐνίκα καὶ πολλάς. ἦστε καὶ οἱ Γαβίοις δαυριάταντες, αὐτοκράτορα γρατιηδὸν αὐτὸν ἀπεφίναντο. Οἱ δὲ ἀγγελοι

κρύφα πέμψας, τὸν πατέρα ἥρετο, τί δρῶν κελέυσον.
 Ταρκύνιος δέ καὶ γὰρ ἔτυχεν ὄμιλαν ⁸ ἐν κήπῳ, τὴς
 ὑψηλότατης μήκωνας ἀποκλάσας, ἐφη πρὸς τὸν ἀγ-
 γελον· Φράξε μὲν τῷ παιδὶ ⁹ τότε πράττειν· Οὐ
 μὲν ἥγγειλεν, ὃ δὲ Σέξτος τὰς πρόεχοντας τῶν Γα-
 βίων διαφθείρειν, ὃταν μηχανισμός ἐριμίαν καὶ
 ασθένειαν Γαβίοις, τὴν πόλιν αὐτῶν παρέδωκε· Ρω-
 μαίοις.

7 Τὸν πατέρα ἥρετο] Ovidius Fast. lib. 2.

“Millo genitorem appellat amico,
 “Prodendi Gabios quod sibi monstret iter”.

8 [Ἐν κήπῳ] “Rex velut deliberabundus, in hortum zedium
 transit, sequente nuncio filii; ibi inambulans tacitus, summa pa-
 paverum capita dicitur baculo decussisse”. Livius.

9 [Τότε πράττειν] Non male Casaubonus, τάυτο πράττειν; quod
 et ipse annotaram.

Κ Ε Φ. μ'

ΜΟΤΚΙΟΣ.

Τυρρηνοὶ Ρωμαῖοις ἐπολέμειν. Τυρρηνῶν βασιλεὺς
 ἦν Πορσίνας· Ρωμαίων ἥρχε Ποπλικόλας, τρί-
 τον ὑπατεύων. Μέκιος Ρωμαῖοις ἀνὴρ, ἀριστος τὸ
 πολέμια, Πορσίναν θυλόμενος ἀνελεῖ, ἐς τὸ Τυρρηνι-
 κὸν σρατόπεδον ἥλθεν, ἐσθῆτα ἔχων Τυρρηνίδα, καὶ
 τῇ φωνῇ ο Τυρρηνίζων· καὶ δὴ παρελθὼν ἐπὶ τὸ Βῖμα,
 τὸν βασιλέα τὸν Πορσίναν ἐκ εἰδὼς ὅσις ἦν ι ἀνώνθι
 μάλιστα τῶν καθεζομένων ἐσκένει ταῖς βασιλεῖς· καὶ δὴ
 τοτε τοις ἐκτείνει, σπασάμενος τὸ Ξίφος· συλληφθεὶς ἀ-
 μολίγοις ὅστις ἦν. Πορσίνας μὲν δὴ ἔθυεν ἐπὶ¹
 τῇ σφηνίᾳ τοῖς Θεῖς· Μέκιος δὲ τῆς ἐσχάρας πῦρ
 ἔχεστις

ο Τυρρηνίζων] Dionysius Halicarn. Καὶ γλώττη Τυρρηνικῆς θα-
 λυρίνιος, ἣν ἐξεμάθει ἐτι παις ἦν, ὑπὸ τροφῆς Τυρρηνίδος τὸ γένος ἔκ-
 διασχίσει.

ι Οὐ ἀδην] Scribam cum rege pari fere ornatu sedentem, in-
 scius uter Porsena esset, obtuncabat.

ἐχέσσις ὑπερέσχε τὸν χεῖρα τὸν δεξιὸν, καὶ τῆς χειρὸς καιομένης, εἰςήκει τῷ Πορσίνᾳ διαλεγόμενος φαιδρῷ καὶ ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ. “Ως δὲ Πορσίνας τὸν ἀρετὸν ὑπερεθαύμαζε. “Μένιος, Μιδαμᾶς, ἔφη, “θαυμάστις 2. Τριακόσιοι Ρωμαῖοι τὸν αὐτὸν ἐμοὶ “χαρτερίαν ἔχοντες ἐν τῷ σρατοπέδῳ σὺ πλατῶνται, “παραφυλάσσοντες καιρὸν τῆς σῆς ἀναιρέσεως”. Πορ- σίνας πισέυσας τοῖς λεγομένοις, καὶ φοβηθεὶς, τὸν πόλεμον πρὸς Ρωμαῖος διελύσατο.

2 Τριακόσιοι] Livius: “Trecenti conjuravimus principes juven-
“tutis Romanæ, ut in te hac via graffaremur. Mea prima fors
“fuit. Ceteri, ut cuique ceciderit primo, quoad te opportunum
“fortuna dederit, suo quisque tempore aderunt”.

Κ Ε Φ. μά-

Μ Α Ρ Κ Ε Λ Λ Ο Σ.

ΜΑ'εκκλος Συρακύσας πολιορκῶν, ὑπὸ τῶν 3 τε
Αρχιμήδεων μηχανημάτων ποσάμενος, προ-
σάλλειν μὲν ὡκέτι τοῖς τείχεσιν ἐθάρσει, χρόνῳ
δὲ τὸν πολιορκίαν ἐπέτρεψε καὶ δὴ μετὰ πολὺ 4
Δάμιππον Σπαρτιάτην Συρακυσῶν ἐκπλέοντα ἐλῶν
αἰχμάλωτον, 5 ἐλασσε παρὰ τέττα, πίργον εἶναι τῷ
τείχεις φυλασσόμενον ἀμελῶς, δυνάμενον δέξασθαι
ἀνέρας

3 Τε Ἀρχιμήδεω] Mathematicus insignis, è Syracusis oriundus, et, ut tradit Plutarchus, Ἰπρων τῷ βασιλεῖ συγγενὴς καὶ φίλος, capti-
urbe, ab ignoto milite interficiebatur. “Archimeden memorie pro-
“ditum est, in tanto tumultu, quantum capta urbs in discursu diri-
“pientium milium cicere poterat, intentum formis, quas in pulvere
“descripserat, ab ignaro milite quis esset, imperfectum”. Livius.

4 Δάμιππον] Ita et à Livio et Plutarcho appellatur, non Da-
masippus. “Damippus quidam Lacedæmonius missus ab Syracusis
“ad Philippum regem, captus ab Romanis navibus erat”. Idem.

5 Ἐλῶς] Nihil facilius est quam ἐμιθε, ex conjectura Casau-
boni; sed fortasse cum Latinis loqui voluit Polyænus, qui eo sensu,
accipere, uti solent,

ἀνδρας συχνεῖς, τῷ τείχῳ ἐπιβάτες ὄντος. Πρὸς δὴ τὸ ὄψος αὐτῷ συμμέτρεις κλίμακας κατασκευάσας Μάρκελλος, Συρακούσιῶν ἐορτὴν ἀγόντων Ἀρτέμιδος, καὶ περὶ μέθην καὶ παιδιὰν ἔχοντων, τὸν τε πύργον κατέσχε, καὶ κύκλῳ τὸ τείχος ὅπλων ἐπλήρωσε, καὶ πρὸ τῆς ἔω τὸ τὰ Ἐξάπυλα διακόψας, κατέσχε τὴν πόλιν. Οἱ μὲν σρατιῶται γεννάσις ἀγωνισάμενοι τῆς πόλεως ἀρπαγὴν ἡττήσαντο· ἢ μὴ ἔδωκε Μάρκελλος, ὅτι μὴ ἀπὸ μόνων ἀνδραπόδων καὶ χρημάτων ὀφελεῖσθαι· 8 τῶν δὲ ιερῶν καὶ τῶν ἐλευθέρων σωμάτων ἀπέχεσθαι προσέταξε.

6 [Ἐορτὴν ἀγόντων] “Occasio quærebatur, quam obtulit transfuga, “nuncians diem festum Diana per triduum agi, et quia alia in “obsidione defint, vino largius epulas celebrari”. Livius.

7 [Τὰ Ἐξάπυλα] Hæc fere αὐτοληξα a Plutarcho sunt defumpta: Sed et Livius hujus ædificii meminit: “Prope Hexapylon est portæ tula, ea magna vi refringi cæpta”: et paulo infra, “Sub luce “Hexapylō effracto”.

8 [Τῶν δὲ ιερῶν] Casaubonus, τῶν δὲ ιερῶν: Ego de templis intelligo. Sed de hac re ita Livius: “Marcellus ex omnium sensu tentia edixit militibus, ne quis liberum corpus violaret, cætera “prædæ futura”.

Κ Ε Φ. μ.β.

Σ Κ Η Π Ι Έ Ω Ν.

Σκυπίων Σύφακα τὸν 9 Μασαισύεων βασιλέα σύμμαχον ποιοσάμενος, διέβαλεν ἐς Σικελίαν. Ἀσδρύβας οἱ θυγατέρες παρθένον ἔχων θαυμασίν τὸ κάλλος, ἐκδώσειν ὑπέσχετο τῷ Σύφακι τῆς Ρωμαίων συμμαχίας αποσάντι. ὁ δὲ γῆμας τὸν κόρην, προσέθετο Καρχηδονίοις, καὶ παραχθῆμα ἐπέσειλε Σκυπίων,

9 [Μασαισύεων] Masæfularum rex fuit Syphax. Scribe ergo Μασαισύεων. Casaub. Sed Maævicius, Μασαισύεων malit. Stephanus, Μασαισύεια, χώρα Διεύη προσεχῆς τῇ τῷ Μαυρισίῳ, τὸ ἔθνος, Μασαισύλιοι, καὶ Μασαισύλιες, καὶ Μασαισύλιται.

ο Θυγατέρα παρθένον] Nomine Sophonibam.

πιών, ἀπαγορέων ἐπιβῆναι Λιβύην. Σκηπίων εἰδὼς Ἀρμαίος ἐπὶ τῇ Σύρακος συμμαχίᾳ μέγα φροντί-
τας, εἰ μάθοιεν προστεθειμένον τοῖς πολεμίοις, ὃν ἀν-
τολμήσοντας εἰς Λιβύην διαβαίνειν ἐκκλησίαν αὐ-
τῶν συναγαγὼν, ἐς τούναντίον ι μετεποίησε τὰ γράμ-
ματα τῇ Σύρακος, ὡς καλεῖντος τὸς Ἀρμαίος ἐπὶ
τὴν Λιβύην, καὶ ὡς θαυμάζοντος ὅτι καὶ τὸν Βρεχδύ-
νοιεν καὶ ὡς δέον μὴ ἐκλύσειν αὐτῷ τὸν ἀλικὸν τῆς
συμμαχίας. Τοιαῦτα εἰπὼι, δρμὴν καὶ θάρσος τοῖς
Ἀρμαίοις ἐνεποίησεν. οἱ δὲ εὐθὺς ἡμέραν ἤτησαν, καθ'
ην διαπλεῦσαι προσίκοι.

*[Metropolitae] Livius lib. xxix. Avertit à vero, falsis præoc-
cupando mentes hominum. Et vocatis ad concionem militibus,
"Non ultra esse cunctandum ait. Instare, ut in Africani quam
"primum trajiciat, socios reges. Mahinissam prius ipsam ad Lælium
"venisse, querentem, quod cunctando tempus tererent, nunc Sy-
"phacem mittere legatos, idem admirantem, quæ diuturnæ more
"sit causa".*

Κ Ε Φ. μγ'.

Σκηπίων κατασκόπιος Καρχηδονίων τρεῖς συλλι-
φθέντας, νόμος Ἀρμαίων κελεύοντος πολεμίων
κατασκόπιος ἀναιρεῖσθαι, τῷτο μὲν ἐκ ἐποίησε προ-
έταξε δὲ αὐτοῖς περιελθεῖν τὸν σρατιὰν ἀπαστατ. Οἱ δὲ ἴδοντες Ἀρμαίος, τὸς μὲν βάλλοιτας, τὸς δὲ
ἀκοντίζοντας, τὸς δὲ πιθαντας, τὸς δὲ ὅπλα ἐπισ-
κευάζοντας, τὸς δὲ ξίφοι ἀκονθίντας, πάλιν ἤχθησαν
ἐπὶ τὸν Σκηπίωνα. ὁ δὲ δὺς ὀφίσου αὐτοῖς, Ἀπαγ-
γέλατε, εἶπεν, ἀ τεθέασθε πρὸς τὸν πέμψαντα ἐ-
μᾶς. Οἱ δὲ ἐπανελθόντες, τῷ τε Ἀνίβᾳ καὶ τοῖς
ἄλλοις Καρχηδονίοις ταῦτα ἀπαγγείλαντες, ἐξέπλη-
ξαν αὐτὲς καὶ τῇ Ἀρμαίων παρασκευῇ, καὶ τῇ Σκη-
πίωνος μεγαλοφυχίᾳ.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. μδ'.

Κ Α Ι Σ Α Ρ.

ΚΑΙΣΑΡ ὡς ² Νικομίδη πλέων περὶ ³ Μαλέαν ὑπὸ λησῶν ὥλω 4 Κιλίκων. Οἱ μὲν ὥπησαν 5 λύτρα μεγάλα. ὁ δὲ τὰ διπλάσια ἐπηγγείλατο. Κατέσχον ἐς Μίλιτον, καὶ τειχῶν ἔχω προσωρισμάσαντο. Καῖσαρ Ἐπικράτη Μιλίσιον οἰκέτην πέμπει πρὸς Μιλιπτίας, παρακαλῶν χρήματα ἐπιδανεῖσαι⁵ οἱ δὲ παραχρῆμα ἐπειψαν. ⁶ Ἐπικράτης ἐντολὴν ἔχων παρὰ Καῖσαρος, μετὰ τῶν χρημάτων παρεσκευὴν εὐωχίας μεγάλης κομίζει, καὶ τὸ οὐδρίαν πλήρην ξιφῶν, καὶ οὖν μανδραγόρα χειραρσμένον. Καῖσαρ διπλὰ τὰ λύτρα τοῖς λησαῖς ἀπαριθμήσας, προύθηκεν αὐτοῖς τὴν εὐωχίαν⁷ οἱ δὲ ὑπερχαίροντες τῷ πλήθει τῶν χρημάτων ἀρμησαν ἀνέδην εὐωχεῖσθαι⁸ καὶ τὸν οὖν πεφαρμακωμένον πιόντες ἀπεκοιμίθησαν. Καῖσαρ καθεύδοντας ⁸ ἀναπεβῆναι κελεύσας, παρευτίκα τοῖς Μιλίσιοις ἀπέδωκε τὰ χρήματα.

² Νικομίδη] Nicomedes fuit rex Bithynie. Plutarch. Cæs. 'Vit. iζέπλιστεν εἰς Βιθυνίαν πρὸς Νικομίδην τὸν Βασιλέα.

³ Μαλέαν] Laconiae promontorium, navigantibus satis periculosem. Sed Suetonius circa Pharmacusam insulam cum a prædoniis fuisse captum scribit.

⁴ Κιλίκων] Cilices ob piraticam, quam exercebant, et assiduas deprædationes, erant infames.

⁵ Λύτρα] Quinquaginta talenta.

⁶ Ἐπικράτης] Hic nominativus absolutè ponitur sine verbo. Aut igitur particip. ἔχων, rescribendum est εἶχεν: aut, post κεκρασμένον verba aliquot excidisse, dicendum: aut, quod mihi certissimum videtur, κομίζει pro Iufin. κομίζειν, posito post Καῖσαρος commate, legendum. Atque ita in hac impressione, contextum reformatum non dabitavi.

⁷ Τσπιαν] Cum οὐδρία aliud fere significet, reposui οὐδρίαν.

⁸ ἀναπεβῆναι] Alii hanc rem aliter tradunt. Nam classe pre-dones persecutus est: ac redactos in potestatem ultimo suppicio, quod illis saepe minatus inter jocum fuerat, affecit.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. μέ.

ΚΑΙσαρ ἐν Βρεττανίᾳ ὁ ποταμὸν μέγαν ἐπεχείρει πραιτοθεῖ. Βασιλεὺς Βρεττανῶν¹ Κασόλαυνος ἀνείρυε μετὰ πολλῶν ἵππων καὶ ἀρμάτων. Καίσαρι μέγισος ἐλέφας εἶπετο, ζῶν Βρεττανοῖς ὥχ ἐμαρμένος. τῶν σιδηρᾶς φολίσιν ὄχυρώσας, καὶ πύργον ἐπ' αὐτῷ μέγαν ὑφασματικὸν τοξότας καὶ σφενδονίτας ἐπισήσας ἐκέλευσεν ἐς τὸ ρέυμα ἐμβαίνειν. Βρεττανοί δὲ εξεπλαγυσαν, ποροτὸν καὶ ὑπερφυὲς θηρίου ἴδοντες. Περὶ γὰρ τὸν ἐπειρφύειν τὸν τίχρον καὶ γράφειν; ὅπε καὶ παρ' Ἑλλαγίν, ἦν καὶ γυμνὸν ἐλέφαντα ἴδωσιν, ἵππος φευγοτον. Πυργοφόρον δὲ καὶ ἀπλισμένον, βέλη καὶ σφενδόνας ἐξαφίεντα, ἐδὲ ἴδειν τὸν ὄφιν ὑπέμειναν. Βρεττανοὶ μὲν δὴ τοῖς αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἀρμασιν ἐφευγοτον. Ρωμαῖοι δὲ ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διέβισαν, ἐν ζάρᾳ τὰς πολεμίας φοβήσαντες.

9. Ποταμόν] Thamesin.

ο Κασόλαυνος] Is apud Cæsarem est Cassivellaunus; quem Graece dixeris Κασσιβέλλανον: vel, ut vetus Cæsaris interpres, Κασσιβέλλανον.

I. Αὐτοῖς ἵπποις] Praepositione σὺν eleganter subauditâ. Sed ~~νυ~~ gas agit hoc loco Polyænus: neque enim elephanti visu, sed audaciâ et fortitudine Romanorum, Britanni in fugam veri sunt".

Κ Ε Φ. με'.

ΚΑΙσαρ Πομπηίῳ παρετάσσετο περὶ Φάρσαλον. ὅραν δὲ πολλὰς τῶν πολεμίων νέας καὶ καλές ἐπὶ τῷ κάλλει φρονεῦτας, καὶ σοβαράς, παρίγγειλε τοῖς ἴδιοις σρατιώταις, τὰς λόγχας καὶ τὰς ὑστάτας μὴ φέρειν ἐπὶ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἐς αὐτὰ τὰ ι πρόσωπα. Οἱ δὲ λαβηθῆναι τὸ κάλλος τῶν

2. Πρόσωπα] Vox Cæsaris οὐ equitantis, inquit Florus, cruenta, sed docta, et ad victoriam efficax: "Miles, faciem feri".

τῶν προσώπων φοβούμεντες καὶ δὴ ἀποστραφόντες
ἔφυγοι.

Κ Ε Φ. μζ'.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ.

ΣΕμίραμις λαομένη 3 τῶν Σιράκων ἔκρος τὴν α-
πίστων καὶ παραυτικα 4 ἀνυπόδηπος μηδὲ τὰς
τρίχας ἀναπλεξαμένη, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξῆλθε. Τῇ
δὲ σίῃ αὐτῆς ἐπιγέγυραπται τάδε

“Ἐμὲ γυναικα μὲν οὐ φύσις ἐποίσεν· ἐγὼ δὲ
“τοῖς ἔργοις τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔδειδος χείρων
“ἐγενόμην. Ἐγὼ 5 Νίνης Βασιλεύσασα, πρὸς οὐ μὲν
“ἄριστα ποταμὸν 6 Ἰαμάριν πρὸς δὲ μέσον ἥλιον,
“7 τὴν φέρεταιν λιβανιώτεν καὶ σμύρναν· ἀπὸ δὲ χειρὸς
“μῶνος, 8 Σάκκας, καὶ 9 Σόγδεις. Θάλασσαν πρό-
“τερον ἔδεισις Ἀσσυρίαν εἶδεν. Ἐγὼ δὲ τεσσάρας,
“οὐδὲν

3 Τῶν Σιράκων] Consule Strabonem lib. XI. Regio eorum Si-
racena dicitur. MAASVIC.

4 Ἀνυπόδηπος] Formæ negligentem fuisse, et si fœminam pul-
cherrimam; scribit Ἀelianus. Οραστάτη ἦνετο γυναικῶν, οὐ καὶ
ἀφελέστερον ἔχοντο τῷ κάλλει.

5 Νίνη] Caſaubonus, fortasse μετὰ Νίνον. Atque ita etiam Juſ-
tinus: “Post Ninum regno potita”. At vero de urbe Nino, quam
maritus considerat, intelligendum. Ita Agathias in Epigramm.
de Sardanapalo, Νίνη μεγάλης Βασιλεύσους.

6 Ἰαμάριν] Quis est Ἰαμάριν fluvius? Nempe is quem
Plinius non uno loco Iomanum vocat. Eum vide Lib. vi. cap. 19.
Ex Strabone autem intelliges vix pervenisse usque in Indianam regni
Semiramidis fines. Notabis ἄριστα pro ἔριον ἐποίοις, et μίσον ἄλις
pro μετημέσια. Deinde quid appellat ἔριον, aut quid est, τις ἔριον
χαρίχει? Caſaubonus.

7 Τὴν φέρεταιν] Lego γένε: aut oſt σμύρναν eam velim inferas.
Nec tamen ignoro similem inveniri posse in Polyæno locutionem.
Arabiam intelligit.

8 Σάκκας] Scribe Σάκας. Erant autem Sacæ celebres præ re-
liquis Scythis: ita ut Persæ Scythas in universum Sacas appellaverent.
Eorum fines flumine Jaxarta terminabantur.

9 Σόγδεις] Quos alii ferè Σογδιάνος scribunt. Afīz est popu-
lus ad Oxum fluvium.

“¹ αἰς ἐκ ἔσιν . . . πόρρω πελάσαι. τὶς γὰρ αὐτὰς
“ ὅρμη περιέχει; Πολαμὸς ἴνδυκαζα ρέαν, ὅπε βε-
“ λούσιν.² ἐβλόμην δὲ, ὅπε συέφερε. Γῆν ἀκαρ-
“ πον ἐδίμαχα σπαρέσθαι³ πολαμοῖς γὰρ αὐτὴν³
“ ειπέα ἐμοῖς. Ἀνάλωτα τὰ τείχη σαρέσχον. Πέτ-
“ ρας ἀβάτης σιδήνειον κατεργασάμην⁴ ὅδὸς ἔτερον
“ ειποῖς ὀχίνασιν, ἃς ἐδὲ θηρία διῆλθε. Καὶ τῶν
“ ἔργων χρόνῳ μοι περισσὸς ἐγένετο πολὺς, ὃν ἐμαν-
“ γῇ καὶ σίλοις ἔχαρισάμην”.

¹ Αἴς ἐκ ἔσιν.] Lacunam ita supplet Casaubonus, αἴς ἐκ ἔσιν διὰ
τὸ πόρρω πελάσαι.

² ἐβλόμην] Loquendi formula, Ciceroni familiaris. De Officiis,
“Quod vitium qui effugere volet, (omnes autem velle debebunt)”
&c. Eodem modo, Fam. lib. iii. ep. 2. “Quibuscunque rebus po-
tes: potes autem plurimis”. Exempla plura conferre necesse non
est.

³ Ειπέα ἐμοῖς.] Verius cum sequentibus ἐμοῖς conjunxeris, hoc
modo, ἐμοῖς αὐτῶν, “meis nempe subditis”. Sunt autem notis-
sima Babylonis mænia. THEOCRITUS:

-----⁵ Οπε πλατύ τείχος.
‘Ασφάλτῳ δίπτατα Σεμίραμις ἐμβασίλων.

Κ Ε Φ. μί.

Κ Λ Ο Ι Λ Ι Α.

Ρωμαῖοι Τυρρηνοῖς πολεμεῖτες, ποιοσάμενοι συνθή-
κας, ἔθωκαν αὐτοῖς ὄμηρες τῶν ἐυγενεσάτων αὐ-
τῶν θυγατέρας παρθένος. Αἱ δὲ ὄμηρείσσας προσ-
ῆλθον ἐπὶ τὸν πολαμὸν τὸν Θύμβριν⁴ λεσάμεναι·
μία δὲ ἐξ αὐτῶν Κλοιλία,⁵ πρέπει μὲν ἀπάσας ἀνα-
θίσασθαι

I

θίσασθαι

⁴ Λεσάμεναι.] Forte λεσόμεναι, futuro tempore. Sed aoristus
primus pro quovis fere tempore ponitur: Sic ἀναθίσασθαι paulo
post & διανήσασθαι: Et Homerus, Iliad. δ'. v. 161. τὸν τε με-
γάλων ἀπέτισαν, προ ἀποτίσουσιν, ut annotat Scholiafestes.

⁵ Πρέπει μὲν.] Emenlo πρέπει μὲν.

δίσκων τὰς χιτωνίσκες ⁶ περὶ τὰς κιφαλὰς, καὶ δια-
νίξαντί τὸ ρέῦμα τῷ πολαμῷ, δίναις βρεθίαις δύσ-
ποροι. Ἐπεὶ δὲ διενήξαντο, Ρωμαῖοι τὸν μὲν ἀρε-
τὴν ἀυτῶν καὶ τὸν ἀνδρεῖαν ἐθαύμασαν, ἀλλεπιανταν
δὲ ἀυτὰς Τυρρηνοῖς, τὸ πισδὸν τῶν συνθηκῶν φυλάσ-
σοις. Πορσίνας Βασιλεὺς Τυρρηνῶν ἀνέκρινε τὰς κό-
ρες, τίς ἦν ἀυτῶν οὐ τέτο ἀρεῖαι πάτεσσα. Κλοιγία
προλαβόσσα τὰς ἄλλας, ὀμολόγησε. Πορσίνας ἵπε-
ραγασθεὶς τὸ ἀνδρεῖον τῆς κόρης, ἵπουν ἀυτῇ λαμ-
πρῶς κεκοσμημένον ἐδιαρίσατο, καὶ τὰς παρδένες πάσσας
ἐπανέστας, Ρωμαίοις ἀπέπεμψε.

6 Περὶ τὰς κιφαλάς. Vetus lectio erat, ἐπὶ τὰς κιφαλάς, quam
sue loco ejecit Maasvicius.

Κ Ε Φ. μθ'.

Π Ο Ρ Κ Ι' Α.

Πορνία Θυγάτηρ Κάτωνθ, γυνὴ Βρέτου, τὸν δι-
δρα Βρέτον ὑπονοεῖσα ἐπιβιλεύειν Καίσαρι, ⁷ μα-
χαρίω καρδέως τὸν ἑαυτῆς μηρὸν ἀπέσχισεν, ἐπι-
δεικνυμένη καρτερίαν σώματῷ, καὶ ψυχῆς ἐγκρή-
τειν. τότε δὴ Βρέτῳ ἐπίσευσεν ἀυτῇ τὸ ἀπόβρι-
γον. Ἡ δὲ τὰς χιτωνίσκες ⁸ ἀυτῆς προσεκόμισε τῷ
ἀνδρὶ, καὶ τὰν χιτώνων ἔνδον τὸ ξίφοθο προσελθάν
Βρέτῳ μετὰ τῶν κοινωνεύτων ἐπιθέμενθ ιτινία
Καίσαρα. Ἐπεὶ δὲ μεία Κασσίκ παρατάξαμενθ οὐ
Μακεδονίᾳ πρὸς τὸν Σεβασὸν, ἥτης γενομένης αὐτὸς
ἑαυτὸν

7 Μαχαρία.] Periphrasis novaculae, non adeo affectata: Siquidem μαχαρία hoc sensu scepissime occurrit. Est etiam instrumentum, quo pecudes tondentur. Hesych.

8 Αύτης.] Quas sibi paraverat, idem ipsa facinus aggressura: apt quas sua iplius manu consecerat: aut αὐτὴν legendum, i. e. sua sponte.

ἐντὸν ἀνεῖλεν, Πορκίας τὸ μὲν πρῶτον ^ο ἀποκαρ-
τερὲν ἐπειράτο ^ο οἰκέων δὲ καὶ συγγενῶν ἐκ ἐώντων,
ἰσχάραν ἐκέλευσε κομισθῆναι πυρὸς, ὡς ἀλειφομένη.
καὶ τὰν ἀνθράκων ἀρπάσασα πολλὸς ταῖς χερσὶν ἐι-
σαλεν εἰς τὸ σόμα, καὶ καλέπιεν φθασάσα πρὸν τινα
τὰν παρόντας βονδῆσας δίναδε. "Οὐτας ἐτελεύτητε
Πορκία, σχληγικὴ καὶ ἀνδρεία πρὸς θάνατον, καὶ φί-
λανδρος γενομένη.

^ο [Αποκαρτερῶν] Inedia vitam finire. Scriptit librum Hegeſias
qui erat Αποκαρτερῶν inscriptus: "Quod a vita quidam per in-
diām discedens, revocatur ab amicis: quibus respondens, vitæ hu-
manæ enumerat incommoda". Cicero, Tusc. Quæſt.

^ο [Οἰκιαν.] Hæc verba dixisse fertur moritura: "An nefis
paulisper ipsitu represso, aut capite ad parietem illiso, emori li-
cere"? Martial. Epigram.

"Nondum scitis, ait, mortem non posse negari?

Credideram satis hoc vos docuisse patrem.

Dixit: & ardentes avido bibit ore favillas;

I nunc, & ferrum turba molesta nega".

Κ Ε Φ. ν'.

ΑΡΓΟΛΙΔΕΣ.

ΠΥΡΡΟῦ Ἡπειράτης ἐνέβαλεν εἰς Ἀργεῖον, καλέ-
σαντος αὐτὸν ^ο Ἀριστέας Ἀργείον. Οἱ μὲν Ἀρ-
γεῖοι συνέδραμον ἐς τὴν ἀγορὰν μεῖλα τῶν δηπλῶν·
αἱ δὲ γυναικεῖς αὐτῶν προκαταλαβόμεναι τὰ τέγη,
τὰς Ἡπειράτας ἀναδεν βάλλουσαι, ἀναχωρῆσαι βιά-
ζονται ἀσε καὶ Πύρρος ὁ δεινότατος τῶν σρατηγῶν
αὐτὸς

I 2

^ο [Ἀριστέας.] Hic Argis adversus Aristippum factioni contrarie-
præterat. Plutarch. in vita Pyrrhi: "Ἐν Ἀργεῖοι στοιχεῖον Ἀριστέας
πρὸς Ἀριστίππον. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀριστίππος ἐδόκει χρῆσθαι φίλων τῷ
Ἀντιγόνῳ, φθάσας ὁ Ἀριστέας ἐκάλει τὸν Πύρρον εἰς τὸ Ἀργεῖον.

ἀυτὸς ἔπεσεν, ἐμπεσέσις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀντεῖ κε-
ραμίδῃ. Αἱ δὲ Ἀργολίδες μέγιστον κλέψου ἐν
τοῖς Ἑλλιστιν ἥρανθο, Πύρρος τὴν πολεμικαῖτε μη-
δὲ ὑπὲρ ἀνδρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν Ἀργολίδων
πεσόντες.

ΈΚ

ἘΚΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ

ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

ΚΕΦ. α.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ μὲν ἐλομένων σραζηγὸν Ἀυτοκράτορες τῶν Ἰμεραίων Φάλαριν, καὶ μελόντων φυλακὴν διδόναι τῷ σώματῷ, τάλλα διαλεχθεῖς, εἶπεν ἀντοῖς λόγουν.

Ως ἵππῳ κατεῖχε λειμῶνα μένθῳ ἐλθόντῳ δὲ ἐλάσκ, καὶ διαφθέροντῷ τὴν νομίνην, βελόμενῷ τιμωρίσαμό τὸν ἔλαφον, ἡρώτα τὸν ἀνθρώπον, εἰ δύνατο μετ' αὐτῷ κολάσαι τὸν ἔλαφον ὁ δὲ ἔφησεν, ἐάν λαζη χαλινὸν, καὶ αὐτὸς ἀναβῆ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια. Συνομολογήσαντος δὲ, καὶ ἀναβάντος, αὐτὶ τῇ τιμωρίσαμό, αὐτὸς ² ἐδέλευσεν ἥδη τῷ αὐθρώπῳ.

Οὐτω μὲν καὶ ὑμεῖς, ἔφη, ὁράτε, μὴ τὸς πολεμίες βελόμενοι τιμωρίσαμό, ταῦτα πάθητε τῷ ἵππῳ. τὸν

I 3

μὲν

² ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ.] Hæc cum fabula sequenti desumpta est ex Aristot. lib. ii. Rheticorum cap. 21. Sunt autem in primis elegantes.

³ Ἐδέλαυτε.] Eundem Apologum Horatius Ep. X. lib. 1. tractat.

“ Postquam viator violens diicepsit ab hoste,
Non equitem dorso, non frænum depulit ore”.

90 ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

μὲν γῳ χαλινὸν οἵδη ἔχειε, ἐλόμενος σφαῖηγδν Ἀυτοχρήτορα· ἐὰν δὲ φυλακὴν δῷτε, καὶ ἀναβῆντας ἐδυπτε, διελεύσετε οἵδη Φαλάριδο.

Κ Ε Φ. 6:

ΑΓΣΩΠΟΣ.

ΑΙσωπός ἐν Σάμῳ συνηγορῶν Δημαγωγῷ κρινόμενῷ περὶ θανάτου ἔφη· Ἀλώπεκα διαβαίνεσαν πολαμὸν ἀπωσθῆναι εἰς φάραγγα ἢ μυναρέντην δὲ ἐμβῆναι, πολὺν χρόνον κακοπαθεῖν, καὶ κυνοραισάς πολλὰς ἔχεις αὐτῆς· Ἐχίνοι δὲ πλανῶμενον, ὡς εἴδεν αὐτὴν, κατοικτείραντα ἐρωτᾶν, εἰ ἀφέλοις αὐτῆς τὰς κυνοραισάς τὴν δὲ ἐκέδην· Ἐρομένες δὲ, διὰ τί, σάναι ὅτι ἔτοι μὲν πλήρεις με οἵδη εἰσί, καὶ ὀλίγος ἔλικεσιν αἴμα· ἐὰν δὲ τέττας ἀφέλη, ἔτεροι ἐλθόντες πενώντες, ἐκπιοῦνται με τὸ λοιπὸν αἷμα.

Ἄταρ οὖν καὶ ὑμᾶς, ἔφη, ὡς ἀνδρες Σάμιοι, οὔτοι μὲν ἐδὲν ἔτι βλάπτει· πλέοντες γῳ ἔσιν. ἐὰν δὲ τέττον αὐτοκτείνητε, ἔτεροι οἵδεσι πένητες, οἱ υμῖν ἀναλώσσοι τὰ κοινὰ κλέπτοντες.

ΕΚ

ἘΚ ΤΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ἈΛΙΚΑΡΝ.

Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Ω Ν.

Κ Ε Φ. γ'.

ΜΕΝΕΝΙΟΣ ἈΓΡΙΠΠΑΣ.

“Ε Οικέ πως ἀνθρωπείω σάματι πόλις. σύνθετον γέ
 “καὶ ἐκ πολλῶν μερῶν εἰν ἐκάτερον· καὶ ἔτε
 “δύναμιν ἔχει ἔκαστον τὴν ἀντὶν τῶν ἐν αὐτοῖς
 “μερῶν, ὅτε χρέας παρέχεται τὰς ἴσας. Εἰ δὲ
 “λάβει τὰ μέρη τε ἀνθρωπείω σάματοι ιδίαν ἀστ-
 “θητον καθ' ἀντὰ καὶ φωνὴν, ἐπειδὴ σάσις ἐν αὐτοῖς
 “ἐμπέσοι καθ' ἐν γενομένοις τοῖς ἄλλοις ἄπασι πρὸς
 “τὴν γαστέρα μόνη, καὶ λέγοιεν οἱ μὲν πόδες, ὅτε
 “πῶν ἐπ' αὐτοῖς τὸ σῶμα ἐπίκειται· αἱ δὲ χεῖρες,
 “ὅτι τὰς τέχνας ἐργάζονται, καὶ τὰ ἐπιτίμωτα ἐκ-
 “πορίζουσι, καὶ μάχονται πολεμίοις, καὶ ἄλλα πολλὰ
 “ώφελόματα παρέχουσιν εἰς τὸ κοινόν· οἱ δὲ ὄμοι
 “ὅτι τὰ ἄχθη πάντα, ἐπ' αὐτοῖς κομίζεται· τὸ
 “δὲ

4. *[Εοικε.]* Excerpta hæc ex oratione Menenii Agrippæ, quam ad plebem Romanam habuit, ubi ex urbe, facta secessione, in Montem Sacrum se contulissent.

5. *[Τὸ δὲ σῶμα.]* Structuram hujus sententiæ immutavi auctoritate codicis Romani; cum vulgatae editiones hunc ordinem exhibent: Ἡ δὲ κιφαλὴ, ὅτι ὁραὶ καὶ ἀκάνθη τὸ δὲ σῶμα, ὅτι φθέγγεται, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσις παραλαβόν απάστας ἔχει. At nostram lectionem, ait Sylburgius, verisimilem facit ordo auctoris, qui a pedibus, manibus, humeris & ore, inferioribus membris, ad ipsam corporis arcem ascendit. Codex Ven. περιλαβόσα habet, quem sequimur.

“δὲ σόμικ, ὅτι φέγγεται· οὐδὲ κεφαλῆ, ὅτι καὶ ὅρᾶ
 “καὶ ἀκέμ, καὶ τὰς ἄλλας ἀισθήσεις περιλαβεῖσα πά-
 “τὰς ἔσχε, διὸ ἀν σώζεται⁶ τὸ πρᾶγμα· ἐπειδὴ⁷
 “φαιεν πρὸς τὸν γαστέρα, Σὺ δὲ, ὁ Χριστὸς, τί τέ-
 “τῶν ποιεῖς; οὐ τίς ἔσιν οὐδὲ χάρεις οὐδὲν καὶ ὀφέ-
 “λεια; Ἀλλὰ σὺ γε τοσούτον ἀπέχεις τὸ πρᾶγμαν καὶ
 “συνκαταλογεῖν οὐδὲν τῶν κοινῶν χερούμων, ὡςει καὶ αὐ-
 “τι πράττεις καὶ ἐνοχλεῖς⁸ τὸ πρᾶγμα αὐφόρητὸν ὑπε-
 “ρεῖν ἀναγκάζεις, καὶ φερεν ἀπανταχθεῖν εἰς τὸν
 “ἐκπλήρωσιν τῶν σεαυτῆς ἐπιθυμιῶν. Φέρε, τί γε
 “μεταποιεῖμεντα τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῶν πολλῶν ἀφι-
 “έμεντα πραγματῶν, ἀς ἔγενε ταῦτης ὑπομένομεν;
 “Εἰ δὴ ταῦτα δόξαιν αὐτοῖς, καὶ μηδὲν ἔτι δρῶι
 “τὸ ἔαυτῷ ἔργον, ἐσθὲν διπάς ἀν ἐπὶ πολὺ διαρκέ-
 “σαι μυνθεῖν τὸ σῶμα, ἀλλ’ ἐκ ἀν ἐντὸς ὀλίγων
 “ημερῶν τῷ κακίσῳ τῶν μόρων ἀναλαθεῖν λιμῷ;
 “Οὐκ ἀν ἔχοις ἄλλως τὶς εἰπεῖν.

“Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ἴπολάβετε καὶ περὶ τῆς
 “πόλεως. Πολλὰ γέδη δὴ καὶ⁹ ταῦτην τὰ συμπλη-
 “ρενταί¹⁰ ἔθηκε, καὶ οὐδὲν ἄλλοις ἐοικότα¹¹ ἀν ἔκαστου
 “ἰδίαν τινὰ τῷ κοινῷ χρείαν, ὡσπερ τὰ μέλη τῷ
 “σώματι, παρέχεται. Οἱ μὲν γέδη τὰς αἵρετες γεωρ-
 “γεστιν, οἱ δὲ μάχονται περὶ αὐτῶν πρὸς τὰς πο-
 “λειάς, οἱ δὲ ἐιπορεύονται πολλὰς διὰ θαλάσσης
 “ἀφελεῖας, οἱ δὲ τὰς ἀναγκαῖας ἐργαζονται τέχ-
 “νας. Εἰ δὲ ταῦτα πάντα τὰ ἔδυτα πρὸς τὸν βα-
 “λὸν τὴν ἐκ τῶν αἱρέσων συγκεκριμένην διασαριστεῖ,
 “καὶ λέγοις¹² Σὺ δὲ οὐδὲν, ὁ βαλόν, τί ποιεῖς ἀγαθόν;
 “καὶ

6 Τὸ πρᾶγμα.] Pro πρᾶγμα rectius legemus σῶμα, vel cum Lapo n. s. Sylburg. Τὸ πρᾶγμα, id est, τὸ σῶμα τὸ ὄλοκληρον. Portus.

7 Καὶ πρᾶγμα.] Καὶ αὐτὸς πρᾶγμα vel epitaticas accipienda, vel potius expungenda. Idem.

8 Ταῦτην τὰ συμπληρεῖται.] Τὰ συμπληρεῖται καὶ ταῦτην ἔθηκε. Codex Vaticanus.

“ καὶ ἀντὶ ποίας αἰτίας ἀρχειν τὰν ἄλλων ἀξιοῖς ;
 “ Οὐδὲν γὰρ ἀν εἰπεῖν ἔχοις ἔπειτα ὡς ἀπαλλαγη-
 “ σόμενά σε τῆς τυραννίδος ταύτης ἥδη ποτὲ,
 “ καὶ δίχα πηγερόντων οἰκήσομεν ; Εἰ δὲ ταῦτα δίδο-
 “ νονδέντες, τῶν συνήθων ἐπιτιθεμένων ἀποσαῖεν,
 “ τί κωλύσει ταύτην κακὴν κακῶς ἀπολέσθε τὴν πό-
 “ λιν, ὑπὸ λιμής τε καὶ πολέμου, καὶ παντὸς ἄλλα
 “ κακά ;

“ ^ο Μαθόντες δὲν, ὡς δημόται, ὅτι καθάπερ ἐν τοῖς
 “ σώμασιν ἡμῶν οὐ λοιδορεύμενη κακῶς ¹ ὑπὸ τῶν πολ-
 “ λῶν τρέφει τὸ σῶμα τρεφομένη, καὶ σώμα σωζομένη,
 “ καὶ ἔστιν ὥστε τις ἐσίασις κοινὴ, τὸ προσφόρον ἀπαν-
 “ των, καὶ τῆς διαλλαγῆς αἰτίου ἀποδιδόσα ² εἴτε
 “ ἐν ταῖς πόλεσιν οὐ διοικεῖσα τὰ κοινά, καὶ τὴν προσ-
 “ ἡκοντάρια ἐκάστω προνοεύμενη Βελᾶ, πάντα σώμα καὶ
 “ φυλαττεῖ καὶ ἐπανορθοῖς παύσασθε τὰς ἐπιφθόνες κατ’
 “ αὐτῆς φωνᾶς λέγοντες, ³ ὡς ἐξεβλήθητε τῆς πατρί-
 “ ος, ὡς ἀλλῆται καὶ πλωχοὶ περιέρχεσθε δι’ αὐ-
 “ τίν. Οὐδὲν γάρ ὑμᾶς εἰργασαὶ κακὸν, εἰδὲν ἀν
 “ ἐργάσαιτο. ἀλλ’ αὐτὴ καλῶς καὶ ³ αἰτιολῶς, καὶ τὰς
 “ χεῖρας ὑμῖν ἄμα ταῖς πύλαις ἀναπετάσασα, ὑπο-
 “ δέχεται”.

9 Διαγραφήντες.] Cum δέντι p̄ræcesserat, πρὸς τὸ συμανόμενον, ut
 ait Fortus, scilicet τὰς πολίτας vel ἀνθρώπους, necesse est refera-
 mus.

ο Μαθόντες.] Oratio hæc est longiuscula : μαθόντες verbum παύ-
 σασθε, quod inferius sequitur, p̄ræcedit.

1 'Τὸ τῶν πολῶν.] Post τῶν πολῶν desideratur Nominat. γαστήρ.
 Sylb.

2 'Ως ἐξεβλήθητε] Vel ἐκεληθέντες legendum ; vel ante oīs ἀλῆται
 inferenda copula καί. Idem.

3 'Αιτιολῶς.] Quod quidem verum est. Nam Patres multitudi-
 nem, teste Livio, per æqua, per iniqua, reconciliandam civitati esse
 ducebant.

ἘΚ ΤΩΝ

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΙΟΥ
Λ Ο Γ Ω Ν.

Κ Ε Φ. δ'.

ΧΑλεπόν ἐνερεῖ ἀκριβῆ βίον, ὥσπερ καὶ ἄνδρας
ἄλλα παντὶ ἀνακένεραται ἐνδειά τις πρὸς τὸ
ἀκρως καλὸν, καὶ πλεονεκτεῖ ἔτερος ἐτέρος, διτὸς ἀν ἐλάτη-
τω τὰ ἐνδεόντα ἦ. Καὶ ἴδοις ἀν τὸν μὲν γεωργικὸν,
μακαρίζοντα τὰς ἀστικὰς, ὡς συνόντας βίῳ χαρίεσθαι
καὶ ἀγθηρῷ τὰς ἦ διπλα τῶν ἐπικλητιῶν καὶ τῶν δι-
καστηρίων καὶ τὰς πάντας ἐν αὐτοῖς ἐνδοκίμιας, ὅδυρο-
μένας τὰ αὐτῶν, καὶ ἐυχομένας ἐπὶ σκαπάνη βιώντας
καὶ γηδίῳ σμικρῷ. Ἀκέση ἦ τῷ μὲν σρατιωτικῷ τὸν
εἰρητικὸν ἐνδαιμονίζοντο, τῷ δὲ ἐν εἰρήνῃ, τὸν σρα-
τιωτικὸν τεθηπότο. Καὶ ⁴ εἴ τις θεῶν, ὥσπερ ἐν
δράματι ὑποκριτὰς, ἀποδύσας ἔκαστον τῷ παρόντοι
βίῳ καὶ σχήματι, μεταμφίεσθαι τὰ τῷ πλησίον, αὐ-
τοῖς οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι ποδίσσοσι μὲν τὰ πρότερα, ὅδυ-
ροῦνται

4. Ei τις θεῶν.] Hæc plane ex Horatio sunt conficta:

-----“Si quis Deus, En ego, dicat,
Jam faciam quod vultis, &c”.

nisi & ipse Horatius ex aliquo vetere comœdo, quod verisimile est,
haufisse videatur.

ροῦνται δὲ τὰ παρόντα. Οὕτω δυσδεσμὸν τι ἔσιν
ὁ ἀνθρωπῷ κομιδῆ καὶ φιλαίτιον, καὶ δεινῶς δύσκο-
λον, καὶ οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἀσπάζεται.

Κ Ε Φ. ε'.

ΠΟ' ΘΕΝ ΤΑ' ΚΑΚΑ'.

Τινες δὲ τῶν κακῶν πηγαὶ, οὐ γενέσεις; πόθεν
ἀρξάμενα ἔρχεται; ἐξ Αἰθιόπων, ³ οἷς ὁ λοιμός;
ἢ ἐκ Βαβυλῶν, οἷς ὁ Ξέρξης; ἐκ Μακεδονίας, οἷς
Φιλιππῷ. Οὐ γάρ ἐξ ἡρανῶ μὰ Δία, ἐκ ἐξ ἡρανῶ.
Φεύνῳ γάρ ἔξωθεν ⁶ τὸ Θεός χορᾶ ἴσαται. Ἐ-
ταῦθα μοι δὲν Χρηστιανίας. ἐρώμενα τὰς Θεύς. Ζεῦ
καὶ Ἀπολλον, καὶ ὅσις ἄλλῳ Θεός μαντικός, καὶ οὐ-
δεμῶν τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγέλης, διεομένοις εἶπατε,
τίς κακῶν ἀρχὴ, τίς αἰτία, πῶς φυλαξάμεθα, πῶς
λάθωμεν.

Οὐ γάρ οὐτε νέμεσις ουγέειν κακὸν, οὐδὲ ὑπαλύξαν
“Η οὐχ ὁρᾶτε δόσα τὰ δεινὰ ἐς τὰς ἀνθρωπίνας
κῆρας ἐμπεπλωκότα τερπὶ γῆν σρέφεται, παντοῖαν
σόνων καὶ οδυρμῶν ἐμπιπλάντα τὴν γῆν; Στέρει
μὲν τὸ τὸ ἀνθρώπων σῶμα, τὰς ἐπιτελειχισμένας ἀν-
τῷ νόσους οδυρόμενον, καὶ τὸ ἀκροσφαλὲς τῆς σωτηρίας,
καὶ τὸ ἀδηλον τὸ βίον. Τίς γάρ οὐλικίας καιρὸς ἀν-
πεύθυνῳ ἀνθρωπίνῳ σώματι;

5. [Οὐ ὁ λοιμός;] Alludit ad Thucydidem, ubi de peste Atheni-
ensi agit: Ἡρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, οἷς λέγεται ἐξ Αἰθιοπίας, τῆς
ιπέρ Αἰγαίου.

6. Τὸ Θεός.] Editio Stephaniana τὸ Θεός non agnoscit: quod om-
nino sensus loci videtur postulare, quemadmodum etiam apud Plu-
tarachum habes in Convivial. Occurrunt etiam hæc verba apud Plat-
tonem in Phædro, Ἐπειταν δὲ οὐ θέλων τε καὶ δυνάμενος. Φεύνῳ
γδὲ ἔξω θεός χορᾶ ἴσαται. Est autem vetus adagium, quo significatur: “Invidiam omnino Deorum cœtui abesse”. Nullam scilicet
Dii immortales causam habent, cur suam hominibus felicitatem
invideant.

ἘΚ

ἘΚ ΤΩΝ

Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ
Δ Ι Α Λ Ο Γ Ω Ν.

Κ Ε Φ. 5.

* ΦΑΙΔΩΝ, ή περὶ ψυχῆς.

Αλλὰ τόδ', ἔφη, ὡς ἀνδρες, δίκαιον διανοητίναι,
ὅτι εἰπερ ή ψυχὴ ἀθάνατός ἐσιν, ἐπιμελεῖας δὴ
δῆται, όχι ὑπὲρ τὸ χρόνον τέττα μόνον ἐν ᾧ καλε-
μὲν τὸ ζῆν, ἀλλ' ὑπὲρ τὸ παντός. καὶ δὲ κίνδυνος μὲν
δὴ καὶ λόξουν ἀν μάλιστα δεινὸς εἶναι, εἴ τις ἀυτὸς
ἀμελίσσειεν. Εἰ μὲν γάρ οὖν ὁ θάνατός τὸ παντὸς
ἀπαλλαγὴ, ἔρματον ἐν τοῖς κακοῖς ἀποθανεῖ, τὸ
τε σώματος ἀμάρτητον, καὶ τῆς ἀυτῶν κακίας,
μεῖα τῆς ψυχῆς. οὐν τὸ ἐπειδὴ ἀθάνατό φαίνεται
ζεῖν, ἐδεμία ἀν εἴη αὐτῇ ἀλλο ἀποφυγὴ κακῶν, οὐ-
δὲ σωτηρία, πλὴν τὸ ὡς βελτίστην τε καὶ σφονδιω-
τάτην γενέδρο. Οὐδὲν γάρ ἀλλο ἔχεσσα τοῖς αὖτε ή
ψυχὴ ἔρχεται, πλὴν τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς.
αὶ δὴ καὶ λέγεται μέγιστα ὠφελεῖν ή βλάπτειν τὸν
τελευτήσαντα οὐδεὶς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκέστε πορείας.

* Hæc quæ sequuntur ἀποσπασμάτια, auro contra chara, è Platonis Phædone selecta sunt; itidem ut pueris ediscenda proponerentur: neque enim ejusmodi sunt, ut eorum captum exsuperent, mo-
dò peritum præceptorem habeant.

Κ Ε Φ. Σ6'.

Περὶ τῶν τελευτικότων ἐν ἄδε.

ΤΟύτων δὲ οὐτων τερψικότων, ἐπειδὴν ἀφίκωνται οἱ τελευτικότες εἰς τὸν τόπον, οἱ δὲ δάιμονες ἔκαστον κομίζει, πρώτον μὲν ⁷ διεδικάσαντο οἱ τελευταῖς καὶ ὅσιας καὶ δικαῖας Βιώσαντες, καὶ οἱ μά. Καὶ οἵ μὲν ἀν δόξων μέσως βεβιωκένται, πορευθέντες ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα, ἀναβάντες ἢ διὰ ἀντοῖς ὄχηματά ἐσιν, ἐπὶ τέτων ἀφίκενται ⁸ εἰς τὸν λίμνην καὶ ἔκει σικῆσι τε, καὶ καθειρόμενοι, τῶν τε ἀδικημάτων διδόντες δίκας, ἀπολύνονται, εἴ τις τὶ ιδίκησε τῶν τε ἐνεργεστῶν τιμὸς φέρονται, κατὰ τὸν ἀξιαν ἔκαστον. οἱ δὲ ἀν δόξων ἀνιάτας ἔχειν, διὸ τὰ μεγάλα τῶν ἀμαρτημάτων, οἱ ιερουσαλίας πολλὰς καὶ μεγάλας, οἱ φόνες ἀδίκων καὶ παρανόμων πολλὰς ἔχειργασμένοι, οἱ ἀλλα ὅσα τυγχάνει ὅντα τοιαῦτα, τέττας δὲ οἱ προσίκεσα μοῖρα ρίπτει εἰς τὸν Τάξιδαν, οὗτον γέποιε ἐκβάντον.

Οἱ δὲ ἀν ιδοιμαχρὲν, μεγάλα δὲ δόξων ιμαρτικέται ἀμαρτημάτα, οἷον πρὸς πατέρου οὐ μητέρα ὑπὲρ δρυῆς Βασίου τι πρέξαντες, καὶ μετάμελον αὐτοῖς τὸν ἀλλον βίον Βιώσιν, οἱ ἀνδροφόνοις τοιέτῳ τινὶ ἀλλῷ τρόπῳ γένωνται, ⁹ τέττας δὲ ἐμπεσεῖν μὲν εἰς τὸν

Κ

Τάξιδαν

7 Τέττας δὲ οὐτων] Animorum varia post mortem domicilia, præfinitis quibusdam terræ regionibus, ut ipse a quodam acceperat, describit Socrates. Purissimis superior regio adsignatur; aliis alia loca inferiora, ratione habita anteactæ vitæ, prout sanabiles aut infanabiles videantur.

8 Διεδικάσαντο] Δικαῖαν ὑπέχοσι, “judicium subeunt, causam dicunt”. Id enim praesenti tempore saepius efferunt Latini.

9 Εἰς τὸν λίμνην] Nempe Ἀχέροντα, ubi animi defunctorum, labe concreta purgati, tempus degunt.

ο Τέττας δὲ ἐμπεσεῖν] Ita mutavi pro τέττας δὲ ἐμπεσεῖν. Sed hinc sua fere omnia haustit Virgilius:

----- “Alike panduntur inanes
Suspensæ ad ventos: aliis sub gurgite vasto
Infectum eluitur sceler, aut ex ritu igni.
Quisque suos patimur manus”.

Τάρταρον ἀνάγκην ἐμπεσόντας δὲ αὐτὸς, καὶ ἐνιαυτὸν ἐκεῖ γειομένας, ἐμβάλλει τὸ κύριον τὸς μὲν ἀνδροφόνυς, κατὰ τὸν Κωκυτόν τὸς δὲ πατραλοίας καὶ μητραλοίας, κατὰ τὸν Πυριφλεγέθοντα. Ἐπειδὴ δὲ φερόμενος γένωνται κατὰ τὸν λίμνην τὸν Ἀχερονιάδα, ἐνταῦθα βοῶσι τε καὶ καλεστοῦν, οἱ μὲν, ἐς ἀπέκλειναν, οἱ δὲ, ὡς υἱοισαν Καλέσαντες δὲ ἵκετεύσοι, καὶ δέονται εἰσαγεῖσαι σφᾶς ἐκβῆναι εἰς τὸν λίμνην, καὶ δέξασθαι. Καὶ ἔαν μὲν πείσωσι, ἀποβαίνοσι τε καὶ λήγοσι τῶν κακῶν· εἰ δὲ μὴ, φεροῦσι ἄνθις εἰς τὸν Τάρταρον, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν εἰς τὰς πολικές. Καὶ ταῦτα πάσχοντες ἐπρότερον πάνονται, πρὶν ἀν πείσωσιν ὡς ιδίκησαν· "Αὐτὶ γάρ οὐδὲν ὑπὸ τῶν δικασῶν ἀποτελεῖται.

Οἱ δὲ δὴ ἀν δόξωσι διαφερούσι τὸ δόσιον βιῶνται, ὅτει εἰσιν οἱ ταῦτα μὲν τὰν τόπων τῶν ἐν τῇ γῇ ἐλευθερόμενοί τε καὶ ἀπαλλαγτόμενοι, ὥσπερ δεσμωτηρίων, ἀνω δὲ εἰς τὸν καθαρὸν οἰκιστιν ἀφικνύμενοι, καὶ ἐπὶ γῆς οἰκιζόμενοι. Τέτων δὲ αὐτῶν οἱ φιλοσοφίᾳ ἰκανοὶ καθηράμενοι, ἀνευ τὲ σωμάτων ζῶσι τοπαράπταν εἰς τὸν ἐπειπλα χρόνον, καὶ εἰς οἰκήσεις ἔτι τέτων καλλίτες ἀφικνύνται· ἀς ἔτε ρήματος δηλώσαι, ὅτε ὁ χρόνος ἰκανὸς ἐν τῷ παρόντι.

Αλλὰ τέτων δὴ ἔνεκα χρὴ ὃν διεληλύθαμεν, ὡς Σιμιά, πάντα ποιεῖται, ὥστε ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖται. Καλὸν γάρ τὸ ἄθλον, καὶ οὐλπίς μεγάλη.

ΚΕΦΑΛΗ.

Ψυχὴν εἶναι θεῖων καὶ αθανάτων καὶ μονοειδῶν καὶ αδιαλύτων ὄμοιότατον.

Σύκοπει δὴ (ἔφη) ὁ Κέσπιος, τῷ μὲν θείῳ καὶ αθανάτῳ καὶ νοντῷ καὶ μονοειδεῖ καὶ αδιαλύτῳ καὶ αἰδίῳ αδιαλύτῳ καὶ κατὰ ταυτὰ ἔχοντι ἔαυτῷ, ὄμοιότατον εἶναι ψυχὴν· τῷ δὲ αἰνθρωπίνῳ καὶ θνητῷ καὶ ανοήτῳ καὶ πολυειδεῖ καὶ διαλυτῷ καὶ μιθέποτε κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχοντι ἔαυτῷ, ὄμοιότατον αὐτὸν εἶναι σῶμα· Ἐχομένι τι παρὰ ταῦτα ἀλλο λέγειν, ὁ φίλε Κέσπιος, ὡς ἔχει τὸν ἔχει; Οὐ ἔχομεν. Τί δὲ; τέτων ἔτος ἔχόντων, ἀρχὴν ἔχει σῶματι μὲν ταχὺ διαλύεσθαι προσήκει· ψυχὴν δὲ ἀν τοπαράπταν αδιαλύτων εἶναι· οὐ ἐγγύς τι τέττα; Πῶς γάρ το; Ἐννοεῖς τοῦ (ἔφη) δτι ἐπειδὰν ἀποθάνῃ ὁ αἰνθρωπός, τὸ μὲν ὄρατὸν αὐτῷ σῶμα καὶ ἐν ὄρατῷ κείμενον (οὐ δὴ νεκρὸν καλέμε), ὁ προσήκει διαλύεσθαι καὶ διαπίπτειν καὶ διαπνεῖσθαι) ἐκ εὐθὺς τέτων ἐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἐπιεικῶς συγχὺν ἐπιμένει χρόνοι· ἐὰν μέν τις καὶ χρέεστως ἔχων τὸ σῶμα τελευτήσῃ, καὶ ἐν τοιαύτῃ ἀραι, καὶ πάνυ μάλα συμπεσὸν γάρ τὸ σῶμα καὶ ταριχεύθει, ἀσπερ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ταριχευθέντες, ὅλιγος ὅλον μένεις αραιάχαρον ὅσον χρόνον. ἔντα δὲ μέρη τῷ σώματος, καὶ ἐὰν σαπῆν, ὅσα τέ καὶ νεῦρα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, ὅμως (ὡς ἐπος εἰπεῖν) αἰθάνατά ἐστιν. οὐ το; Ναί. Ή δὲ ψυχὴ ἀραι, τὸ αἰειδὲς τὸ εἰς τοιάτον τόπουν ἔτερον οἰχόμενον, γενναῖον καὶ καθαρὸν καὶ αἰειδῆ, εἰς ἀδελφόν, ὡς ἀλιθῶς, παρὰ τὸν ἀγαθὸν καὶ φρόνιμον θεόν· (οἱ, ἀν θεὸς ἐθέλη, αὐτίκα καὶ

Κ 2

τῷ

τὸν ἀδιαλύτων.] Similiter Cicero, "Cum simplex animi natura esset, neque haberet in se quidquam admixtum dispar sui atque dissimile, non posse eum dividiri: quod si non possit, non posse interiori". De Senect. c. 21.

τῇ ἐμῇ Φυχῇ ἵτεον.) αὕτη δὲ δὴ οἵμην οὐ τοιαύτη
καὶ ὅτῳ πεφυκεῖται, ἀπαλλαττομένη τῷ σώματος, εὐ-
θὺς διαπεφύσηται καὶ ἀπόλωλεν, ὡς φασιν οἱ πολλοὶ
ἀνθρώποις πολλῷ γε δεῖ, ὃ φίλε Κέφης τε καὶ Σιμίκον.
ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ὡδεὶς ἔχει· ἐάν μὲν παθαρί^{το}
ἀπαλλάττηται, μηδὲν τῷ σώματος συνεφέλεσσα, ἀτε-
χεῖν κοινωνεσσα ἀυτῷ ἐν τῷ βίῳ ἐκεῖσα εἶναι, ἀλλὰ
φεύγεσσα αὐτῷ, καὶ συνιθέσοισμένη αὐτὴ εἰς ἀντὴν, ἀτε-
μελετῶσσα δὲ τοῦτο. Τοῦτο δὲ καὶ μὲν ἄλλο ἐστὶν οὐ δρ-
θῶς φιλοσοφεῖσα, καὶ τῷ ὄντι τεθνάναι μελετῶσσα ῥα-
μίως. "Η τοῦτον ἀντίτιμον μελέτην θανάτῳ; Παντάπασί^{το}
γε. Οὐκέτι ὅτῳ μὲν ἔχεσσα, εἰς τὸ ὄμοιον αὐτῇ τῷ
θεῖον ἀπέρχεται, τὸ θεῖον τε καὶ αὐτάνατον καὶ ορό-
ντιμον; οἱ δοκιμένηι ὑπάρχεισι αὐτῇ ἐυδαιμόνι εἶναι,
πλάνης καὶ ἀγνοίας καὶ φόβων καὶ ἀγρίων ἐρώτων καὶ
τῶν ὅλων καιῶν τῶν ἀνθρωπείων, ἀπιλλαγμένη^{το}
ώσπερ δὲ λέγεται πατὰ τῶν μεμυημένων, ὡς ἀληθῶς
τὸν λοιπὸν χρόνον μετὰ θεῶν μιάγγεσσα.

Κ Ε Φ. 15'.

Φυχὴν εἶναι αὐτάνατον καὶ αὐτίσθετον.

Ο δέ γε θεὸς (οὐμαῖ) ἔφη ὁ Σωκράτης, καὶ αὐτὸς
τὸ τῆς Σωτῆς ἔδος, καὶ εἴτε ἄλλο αἴδειατόν
εστι, παρὰ πεντών μέντοι οὐδὲ Δί (ἴση) αὐθεά-
πων γε· καὶ ἔτι μᾶλλον, ὡς ἐγῶνται, παρὰ θεῶν.
Οπότε δὴ τὸ αὐτάνατον καὶ αὐτίσθετον ἐστιν, ἄλλο
τί Φυχὴ, οὐ, εἰ αὐτίστατος τυγχάνει· οὐσα, καὶ ἀνώλεθρος
ἀντίτιμος· Πολλῷ ἀνάγκη. Επιβούτης ἄρα θανάτῳ ἔτι
τὸν ἀνθρωπον, τὸ μὲν θιτὸν (οὐδὲ θοικεν) αὐτῷ ἀ-
ποθνήσκει· τὸ δὲ αὐτάνατον, σῶν καὶ αὐτίσθετον οὐ-
χεῖται ἀπίστη, ὑπεκχωρῆσαν τῷ θανάτῳ. Φαίνεται
Παντὸς

Παντὸς μᾶλλον ἄρα (ἔφη) ὡς Κέστη, Φυχὴ ἀθάνατον καὶ ἀνώλεθρον καὶ τῶν ὄντων ἔσονται ἡμῶν αἱ Φυχαὶ ἐν ἄδε. Οὐκεν ἔγωγε, ὡς Σώκρατες (ἔφη) ἔχω παρὰ ταῦτα ἄλλο τι λέγειν, ἐδὲ τῇ ἀπίσειν τοῖς λόγοις· ἀλλ' εἴ δή τι Σιμμίας ὅδε. Η τις ἄλλος ἔχει λέγειν, ἐν ἔχει μὴ καταστῆται ὡς ἐκ οἴδα εἰς ὄντινά τις ἄλλον παιρὸν ἀναβάλλοιτο η τὸν νῦν παρόντα, περὶ τῶν τοιέταν βελόμενος η τι εἰπεῖν, η ἀκύστοι. Ἀλλὰ μὴν (η δ' ὁ Σιμμίας) ἐδ' αὐτὸς ἔχω ἔτι ὅπη ἀπισῶ ἐκ γε τῶν λεγομένων. ὑπὸ μέντοι τῷ μεγέθυς περὶ ὃν οἱ λόγοι εἰσὶ, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν ἀτημάζων, ἀναγκίζομαι ἀπισίειν ἔτι ἔχειν παρ' ἐμαυτῷ περὶ τῶν εἰρημένων. Οὐ μόνον γ', ἔφη, ὡς Σιμμία, ὁ Σωκράτης, ταῦτα τε ἐν λέγεις, ἀλλὰ καὶ τὰς γε ὑποθεσεις τὰς πρώτας, καὶ εἰ πισταὶ οἵμιν εἰσὶν, δύνασται ἐπισκεπτέαται σαφέσεροι· καὶ ἐὰν αὐτὰς ἵκανως διέληπτε, ὡς ἔγραμαι, ἀκολεύθετε τῷ λόγῳ, καθότον δυνατὸν μάλιστα ἀνθρώπῳ ἐπακολούθησαι. καὶ τῷτο αὐτῷ σαφὲς γένηται, ἐδὲν γητίσετε παραιτέρω.

Κ Ε Φ. ν^ζ.

Φυχὴ ἐπιμελεῖας δεῖται, ὅχι ὑπὲρ τῷ χρόνῳ τέττα μόνον ἐν ὡς καλλιμετρῷ τῷ ζῆν, ἀλλ' ὑπὲρ τῷ πάντοι.

ΑΛΛΑ' τόδ', ἔφη, ὡς ἀνδρες, δίκαιοι διανοιῶνται, δέτι εἰπερ η Φυχὴ ἀθάνατος ἐσιν, ἐπιμελεῖας δὲτι δεῖται, ωχ ὑπὲρ τῷ χρόνῳ τέττα μόνον, ἐν ὡς καλλιμεν τῷ ζῆν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ παντός· καὶ ὁ κίνδυνος οὗν δὴ καὶ δόξειεν ἀν μάλιστα δεινὸς ἔιναι, εἰ τις αὐτῆς ἀμελίσσειεν. εἰ μὲν γάρ οὐν ὁ θάνατος τῷ παντὸς ἀπαλλαγή, ἔρμαιον ἀν οὐν τοῖς κακοῖς ἀποθανεῖται, τῷ τε σώματος ἀμιχ ἀπιλλάχθαι, καὶ τῆς αὐτῶν κακίας, μετὰ τῆς Φυχῆς· νῦν δὲ ἐπειδὴ ἀ-

θάνατος φαίνεται ίσα, οδευίδα ἀν εἴη αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν, οὐδὲ σωτηρία, πλὴν τῷ ὡς βελτίστῳ τε καὶ φρονιμωτάτῳ γενέσθαι.

‘Η μὲν δὲν κοσμία τε καὶ φρόνιμος ψυχὴ ἔπειταί τε, καὶ ἐκ ἀγνοεῖ τὰ παρόντα· οὐδὲ ἐπιθυμητικῶς τοῦ σώματος ἔχουσα, περὶ ἐκεῖνο πολὺν χρόνον ἐπιλογέντη, καὶ περὶ τὸν δρατὸν τόπου πολλὰ ἀντιτείναστα καὶ πολλὰ παθεῖσα, βίᾳ καὶ μόλις ὑπὸ τῷ προσεταγμένῳ δαίμονος οἰχεταις ἀχομένη. ἀφικομένην δὲ θύτερον αἰδίλλαι, τὸν μὲν ἀκάθαρτον καὶ τὸ πεποικυῖαι τοιότον, οὐ φόναι αἰδίκων ἡμένην, οὐ δὲλλα ἀτταὶ τοιαῦται εἰργασμένην, αἱ τέτων ἀδελφές τε καὶ ἀδελφῶν ψυχῶν ἔργα τυγχάνεις οὐτα, ταύτην μὲν ἀπας φεύγει τε καὶ ὑπεκτρέπεται, καὶ οὔτε ξυνέμπορος οὔτε ηγεμῶν θέλεις γίγνεσθαι· αὐτὴν δὲ πλαιάται εἰς πάσῃ ἔχομένην ἀπορία, ἔνας δὲν διὰ τίνες χρόνοις γένενταις ὡν ἐξελθόντων, ὑπὸ ἀνάγκης φέρεται εἰς τὴν αὐτὴν πρέπεσσαν οἰκησιν. οὐδὲ καναρῶς τε καὶ μετρίως τὸν βίον διεξελθεῖσα, καὶ ξυνεμπάρων καὶ ηγεμόνων θεᾶν τυχεῖσα, ὥκησε τὸν αὐτῇ ἐκάση τόπου προσήκοντα.

Κ Ε Φ. ί.

‘Ο Σώκατης παρὰ τὰς Θεὰς ἐλπίζει αφίξεσθαι, καὶ παρ’ αἰθα-
πτικὸς πεπλευτικότας αἰμάτης τῶν ἐνθαδεῖ.

‘ΕΓὼ γὰρ, ὡς Σιρμία τε καὶ Κέβης, εἰ μὲν μὴ ὡς
μην ἔξειν, πρῶτον μὲν παρὰ Θεὰς ἄλλας σοφές
τε καὶ ἀγαθές, ἔπειτα καὶ παρὸς αἰθρώπων τετελευτι-
κότας ἀμείνυς τῶν ἐνθάδε, ἀδίκων ἀν, δικαίων
τῶν τῷ θανάτῳ· οὐδὲ ἐν ἵσε ὅτι παρὸς ἀνδρας τε
ἐλπίζω αφίξεσθαι ἀγαθές, καὶ τότο μὲν δικαίων
διστριχυρισαίμην· ὅτι μὲν τοι παρὰ Θεὰς δεσπότας πάντων
ἀγαθές ἔξειν, εὖ ἵσε ὅτι, εἰπέρ τι ἄλλο τῶν τοιότων,
διστριχυρισαίμην ἀν καὶ τότο. ὡς διὸ ταῦτα δυν
διμοίως ἀγανάκτω, ἀλλ’ ἔνελπις εἰμι εἶναι τι τοῖς
τετελευ-

ΤΕΤΕΛΕΥΤΗΚΟΣΙ οὐ, ὥσπερ γε καὶ πάλαι λέγεται, πε-
λὺ ἀρμένων τοῖς ἀγαθοῖς οὐ τοῖς κακοῖς.

ΚΕΦΑΛΗ.

Περὶ τῆς μετεμψύχωσεως.

Ἐ Αὐτὸν δέ γε, (ἢ Φυχὴν) οἴμαι, μεμιασμένη καὶ αἰδ-
θαρίος τὸ σώματος ἀπαλλάττηται, ὅτε τῷ σώ-
ματι ἀεὶ ξυνέσαι, καὶ τότο θεραπεύεται καὶ ἐρῶσαι, καὶ
γεγοντευμένη ὑπὸ ἀυτῷ, ὑπὸ τε τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ
ἱδρονῶν, ὡςει μιθὲν ἄλλο μοκεῖν εἶναι ἀλιθέες, ἀλλὰ οὐ
τὸ σωματοειδές, ἐπειδὴ τὶς αὖ ἀφαιτο καὶ ἴδοι, καὶ ποιεῖ
καὶ φάγοι, καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια χρέοσαιτο· τὸ δὲ
τοῖς ὄρμασι σκοτῶδες καὶ ἀειδέες, νοντὸν δὲ καὶ φι-
λοσοφίᾳ αἱρετὸν, τότο δέ εἰθισμένη μισεῖν τε καὶ
τρέμειν καὶ φεύγειν· ὃ τὰ δὴ ἔχεται, οἷει Φυχὴν αὐ-
τὴν καθ' αὐτὴν εἰλικρινῆ ἀπαλλάξεσθαι; Οὐδὲν δὲ
πωσιέν, ἔφη. Ἀλλὰ διειλημμένη γε οἴμαι ὑπὸ τῷ
σωματοειδές, ὃ αὐτὴν καὶ διειλημμένη τε καὶ ξυνεῖσαι τῷ σώ-
ματος, διὰ τὸ ἀεὶ ξυνεῖναι καὶ διὰ τὸν πολλὸν με-
λέτην, ἐνεποίησε ξύμφυτον. Πάνυ γε. Ἐμβριθὲς δέ
γε, ὡς φίλε, τότο οἰεσθαι χρὴ εἶναι, καὶ Βαρύν, καὶ γεῶ-
δες, καὶ ὁρατόν· ὃ δὴ καὶ ἔχεται οὐ τοιαύτη Φυχὴ,
βαρύνεται τε καὶ ἔλκεται πάλιν εἰς τὸν ὁρατὸν τό-
πον, φόβῳ τῷ ἀειδές τε καὶ ἄδη, ὥσπερ λέγεται, περὶ
τὰ μνήματά τε καὶ τὰς τάφους καλινδυμένη· περὶ δὲ
δὲ καὶ ὄφθη ἀττία Φυχῶν σκιοειδῆ φαντάσματα,
οἷα περέχονται αἱ τοιαῦται Φυχαὶ εἰδῶλα, αἱ μὴ
καθαρῶς ἀπολυθεῖσαι, ἀλλὰ τῷ ὁρατῷ μετέχοσαι·
διὸ καὶ ὁρῶνται. Εἰκός γε, ὡς Σάνκρατος. Εἰκός μέν-
τοι, ὡς Κέρης· καὶ ἔτε γε τὰς τῶν ἀγαθῶν ταῦτας
εἶναι, ἀλλὰ τὰς τῶν φαύλων, αἱ περὶ τὰ τοιαῦτα
ἀναγκαζονται πλανᾶσθαι, δικην τίνεσαι τῆς προ-
τέρας τροφῆς, κακῆς ἔστι. καὶ μέχρι γε τέττα πλα-
νῶνται

ιῶνται ἔως ἂν τῇ τῇ Συνεπακολυθεῖντος τοῦ σωμα-
τοιδῆς ἐπιθυμίᾳ πάλιν ἐνδεβῶσιν εἰς σῶμα. ἐνδεῦ-
ται δὲ, ὡσπερ εἰκὸς, εἰς τὰ τοιάντα οὐθὶ ὅποια
ἄττη ἀν καὶ μεμελετηκυῖαι τύχωσιν ἐν τῷ βίῳ. Τὰ
ποιὰ δὴ ταῦτα λέγεις, ὡς Σώκρατες; Οἶον, τὰς μὲν
γαστριμαργίας τε καὶ ὕδρεις καὶ φιλοτησίας μεμε-
τηκότας, καὶ μὴ διευλαβημένας. εἰς τὰ τῶν ὄντων
γένη καὶ τῶν τοιόταν θηρίων εἰκὸς ἐνδύεσθαι. οὐ γέ-
νει; Πάνυ μὲν τὸν εἰκὸς λέγεις. Τὰς δέ γε ἀδι-
κίας τε καὶ τυραννίδας καὶ ἀρταγὰς προτετιμκίτας,
εἰς τὰ τῶν λύκων τε καὶ ἵεράκων καὶ ἵπτίων γένης
οὐ τοῖς ἀν ἀλλοτε φαμέν τὰς τοιάντας ἴερας; Ἀμέ-
λει (έσπερ οἱ Κέντες) εἰς τὰ τοιάντα. Οὐκέν (ἢ δὲ οὐ);
δηλαδὴ καὶ τάλλα, οὐ ἀν ἐκάστη ἵα κατὰ τὰς ἀν-
τῶν ὄμοιότητας τῆς μελέτης. Δῆλον δὴ, ἐφη. πῶς
δὲ τοῦ; Οὐκέν ἐνδαιμονέσατοι (έσπερ) καὶ τέτων εἰσὶ,
καὶ εἰς βέατισον τέσσον ἴοντες, οἱ τὸν δημοτικάν τε
καὶ πολιτικὸν ἀρετὴν ἐπιτελεῖμενοτες· οὐδὲ δὴ καλέστη
σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην, ἐξ ἔθυς τε καὶ μελέ-
της γεγονοῦσιν, ἀνευ φιλοσοφίας τε καὶ τοῦ; Πηδὴ
τοῖς ἐνδαιμονέσατοι; "Οτι τέτως εἰκός ἐσιν εἰς τοιό-
τον πάλιν ἀριχτεῖσθαι πολιτικὸν καὶ ἡμέρον γένος,
οὐ πά μελιτῶν, οὐ σφηκῶν, οὐ μυρμήκων, οὐ καὶ εἰς
ταῦτον γε πάλιν τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ γίγνεσ-
θαι ἐξ αὐτῶν ἀνδρας μετρίες. Εἰκός. Εἰς δέ γε θεῶν
γένος, μὴ φιλοτησίαν καὶ παντελῶς καθαρῷ ἀπι-
όντι, ἐθέμις ἀφικνθεῖσθαι ἀλλῷ οὐ τῷ φιλομαθεῖ. ἀλ-
λὰ τέτων ἔνεκα, ὡς ἔταιρε Σιρμία τε καὶ Κέντες, οἱ
ορθῶς φιλόσοφοι, ἀπέχονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυ-
μιῶν ἀπασῶν, καὶ καρτερεῖσι, καὶ τὸ παραδιδόσιν αὐ-
ταῖς αὐτές· τοτε οἰκοφθορίαν τε καὶ πενίαν φοβέμενοι,
ὡσπερ οἱ πολλοὶ καὶ φιλοχρήματος ἐδὲ αὖ ἀτιμίαν
τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίας δεδιότες, ὡσπερ οἱ φίλαρ-
χοί τε καὶ φιλότιμοι, ἔπειτα ἀπέχονται αὐτῶν.

Ε.Κ.

ΕΚ ΤΩΝ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝ.

Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Ω Ν.

Κ Ε Φ. ή.

ΚΡΟΙΣΟΣ.

Ἔνε³ Ἀθηναῖς, παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σέος λόγος ἀπίκηται πολλός, καὶ σοφίας εἴνεκεν τῆς σοῦ καὶ πλάνης, ὡς φιλοσοφέων, τῆς πολλῆς θεωρίας εἴνεκεν ἐπελήλυθας· νῦν ἀν τίμερος⁴ ἐπείρεσθαι με ἐπῆλθέ σε, εἴ τινα μὴν πάνταν εἶδες ὀλβιάταλον. Οὐ μὲν ἐπί⁵ τῶν εἴναι ἀνθρώπων ὀλβιάτατος, ταῦτα ἐπιρρέτα· Σόλων δὲ, εἰδὼν ὑποθαπεύσας, ἀλλὰ τὸ ἔντε χρησόμενος, λέγει· Ὡ βασιλεῖ, Τέλλον Ἀθηναῖον· Αποθαυμάσσεις δὲ· Κροῖσος τὸ λαχθέν, εἴρητο ἐπιστρέφειν,· Κοῖν δὲ κρίνεις Τέλλον εἴναι ὀλβιάταλον·· Οὐ δὲ οὐπε, Τέλλω τέτω μὲν, τῆς πόλεως εὗ ἕκθεσσα, παῖδες μόνοι τε καὶ γυναῖκε, καὶ σφι εἴδε ἐπαστέκνια ἐκγενόμενα, καὶ πάντας παραμείνατα.· Εἰς τότο δὲ τὴ βία εὗ ἕκκουτιος ἡς τὰ παρ' ἡμῖν, τελευτὴ

3 Εἶνε Ἀθηναῖς,] Croesus Lydiæ rex, Solona Atheniensem aliquiritur, postquam thesauros ei omnes, ac divitias Sardibus ostendisset.

4 ἐπείρεσθαι με] Notanda est hæc verborum collocatio ἐπείρεσθαι με ἐπῆλθέ σε: ubi videntur μὲ et σε sibi mutuo locum cœluisse.

5 Κοῖν] Ionicum est ex καῖος, η, ον. pro πάντας.

ε τελευτὴ τῇ βίᾳ λαμπροῦτη ἐπεγένετο. Γενομένης
γὰρ Ἀθηναῖοις μάχης πρὸς τὰς αἰσυγείτονας ἐν
Ελευσῖνι, Βοοθίσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεο-
μίων, ἡ ἀπέθανε κάλλισα. Καί μιν Ἀθηναῖοι δημοσίη
τε ἔθαψαν αὐτῷ τῇ περ ἐπεσε, καὶ ἐτίμωσαν μεγάλως.

6 Τελευτὴ] Hinc illa Ovidii videntur ducta:

Expectanda dies homini: dicique beatus
Ante obitum nemo supremaque funera, debet.

7 Ἀπέθανε κάλλισα.] Libet testimonium Cyri apud Xenophonem
hac de re adscribere: Ἀλλ' ὅτος μὲν δὴ, ὡς γύναι, ἔχει τὸ
κάλλισον τέλος· νικῶν γὰρ τετελεύτης loquitur de Abradata, qui
victor in pælio ceciderat.

Κ Ε Λ. Θ'.

ΑΡΙΩΝ.

Ἐ Τυράννευε δὲ ὁ Περιάνδρος Κορίνθῳ τῷ δῆλῳ λέ-
γεσσι Κορίνθιοι (ὅμολογέσσι δέ σφι Λέσβιοι) ἐν
τῷ βίῳ θαύμα μέγιστον παρασῆναι. Ἀρίονα τὸν
Μιθυμναῖον ἐπὶ δελφῖνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον,
ζούτα κιθαρωδὸν τὰν τότε ζόντων ὑδενὸς δεύτερον, καὶ
διθύραμβον, πρῶτον ἀνθρώπων τὰν οἵμεις οἰμενοι,
ποιήσαντά τε καὶ ὄνομασταντά καὶ διδάξαντα ἐν Κο-
ρίνθῳ.

Τότον τὸν Ἀρίονα λέγεσσι, τὸν πολλὸν τῇ χρόνῳ
διατείσοντα παρὰ Περιάνδρῳ, ἐπιθυμῆσαι πλῶσαι
ἐς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην· ἐργασάμενον δὲ χρόματα
μεγάλα, θελῆσας ὅπισσα ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι· ὅρ-
ματθας

8 Διθύραμβον,] Carmen Bacchi laudibus dedicatum; quem etiam
Dithryambum vocatum tradunt; quod duabus veluti januis, et ex
matris Semeles utero, et Jovis femore, in vitam prodiit.

9 Διδάξαντα! Aut ipse publice recitavit, aut histrionibus poëma-
ta recitanda tradidit. Quin et διδάσκαλος aliquando pro eo qui
δρᾶμα aliquod edidit; et discipuli apud Terentium pro actoribus~

μάσθαι μέν τυν ἐκ Τάραντος, πισεύοντα δὲ ἐδαμοῖσι
μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι, μισθάσασθαι πλοῖον ἀνθρῶν
Κορινθίων. Τὸς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιβελεύειν, τὸν
Ἀρίονα ἐκβαλότας, ἔχειν τὰ χρήματα τὸν δὲ, σύν-
έντα τέτο, λίσσεσθαι, χρήματα μὲν προΐεντά σφι,
τυχίν δὲ παραιτέομενον ὃς αν δὴ πείθειν αὐτὸν τέ-
τοισι, ἀλλὰ κελεύειν τὰς πορθμέας ἢ αὐτὸν δια-
χεῖσθαι μιν, ὡς ἀν τυφῶς ἐν γῇ τύχῃ, ἢ ἐκπι-
δῆν ἐς τὴν θάλασσαν τὴν ταχίστην.

Ἄπειληθέντα δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίνη, παραι-
τήσασθαι, ἐπειδὴ σει ὅτῳ δοκέσι, περιῆδεειν αὐτὸν
ἐν τῇ σκευῇ πάσονταντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι, δεῖσαι.
δεῖσαι δὲ, ὑπεδέκετο εἰστὸν καλεγούσασθαι. Καὶ
τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἥδοντι, εἰ μέλλοιεν ἀκόσεσθαι
τὸν ἀρίστανθρώπων αἰσθένειν, ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς
πρέμνης ἐς μέσου νέα. Τὸν δὲ, ἐνδύντα τε πασαν
τὴν σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, σάντα ἐν τοῖσι
ἐδωλίοισι, διεξελθεῖν νόμον τὸν ὁρθιον. Τελευτῶν-
τος δὲ τὸν νόμον, ρίζαι μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἐω-
τὸν, ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ πάσην. Καὶ τὰς μὲν
ἀποπλέειν ἐς τὸν Κόρινθον τὸν δὲ δελφῖνα λέγοντα
ὑπολαβέντα, ἐξενείκαι ἐς Ταίναρον.

Ἄποδάντα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν τῇ
σκευῇ καὶ ἀπικόμενον ἀπηγέσσασθαι πῶν τὸ γεγονός.
Περίανδρον δὲ ὑπὸ ἀπισίνης Ἀρίονα μὲν ἐν φυλακῇ
ἔχειν,

ο Τῷ ἀρίστῳ ἀθρώπων] Consule Ovid. Fastos lib. II. ubi Ari-
ona, ob artem citharedicam, egregie laudatum habes.

“Quod mare non novit, quæ nescit Ariona tellus?
Carmine currentes ille tenebat aquas, &c”.

ι “Ορθιον.] Ορθιος νέμος cantus erat fidicinis citharedivi con-
citatior, et sonora voce prolatus. Genus hoc excoxitavit Terpan-
der, et à numeris quibus feretur, nomine donavit. TH. GALE. Hoc
canticum Lucianus, Θρῆνος vocat: Καὶ θαλα θρῆνος την ἡπ' ι-
ματῷ.

ἔχειν, ὃδαινη μετείητα, ἀνακᾶς ² δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων. ὡς δὲ ἀρα παρεῖναι αὐτές κλιθέντας, ισορρίσσοθαι, εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. Φαρμένων δὲ ἔκεινων ὡς εἴη περὶ τὴν Ἰταλίην, καὶ μιν εὖ πρίσσοντα λίποιεν ἐν Τάραντῃ, ἐπιφακῆναι σφι τὸν Ἀσίονα, ³ ὥσπερ ἔχων ἔξεπιόδης καὶ τὰς ἐκπλαγέντας, ἐκ ἔχειν ἔτι ἐλεγχομένες ἀρνέονται.

Ταῦτα μέν νυν Κορίνθιοι τε καὶ Λέσβιοι λέγοσι. Καὶ Ἀρίονός εἴτε ἀνάθημα χάλκεον καὶ μέγα ἐπὶ Τανάρῳ, ἐπὶ Δελφῖνος ἐπεὰν ἀνθρωπος.

² [Ἀνακᾶς] Ionicum pro comm. ἐπιμελᾶς. Ἀνακᾶς ἔχειν τινός. “Solicitum esse de re aliqua, ut ea potiamur”.

³ [Ωσπερ ἔχων] Eodem scilicet ornatu, quo è navi in mare defiliit.

Κ Ε Φ. Ι.

Π Ο Λ Τ Κ Ρ Α' Τ Η Σ.

Ταῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ Πολυκράτης, καὶ νῶν λαβάν
ώς οἱ εὖ ὑπολίθιοι Ἀμασίς, ἐδίζετο ἐπ' ὧ ἀν
μάλιστα τὸν ψυχὴν ⁴ ἀσπθεῖν ἀπολογέντω τῶν κει-
μπλίων. Διζύμενος δὲ εύρισκε τόδε. Ἡν οἱ σφρι-
γίς τὸν ἐφόρεε χρυσόδελτος, σμαραγδύς μὲν λίθος ἔστα,
τὸν δὲ ἔργον ⁵ Θεοδάρες τὸν Τιλεκλέος Σαμίον ἐπεὶ
αὐτοῦ.

⁴ Ταῦτα ἐπιλεξάμενος] Literas ab Amasi, Aegypti rege, accep-
perat Polycrates; quibus eum rerum humanarum inconfantiae rex
admonuit. Et, quoniam nulla hominibus diu felicitas manet, am-
icum sortabatur, ut ultro se Polycrates in aliquod infortunium con-
jiceret; ne tandem calamitate premeretur insperata.

⁵ [Αστεριν.] Αστεριν οὐδέματι verbum est Ionicum, quod “fas-
tido vel molesta afficere” significat. Hesych. Αστος, λύπης. Αστον,
λυπηνον, βλαστον.

⁶ Θεοδάρες.] Auri faber præstantissimus fuit. Hujus lib. xi.
meminat Athenæus: Ἀνακτοθαι κρατῆρα χρυσοῦ, Θεοδάρες τὸν Σα-
μίον τοίνυν.

αν ταύτην οι ἐδόκεε ἀποβαλέειν, ἐποίεε τάδε. ⁷ ΠΕΝ-
ΤΙΚΟΝΙΕΡΟΝ ταληρώσας ἀνδρῶν, ἐσέβη ἐς αὐτήν· μεῖα
δὲ, ἀναγαγεῖν ἐκέλευσε ἐς τὸ πέλαγος. ἀς δὲ ἀ-
πὸ τῆς οἵσας ἐγένετο, ταριελόμενος τὴν σφρη-
γίδα, τάνιων ὄρεόντων τῶν συμπλόων, ρίπτει ἐς τὸ
πέλαγος. τύτο δὲ τοιίσας, ἀπέπλεε ἀπικόμενος δὲ
ἐς τὰ οἰκία, συμφορῇ ἔχειτο.

Πέμπτη δὲ ἡ ἔκτη ἡμέρῃ ἀπὸ τέτων, τάδε οἱ
συνίνεκε γενέσθατ. ἀνὴρ ἀλιεὺς λαβὼν ἵχθυν μέγαν
τε καὶ καλὸν, ἵξεις μιν Πολυκράτεϊ δῶρον δοθῆναι.
Φέρων δὲ ἐπὶ τὰς Θύρας, Πολυκράτεϊ ἔφη ἐθέλουν
ἔλθειν ἐς ὄψιν· χωρίσαντος δέ οἱ τέττα, ἔλεγε, διδὺς
τὸν ἵχθυν· ⁸“Ω βασιλεῦ, ἐγὼ τόνδε ἔλαν, ἐκ ἐδι-
καίω ⁹ φέρειν ἐς ἀγορὴν, καίπερ ἐών ἀποχειροβί-
“ωτος, ἀλλά μοι ἐδόκεε σεῦ τε εἶναι ἀξιος καὶ τῆς
“σῆς ἀρχῆς· σοὶ δή μιν φέρων δίδωμι”. Ο δὲ,
νοθεῖς τοῖσι ἐπεσι, ἀμείβεται τοῖσδε ¹⁰“Κάρτα
“τε εὖ ἐποίησας, καὶ χάρις διπλέη τῶν τε λόγων
“καὶ τῆς δώρων· καί σε ἐπὶ δεῖπνον καλέομεν”. Ο
μὲν δὴ ἀλιεὺς μέγα τοιεύμενος ταῦτα, οἵτις ἐς τὰ
οἰκία. Τὸν δὲ ἵχθυν τάμνοντες οἱ Θεράποντες ἐνρίσ-
κασι ἐν τῷ ιηδύῃ αὐτῷ ἐνεθσαν τὴν Πολυκράτεος
σφρηγίδα. ¹¹Ως δὲ εἶδόν τε καὶ ἔλασον, τάχισα ἐ-
φέρον κεχαρηκότες παρὰ τὸν Πολυκράτεα· διδύν-
τες δέ οἱ τὴν σφρηγίδα, ἔλεγον ὅτεω τρόπῳ εὑρε-
δεῖη. Τὸν δὲ ὡς ἐσῆλθε Θεῖον εἶνας τὸ πρῆγμα,

L

γράφει

⁷ Πονικόντερον] Subintellige rāum, navis quæ quinquaginta remis agitur. Scribitur etiam πονικόντερος.

⁸ Φέρειν εἰς ἀγορὴν.] Ad hunc locum alludit Juvenalis:

-----“Tum, Picene, accipe, dixit,
Privatis majora foci”.

⁹ Κάρτα.] Ionicē; Valde. idem quod τάνη, σφόδρα.

γράφει ἐς βιβλίον πάντα, ὁ τὰ ποιήσαντά μιν, οἷα καταλαλέσθηκε· γράψας δὲ, ἐς Ἀιγύπτιον ἐπέθηκε.

Ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἀμασίς τὸ βιβλίον τὸ παρὰ τὴν Πολυκράτεος ἔπον, ἐμαθεὶς δὲ τι ἐκκομίσας τε αἰδίνατον εἴπει ἀνθρώπῳ ἀνθρώπῳ ἐκ τῆς μέλλοντος γίνεσθαι πρίγματος, καὶ ὅτι ὡς ἐκ εὗ τελευτήσεν μέλλει Πολυκράτης, εὐτυχέων τὰ πάντα· ὃς καὶ τὰ ἀποσάλλει, εὐρίσκει. Πέμψας δὲ οἱ κύρικα ἐς Σάρμον, διαλύεσθαι ἔφη τὴν ξενίν. Ταῦδε εἶνεκα ταῦτα ἐπόιει, ἵνα μὴ συντυχίης δεινῆς τὴν καὶ μεγάλην Πολυκράτεα καταλαβέσθι, ἢ ἀυτὸς ἀλγήσῃ τὴν φυχὴν, ὡς περὶ ξείνιον ἀνδρός.

Ο Τὰ ποιήσαντα.] Constructio inusitator: Οἷα καταλαλέσθηκε μη ποιήσαντα τά. Καταλαλέσθηκε est Ionicè, à καταλαβέω, sensu etiam Ionicico.

Ι Ἀυτὸς ἀλγήσει.] Tandem ab Oroete prætore Darei, in crucem actus est Polycrates.

Κ Ε Φ. 14.

Ψ Α Μ Μ Η' Τ Ι Χ Ο Σ.

Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, πρὶν μὲν ἡ² Ψαμμύτιχον σφέων βασιλεῦσαί, ἐνόμιζον ἑωὕτες³ πρώτες γενέσθαι τάντων ἀνθρώπων. Ἐπεὶ δὲ Ψαμμύτιχος βασιλεύσας, ἥθελησε εἰδέναι οἱ τινες γενοίσατο πρώτοι, ἀπὸ τέττα νομίζεις Φρύγας προτέρες γενέσθαι ἑωὕτων, τῶν

2 Ψαμμύτιχον.] Hunc Scholiares Aristophanis Sesonchosin appellat, ubi in Nubibus vocem βασιλέων explicat. Σετόγχωσις ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων κοσμοκράτωρ γεγονὼς, ἥθελης γνωταὶ τὰς ἀρχαιότερας τῶν ἀνθρώπων. καὶ προφόν τινα γλωττούλομπος, απίκλεσος μετὰ Φερέρας. ἀνέκθεντος ἦν καὶ βοῶντος Βίκ, ἥκιστος καὶ ἔγνω ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἀρχαιότεροι ἦσαν οἱ Παφλαγόνες· παρὰ αὐτοῖς δὲ ὁ ἀρτος Βίκ λέγεται.

3 Πρώτες γενέσθαι.] Magna inter antiquissimos “de generis vetustate” erat contentio: nemini mortalium, præterquam Scythis Phrygibusque, cedentibus Αἴγυπτοις. Vid. Justinum, initio lib. II.

τῶν δὲ ἄλλων, ἐωὕτες. Ψαμμύτιχος γὰρ, ὡς ἐκ ἐμύνατο πυρθανόμενος πόρον ἀδένα τέττα ἀνευρεῖν, οἱ γενοίατο πρώτοι ἀνθρώπων, ἐπιτεχνάται τοιόνδε.

Παιδία δύο νεογυνά ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐσ τὰ ποιμνια τροφήν τινα τοιόνδε· ἐντειλάμενος μιδένα ἀντίον ἀντέων μιδεμίνιν φανὸν ἔνει, ἐν σέγη δὲ ἐρίμη ἐπ' ἐωὕταν κέσσαται αὐτὰ, καὶ τὸν ἄρην ἐπαγκύνειν σφίσι αἴγας· πλίσαντα δὲ τὸ γάλακτος, τάλλα διαπρίσσεσθαι. Ταῦτα δὲ ἐποίεστο καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψαμμύτιχος, θέλων ἀκέσαι τῶν παιδίων, ἀπαλλαχθέντων τῶν ἀσύρμων κνυζημάτων, ἢντινα φωνὴν ῥίξει πρώτην. τάπερ ἂν καὶ ἐγένετο. Ὡς γὰρ διέτης χρόνος ἐγεγόνει, ταῦτα τῷ ποιμένι πρόσσοντι, ἀνοίγοντι τε τὸν θύρην, καὶ εἰσίοντι, τὰ παιδία ἀμφότερα προσπίπλοντα, ⁴ Βέκκος ἐφάγεον, δρέγουντα τὰς χεῖρας. τῷ μὲν δὴ πρῶτα ἀκέσας, ἵσυχος ἢν ὁ ποιμένος ὡς δὲ πολλάκις φοιτέοντι καὶ ἐπιμελεμένῳ πολλὸν ἢν τέτο τὸ ἔπος, ὥτῳ δὴ σημίνας τῷ δεσπότῃ, ἔγαγε τὰ παιδία κελεύσαντος ἐσ ὄψιν τὸν ἐκείνῳ. Ακέσας δὲ καὶ ἀντὸς ὁ Ψαμμύτιχος, ἐπινθάνετο οἵτινες ἀνθρώπων Βέκκος τὶ καλέσοι. πυρθανόμενος δὲ, εὔρισκε Φεύγας καλέοντας τὸν ἄρτον. Οὕτω συνεχάρησαν Αἰγύπτιοι, καὶ τοιότῳ σαθυμπάμενος πρόγυμνατι, τὸς Φεύγας ⁵ πρεσβυτέρες εἶναι ἐωὕτων.

4 Βέκκος.] Scholia festi Appollonii legit Βέκ; quod puto rectius, nam ἡ terminatio Graeca est. TH. GALE. Verba Scholia festi, quae non citavit vir doctissimus, non pigebit proferre; occurunt ad versum 262. ē quarto Argonaut. Οἱ δὲ, δύο ἐπῶν διελθόντων, πρώτην φάνην ἀφῆκαν τὸ Βέκ. ὥτῳ δὲ λέγεται παρὰ Φεύξιν ὁ ἄιτος. ἐγνάθεσαν δὲ ἀπὸ τέττα οἱ Φεύγες γηγενεῖς. Quam Historiam respexit Aristophanes loco jam laudato:

Καὶ πᾶς, ὡς μᾶρε, σὺ, καὶ Κρονίων ὥξων, καὶ Βεκκεσίλινον.

5 Πρεσβυτέρες.] Codd. πρώτες, quam veram puto esse lectionem, quoniam & in Suida comparet. Idem.

Κ Ε Φ. 1β'.

'Ανθεώπες ψυχὴ αθάνατος.

Πρῶτοι δὲ καὶ τόνδε τὸν λόγον Αἰγύπτιοι εἰσὶ εἰ-
πόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴν ἀθάνατος ἐστι. Τὸ
σῶματος δὲ καταφθίνοντος, ἐστὶ ἄλλο γένος ἀιεὶ γινό-
μενον ἐσδύεται· ἐπεὰν δὲ περιέλθῃ πάντα τὰ χρε-
στὰ, καὶ τὰ θαλάσσια, καὶ τὰ πτηνά, ἀυτὶς ἐσ-
τορίζεται σῶμα γινόμενον ἐσδύνειν. Τὸν περιείληπτον
δὲ ἀυτὴν γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοισι ἔτεσι. Τέτω τῷ
λόγῳ εἰσὶ οἱ ⁷ Ἐλλήνων ἔχρηστοι, οἱ μὲν πρότε-
ροι, οἱ δὲ ὕστεροι, ὡς ἴδιῳ ἀστύτῳν ἐστι. Τῶν ἐγώ
εἰδὼς τὰ ἐνόματα, καὶ γράφω.

6 Ἀθάνατος.] Hinc illud condiendi cadaveris studium: tantæ-
que in fruendis repositorii impensæ, id quod annotavit Diodorus
Siculus: Τῶν μὲν κατὰ τῆς οἰκίας καλατκων ἥπερ φροντίζεσθι, περὶ
δὲ ταφῆς ὑπερβολὴν ἐπιπολεῖτε φιλοτιμίας.

7 Ἐλλήνων.] Intelligit Orphea, Thaletem, Homerum, Pythagor-
am. T. H. GALE.

Κ Ε Φ. 1γ'.

Κ Α Μ Β Υ Σ Η Σ.

Καμένσις δὲ ἐκ Μέμφιος ἀπίκετο ἐς ⁸ Σάïν πό-
λιν, βυλόμενος ποιῆσαι τὰ διὰ καὶ ἐπόνησε. Ἐπεὶ
τε χαρὲς ἐσῆλθε ἐς τὰ τε Ἀμάσιος οἰκία, ἀυτίνα
ἐκέλευε ἐκ τῆς ταφῆς τὸν Ἀμάσιος γένουν ἐκφέρειν ἔξω.
ὡς δὲ ταῦτα ἐπιτελέα ἐγένετο, μασιγγῶν τὸν νέκυν
ἐκέλευε, καὶ τὰς τρίχας ἀποίλλει, καὶ κεντεῖ, καὶ τάλ-
λα πάντα λυμαίνεσθαι. Ἐπεὶ τε δὲ καὶ ταῦτα
ἐκαμον

8 Σάïν.] Sais urbs est Aegyptiaca, ad unum ex ostiis Nili sita,
quod ab ipsa Saiticum dicitur.

ἐκαμον ποιεῦντες, (οὐ γὰρ δὴ νεκρὸς, ἅτε τελαρι-
χευμένος, ἀντεῖχε τε καὶ ἐδὲν διεχέετο) ἐκέλευσέ
μιν ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι, ἐνθελλόμενος ἐκ ὅσια.

Πέρσαι γὰρ ὁ Θεὸν νομίζοσι εἶναι τὸ πῦρ τὸ ἄν
κατακάieιν τῆς νεκρὸς, ἐδαμῶς ἐν νόμῳ ἐδετέροισι
ἐσι. Πέρσης μὲν, δι' ὅπερ ἐίρηται, Θεῷ καὶ δίκαιον
εἶναι λέγοσι νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπῳ. Αἰγυπτίοισι
δὲ νερόμισαι πῦρ θηρίον εἶναι ἔμφυχον πάντα δὲ
ἀυτὸν κατεσθίειν τάπερ ἀν λάθη πλησθὲν δὲ ἀυτὸν
τῆς Βροῆς, συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ. Οὐκαν
θηρίοισι νόμος ἐδαμῶς σφί ἐστι τὸν νέκυν διδόνατο.
Καὶ διὰ ταῦτα ταριχεύεται, ἵνα μὴ κείμενος ὑπὸ^{το}
εὐλέων καταβρωθῇ. Οὕτω ἐδετέροισι νομίζομενα ἐ-
ετέλλετο ποιέειν ὁ Καμβύσης.

⁹ Θεὸν νομίζοι.] Solem pro summo Deo habent Persae, quem
Mithran vocant. Hesychius vero, Μίθρας ὁ Ἡλιος παρὰ Πέρσαις.
Μίθρης ὁ πρωτότος ἐν Πέρσαις Θεός. Ignem itaque, veluti Solis απόρ-
ρον, colunt. Quem non solum mortuo cadavere, sed viventibus
etiam, lepra seu vitilagine infectis, pollutum credebant.

Κ Ε Φ. 1.

Π Ε Ι Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ.

Ο γ' τῷ μὲν Πεισίρατος ἔσχε τοπρέτον Ἀθίνας,
καὶ τὸν τυραννίδα ἐκω κόρτα ἐρριζωμένην ἔχων,
ἀπέβαλεν. Οἱ δὲ ἐξελάσαντες Πεισίρατον, αὐτὶς
ἐκ νέης ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐσασίασαν. Περιελαυνόμενος
δὲ τῇ σάσῃ ὁ Μεγακλέης, ἐπεκηρυχένετο Πεισί-
ράτῳ, εἰ βόλοιό οἱ τὸν θυγατέρα ἔχειν γυναικα
ἐπὶ τῇ τυραννίδι. Ἐνδεξαμένη δὲ τὸν λόγον, καὶ
L 3 ομολογή-

ο Οὕτω μίν.] Hoc felicet dolo, quem si perius narrat Herodo-
tus.

1 Μεγακλέης.] Megacles, Alcmaeonis filius, cedem tempore Athe-
nis seditioni praeerat.

όμολογόσαντος ἐπὶ τέτοιοι Πεισίρρατος, μηχανῶνται
δὴ ἐπὶ τῇ κατόδῳ πρῆγμα ἐνθέσαλον, ὡς ἐγὼ εὐ-
ρίσκω, μακρῷ ἐπει γε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιτέρων, τῷ
Βαρβάρῳ ἔθνεος τὸ Ἑλληνικὸν ἐν τῷ μεξιώτερον, καὶ
ἐνθίντις ἥλιθίς ἀπολλαγμένον μᾶλλον εἰ καὶ τότε γε
ὅτις ἐν Ἀθηναῖσι τοῖσι πρώτοισι λεγομένοισι εἴ-
ναι Ἑλλήνων σοφίν, μηχανῶνται τοιάδε.

Ἐν τῷ δίμω τῷ Παιανίῃ ἦν γυνὴ τῇ γυναικαῖ
Φύη, μέγεθος ἀπὸ τηχέων τισσάρων ἀπολείπεσσα τρεῖς
δακτύλες, καὶ ἄλλως ἐνειδήσ. Ταύτην τὴν γυναικα-
σκευάσαντες πανοπλίῃ, ἐς ἄρμα ἐσβιβάσαντες, καὶ προ-
δέξαντες σχῆμα οἴον τι ἔμελλεν ἐνπρεπέσαλον φα-
νέεσθαι ἔχοσα, ἥλαυνον ἐς τὸ Ἀσυ, προδρόμος καὶ
ρυκας προπέμψαντες, οἱ τὰ ἐντεταλμένα ἡγόρευον
ἐς τὸ ἄσυ ἀπικόμενοι, λέγοντες τοιάδε· “Ω Ἀ-
θηναῖοι, δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ Πεισίρρατον, τὸν ἀυτὴν
“ἢ Ἀθηναῖν τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα, κατάγει
“ἢ τὴν ἐωτῆς Ἀκρόπολιν”. Οἱ μὲν δὴ ταῦτα
διαφορεόντες ἔλεγον· αὐτίκα δὲ ἐσ τε τὰς δίμυκας
φάτις ἀπίκεσθο. ὡς Ἀθηναῖν Πεισίρρατον κατάγει, ² καὶ
ἐν τῷ ἀστεῖ πειθόμενοι τὴν γυναικακαῖνας ἀυτὸν
τὴν Θεὸν, προσεύχοντό τε τὴν Ἀνθρώπον, καὶ ἐδέ-
κοντο τὸν Πεισίρρατον.

² Καὶ ἐν τῷ ἀστεῖ.] Videtur ex hoc loco articulus *oi* excidisse: ita
ut legendum sit, καὶ οἱ ἐν τῷ ἀστεῖ.

Κ Ε Φ. 15'.

Β Ι Α Σ.

ΩΣ δὲ ἀρέα οἱ (Κροίσω) ἐν τῇ Ἀσῃ Ἑλληνες
κατεγάφασθο ἐσ φόρος ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν
ἐπενόσσε, ιέας ποιησάμενος, ἐπιχειρέειν τοῖσι τησιώ-
τησι.

τησι. Ἐόντων δέ οι πάρτων ἑτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίαν, οἱ μὲν Βίαντα λέγεται τὸν Πρινέα ἀπικόμενον ἐς Σάρδις, οἱ δὲ Πίττακον τὸν Μίσυληναῖον, εἰρομένα δὲ Κροίσον, εἴτε εἰπούτερον περὶ τὴν Ἐλασία, εἰπόντα τάδε, καταπαύσας τὴν ναυπηγίαν.

“Ω βασιλεῦ, Νησιώτας ἵππον συνωνέονται μυ-
“ρίνω, ἐς Σάρδις τε καὶ ἐπὶ σε ἔχοντες ἐν νῷ σρα-
“τεύεσθαι”. Κροίσον δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐνεῖνον
ἀληθέα, εἰπεῖν, “Ἄν γαρ τότο Θεὸς ποιήσειαν ἐπὶ³
“νόον Νησιώτησι, ἐλθεῖν ἐπὶ λυδῶν παιδας σὺν ἵπ-
“ποισι. Τὸν δὲ ἵπολαβόντα φάναι⁴ Ω βασιλεῦ,
“προθύμως μοι φάνεται θυξασθαι Νησιώτας ἵππεύ-
“ομένως λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ, εἰκότα ἐλπίζων. Νη-
“σιώτας δὲ τὶ δοκεῖς θυξεσθαι ἄλλο, οὐ ἐπεὶ τε
“τάχιστα ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπη-
“γέσθαι νέας, λαβεῖν ἀράσθαι λυδὸς ἐν θαλάσσῃ,
“ινδι ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλλίνων
“τίσωνται σε, τὰς σὺ δελώσας ἔχεις⁵;” κάρτα τε
ποθίναι. Κροίσον τῷ ἐπιλόγῳ, καὶ οἱ (προσφυέως
γαρ δόξας λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυ-
πηγίας. Καὶ γὰρ τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ιωσή-
ξεινίου συνεθίκατο.

Κ Ε Φ. ΙΙ.

Σ Ε Θ Ω' Ν.

ΜΕτὰ δὲ τότον, ⁴ βασιλεῦσαι τὸν ἱρέα τῷ Ἡ-
φαίστῳ, τῷ ἔνομα εἴναι ⁵ Σεθάν⁶ τὸν ἐν ἀλο-
γίησι

³ Μετὰ δὲ τότον.] Post Anyfin regem, qui oculis erat captus.

⁴ Βασιλεῦσαι.] Subaudi, ἔλεγον οἱ ἱέτες Ἀιγύπτιοι.

⁵ Σεθάν.] Sethon sacerdos & rex Aegypti, sub quo Sennacherib, rex Assyriorum, obsidens Pelusium divinitus in fugam vertitur. Existimo autem Herodotum voluisse liberationem Hierosolymæ & Ezechiae obfessi à Sennacherib indicare. Sed vera Historia non integræ ipsi nota fuit. GALE.

γίησι ἔχειν παρεχρησάμενον τῶν μαχίμων Ἀιγυπτίων, ὡς ἐδὲν δειπόμενον αὐτῶν. ἀλλά τε δὴ ἀτιμαχα ποιεῦντα ἐσ αὐτὲς, καὶ σφεας ἀπελέσθαι τὰς ἀράρας, τοῖσι ἐπὶ τῶν προτέρων βασιλίων δεδόσθαι ἔξαιρέτες, ἐκάστω δυάδεικα ἀράρας. Μετὰ δὲ ἐπ' Ἀιγυπτίου ἐλαύνειν σρατὸν μέγαν Σαναχάριβον, βασιλέα Ἀραβίων τε καὶ Ἀσσυρίων ὃκων δὴ ἐθέλειν τὰς μαχίμυς τῶν Ἀιγυπτίων βοηθεῖν. τὸν δὲ ἴρα τὸν ἀπορίνην ἀπειλημένον, ἐσελθότα τὸν δὲ τὸ μέγαρον, πρὸς τῶγαλμα ἀποδύρασθαι οἵα κινδυνεύει παθεῖν. Ολοφυρόμενον δὲ ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὑπονον, καὶ οἱ δόξαι ἐν τῇ ὄψει ἐπισάντα τὸν Θεὸν Θαρσύνειν, ὡς ἐδὲν πείσεται ἄχαρι, ἀντιάζων τὸν Αραβίων σρατὸν, αὐτὸς γάρ οἱ πέμψειν τιμωρές.

7 Τέτοιοι μὲν δὴ πίσυνον τοῖσι ἐνυπνίοισι, παραλαβόντα Ἀιγυπτίων τὰς βελομένες οἱ ἐπέσθαι, σρατοπεδεύσασθαι ἐν Πιλυσίῳ. ταύτη γάρ εἰσι αἱ ἐσβολαί. ἐπεσθαι δέ οἱ τῶν μαχίμων μὲν ἐδέναντι μερῶν, καπνίλας δὲ καὶ χειρώνακτας, καὶ ἀγοραίς ἀνθρώπων. 8 Ἐνθαῦτα ἀπικομένες, τοῖσι ἐναντίοισι αὐτοῖσι ἐπιχυθέντας ρυκῆς μύς ἀργαίνεις, κατὰ μὲν 9 φαγέειν τὰς φαρετρεῶντας αὐτέων, κατὰ δὲ τὰ τόξα· πρὸς δὲ, τῶν ἀσπίδων τὰ ὄχαντα, ὡς τῇ ὑπεραίῃ φευγόντων σφέων γύμνων ὅπλων πεσεῖν πολλάς.

6 Ἀράρα, terrae mensura est: idem fere quod jugerum.

7 Τέτοιοι μὲν δὴ.] Codex Arch. τέτοιοι δὴ μιν, ut & margo. GALE.

8 Ἐνθαῦτα ἀπικομένες.] Hoc loco ἀπικομένες, accusandi casu, (quod Atticis quoque familiare est) absolutè ponitur. “Quem ad locum ubi Ἀἴγυπτοι pervenissent”.

9 Φαγέειν.] Non multum ab simile illud Scholiafis Homeri, lib. I. vers. 39. Iliad. Ἐλθόντας δὲ [τῶν Κεντάων] εἰς τὸν Ἐλλήσποντον, καὶ ρυκτὸς επιχειρομένης, μύς ἔκοψεν αὐτῶν τὰς πελαμῶντας τῶν ὅπλων.

πολλάς. Καὶ νῦν ὁ ὥτος ὁ βασιλεὺς ἔσπικε ἐν τῷ
ἰρῷ τῇ Ἡφαίστῳ λίθινος, ἔχων ἐπὶ τῆς χειρὸς μῆν,
λέγων διὰ γραμμάτων τάδε· ἘΣ ἘΜΕ' ΤΙΣ
ὈΡΕ' ΩΝ, ἘΤΣΕΒΗ' Σ ἘΣΤΩ.

ο Οὗτος ὁ βασιλεὺς.] Sethon.

Κ Ε Φ. μν'.

Πρὶν ἡθίος τῶν Περσῶν.

Π Αἰδεύκοι δὲ τὰς παιδας, ἀπὸ πενταέτεος ἀρ-
ξάμενοι, μέχρι εἰκοσαέτεος, τρία μοῦνα, ἵπ-
πεναι, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀλιθίζεσθαι. Πρὶν δὲ ἡ
πενταετὸς γένηται, ἐπὶ ἀπικίσται ἐς ὄψιν τῷ πα-
τρὶ, ἀλλὰ παρὰ τῇσι γυναιξὶ δίαιταν ἔχει. τῇ-
δε εἶνεκα¹ τότο ποιέεται, ἵνα ἦν ἀποθάνετρεφόμε-
νος, μηδεμίνη ἀσπινὶ ἀπὸ τῷ πατρὶ προσθάλλῃ.
Αἰνέω μέν νυν τόνδε τὸν νόμον² αἰνέω δὲ καὶ τόν-
δε, τὸ μὴ μῆνις αἰτίης εἶνεκα μήτε ἀυτὸν τὸν βα-
σιλέα μηδένα φονεύειν, μήτε τῶν ἀλλων Περσέων
μηδένα τῶν ἐωὕτῳ οἰκετέων ἐπὶ μιῇ³ αἰτίῃ ἀνή-
κεσον πάθος ἔρδειν. ἀλλὰ λογισάμενος ἦν εὑρίσκη
πλέω τε καὶ μέζω τὰ ἀδικήματα ἔοντα τῶν ὑπουρ-
γημάτων, οὕτω τῷ Θυμῷ χρᾶται. ἀποκτεῖναι δὲ
καὶ μέναι καὶ λέγουσι τὸν ἐωὕτῳ πατέρα, οὐ μητέρα.
ἀλλὰ ὄχοσα ἡδη τοιαῦτα ἐγένετο, πᾶσαν αἰάζουν
φασὶ ἀναζητέόμενα ταῦτα ἀνευρεθῆναι ἢτοι ὑπο-
βολιμαῖα ἔοιτα, οὐ μοιχίδια. ἐγάρ δὴ φασι εἰκὸς
εἶναι.

1 Γεγράπται, τότο ὥτῳ ποι.

2 Sed ubi consideraverit, si peccata commissa plura majoraque esse
comperiat quam obsequia præstata, tum demum iram suam exercet.
Suum autem patrem aut matrem aiunt neminem unquam occi-
disse: sed quicunque tales fuerint filii, necesse esse ut, si de illis
inquiratur, aut suppositiis, aut spurii comperiantur.

είναι τόν γε ἀληθῶς τοκεῖα ὑπὸ τῆς ἑωὕτες παιδὸς ἀποθνήσκειν. ³ Οὐδέτα δέ σφι τοιέσιν ἐκ ἔξεσι, ταῦτα ἐδὲ λέγειν ἔξεσι αἰσχυσον δὲ ἀντοῖσι τὸ Φεύδεσθαι νενόμισαι δεύτερα δὲ, τὸ ὀφείλειν Χρέος πολλῶν μὲν καὶ ἀλλων εἶναι, μάλιστα δὲ ἀναγκαῖην φασὶ εἶναι, τὸν ὀφείλοντα καὶ τι Φεύδος λέγειν.

3 Γερεάται, ἀστα.

Κ Ε Φ. ξ.

Περὶ τῆς ἀσταίας τῶν Περσέων.

ΠΑυσανίν δὲ κύριγμα ποιησάμενος, μηδένα ἀπισθαί τῆς ληίης, συγκομίζειν ἐκέλευς ⁴ τοὺς εἴλωτας τὰ χρίματα. οἱ δὲ, ἀνὰ τὸ σρατόπεδον σκιδνάμενοι, εὗρισκον σκηνὰς κατεσκευασμένας χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ, κλίνας τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους κρητῆράς τε χρυσέους, καὶ φιάλας τε καὶ ἀλλα ἐκ πάμαλα σάκκους τε ἐπ' ἀμαξέων εὗρισκον, ἐν τοῖσι λέβητες ἐφαίνοντο ἐρεόντες χρύσεοί τε καὶ ἀργύρεοι. ἀπό τε τῶν κειμένων τεκρῶν ἐσκύλευον φέλλιδ τε καὶ σρεπτὸς, καὶ τὰς ἀκινάπας, ἔβντας χρυσέες ἐπεὶ ἐσθῆτός γε τοικίλης λόγος ἐγίνετο ἐδέις. ἐνθαῦτα πολλὰ μὲν κλέπτοντες ἐπώλεον πρὸς τὰς Αἰγαῖνας οἱ εἴλωτες, πολλὰ δὲ καὶ ἀπεδείχνυσαν, ὅσα ἀντέων ἐκ οἵδε τε ἦν κρύψαι. ὡσε Αἰγαῖνησι οἱ μεγάλοι πλοῦτοι αρχὴν ἐνθεῦτεν ἐγένοντο, οἱ τὸν χρυσὸν, ἀτε ἔσνα χαλκὸν δῆθεν, παρὰ τῶν εἴλωτέων ἀνιοντο. Συμφορίσαντες δὲ τὰ χρίματα, καὶ δεκάτην ἐξελόντες τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ, ἀπ' ἦς ὁ τρίπτυς ὁ χρύσεος

4 Εἴλωται,] “Quod erat peculiare servorum Lacedæmoniorum nomen; quod & paulo post & aliis variis locis observandum”.

χρύσεος ἀνείθη, ὃ ἐπὶ τοῦ τρικαρίνα ὄφεος τοῦ χαλ-
κεοῦ ἐπεξειδεῖ αἴγχισα τῷ βωμῷ. καὶ τῷ ἐν Ὀλυμπίῃ
θεῷ ἔξελόντες, ἀπὸ τῆς δεκάπιχυν χάλκεον Δία ἀνέ-
θηκαν· καὶ τῷ ἐν Ἰσθμῷ θεῷ, ἀπὸ τῆς ἐπλάπιχυς
χάλκεος Ποσειδέων ἔξεγένετο. ταῦτα ἔξελόντες, τὰ
λοιπὰ διαιρέοντο καὶ ἔλαβον ἔκαστοι, τῶν αἱρίοις ἔσαν,
καὶ τὰς παλλακὰς τῶν Περσέων, καὶ τὸν χρυσόν, καὶ
τὸν ἀργυρόν, καὶ ἄλλα χρήματα τε καὶ ἵποζύγια.
ὅσα μέν νυν ἔξαίρεται τοῖσι ἀριστείσασι ἀντεων ἐν
Πλαταιῆσι ἐδόθη, ἐλέγεται πρὸς ὄδαμαν, δοκέω
δέ ἔγωγε καὶ τέτοιοι δοθῆναι. Παυσανίη δὲ πάν-
τα δέκα ἔξαιρέθη τε καὶ ἐδόθη, γυναῖκες, ἵπποι, τά-
λαντα, κάμιλοι, ὡς δὲ αὐτῶς καὶ τάλλα χρόματα.
Λέγεται δὲ καὶ τάδε γενέσθαι, ὡς οὐρανοὶ φεύγων ἐκ
τῆς Ελλάδος, Μαρδονίῳ τὴν κατασκευὴν καταλί-
ποι τὴν ἑωύτῃ. Παυσανίην ὁν ὄρέοντα τὴν Μαρδονίην
κατασκεύην χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ καὶ παραπετάσμασι
ποικίλοισι κατεσκευασμένην, κελεῦσαι τές τε ἀρ-
τοκόπτες καὶ τές ὄψικοις κατὰ ταῦθα καθὼς Μαρ-
δονίῳ δεῖπνον παρασκευάζειν. ὡς δὲ κελευόμενοι ἐ-
τοι ἐποίειν ταῦτα, ἐνθαῦτα τὸν Παυσανίην ιδόντα
κλίνας τε χρυσέας καὶ ἀργυρέας⁵ εὑ ἐγραμμένας, καὶ
τραπεζας χρυσέας καὶ ἀργυρέας, καὶ παρασκευὴν
μεγαλοπρεπέα τῷ δείπνῳ, ἐκπλαγέντα τὰ προ-
κείμενα ἀγαθά, κελεῦσαι ἐπὶ γέλωτι τές ἑωύτοι
διηκόνες παρασκευάσσαι Λαχωνικὸν⁶ δεῖπνον. ὡς δὲ
τῆς Θοίνης ποιηθείσης ἦν πολλὸν τὸ μέσον, τὸν
Παυσανίην γελάσαντα μεταπέμψασθαι τὸν Ἐλ-
λίνων τὰς σρατηγές συνελθόντων δὲ τυτέων, εἶπε
τὸν

5 “Vallam appetet verba qua in vulg. edit. defunt legisse, vi-
delicet” εἴ τε γραμμίνας, καὶ τραπέζας χρυσέας καὶ ἀργυρέας, ως
& in nostris veteribus codicibus habentur”.

6 Quum autem haec cena instructa longo intervallo ab illa su-
peraretur, ibi eundem cachinnum.

τὸν Παυσανίν, δεικνύντα ἐς ἐκατέρην τοῦ δείπνου τὸν παρασκευὴν, “ “Ανδρες Ἑλληνες, τῶνδις εἶνεκα “ ἐγὼ ὑμέας συνήγαγον, βιβλόμενος ὑμῖν τῷδε τῷ “ Μίδων ⁷ βασιλῆς τὸν ἀφροσύνην δεῖξαι· οὐς τοιόν-“ δε διαπλαν ἔχων, οὐλθε ἐς ὑμέας οὔτω οἴχυρὴν ἐ-“ χούλας ἀπαιρησόμενος”.

γ Γεγάπται, ἡγεμόνος.

οι

ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ ΛΟΓΟΙ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ

ΚΑΙ

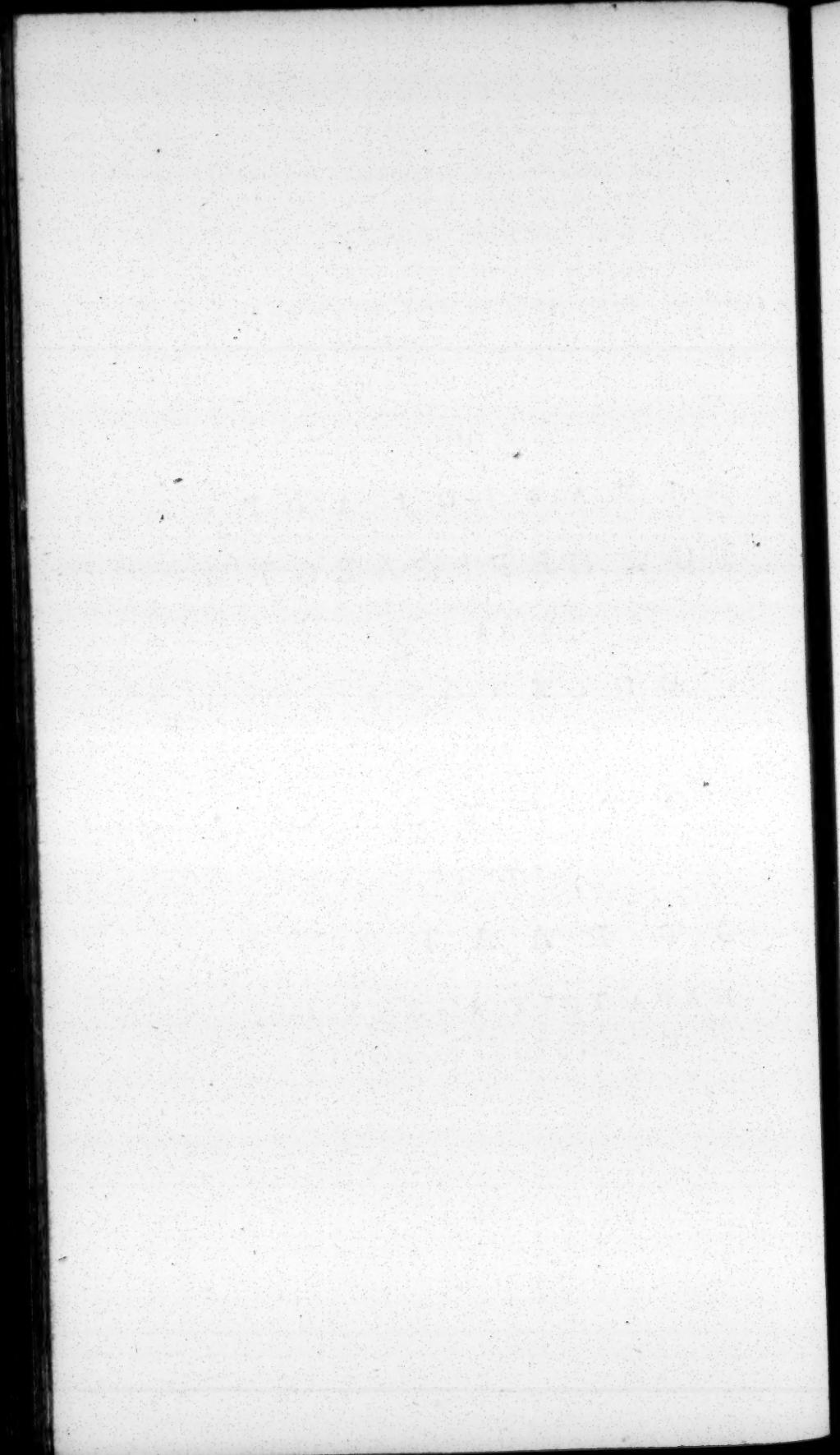
ΤΟΥ ΛΑΤΣΙΟΥ

ΕΤΙ ΔΕ

ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ]

Τ Ο Τ Λ Ο Γ Ο Τ Ε Π Ι Τ Α Φ Ι Ο Τ,

Τ Ο Τ Π Ε Ρ Ι Κ Λ Ε Ο Τ Σ.

Θεκυδ. Συγρ. Β. λδ'.

ἘΝ δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι, οἱ ΑΘηναῖοι τῷ πατρίω
νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποίησαντο τῶν
ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρεστον ἀποθανόντων, τρόπῳ
τοιῷδε. τὰ μὲν δοῦλα προτίθενται τῶν ἀπογενομένων,
πρότερα σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτῷ
ἔκαστος ἦν τι βέλιτα. ἐπειδὴν δὲ καὶ ἡ ἐκφορὰ
ἡ, λαρνακας κυπαρισσίνας ἀγγεσιν ἀμαξεῖ, φυλῆς
ἔκαστης μίαν. ἔνεισι δὲ καὶ τὰ δοῦλα ἦσαν ἔκαστος ἦν
φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐγραμμένη τῶν
ἀφανῶν, οἱ δὲν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. Ξυνεκρέ-
ρει δὲ ὁ βελόμενος καὶ δοῦλος καὶ ξένων. καὶ γυ-
ναικες πάρεισιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον, ὀ-
λοφυρομέναι. τιθέασιν ἔντοντα δημόσιον σῆμα, δ
ἐσιν ἐπὶ τῷ καλλίστῃ προσείς τῆς πόλεως. (καὶ
αἱ δὲν ἐν αὐτῷ θάπτουσι τὰς ἐκ τῶν πολέμων, πλίνυγε
τὰς ἐν Μαραθῶνι. ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὸν ἀρετὴν
κρίναντες, αὐτῷ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν.) ἐπειδὴν
δὲ κρύψωσι γῆ, αὐτῷ ἡρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, δο
αὐτὸν γνώμη τε δοκῆ μὴ ἀξένετος εἶναι, καὶ αἴσιά-

μάτι πρόηκη, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τῦτο ἀπέρχονται. ἂδε μὲν θάπουσι· καὶ διὰ παντὸς τῆς πολέμου, ὅποτε ξυμβαίνουν αὐτοῖς, ἔχρωντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δὲ ἐν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππος ἡρέθη λέγειν· καὶ ἐπειδὴν καὶρὸς ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τῆς σήματος ἐπὶ βῆμα υψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκέσοιτο ὡς ἐπιπλεῖσον τῇ ὁμίλῳ, ἔλεγε τοιάδε·

ΟΤΟΓ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΤΣ
ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΟΙ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε πᾶν εἰρηκότων ἐπαν-
νεστι τὸν προστιθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε
αἱ καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων Θαπλομένοις
ἀγορεύεσθαι αὐτόν. ἐμοὶ δὲ ἀντίκεντος ἐδόκει εἶναι,
ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργων γενομένων, ἔργων καὶ μηλῆσ-
θαι τὰς τιμὰς, οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε
δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὀράτε. καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀν-
δρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον
εἰπόντι πισευθῆναι. χαλεπὸν γάρ τὸ μετρίως εἰ-
πεῖν, ἐν ὅμολις καὶ οὐδόκησις τῆς ἀληθείας θε-
σαίται. ὅ, τε γάρ ξυνειδῶς καὶ εὗτις ἀκροατής
τάχ' ἀν τι ἐνδεεσέρως πρὸς ἀβελεταί τε καὶ ἐπί-
σαται νομίσεις δηλώσθαι. ὅ, τε ἀπειρος, ἔσιν ἀ καὶ
πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἰ τι ὑπὲρ τὴν ἔκυτη
φύσιν ἀκέοι. μέχρι γάρ τεδε ἀνεκτοὶ οἱ ἐπαινοὶ εἰ-
σι περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἀν καὶ αὐτὸς ἐκα-
στος οἴηται ικανὸς εἶναι δραστή τι ὡν ἔκειτε. τῷ
δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονεῦντες, πᾶν καὶ ἀπισθ-
ειν. Επειδὴ δὲ τοῖς πάλαι ὅτις ἐδοκιμάσθη ταῦ-
τα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ,
πειράσθαι οὐμῶν τῆς ἐκάσου θελήσεως τε καὶ δόξης
τυχεῖν ὡς ἐπιπλεῖσον.

M. 3.

Αρχαῖα

Αρέσομει δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἄμα ἐν τῷ τοιῷδε τὸν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χάραν δὲ οἱ αὐτοὶ οἰκεῖντες, διαδιχῇ τῶν ἐπιγυγομένων μέχρι τεῖχος ἐλευθέρων δι' αρεῖην παρέδοσαν. καὶ ἐκεῖνοι τε ἀξιοὶ ἐπαίνε, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν. κῆποισμενοι γὰρ πρὸς οὓς ἐδέξαντο διπλού ἔχομεν ἀρχὴν, ἐκ ἀπόνως ἡμῶν τοῖς νῦν προσκαλέλιπον. τὰ δὲ πλέω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἴδε, οἱ νῦν ἔτι, σύτες μάλιστα ἐν τῇ καθειτικίᾳ ἡλικίᾳ ἐπιτυχήσαμεν, καὶ τὸν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεσάτην. ἀν ἐγὰ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οὓς ἔκαστα ἐκτίσθη, οὐ εἴτι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν Βάρβαρον ἢ "Ελληνας πόλεμον ἐπίοντα προδύμως ἡμινάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν ἡ βελόμενος, ἐδέσω. ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτυχεύσεως ἥλθομεν ἐπ' αὐτὰ, καὶ μεθ' οἵας πολιτείας, καὶ τρόπων ἐξ οἵων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα διλώσας πρῶτον, εἴμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἐπαινοῦν, νομίζων ἐπὶ τε τῷ παρόντι ἐκ ἀν αὐτεπιλεξθῆναι αὐτὰ, καὶ τὸν πάντα διμιλον καὶ αὐτῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακεῖσαι.

Χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ ἡ γηλόσῃ τὸς τῶν πέλας ἰδίας, παράδειγμα δὲ αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισὶν, ἢ μιμέμενοι ἐτέρους. καὶ ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐσ ὀλίγας ἄλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν, Διηκορατία κέκληται. μέτετι δὲ, κατὰ μὲν τὰς νόμους, πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὸν αἰξίωσιν, ὡς ἔκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ, ἐκ ἀπὸ μέρες τὸ πλεῖον

ἐσ τὸ κοινὰ ἦ ἀπὸ ἀρετῆς προτιμάται· ὅδ' αὐτὸν κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὸν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκάλυται. ἐλευθέρως δὲ τὰ τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν, καὶ ἐσ τὸν πρὸς ἀλλήλας τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποφίαν, ἐδίστρηψ τὸν πέλας, εἰ καθ' ιδονύν τι δρᾶ, ἔχοντες, ὅδὲ ἀδημίας μὲν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει, ἀχθιδόνας, προσιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλῶντες, τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα ἐπαρνομέμεν, τῶν τε αἱ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροδοτεῖ, καὶ τῶν γέρων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὀφελεῖσι τῶν ἀδικημένων κεῖνται, καὶ ὅσοι ἀγραφοὶ ὄντες αἰσχύνην ὅμολογουμένην φέρουσι.

Καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γυναικὶ ἐπορίσαμεθα, ἀγῶσι μέν γε καὶ Θυσίας διετησίοις νομίζοντες, ἴδιας δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ὅν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεισέρχεται δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσις γῆς τὰ πάντα· καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρπύσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἀλλων ἀνθρώπων.

Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τὸν τε γὰρ πόλιν κοινὸν παρέχομεν, καὶ ἐκ ἕσιν ὅτε ξενηλαστίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος, ἢ Θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἀν τις τῶν πολεμίων ἴδων ὀφελιθείη. πισεύοντες δὲ ταῖς παρασκευαῖς τοπλέουν καὶ ἀπάταις, ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐσ τὰ ἔργα εὐλύχα. Καὶ ἐν ταῖς παιδείαις,

δείαις, οἱ μὲν ἐπιπόνῳ αἰσκήσει, εὐθὺς νέοι ὄντες, τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται· οἵμεις δὲ, ἀνειμένως διατάμενοι, ὡδὲν ἕσσον ἐπὶ τὰς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωρίμενοι. τεκμήριον δέοντες γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑκάστης, μετὰ πάντων δὲ τὴν γῆν ἡμῶν σρατεύσοι. τὸν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες, καὶ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τὰς περὶ τὰν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι ταπλείω κρατήμενοι. ἀντρόχ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν ἐδείσι πω πολέμιος ἐνέτυχε, διὰ τὸν τὸν ναυτικὸν τε ἄμα ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν. ἦν δέ πω μορίῳ τινὶ προσμίξωσι, κρατήσαντες τε τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχέσοις ἀπεῶσθαι, καὶ νικηθέντες, ὡφ' ἀπάντων ἕστησθαι. καίτοι εἰ ῥαδυμίᾳ μᾶλλον ἡ πόνων μελέτη, καὶ μὴ μετὰ νόμων τοπλεῖον ἡ τρόπων ἀνδρεῖας ἐθέλοιμεν κινδυνέυειν, περιγύγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγενοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐσ αὐτὰ ἐλθεσι, μὴ ἀτολμοτέρους τῶν δεῖ μοχθεύοντων φαίνεσθαι.

Καὶ ἐν τέ τοις τὸν πόλιν αἰξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις φιλοκαλεῖμεν τε γὰρ μᾶλλον εὔτελείας, καὶ φιλοσοφεῖμεν ἀνευ μαλακίας· πλάτῳ τε ἔργῳ μᾶλλον ἐν καιρῷ ἡ λόγῳ κόμπῳ χράμεθα· καὶ τὸ πένεσθαι ἐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰτχρόι, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ, αἰσχυλό· ἐνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἄμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἐστέροις πρὸς ἔργῳ τέλεαμένοις, τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνθεῶς γνῶναι. μόνος γὰρ τὸν τε μηδὲν τῶνδες μετέχοντα, ἐκ ἀπράγμονα ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν· καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομέν γε ἡ ἐνθυμέμεντα ὄρθως

τὰ πράγματα, ἐ τὸς λόγως τοῖς ἔργοις βλάβην ἱ-
γούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆνται μᾶλλον λόγω
πρότερον ἢ ἐπὶ ἢ δεῖ ἔργων ἐλθεῖν. Διαφερόντως
γάρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν, ὅτε τολμῶν τε οἱ αὐ-
τοὶ μάλιστα, καὶ περὶ ὃν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσ-
θασ. ὁ τοῖς ἀλλοῖς ἀμαντία μὲν δράσος, λογισμὸς
δὲ ὄκνον φέρει. Κράτισος δὲ ἀν τὸν ψυχὴν δικαίως
κριθεῖν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέσατα γιγ-
νάσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν
κινδύνων. Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἴναντιάμεθα τοῖς πολ-
λοῖς· ἐ γάρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες, κήρυ-
θα τὰς φίλους. Βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὸν χά-
ριν, ὅτε ὄφειλομένην δι' εὔνοίας ὡς δέδωκε σώζειν· ὁ
δὲ ἀντοφείλων, ἀμβλύτερος, εἰδὼς ἐς χάριν, ἀλλ'
ἐς ὄφειλημα τὸν ἀρετὴν ἀποδώσων καὶ μόνοι ἐ τῷ
ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ, ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ
πιστῷ ἀδεῶς τινὰ ἀφελεῖμεν.

ΣΥΝΕΛΘΕΝ ΤΕ ΛΕΓΩ, Τὸν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἐλ-
αΐδος παίδευσιν εἶναι, καὶ καθ' ἔκαστον δοκεῖν ἀν
μοι τὸν αὐτὸν ἀνδρεῖ παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖς εἰδη,
καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἀν εὐτραπέλως τὸ σῶμα
αὐτάρκες παρέχεσθαι· καὶ ὡς ἐ λόγων ἐν τῷ πα-
ρόντι κόμηπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐσὶν ἀλήθεια,
αὐτη ἢ δύναμις τῆς πόλεως, ἢν ἀπὸ τῶνδε τῶν
τρόπων ἐκτιθάμεθα, σημαίνει. μόνη γάρ τῶν τοῦ
ἀκοῆς κρείσσων ἐς πείραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε
τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἷων
κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμερψιν ὡς ἔχ-
ει πάνταν ἔρχεται· μετὰ μεγάλων δέ σημείων καὶ
ἐ δίποι ἀμάρτυρόν γε τὸν δύναμιν παρασχόμενοι·
τοῖς

τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμενα· καὶ
ἐφὲν προσδεόμενοι ὅτε Ὁμήρος ἐπαινέτε, ὅτε ὅσις
ἔπειτα μὲν ποιητικῶν τέρψει, τῶν δὲ ἔργων τὴν
ὑπόνοιαν ἡ ἀληθεία βλάψει ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θά-
λασσαν καὶ γῆν ἐσβαλὸν τῇ ἡμετέρᾳ σόλμῃ καταναγ-
κάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μητιμεῖσα κακῶν τε
κάγανῶν αἰδίσαι ξυνκατοικίσαντες. περὶ τοιαύτης
ἐν πόλεως οἶδε τε γενναίως, δίκαιεντες μὴ ἀφαιρε-
θῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λει-
πομένων πάντα τὰ εἰκότερά τοιούτα εἰκότερα ἐνέλειν. ὑπὲρ αὐτῆς
κάμινεν.

Διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασ-
καλίαν τε ποιήμενος μὴ περὶ Ἰου ἡμῖν εἶναι τὸν
ἄγωνα καὶ οἴς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὄμοίως, καὶ τὴν
εὐλογίαν ἄμα ἐφ' οἴς νῦν λέγω φανερὰν σημείους
καθισάσ. καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα ἢ γὰρ τὴν
πόλιν ὑμητερα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ
ἐκόσμησαν· καὶ ἐκ ἀντιπολλοῖς τῶν Ἑλλίνων ἰσόρρο-
πος, ὡσπερ τῶνδε, ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δο-
κεῖ δέ μοι μηλῶν ἀνδρὸς ἀρετὴν, πρώτη τε μηνύ-
σα, καὶ τελευταία βεβαίεσσα, ἡ νῦν τῶνδε καταρροφή.
καὶ γὰρ τοῖς ταῦλλα χείροσι δίκαιον τὸν ἐς τὰς
πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσ-
θαι. ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες, κοινᾶς μᾶλ-
λον ὀφέλισαν, ἡ ἐκ τῶν ιδίων ἔβλαψαν τῶνδε
δὲ ὅτε πλέτε τὶς τὸν ἔτι ἀπόλλαυσιν προτιμόσας
ἐμαλακίσθη, ὅτε πενίας ἐλπίδι, ὡς καθ' ἔτι δια-
φυγὴν αὐτὴν πλευτίσειν, ἀναβολὴν τῷ δεινῷ ἐποιή-
σατο· τὸν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποδειησό-
σαν αὐτῶν λαβόντες, καὶ κινδύνων ἄμα τόνδε
καλλιστον

καλλισον νομίσαντες, ἡβελήθησαν μετ' αὐτῷ τὰς μὲν τιμωρεῖσθαι, τὰν δὲ ἐφίεσθαι· ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τῷ καλορθάσει ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τῷ ἥδι ὅρωμένυσ σφίσιν αὐτοῖς ἀξιώντες πεποιθένται· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἡγοσάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τῷ λόγῳ ἔφυγον, τὸ δὲ ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίσκια καιρῷ τύχης ἀμαρτιῶν τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τῷ δέκτες ἀπιλλάγησαν.

Καὶ οἵδε μὲν προστικόντως τῇ πόλει τοιοίδε ἐγένοντο· τὰς δὲ λοιπὰς χρὴ ἀσφυλεσέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μιδὲν σέξιον τὸν ἐς τὰς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοπεύντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὸν ὀφέλειαν· ἢν δὲν τις πρὸς κεῖμενον αὐτὸς ὑμᾶς εἰδότας μικύνοι, λέγων ὅταν ἐν τῷ τὰς πολεμίες ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεσιν· ἀλλὰ μᾶλλον τὸν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένυς καὶ ἐρασάς γυμνομένυς αὐτῆς· καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλῃ δόξῃ εἶναι, ἐνθυμιμένοις ὅτι τολμῶντες, καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἀνδρες αὐτὰ ἐκτίσαντο· καὶ ὅπότε καὶ πείρᾳ τὰ σφαλείσαν, ὥκειν καὶ τὸν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιώντες σερίσκειν, καλλισον δὲ ἔργαν αὐτῇ προϊέμενοι· κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδύντες, ἵδια τὸν ἀγύιρων ἐπαινον ἐλάμβανον, καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, ἐκ ἐν ὧ κείνται μᾶλλον, ἀλλὰ ἢν ὧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καιρῷ αἰείμνησος καταλείπεται· ἀν-

μρῶν

δρῶν γάρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῇ τάφος, καὶ ἐς τηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημάνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκέσῃ ἀγραφος μνῆμη παρ' ἐκάστῳ τῆς γράμμης μᾶλλον ἢ τῇ ἔργῳ ἐνδιαιτάται. ἐς τοῦ ὑμεῖς ζηλάσαντες, καὶ τὸ εὔδαιμον, τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον, τὸ εὐτύχον κρίναντες, μὴ περιφέσθε τὰς πολεμικὰς κινδύνους. ἐγάρ τοι οἱ κακοπραγγεῖτες δικαιότερον ἀφειδοῖεν ἀν τῷ βίῳ, οἵ τις ἐλπίς ἔχεις ἀγαθόν, ἀλλ' οἵτις οὐτοὶς ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται, καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἢν τι πλαισωσιν. ἀλγεινότερα γάρ ἀνδρί γε φρόνημα ἔχοντι οὐτοὶς ἐν τῷ μετά τῷ μαλακισθῆναι κάκωσιν, ἢ οὐ μετά ρώμης καὶ κοινῆς ἐπίδοσις ἀμαρτιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος.

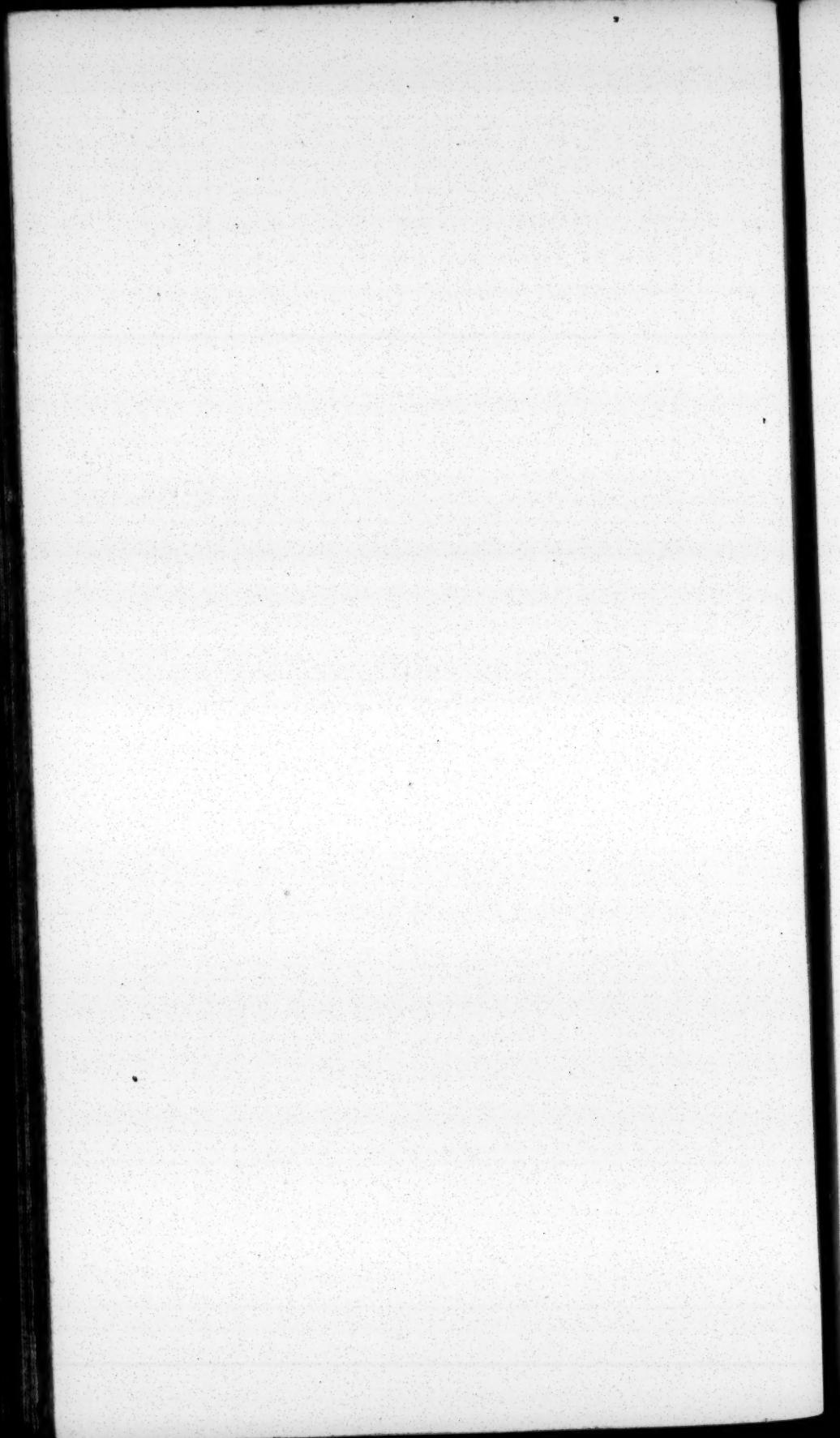
Διόπερ καὶ τὰς τῶνδε τούτας, ὅσαι πάρεστε, ὡκόλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθίσομαι. ἐν πολυτέροις γάρ ξυμφοραῖς ἐπίσανται τραφέντες. τὸ δὲ εὔτυχες, οἵ τις εὐπρεπεσάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἵδε μὲν τοῦ, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης καὶ ἐγοῖς ἐνευδαιμονῆσαι τε οὐ βίος ὅμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνειμετρίδην. χαλεπὸν μὲν δινοῖσι πείσειν ὅν, ὃν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἵ τοῦτα καὶ αὐτοὶ πηγάδιλεσθε. καὶ λύπη ἔχει ἀν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν σερίσκηται, ἀλλ' ἐν ἐθάδις γενόμενος ἀφαιρεθείν. καρτερεῖν δὲ χρή καὶ ἄλλων παιδῶν ἐλπίδι, οἵτις ἔτι πλικία τεκνωσιν ποιεῖσθαι. ίδίᾳ τε γάρ τῶν ὡκοῖων λύπη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἔκ τε τῷ μὴ ἐρημεσθαι, καὶ ἀσφαλείᾳ ξυοίσειν. καὶ γάρ οἵον τε Ἱσόν τι οὐ δίκαιον βιλεύεσ-

Φαί σοι ἀν μὴ καὶ παιδας ἐκ τῷ ὄμοιον παρα-
βαλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ παρηγένητε,
τὸν τε πλείονα, κέρδος ὅν, εὐτυχεῖτε βίον· οὐγεῖσθε
καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ
κουφίζεσθε. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγγέων μόνον· καὶ ἐν
τῷ ἀχρείῳ τῆς ἥλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινες φα-
σι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι.

Παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεσται, οὐ ἀδελφοῖς,
ὅρῳ μέγαν τὸν ἀγώνα· τὸν γὰρ ἐκ ὄντα ἀπας εἴωθεν
ἐπαινεῖν. καὶ μόλις ἀν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς ἐχ-
όμοιοι ὅλλ' ὀλίγῳ χείρες κριθείησε· φθόνος γὰς
τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον· τὸ δὲ μὴ ἐμπο-
δὰν ἀνανταρθεῖσιν εἰνοίᾳ τετίμησται.

Εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τὴν ἀρετῆς, ὅσα νῦν
ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μυησθῆναι, βραχεῖα παραινέτες
ἄπαν σημαντα. τῆς τε γὰρ ὑπαρχέστης φύσεως μὴ
χείροις γενέσθαι, ὑμῖν μεγάλῳ οὐ δόξα, καὶ οἵσις ἀν
ἐπ' ἐλάχισον ἀρετῆς πέρι οὐ φόγος ἐν τοῖς ἀρετοῖς
κλέος οὐ.

Εἴρηται καὶ ἔμοι λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἴ-
χου πρόσφορα· καὶ ἔργω, οἱ θαπτόμενοι, τὰ μὲν,
ηδη κεκόσμηται· τὰ δὲ, αὐτῶν τὰς παιδας τὸ
ἀπὸ τῶνδε δημοσίᾳ οὐ πόλις μέχρις ήδης θρέψει,
ἀφέλιμον σέφανον τοῖσδε τε καὶ τοῖς λειπομένοις
τὰν τοιῶνδε ἀγάνων προΐθεται. ἀθλα γὰρ οἵσις
κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖσδε καὶ ἀνδρες ἀριστοί¹
πολιτεύοσι. νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι ὃν προσήκει ἐ-
κάσω, ἀπίτε.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

N 2

LYSIAS natus est A. M. 3546. Ante Christum 458. De quo sic testatur CICERO, De Orat. l. i. 118. “*Lysias disertissimus*” [Orator.] — “Egregiè subtilis atque elegans” — “Orator propè perfectus, pressus, enucleatus, limatus, grandis, incitatus, ornatus, elatus, gravis tām verbis quām sententiis”. *Brut.* xvii. — “Acutus, facetus, brevis,” *ib.* xxxi. — “Venustrissimus atque politus; nihil habet insolens aut ineptum.” *Orat.* xv.

ARGUMENTUM.

HÆC oratio habita est dum Athenienses aliquot bello cæsi bumarentur, qui Corinthiis auxilium tulerant adversùs Lacedæmonios. Corinthios enim priscos Lacedæmoniorum socios, ad infringendas Lacedæmoniorum vires ad defectionem sollicitatos Athenienses sibi conjunxerant: quos dum communi hoste oppugnatos tueri conantur, non paucos suorum amiserunt. Hâc itaque occasione oblatâ, Atheniensum gesta omni penè memoria antiquiora recenset; & enumeratis majorum pugnis, bellicæ laudis præstantiam, fortitudinem & ipsorum æquitatem baud vulgariter extollit. Atque ut Græcos omnium gentium, ita Athenienses omnium Græcorum præstantissimos afferit.

'Ο ΤΟΥ

Λ Υ Σ Ι Ο Τ

ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Λ Ο Γ Ο Σ Ε Π Ι Τ Α Φ Ι Ο Σ.

ΕΙ μὲν ἡγέμενη διόν τε εἶναι, ὡς παρόντες, ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ, λόγῳ μηλῶσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμψάμπν ἀν τοῖς ἐπαγγείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς πᾶσιν ἀνδρῶσιν ὁ πᾶς χρόνος ἐκ οἰκανὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τέτων ἔργοις, οἱ διὰ τῦτο καὶ οἱ πόλις μοι δοκεῖ προνοομένη τῶν ἐνθάδε λεγόντων, ἐξ ὀλίγης τὴν πρόσαξιν ποιεῖσθαι, ἡγεμένη οὕτως ἀν μᾶλιστα συγγράμτης αὐτὸς παρὰ τῶν ἀκυσάντων τυγχάνειν. ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι περὶ τέτων, ὁ δὲ ἀγῶν ἐπὶ πρὸς τὰ τέτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τὰς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς εἰρηκότας. Τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν παρεσκευάστεν οἱ τέτων ἀρετὴ, καὶ τοῖς ποιεῖν διναμένοις, καὶ τοῖς εἰπεῖν βιληθεῖτιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς προτέροις, περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελεῖφθαι.

οἰκανὰ

¹ Διὰ τῦτο οἱ πόλις, &c.] Vide infra in Menexeno, ubi ἐξ ὑπογραφῶν ταντάπασιν (inquit,) οἱ αἴροντες γέροντες, &c. ex hâc igitur temporis exiguitate occasionem captat Lysias auditores suos προσαρθρὰ quâdam afficiendi, quô magis placeat oratio, supra spem bona.

ικανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ² ἐξῆν εἶπεν. "Οὐτε γὰρ γῆς ἀπειροί, οὔτε θαλάττης ὑδεμιᾶς, πανταχός δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, οἱ τὰς αὐτῶν πενθεῖντες κακὰ, τὰς τέτων ἀρετὰς ὑμνεῖσι.

Πρῶτον μὲν ἐν τὰς παλαιὰς κινδύνες τῶν προγόνων δίειμι, μνήμην παρὰ τῆς φύμις λαβών. ³ Αξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κάκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνεῦντας μὲν ἐν ταῖς ὠδαῖς, λέγοντας δὲ ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν 3 γνώμαις, τιμῶντας δὲ ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιέτοις, παιδεύοντας δὲ ἐν τοῖς τεθνεώτων 4 λόγοις τοὺς ζῶντας. ⁵ Αμαζόνες ⁶ μὲν γὰρ, Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν ἥσταν θυγατέρες, δικεῖσθαι δὲ ⁷ παρὰ τὸν Θερμάδοντα ποταμὸν, μόναι δὲ ὀπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππος ἀναβαῖσαι, ὡς ἀνελπίσασ, δι' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων, ἥρεν μὲν τὰς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τὰς διώκοντας ἐνομίζοντο δὲ διὰ τὴν εὐτυχίαν μᾶλλον σὲνδρες, ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναικες. Πλέον γὰρ ἐδόκεν τῶν ἀνδρῶν ταῖς φυχαῖς διαφέρειν, ἢ ταῖς ιδέαις ἐλλείπειν. ⁸ Αρχεῖσθαι δὲ πολλῶν

2 Antonius Muretus pro ἐξῆν legendum putat ἐξεῖναι.

3 In Editione Stephani legitur, in margine, μνήμαις pro γνώμαις.

4 Ibid. pro λόγοις, ἔργοις. Sed λόγοις Antonius Muretus addi-
vult articulum τῶν, cui lectio subsequens clausula fidem facit,
ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σῶμασι.

5 Αμαζόνες μὲν γὰρ, &c. Amazonici belli caufa (ut Justinus ex Trogo refert) raptus fuit Hippolytæ Orithyiae fororis, & Antiopæ reginarum Amazonum. Quod videre est Justin. lib. ii.

6 Mēn.] Antonius Muretus illud μὲν delendum censet.

7 Παρὰ τὸν Θερμάδοντα ποταμὸν.] Thermodon fluvius Themiscyra (quæ est regiuncula Cappadociæ contermina) Amazonum cæ-
dibus nobilitatus; ut VIRG. Æneid. xi.

"Quales Threiciæ cum flumina Thermodontis
Pulsant, & pictis bellantur Amazones armis".

πολλῶν ἐθνῶν, καὶ ἔργῳ μὲν 8 τὰς περὶ αὐτὰς καταδεδηλωμένας, λόγῳ δὲ περὶ τῆςδε τῆς χάρας ἀκέσται κλέος μέγα, πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐπίδοσις χάρειν, παραλαβόσαι τὰ μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν, ἐσράτευσαν ἐπὶ τίνδε τὴν πόλιν. τυχόσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ὅμοιας ἐκτίσαντο τὰς ψυχὰς τῆς φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβόσαι, μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων, ή ἐκ τῶν σωμάτων ἐδόξαν εἶναι γυναικεῖο. Μόναις δ' αὐταῖς ἐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμερημένων μαθέσασι περὶ τῶν λοιπῶν ἀμείνον θελεύσασθαι, ἢ δὲ ὅπαδε ἀπελθέσαις ἀπαγγεῖλαι τὸν τε σφετέραν αὐτῶν δυν υχίαν, καὶ τὸν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν. Ἀυτῷ γαρ ἀποδανέσσαι, καὶ δέσσαι δίκην τῆς ἀνοίᾳς, τῆςδε μὲν τῆς πόλεως, διὸ τὴν αρετὴν, ἀθλητοῦ μνήμην ἐποιήσαντο, τὸν δὲ ἐσταύ τα πατρίδα, διὸ τὸν ἐνθάδε συμφορὰν, ἀνάνυμον κατέσησαν. Ἐκεῖναι μὲν δὴ τῆς ἀλλοτρίας ἀδίκως ἐπιθυμίσασαι τὸν αὐτῶν δίκαιας ἀπώλεσαν.

Ἄδραίς δὲ καὶ Πολυνείκης ἐπὶ Θίβας σραζευσάντων, καὶ ἥτη πάντων μάχη, οὐκ ἐώντων τῶν Καδμείων θάπειν τὰς νεκρὰς, Ἀθηναῖοι ιηγοσάμενοι ἐκείνες μὲν, εἴτε ἀδίκους, ἀποδανόντας δίκην ἔχειν τὸν μεγίστην, τὰς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν ἐκομίζεσθαι, οἱρῶν δὲ οἱ μισανομένοι.

νων

8 Τὰς τοιούτας.] Legendum puto cum Antonio Mureto, τὰ περὶ αὐτὰς, ut referatur ad id quod antecessit πολλῶν ἔθνων.

9 Οὐκ ἐώντων τῶν Καδμείων θάπειν τὰς νεκρὰς.] Athenienses præceteris in hoc sepulturæ officio deprehenduntur fuisse seduli. His nimis tanta fuit sepulchrorum cura, ut etiam exercitus ductores, qui tempestate impediti, navalī pugnâ cæsos decorare sepulchro neglexerant, capite plecterentur. Ut ex Lysiae nostri oratione xi, in Erafthenem triginta virum discere licet.

οἱ μισανομένοι.] Steph. in Marg. γρ. μὴ μενομένων.

νων τὰς ἀνω θεές ἀσεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶτον πέμπαν-
τες ¹ κηρύκας, ἐδέοντο αὐτῶν δέναι τῶν νεκρῶν ἀναί-
ρεσιν· νομίζοντες ἀνδρῶν μὲν ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας
τὰς ἔχθρας τιμωρίσασθαι, ἀπιστύλων δὲ σφίσιν αὐ-
τοῖς, ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι τὴν εὐψυχίαν
ἐπιδείκνυσθαι. Οὐ μυνάμενοι δὲ τέτων τυχεῖν,
ἐγράτευσαν ἐπ' αὐτὸς, ἐδειριᾶς διαφορᾶς πρότε-
ρου πρὸς Καδμείας ὑπαρχέσους, ὡδὲ τοῖς ζῶσιν
Ἀργείων χαριζόμενοι, ἀλλὰ τὰς τεθνεώτας ἐν τῷ
πολέμῳ ἀξιεύντες τῶν νομιζομένων τυγχάνειν, πρὸς
τὰς ἑτέρας, ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν. Τπέρ
μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι εἰς τὰς τεθνεώτας ἔξαμαρτά-
νοντες, πλείω περὶ τὰς θεές ἐξυβρίσωσιν. Τπέρ δὲ
τῶν ἑτέρων, ἵνα μὴ πρότερον εἰς τὴν αὐτῶν ἀπέλ-
θωσιν πατρίς τιμῆς ἀτυχίσαντες, καὶ Ἐλληνικὴ νό-
μικη σερηθέντες καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. Ταῦ-
τα διανοθέντες, καὶ τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας;
κοινᾶς ἀπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλὰς μὲν
πολεμίκες κτώμενοι, τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμα-
χον, ἐνίκων μαχόμενοι. καὶ ἐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαρ-
θέντες, μείζονος παρὰ Καδμείων τιμωρίας ἐπειθύ-
μησαν, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ² ἐυσεβείας,
τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείχαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόν-
τες τὰ ἄθλα ὄντερ ἐνεκα ἀφίκοντο, τὰς Ἀργεί-

ων

¹ Κηρύκας.] Ηι κηρύκες, sive præcones, videntur ad ministerii suisse
τῶν ἀρχοντῶν; Legatorum, (qui ut scribit Jul. Pollux, lib. viii.
Onomast. c. 11.) ἀσυλος ἥσαν. καὶ ἐξην ἀντοῖς ταντακόσις ἀδεᾶς ἔειναι.
Ita Iliad. x. 14. & xvii. 8. jubetur Priamus ad classem Achivorum
missus, neminem secum aslumere, præter unum tantum κηρύκα γρ-
ραίτερον, præconem seniorem.

² ἐυσεβείας.] Mirum ni pro ασεβείας video tamen in emendatissimis editionibus non corrigi.

αν νεκρὸς ἔθαψαν ἐν τῇ αὐτῶν 3 Ἐλευσῖνι. Περὶ μὲν ἦν τὰς ἀποθένοντας τῶν ἐπὶ τὴν Θίβας, τοιέτοις γεγόνασιν.

Ταῦτα δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ Ἡρακλῆς μὲν ἔξι ἀνθρώπων ἀφανίσθη, οἱ δὲ παιδεῖς αὐτῷ ἔφευγον μὲν Ἐρυσθέα, ἐξιλαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλίνων, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβερότερων δὲ τὴν Ἐρυσθέαν δύναμιν, ἀφικόμενοι εἰς τίνη δε τὴν πόλιν, ἵκεται 4 ἐπὶ τὸν Βαμδὸν ἐκαθέζοντο ἐξαιτίας δὲ αὐτὸς Ἐρυσθέας, Ἀθηναῖος ἐκ ἀνέλιπσαν ἐκδένει, ἀλλὰ τὴν Ἡρακλέας ἀρετὴν μᾶλλον ἡδύντο, ἢ τὸν κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβεύντο καὶ ἡδίειν ὑπὲρ τῶν ἀσφενεστέρων μετὰ τε δίκαιος διαμάχεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοις τὰς ὑπὲρ ἐκείνων ἀδικημένων ἐκδένει. Ἐπιστρέτεύσαντος δὲ Ἐρυσθέας μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων, ἐκ ἐγγὺς τῶν δειγμῶν γενόμενοι μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἰχον γνῶμιν, ἥπερ πρότερον. Ἀγαθὸν μὲν ἐδὲν ίδίᾳ ὑπὸ τῷ πατέρᾳ αὐτῶν πεπονθότες, ἐκείνες τὸν εἰδότες ὅποιοι τινες ἀνδρεῖς ἔσονται γενόμενοι δίκαιοι δὲ νομίζοντες εἶναι, καὶ προτέρας ἔχθρας ὑπαρχόντες εἶναι, σ

3. [Ἐλευσῖν.] Eleusis & Eleufin, modò Lepisine vocatur, civitas Atticæ vicina, non longè ab Athenis, in quâ Eleusius regnavit, quem Ceres docuisse fertur omnem agriculturam, à quo & civitas nominata est. CAR. STEPH.

4. [Ἐπὶ τὸν Βαμδὸν, &c.] Creditur à nonnullis hoc primum ab Atheniis asylum fuisse constitutum, & Asyli jus altariis ac templis, Principumque statuis tributum, licet non omnibus. Qui ad hujusmodi templâ & altaria confugiebant, inde extrahi non poterant. Quare Liv. lib. xxxv. dicit: “Eâ religione, & eo jure sanctio quo sunt templâ, quæ Asyla Græci vocant”. Vide plura EURIPID. in Supplic. Act. 1.

σις πρὸς Ἐυρυσθέα, ἃδὲ κέρδης προκειμένης, πλὴν δόξης ἀγαθῆς, τοσεῖτον κίνδυνον ὑπὲρ αὐτῶν ἥραντο· τοὺς μὲν ἀδικημένους ἐλεεύτες, τὰς δὲ ὑδρίζοντας μισθύντες· καὶ τὰς μὲν καλύειν ἐπιχειρεῦντες, τοῖς δὲ ἐπικεφαλῇσι ἀξιεύντες. ἡγέμενοι ἐλευθερίας μὲν σημεῖον εἶναι, μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας· δικαιοσύνης δὲ, τοῖς ἀδικημένοις βοηθεῖν. εὐψυχίας δὲ, ὑπὲρ τετανῶν ἀμφοτέρων, εἰ δέοι, μαχομένις ἀποδιηγήσειν. Τοσεῖτον δὲ ἐφεδρινῶν ἀμφότεροι, αἵδ' οἱ μὲν μετ' Ἐυρυσθέας ἃδὲν παρ' ἐκόντων ἐζήτειν ἐνείσκεσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ ἐκ οἵτινες Ἐυρυσθέα αὐτὸν ἵκετεύοντας τὰς 5 ἵκετας αὐτῶν ἐξελεῖν. Παραταξάμενος δέ, ἴδιᾳ δυνάμει τὴν ἐξ ἀπάσης Πελοποννήσου σρατιδὸν ἐλένθοσαν ἐνίκων μαχόμενος· καὶ τῶν παιδῶν τὰ μὲν σάματα εἰς ἀδειαν κατέσπαν, ἀπαλλάξαντες δὲ τὴν δέκανή τὰς ψυχὰς ἐλευθερώσαν, ὃ διὰ τὴν τὴν πατέρος σφετὸν, ἐκείνης δὲ τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐτερόντωσαν. Τοσεῖτον δὲ εὐτυχέστεροι παιδεῖς ὄντες ἐγένοντο τὴν πατέρος· ὃ μὲν γὰρ, καίπερ ἀνἀγαθῶν πολλῶν αἰτίος ἀπασιν ἀνθρώποις, ἐπίπονον καὶ φιλόνεικον, καὶ φιλότιμον αὐτῷ κατασήσας τὸν βίον, τὸν μὲν ἄλλας ἀδικεῦντας ἐκόλασεν, Ἐυρυσθέα δὲ καὶ ἐχθρὸν ὄντα, καὶ εἰς αὐτὸν ἐξαμαρτάνοντα, ἐχθρὸν τε ἦν τιμωρόσασθαι· οἱ δὲ παιδεῖς αὐτῷ διὰ τὴν πόλιν τὴν αὐτὴν εἶδον ἡμέρα τίνα· ἐκυτῶν σωτηρίαν, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν τιμωρίαν. Πολλὰ μὲν ὡν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις

προγόνοις

εἰς Ἰκίτας] Steph. γρ. ἵκετοντας παρ' ἵκεταν ἐξαιτῶν, παράταξ.

οἱ Διὰ] Steph. γρ. διὰ τὴν Ἡρακλῖος τῶν πατέρων, &c.

προγένοις μιᾶς γνώμης χρωμένοις περὶ τῆς δικαίου διαμάχεσθαι. Η τε γάρ ἀρχὴ τῆς βίου δικαία. 'Ου γάρ, ἀσπερ οἱ πολλοὶ, πανταχόθεν συνειλεγμένοι, καὶ ἔτεροι ἐκβάλοντες, τὴν ἀλλοτρίαν ὥκισαν, ἀλλ' αὐτόχθονες ὄντες, τὴν αὐτὴν ἐκέπιντο μητέρα καὶ πατρίδα. Πρῶτοι δὲ καὶ μόνοι ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκβάλοντες τὰς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς δυναστίας, δημοκρατίαν κατεσίσαντο, ἡγέμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην. Κοινὰς δ' ἀλλήλοις τὰς ἐκ τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες, ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐποιεύοντο, νόμῳ τὰς ἀγαθὰς τιμῶντες καὶ τὰς κακὰς κολάζοντες. ἡγούμενοι θηρίων μὲν ἔργον εἶναι, ὑπὸ ἀλλήλων βίᾳ κρατεῖσθαι, ἀνθρώποις δὲ προσίκειν, νόμῳ μὲν ὄρισαι τὸ δίκαιον, λόγῳ δὲ πεῖσαι ἔργῳ δὲ τέτοις ὑπηρετεῖν, ὑπὸ νόμῳ μὲν βασιλευομένοις, ὑπὸ λόγῳ δὲ διδασκομένοις. Καὶ γάρτοι καὶ φύντες καλᾶς, καὶ γυνόντες ὅμοια, πολλὰ μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐνθάδε κειμένων εἰργόντας αὐτοῖς, αἰείμνησα δὲ καὶ μεγάλα, καὶ πανταχοῦ οἱ ἐξ ἐκείνων γεγονότες, τρόπαια διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν κατέλιπτον. 7 Μόνοι γάρ ὑπὲρ ἀπάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδύνευσαν. 'Ο γάρ τῆς Ἀιας βασιλεὺς, ἐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Ἑρεβίην διλάσσεσθαι, ἔγειλε πεντήκοντα μυριάδας σρατιάν. 'Ηγούμενοι δὲ εἰ τίν-

δε

7 Μόνοι.] Steph. in margine γρ. μύριοι γάρ ὑπὲρ ἀπάσους τῆς Ἑλλ. ut notavit Ant. Muretus in variis lectionibus.

δε τὴν πόλιν, ἦ ἐκδσαν φίλην ποιήσαιντο, ἦ ἀκε-
σαν καταρρέψαιντο, ῥαδίως τῶν ἀλλων Ἑλλίνων
ἀρρένων, ἀπέβισαν εἰς Μαραθῶνα· νομίσαντες δύτες
ἀν ἐρημοτάτες εἶναι συμμάχων τῆς Ἑλληνας εἰ,
ἔτι σασιαζόσι τῆς Ἑλλάδος ὅτινι χρὴ τρέπω τοὺς
ἐπιόντας ἀμίνασθαι, τὸν κίνδυνον ποιήσαιντο. Ἔτε
δ' αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ἔργων περὶ τῆς πόλεως
τοιαύτη δόξα παρεισήκειν, ὡς εἰ μὲν πρότερον ἐπ'
ἀλλην πόλιν ἰωσιν, ἐκείνοις καὶ Ἀθηναίοις πολεμή-
σσοι· προθύμως γάρ τοῖς ἀδικημένοις ἥξεστι βοηθή-
σαιτε· εἰ δ' ἐνθάδε πρῶτον ἀφίξονται, ἐδένας ἀλ-
λας τῶν Ἑλλίνων τολμήσειν, ἐτέρους σώζοντας, φανε-
ρὰν ἔχθραν πρὸς ἐκείνους ὑπὲρ αὐτῶν καταδέσθαι.
Οι μὲν τοίνυν 8 ταῦτα διενοθντο· οἱ δ' ἡμέτε-
ροι πρόγονοι οὐ εἰ λογισμῷ εἰδότες τὰς ἐν τῷ πολέμῳ
κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θάνατον,
ἀθανάτον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον, ἐκ
ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῇ
αὐτῶν ἀρετῇ μᾶλλον ἐπίσευσαν. Καὶ αἰσχυνόμενοι
ὅτι ἥσαν οἱ βάρβαροι αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐκ αὐτῶν
πυθέσθαι, ὃδὲ βοηθῆσαι τὰς συμμάχους·
καὶ ὡφέλησαν δεῖν ἐτέροις τῆς σωτηρίας χάριν εἰ-
δέναι, ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς, τὰς ἀλλας Ἑλληνας.
Ταῦτα μιδέ γνάμη πάντες γνῶντες, ἀπίντων δλί-
γοι πρὸς πολλάκι. Ἐνόμιζον γάρ ἀποθανεῖν μὲν αὐ-
τοῖς μετὰ πάντων προσῆκειν, ἀγαθὲς δ' εἶναι μετ'
ολίγων καὶ τὰς μὲν φυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θά-

Ο

νατον

8 Ταῦτα] Steph. in margine γρ. τοιαῦτα.

9 Οὐ λογισμῷ εἰδότες.] Λογισμός hic implicat anxiatatem quan-
dam meticuloſam animi pericula timide detrectantis.

νατον κεκτησθαι, τὸ δὲ ἐκ τῶν κινδύνων μηδέπι
ἴδιαν καταλείψειν. Ἡξίν δὲ 85 μὴ μόνοι νικῶν,
εἰδὲ ἀν μετὰ συμμάχων δύνασθαι. Καὶ ἡττήση-
τες μὲν, ὀλίγῳ τῶν ἀλλων προσπολεῖσθαι, νικήσαν-
τες δὲ, καὶ τές ἀλλος ἐλευθερώσειν ὅ συνθρες δὲ ἀγα-
θοὶ γενόμενοι, καὶ τῶν μὲν σωμάτων ἀφειδήσαντες,
ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς φιλοφυχήσαντες, καὶ μᾶλλον
τές παρ' αὐτοῖς νόμος αἰσχυνόμενοι, ἢ τὸν πρὸς τές
πολεμίες κινδύνον φοβέμενοι, ἔσησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ
τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων, ἐκ τῆς αὐλῶν χάρας.
ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὸν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ
τές ὄρκους. "Οὐτωδὲ διὰ ταχέων τὸν κινδύνον ἐποίη-
σαντο, ἀς εοὶ αὐτοὶ τοῖς ἀλλοις ἀπῆγεισαν τὸν ἐνθάδε
ἀφιξιν τῶν βαρβάρων", καὶ τὸν τῶν προγόνων νίκην. Καὶ
γάρτοι ἐφεις τῶν ἀλλων ἐδεισεν ὑπὲρ τῷ μέλλοντος κι-
δύνου, ἀλλ' ἀκόσαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἡσθη-
σαν. "Ωςε ἐδὲν θαυμασδν, παλαιῶν ἔργων γεγενη-
μένων, ὥσπερ καινῶν ὄντων, ἔτι καὶ νῦν τὸν ἀρετὴν αὐτῶν
ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλεῖσθαι. Μετὰ δὲ ταῦτα
ἔρξης ὁ τῆς Ἀστίας Βασιλεὺς, καταφρονίσας μὲν
τῆς Ἑλλάδος, ἐφευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀτιμα-
ζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμ-
φορᾷ, ὁγιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις αἰπαθῆς δὲ ὡν
κακῶν καὶ ἀπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν, δεκάτῳ ἔτει
παρασκευασάμενος, χιτίσις μὲν καὶ διακοσίαις ναυ-

σι

ο "Ανδρες δὲ ἀγαθοὶ, &c.] Locus hic (inquit Muretus) in om-
nibus editis libris mutilus est & corruptus, quem sic corrigit ē
duobus veteribus libris, altero Veneto, altero Vaticano: "Ανδρες
δὲ ἀγαθοὶ γενόμενοι καὶ τῶν μὲν σωμάτων ἀφειδήσαντες ὑπὲρ τῆς ἀρε-
τῆς ἢ φιλοφυχήσαντες, καὶ μᾶλλον τές παρ' αὐτοῖς νόμος αἰσχυνόμε-
νος ἢ τον πολεμίες κινδύνον φοβέμενοι, ἔσησαν μὲν τρόπαιον
ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων ἐκ τῆς αὐτῶν χάρας ὑπὲρ χρημάτων
εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ τές ὄρκους οὐτω δὲ ταχέας, &c.

σὺν ἀφίκετο· τῆς δὲ πεζῆς σρατιᾶς ὅτως ἀπειρον τὸ πλῆθος ήγειν, ἔστε καὶ τὸ ἔθνος, τὰ μετ' αὐτῷ ἀκολεύθισαντα πολὺ ἀνέργους ἐπι καταλέξαι. Τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τὸ πλῆθος· ἐξὸν γαρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι κατὰ τὸ σενότατον τὸ Ἐλλησπόντε τὴν πέζην σρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἑράπην, ἐκ Ἐβέλησιν, ἥγεμενος τὴν διατριβὴν αὐτῷ πολλὴν ἔσεσθαι, ἀλλ' ὑπεριδῶν καὶ τὰς εύσει περικότα, καὶ τὰς θεῖα πρέγυματα, καὶ τὰς ἀνθρωπίνας διανοίας, ὅδὸν μὲν διὰ τῆς Θαλάσσης ἐποιήσατο, πλεύν δὲ διὰ τῆς γῆς ἵναγκασε γενέσθαι. Ζεύξας μὲν τὸν Ἐλλήσποντον, Σιορύξας δὲ τὸν Ἀιωνισταμένην ἐδεινός, ἀλλὰ τῶν μὲν, ἀκόντων ὑπακούοτων, τῶν δὲ, ἐκόντων προδιδόντων. Οἱ μὲν γαρ ἔχοντες ἄσταν ἀμυνάσθαι, οἱ δὲ ὑπὸ χριμάτων διεθαρμένοι. Ἀμφότερα δὲ ἦν αὐτὸς τὰ πείθοντα, κέρδος καὶ δέος. Ἀθηναῖος δὲ ὅτῳ διακειμένης τῆς Ἐλλάδος, αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες, ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τῶν συμμάχων ἔνοι εἰς Θερμοπύλας ἀπίντησαν, ἥγεμενοι διὰ τὴν σενότητα τῶν χωρίων τὸν πάροδον διοί τε ἔσεσθαι διαφυλάξαι. Γενομένες δὲ τῷ κινδύνῳ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκωνται ναυμαχίᾳ. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐνὶ ταῖς ψυχαῖς ἐνθεῖται γενόμενοι, ἀλλὰ τὸ πλῆθος ψευσθέντες, καὶ ἐς φυλάξειν ὀφεύοντο, καὶ πρὸς ὅς κινδυνεύσειν ἔμελλον, ἔχοντες τὸν ἐναντίον, ἀλλ' ἀποθαίοντες ἐπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. Τέτω δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυσυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παγόδει χρατησάντων, οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τῶνδε τὴν πόλιν. Οἱ δὲ ἡ-

μέτεροι πρόγονοι πυθόμενοι μὲν τὴν γεγενημένην Αχαιδαιμοίοις συμφοράν, ἀπορεύτες δὲ τοῖς περίεσπικόσι πράγμασιν εἰδότες δ' ὅτι εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται, ἐπιπλεύσαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λίψονται· Ἐτ δὲ ἐις τὰς τριήρεις ἐμβίσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς σρατιᾶς ἀλώσεται· ἀμφότερα δὲ ἐδυνήσονται, ἀμύνασθαι τε καὶ φυλακὴν ἴκανὴν καταλιπεῖν. Διοῖν δὲ προκειμένοις, πότερον χρὴ τὴν πατρίδα ² ἐκλίπειν, ή μετὰ τῶν βαρβάρων γενομένες καταδυλώσασθαι τὰς Ἑλληνας, ἢ γυναῖκενοι κρείτιον εἶναι μετ' ἀρετῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίας, ή μετ' ὄνειδους καὶ πλέτες δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν· ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἐκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἄμφα τὰς δυνάμεις κινδυνεύστωσιν. Ζ ὑπεκθέμενοι δὲ παιδαῖς καὶ γυναικαῖς καὶ μιτέρας εἰς Σαλαμῖνα, συνίθροιζον καὶ τὸ τῶν ἀλλων συμμάχων ναυτικόν. ἐπολλαῖς δ' ὑσερον ἡμέραις ἥλθε καὶ οἱ πεζὴν σρατιὲ, καὶ τὸ ναυτικὸν τὸ τῶν βαρβάρων, 4 ὃ τίς εἰς ἀντίδιον ἐφοβήθη; οἵος μέγας καὶ δεινὸς τῆδε τῇ πόλει κίνδυνος ἵπερ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἡγωνίσθη; ποίαν δὲ γνώμην εἶχον ή οἱ θεώμενοι

1 Εἰς τὰς τριήρεις.] Legimus apud Budæum de asse, lib. v. Demosthenem legem tulisse, ut 300 opulentiores cives hasce triremes triēreis instruere suis sumptibus cogantur. Praefecti Triremium dicebantur τριηράχοι. Hi armamenta ac viētum suis impendiliis remigibus fūpeditabant. SIGON. lib. iv.

2 Apud Steph. legitur καταλιπεῖν. in margine vero ejusdem, ἐκάλιπεν, ut hic.

3 Τρεκθέμενοι δὲ &c.] Cicero depositos hos omnes fuisse dicit Troozene. lib. iii. Offic.

4 Ο τίς εἰς ἀντίδιον.] non est cur miremur authorem nostrum hoc ita dicere; cum Justinus afferit navium decies centena millia fuisse, lib. iii. sed supra omnem fidem.

Θεώμενοι τὰς ἐν ταῖς ναυσὶν ἔκειναις (οὓσις καὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀπίσου, καὶ προσίοντος τῷ κινδύνῳ) ἢ οἱ μέλλοντες ναυμαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν ἀθλῶν τῶν ἐν Σαλαμινίοις; τοσούτον πανταχόθεν περιεισήκει πλῆθος πολεμίων, ὡς ἐλάχισον μὲν αὐτοῖς εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάνατον τὸν αὐτῶν, τῷ αὐτὸν προειδέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν ἢ ὑπὸ τῶν Βαρβάρων εύτυχησάντων τὰς ὑπεκτείνεις ἥλπιζου πείσεσθαι.

Ἔπου, διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν, πολλάκις μὲν 5 ἐδεξιώσαντο ἀλλήλους, εἰκότας δὲ σφὰς αὐτὲς ἀλοφύραντο. εἰδότες μὲν τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας οὖσας, δρῶντες δὲ πολλὰς τὰς τῶν πολεμίων ἐπισάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν ἡρηματένην, τὴν δὲ χώραν πορθυμένην, καὶ μεσὸν τῶν Βαρβάρων Ἱερῶν δὲ καιομένων, ἀπάντων δὲ ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν ἀκούοντες δὲ ἐν ταύτῃ συμμεμιγμένου Ἐλληνικοῦ 6 καὶ Βαρβαρικοῦ παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δὲ ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων, καὶ τῆς θαλάττης μεσῆς τῶν νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων, καὶ φιλίων καὶ πολεμίων

Ο 3

πολεμίων

5 [Ἐδεξιώσαντο.] Notandum est, morem hunc jungendi dextras tum in laetis & festiis amicorum conventibus ac salutationibus observatum fuisse, tum inter charissimos amicos, & familiares, vel periculosis casus subituros vel à se invicem discessuros, & supremum suis vale dicturos, ideoque tam tristitiam animi & aegritudinem indicat quam laetitiam, quasi quis dixerit amicum relicturus, quam nolle sed ferendum est: vale.

6 Βαρβαρικὸς παιᾶνος.] Παταὶν Ρέαν erat hymnus propriè in laudem Apollinis, qui canebatur ad amoliendum & propulsandum aliquod malum: vel frequenter in prælii congressu, ut prosperè dimicent, vel post partam victoriam. Παταὶς dicebantur qui hymnos in Apollinis laudem decantabant; vel, latiori in sensu, qui Deos propitios celebrabant, SUIDAS.

πολεμίων ναυαγίων, ἀντιπάλις δὲ πολὺν χρόνον οὖσις
τῆς ναυμαχίας· δοκεῖντες τοτὲ μὲν νενικηέναι καὶ
σεσωσθαι, τοτὲ δὲ ἡττησθαι καὶ ἀπολωλέναι. οὐπότε,
διὰ τὸν παρόντα φόρον, πολλὰ μὲν φίθιταν ἴδειν ὡν
ἐκ εἴδον, πολλὰ δὲ ἀκεῖσαι ὡν ἐκ πηγασῶν. ποῖα δὲ
ἐχειτεῖαι Θεῶν ἐγένοντο, ή θυσιῶν ἀναμνήσεις;
ἔλεος τε παιδῶν, καὶ γυναικῶν πόθος, οἰκτός τε πατέ-
ρων καὶ μητέρων; λογισμός τε, εἰ δισυχήσειαν, τῶν
μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν; τίς ἐκ ἀν Θεῶν οὐλέσειν
αὐτὸς ὑπὲρ τῆς μεγέθους τῆς κινδύνου; ή τίς ἀνθρώπων
ἐκ ἀν ἐδάχρυσεν; ή τίς τῆς τόλμης αὐτὸς ὡν ὁν
ηγάσθη; ή πολὺ πλεῖστον ἔκεινος κατὰ τὴν ἀρετὴν
ἀπάντων ανθρώπων διίνεγκαν καὶ ἐν τοῖς βιβλεύμασι καὶ
ἐν τοῖς τῆς πολέμου κινδύνοις. ἐκλιπόντες μὲν τὴν
πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δὲ ἐσβάντες, τὰς δὲ αὐτῶν φυχὰς
ὅλιγας οὖσας ἀντιτάξαντες τῷ πλίθει τῷ τῆς Ασίας
ἐπέδειξαν δὲ πᾶσιν ανθρώποις, νικήσαντες τῇ ναυμα-
χίᾳ, ὅτι κρέιττον μετ' ὅλιγων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθε-
ρίας κινδυνεύειν, ή μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ
τῆς ἑτέρων δυλείας πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἔκεινοι
ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνεβάλοντο, 7 σρα-
τηγὸν μὲν, Θεμισοκλέα, ἵκανώτατον εἶπεῖν, καὶ γυνῶναι,
καὶ πρᾶξαι· ναῦς δὲ πλείστη τῶν ἄλλων 8 συμμάχων,
ανδρᾶς δὲ ἐμπειροτάτες· καίτοι τίνες ἀν τέτοις τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων ἥρισαν γνώμην, καὶ πλίθει, καὶ ἀρετῇ;
ῶσε δικαίως μὲν ἀναμφισβητήτως ἀριστεῖα τῆς ναυ-
μαχίας

γ. Στρατηγὸν. Στρατηγὸς idem qui φαλαγχάρης ductor ferierum.
156. et στρατηγία seu φαλαγχία continent 4 mille et 96 viros.
Vide ARRIAN.

8 Steph. in marg. γρ. ἄλλων παντῶν βασιλέων.

μαχίας ἔλασον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ τὸν εὐτυχίαν ὄμονοῦσαν τοῖς κινδύνοις ἐκτίσαντο· γνησίαν δὲ καὶ αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ασίας Βαρβάροις τὸν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο. ἐν μὲν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τοιέτες αὐτὸς παρασχόντες, καὶ πολὺ πλεῖστον τῶν κινδύνων μετασχόντες τῇ ἴδιᾳ ἀρετῇ κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις ἐκτίσαντο.

Τοιερὸν δὲ Πελοποννησίων διατείχιζόντων τὸν Ισθμὸν, καὶ ἀγαπάντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ, νομίζοντων δὲ ἀπιλλάχθαι τῇ κατὰ θάλατταν κινδύνου, καὶ διανομέναν τὰς ἄλλας Ἑλλήνας περιείδειν ὑπὸ τοῖς Βαρβάροις γενομένες, ὅργισθέντες Αθηναῖοι συνεέλευσον αὐτοῖς εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἔξουσιν, περὶ ἀπαγαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν. εἰ γάρ αὐτοὶ ἵπος Ἑλλήνων προδιδόμενοι μετὰ τῶν Βαρβάρων ἔσονται, οὐτ' ἐκείνοις δεῖσειν χιλίων νεῶν, οὐτε τέττας ὠφελίσειν τὸ ἐν Ἰσθμῷ τεῖχος. ἀκινδύνως γάρ ἔσεσθαι τὸν τῆς θαλάσσης ἀρχὴν τῇ Βασιλίως διδασκόμενος δὲ καὶ νομίζοντες αὐτοὶ μὲν ἄδικό τε ποιεῖν καὶ κακᾶς βουλευέσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ δίκαιό τε λέγειν, καὶ τὰ βέλτισα αὐτοῖς παραπεῖν, ἐβοήθησαν εἰς Πλαταιάς ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείστων συμμάχων ἐκ τῶν τόξων, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ Τεγεέται τὰς Βαρβάρους ἔρεψαντο. Αθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιέis πάντας τὰς Ἑλλήνας ἐνίκων μαχόμενοι τὰς ἀπογνόντας τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐπομέναντας τὸν δουλείαν ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ίμέρᾳ καλλίστην τελευτὴν τοῖς προτέροις κινδύνοις ἐπιθέντες, βίβαλον μὲν τὸν ἐλευθερίαν τῇ Εὐρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἄπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἐλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μονά

μόνοι καὶ μεθ' ἑτέρων, καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, καὶ πρὸς Βαρσάρας καὶ πρὸς τὰς Ἑλληνας, ὅποι πάντων ἡξιώτισαν, καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευον καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἡγεμόνες γένεσθαι τῆς Ἑλλάδος.

9 Ὅτιέρω δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου κατασάντος, διὰ ζῆλου τῶν γεγενημένων, καὶ φθόνον τῶν πεπραγμένων, μέγα μὲν ἀπαντες φρονεῦτες, μικρὰν δὲ ἐγκλημάτων ἔκαστοι δέομενοι, ναυμαχίας Αθηναίοις πρὸς Αἴγυπτας καὶ τὰς ἐκείνων συμμάχες γενομένης, ἐθδομίκοντα τριήρεις αὐτῶν ἐλάμβανοι. Πολιορκούντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Αἴγυπτόν τε καὶ Αἴγυπταν, καὶ τῆς ἥλικίας ἀπόστης ἔν τε ταῖς νεασὶ καὶ ἔν τῷ πεζῷ σρατεύματι, Κορίνθιοι καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι ἡγέμενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χάρακαν ἐμβαλεῖν, ἢ ἐξ Αἴγυπτος ἀξεῖν τὸ σρατόπεδον, ἐξελθόντες πανδημεὶ Γεράνειαν κατέλαβον. Αθηναῖοι δὲ, τῶν μὲν ἀπόντων, τῶν δὲ ἐγγὺς ὄντων, ὡδένα ἐτόλμησαν, μεταπέμψασθαι ταῖς δὲ αὐτῶν ψυχαῖς πισεύσαντες, καὶ τῶν ἐπιόντων καταφρονήσαντες, οἱ γεράτεροι καὶ οἱ τῆς ἥλικίας ἐντὸς γεγονότες, ἡξίουν αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιήσασθαι· οἱ μὲν, ἐμπειρίᾳ τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι· καὶ οἱ μὲν, αὐτοὶ πολλαχοῦ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ, ἐκέντες μιμέμενοι· τῶν μὲν, πρεσβυτέρων ἀρχεῖν ἐπισαμένων, τῶν δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποιεῖν δυναμένων. Μυρωγίδες δὲ τὸ σρατηγεῖτος ἀπαντήσαντες αὐτοὶ εἰς τὸν

Μεγα-

9 Ὅτιέρω δὲ χρόνῳ Ἑλληνικῇ, &c.] Leviter admodum intestina Græcorum bella perstringit, quæ tamen & gravissima erant & diuturna, teste Thucydide. Sed existimare licet ipsum pudore prohibutum maximas Græcorum inter ipsos clades non recensuisse, præcipue cum à proposito longe aberat.

Μεγαρικὴν, ἐνίκων μαχόμενοι ἅπασαν τὴν δύναμιν
τὴν ἐκείνων, τοῖς ἡδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὐπω δύνα-
μένοις τὰς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας εἰς
τὴν ἀλλοτρίαν ἀπαντίσαντες, τρόπαιον δὲ σύγαντες
καλλίσου μὲν αὐτοῖς ἔργον, αἰσχύλον δὲ τοῖς πολεμίοις,
οἱ μὲν ἐκ ἔτει τοῖς σώμασιν, οἱ δὲ οὐπω δύναμενοι· ταῖς
δὲ ψυχαῖς ἀμφότεροι κρείττης γενόμενοι, μετὰ καλ-
λίσης δόξης εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες, οἱ μὲν πάλιν
ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ἐβλεύοντο.

Καθ' ἔκαστον μὲν οὖν ἐράσμιον τὰ ὑπὸ πολλῶν κιν-
δυνευθέντα υφ' ἐνὸς ρηθῆναι, ἐδὲ τὰ ἐν ἀπαντει τῷ
χρόνῳ πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλωθῆναι. Τίς γαρ
ἄν οὐ χρόνος, οὐ λόγος, οὐ ρήτωρ ἵκανὸς γένοιτο μηνύσαι
τὴν τῶν ἐνθαδένει κειμένων αὐτὸρῶν ἀρετὴν; μετὰ πλείσ-
των γὰρ πόνων, καὶ φανερωτάτων ἀγώνων, καὶ καλλίσων
κινδύνων, ἐλευθέρων μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα,
μεγίστην δὲ ἀπέδειχαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα· ἐδομή-
κοντα μὲν ἔτη τῆς Θαλάττης ἀρξάντες, ἀσασιάτες δὲ
παρασχόντες τὰς συμμάχους· οὐ τοῖς ὀλίγοις τὰς πολ-
λὰς διδασκαλεῖν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἀπαντάς
ἀναγκάσαντες· ἐδὲ τὰς συμμάχους ἀσθενεῖς ποιῶντες,
ἀλλὰ κόκκινους ἰσχυροὺς καθισάντες· καὶ τὴν αὐτῶν
δύναμιν τοσαύτην ἐπιδείχαντες, ὥσθ' οὐ μέγας Βασι-
λεὺς ἐκ ἔτει τῶν ἀλλοτρίων ἐπειθέμει, ἀλλ' ἐδίδου τῶν
ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο. Καὶ οὔτε τριή-
ρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ασίας ἐπλευσαν, οὔτε
τύραννος ἐν τοῖς Ἑλλησι κατέση, οὔτε Ἑλληνὶς πόλις
ὑπὸ τῶν Βαρβάρων ἡνδραποδίσθη. Τοσαύτην σωφροσύνην
καὶ δέος οὐ τέτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. Οὐν
ἐνεκκ

Ἐνεκα δεὶ μόνος καὶ προσάτας τῶν Ἑλλίνων καὶ ἡγεμόνας τῶν πόλεων γίγνεσθαι.

Ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυσυχίαις τὴν ἑαυτῶν ἀρετήν. Ἀπολομένων γὰρ τῶν νεῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἔιτε ἡγεμόνος κακίᾳ, ἔιτε Θεῶν διστοίχη, καὶ συμφορᾶς ἐκείνης μεγίστης γενομένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυσυχίστασι, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ἐδύλωσαν ἐπολλῷ χρόνῳ ὑπερονότητα τῆς πόλεως δύναμις τῆς Ἑλλάδος ἦν σωτηρία. Ἐτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, ἐνίκησαν μὲν ναυμαχοῦντες τὸς Ἑλλήνας οἱ πρότεροι εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ ἐμβαίνοντες, ἐπλευσαν δὲ εἰς τὴν Εύρωπην διλεύοντος δὲ πόλεις τῶν Ἑλλήνων, τύραννος δὲ ἐγκαθίσασιν, οἱ μὲν μετὰ τὴν ἡμετέραν συμφορὰν, οἱ δὲ, μετὰ τὴν νίκην τῶν Βαρβάρων. Ως δέξιον ἦν ἐπὶ τῶν διαφόρων τότε καίρασθαι τὴν Ἑλλάδα, καὶ πενθῆσαι τὰς ἐνθάδε κειμένους, ὡς συγκαταδαπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ τέτων ἀρετῇ. ὡς δυσυχὴς μὲν ἡ Ἑλλὰς τοιότων ανδρῶν ὄφειν γενομένη, εὐτυχὴς δὲ ὁ τῆς Ασίας Βασιλεὺς, ἐτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος. Τῇ μὲν γὰρ τέτων σερηθείσῃ διλείσα πρίσσηκε, τῷ δὲ ἄλλῳ

οἱ Καὶ προσάτας.] Προσάτης dux erat sive praefectus qui rei alicui praeerat eamque administravit. XEN. Hell. iii. Πάσοις τοῖς Ἑλλάδος προσάται εἰσι. & Pæd. 7. Προσάτης τῶν πολέμων. Illi qui perigrinorum affectorum injuriā suscipiebant, eosdemque tutabantur, tam προσάται διέτη erant, quam πρίξενοι. Sic & Plutarchus in Mārio. Πάτρας καὶ εστι τοῖς προσάταις Ρομαῖοι.

I. Καίρασθαι, &c. In luctu caput radebant Græci, nec non prolixiores formosioresque capillos (πλικάμον, sive βοστρικόν) vel tumulis imposuerunt, vel injecerunt in ignem. Eustathius in Iliad. β. Δίγονται τὸν μὲν ἄλλον πάντα χριστὸν κομάν οἱ Ἑλλήνες. Εγ δὲ πάνθες καίρω καίρασθαι, &c. De more hoc vide & CICEROΝΕΜ lib. iii. Tusculan. Quæst. p. m. 222. Ex hac opinione sunt illa varia & detestabilia genera lugendi, &c.

ἄλλων ἀρξαντων ζῆλος ἐγγίνεται τῆς τῶν προγόνων
διανοίας.

Αλλὰ ταῦτα μὲν ἐξίχθην ὑπὲρ πάσης ὀλοφύρασθαι
τῆς Ἐλλάδος. Ἐκείνων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀξιον καὶ ἴδια
καὶ δημοσίᾳ μεμνησθαι, οἱ φεύγοντες τὴν δυλείαν, καὶ
περὶ τῆς δικαίου μαχόμενοι, καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας
σασιδόσαντες, πάντας πολεμίας κεκτημένοι, εἰς τὸν
Πειραιᾶ κατῆλθον, ἐχοντες ὑπὸ νόμου αἰαγκασθέντες,
ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς κινδύνοις τὴν
παλαιὰν τῶν προγόνων ἀρετὴν μιμοδάμενοι, ταῖς
αὐτῶν φυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτησά-
μενοι, θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρούμενοι, ἢ βίον μετὰ
δουλείας· οὐχ ἦτορ ταῖς συμφορχαῖς αἰσχυνόμενοι, ἢ
τοῖς ἐχθροῖς ὄργιζόμενοι· μᾶλλον βιλιθέντες ἐν τῇ
αὐτῶν ἀποθητικειν, ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες,
συμμάχοις μὲν ὅρκες καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίας
δὲ τὰς πρότερους ὑπάρχοντας καὶ τὰς πολίτας τὰς ἔστων.
·Αλλ' ὅμας ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ'
ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἔστων κινδυνεύσαντες, τρόπαιον
μὲν τῶν πολεμίων ἔσποσαι, μάρτυρας δὲ τῆς αὐτῶν
ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τῇδε τὴν μνήματος τὰς Λακεδαι-
μονίων τάφους παρέχονται. Καὶ γάρτοι μεγάλην μὲν
ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, ὁμοιοῦσαν δὲ αὐτῇ
σασιαζόσης ἀπέφηνεν, τείχη δὲ αὐτὴν τῶν καθηρημέρων
ἀνέσποσαν. Οἱ δὲ κατελθόντες αὐτῶν, ἀδελφαὶ τὰ
βιλεύματα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε κειμένων ἐπιδεικ-
νύντες, ἐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐπὶ σωτη-
ρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο· καὶ οὔτε ἐλαττεῖσθαι δυνά-
μενοι, οὔτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι, τῆς μὲν αὐτῶν
ἐλευθερίας καὶ τοῖς βιλομένοις, δουλεύειαν μετέδωκαν,

τῆς

τῆς δ' ἐκείνων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν ἐκ ήξεισαν.
 Ἐργοις δὲ μεγίσοις καὶ καλλίσοις ἀπελογίσαντο, ὅτι
 οὐ κακία τῇ αὐτῶν ἐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων πρότερον
 ἐμυσύχησεν ἡ πόλις. Εἰ γὰρ σασιάσαντες πρὸς ἀλλή-
 λους, Βίᾳ παρόνταν Πελοποννήσιων καὶ τῶν ἄλλων ἔχθρῶν
 εἰς τὴν αἵτινα οἵσι τε ἐγίνοντο κατελθεῖν, δῆλον ὅτε
 ῥαδίως ἀν ὁμοιούστες πολεμεῖν αὐτοῖς ἐμύναντο. Ἐκεῖνοι
 μὲν οὖν διὰ τὰς ἐν Πειραιεῖ, κινδύνους ὑπὸ πάντων
 ἀνθράπων ζηλεύνται ἀξιον δὲ καὶ τὰς ξένις τὰς ἐνθάδε
 κειμένοις ἐπαινέσαι, οἱ τῷ πλήθει βοηθίσαντες, καὶ περὶ
 τῆς ἡμετέρας σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν
 ἀρετὴν ἡγοσάμενοι, τοιαύτην τὰ βία τελευτὴν ἐποίη-
 σαντο. οὐθὲν δὲ οὐ πόλις αὐτὰς καὶ ἐπένθησε καὶ ἔθαψε
 δημοσίᾳ, καὶ ἐδάκηε ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἀταντα χρόνον
 τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀδοῖς.

Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθίσαντες Κορινθίοις ὑπὸ^{τούτων}
 παλαιῶν φίλων ἀδικημένοις, κοινοὶ σίμιαχοι γενόμενοι,
 οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες, (οἱ μὲν
 γὰρ τὰν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφένουν, οἱ δὲ ἀδικημένοις
 αὐτὰς ἥλεν) οὔτε τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι,
 ἀλλὰ τὴν παρῆσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιέμενοι,
 πᾶσιν ἀνθρώποις φανερὰν τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαν-
 το. Ἐλόμητσαν γὰρ, μεγάλην ποιεῖτες τὴν Ἑλλάδα,
 οὐ μένον περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ
 ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν. Τοῖς
 γὰρ Λακεδαιμονίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων
 ἐλευθερίας ἐμάχουσι. Νικήσαντες μὲν γὰρ, ἐκείνους
 τῶν αὐτῶν ἥξεισιν διυσυχήσαντες δὲ, βέβαιον τὴν
 δουλείαν τοῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ κατέλιπον. Ἐκεῖνοις
 μὲν οὖν οὐτω διακειμένοις ὁ βίος οἰκτρὸς καὶ ὁ θάνατος
 εὐκτός

εὐχτός ἔτοις δὲ, καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες, ζηλω-
τοί παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγα-
θοῖς, ἀνδρες δὲ γενόμενοι, τίνι τε ἔκεινων δόξαν δια-
σώσαντες, καὶ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες. Πολ-
λῶν μὲν γὰρ καὶ καλῶν αἵτιοι γεγέννηται τῇ ἑαυ-
τῶν πατρίδι, ἐπινώρθωσαν δὲ τὰ ὑφ' ἑτέρων δυσυ-
χιθέντα, πόρρω δ' ἀπὸ τῆς αὐτῶν τὸν πόλεμον κα-
τέσπειρ. Ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον ὥσπερ χρὶ τὰς
ἀγαθὰς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖς
ἀποδόντες, τοῖς δὲ θρέψασι λύπας καταλιπόντες.
"Ωσε ἀξεῖον τοῖς ζῶσι τούτοις ποθεῖν, καὶ σφας αὐ-
τὸς ὀλοφύρεσθαι, καὶ τὰς προσήκοντας αὐτῶν ἐλεῖν
τὰς ἐπιλοίπη βίου. Τίς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἥδονή κα-
ταλείπεται, τοιέτων ἀνδρῶν θαπτομένων, οἱ πάντα
περὶ ἐλάττονος τῆς ἀρετῆς ἥγενενοι, αὐτὸς μὲν ἀπε-
σέρησαν βίον, χήρας δὲ γυναικας ἐποίσαν; ὄφατὸς
δὲ τὰς αὐτῶν παιδας ἀπέλιπον; ἐρίμους δ' ἀδελ-
φες καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέσησαν; πολλῶν
δὲ καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τὰς μὲν παιδας αὐτῶν
ζηλῶν, ὅτι νεώτεροι εἰσιν ἢ ὥσε εἰδέναι οἵων πατέρων
ἐσέρηπται. ἐξ ὧν δ' οὗτοι γεγόνασιν οἰκτείρω, ὅτε
πρεσβύτεροι ἢ ὥσε ἐπιλαθέσθαι τῆς δυσυχίας τῆς
ἑαυτῶν. Τί γὰρ ἀν τότων ἀνιαρώτερον γένοιτο, ἢ
τεκεῖν μὲν καὶ θρέψασι καὶ θάψασι τὰς αὐτῶν, ἐν δὲ
τῷ γήρᾳ ἀδυνάτως μὲν εἶναι τῷ σώματι, πασῶν δ'
ἀπειγερημένως τῶν ἐλπίδων, ἀφίλες καὶ ἀπόρους γε-
γονέναι; ὑπὸ δὲ τῶν αὐτῶν πρότερον ζηλεύσθαι, καὶ
νῦν ἐλεεῖσθαι; ποθεινότερον δ' αὐτοῖς εἶναι τὸν θά-
νατον τὰς βίου; ὅσῳ γὰρ ἀνδρες ἀμείνους ἥσχεν, το-
σύτῳ τοῖς καταλειπομένοις τὸ πένθος μεῖζον. Πλᾶ-

δ' αὐτὲς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης; πότερον ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς; ἀλλὰ τότε αὐτῶν εἰκὸς καὶ τὰς ἄλλας μεμνῆσθαι. Ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς ποιηταῖς; ἀλλ' ἵκανὸν λυπῆσαι, τῶν μὲν σφετέρων τέκνων τετελευτικότων, τῶν δὲ ζώντων ἀπολαυσόντων τῆς τέτων ἀρετῆς. Ἀλλ' ἐν τοῖς ιδίοις κινδύνοις; ὅταν ὄρῶσι τὰς μὲν πρότερον ὄντας φίλους, φεύγοντας τὴν αὐτῶν ἀπορίαν, τὰς δὲ ἐχθροὺς, μέγα φρονοῦντας ἐπὶ ταῖς δυνυτικίαις ταῖς τέτων; μόνην δὲ ἀν μοι δοκεῖ μεν ταύτην τοῖς ἐνθάδε κειμένοις ἀπειδούνται χάριν, εἰ τὰς μὲν τοκέας αὐτῶν ὅμοιας ἀσπερ ἐκεῖνοι περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα, τὰς δὲ παιδας ὕτως ἀσπαζόμεθα ἀσπερ αὐτοὶ πατέρες ὄντες· ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰ τοιάτις βοηθὲς ἡμᾶς αὐτὲς παρέχομεν οἰοίπερ ἐκεῖνοι ζῶντες πάσαν. Τίνας γὰρ ἀν εἰκότως μᾶλλον τιμῷμεν τῶν ἐνθάδε κειμένων; τίνας δὲ ἀν τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα, ἢ τὰς τέτοις προσήκοντας; οἱ τῆς μὲν τέτων ἀρετῆς τὸ ίσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ μόνοι γυναικίως τῆς δυνυτικίας μετέχοντι. Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ διτὶ δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι. Οὐ γὰρ ἐλαναθάνομεν ἡμᾶς αὐτὲς ὄντες θνητοί· ὥστε τί δεῖ ἀπάλαι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι, ὑπὲρ τέτων μὲν ἀχθεούσαις; ἢ λίαν ὕτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπισαμένες διτὶ ὁ Θάνατός κονὸς καὶ τοῖς χειρίσοις καὶ τοῖς βελτίσοις; ὕτε γὰρ τὰς πονηρὰς ὑπερορᾶ, ὕτε τὰς αἰγαθὲς θαυμάζει, ἀλλ' ίσον ἐκυτὸν παρέχει πᾶσιν. Εἰ μὲν γὰρ οἴον τε ἦν τοῖς τὰς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν ἀθανάτως εἶναι τὸν λοιπὸν χρόνον, αἴτιον δὲ τοῖς ζῶσι τὸν

τὸν ἀπαντα χρόνον πενθεῖν τὰς τεθνεῶτας. Νῦν δὲ
ἵτε φύσις καὶ νόσων ἄτλων καὶ γῆρας, καὶ δαί-
μων ὁ τὸν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχὼς ἀπαράτηλος.
Ωσε προσίκει τούτοις εἰδαιμονεσάτες ἥγεισθαι, οἴ-
τινες ὑπὲρ μεγίσων καὶ καλλίσων κινδυνεύσαντες,
ὅτας τὸν βίον ἐτελεύτησαν· ἐκ ἐπιτρέψαντες περὶ¹
αὐτῶν τὴν τύχην, ἐδὲ ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον
θάνατον, ἀλλ᾽ ἐκλεξάμενοι τὸν καλλίσον. Καὶ γάρ
τοι ἀγήρωτοι μὲν αὐτῶν αἱ μυῆμαί, ζηλωταὶ δὲ
αὐτῶν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ τύμαι· οἱ πενθε-
ταὶ μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θυτοί, ὑμνεῦται δὲ ὡς
θάνατοι διὰ τὴν ἀρετήν. Καὶ γάρ τοι θάπτου-
ται δημοσίᾳ καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ράμψις
καὶ σοφίας καὶ πλάτυς, ὡς αἰχλίους ὄντας τὰς τες
πολέμω τελευτικότας ταῖς αὐταῖς τύμαις καὶ τὰς
ἀθανάτους τυμάσθαι. Ἔγω μὲν οὖν αὐτὲς καὶ μα-
καρίζω τὰς θανάτους καὶ ζηλῶ, καὶ μόνοις τέτοις
ἀνθρώπων οἵμαι κρείττον εἶναι γενέσθαι, οἵτινες ἐπειδὴ
θυτῶν σωμάτων ἔτυχοι, θάνατον μυῆμιν διὰ τὴν
ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. "Ομως δὲ ἀνάγκη τοῖς
ἀρχαῖοις ἔθεσι χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτ-
ριον νόμον, ὀλοφύρεσθαι τὰς θαπτομένους.

² "Ο, τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν, &c. Ita ἈΣCHYLUS:

"Ἄδε εἰς εἴτε βαρμὸς—
quasi inexorabilis fuerit Pluto five mors: quare, apud EURIPIDEM,
Νῶς ἀσπονδος.

П

ο το γ

Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ

Ε Π Ι Τ Α Φ Ι Ο Σ Λ Ο Γ Ο Σ.

PLATO natus est A. M. 3576. ante
Christum, 428.

Ipse discipulus Socratis fuit, propterque
suam eloquentiam nominatus est DIVINUS.
Illi laudes à CICERONE sic describuntur :
Cic. De Orat. lib. i.—“ Principi longe om-
“ nium in dicendo, gravissimo et eloquentif-
“ simo Platoni.” ---“ in oratoribus irridendis
“ ipse esse Orator summus videbatur,” ib.

ARGUMENTUM.

Vocatur hæc oratio MENEXENUS; continetque Exhortationem ad patriam amandam atque colendam. Quā προπαθεία debent instruēti esse illorum animi qui Remp. commodè sunt administraturi. Afferri enim οἰκοθεν debet à bono cive ad Reip. munera hæc σοργὴ atque caritas in patriam. In bunc finem Plato commemorat funebrem illam orationem, quæ pro more atque instituto Reipubl. Athenienses quotannis solebat recitari Atbenis, in festis Februariis publico eorum funere qui pro Republ. cecidissent. Illorum virorum laudes hic copiosè describuntur, & quibus Atheniensium temporibus illi pro patriæ salute atque libertate sanguinem profundere minimè dubitarint. Hac de causa Atbeniensis historiæ doctam sanè & elegantem summam colligit, sicuti ex ipsius orationis verbis appareat. Denique, institutis imaginibus mortuorum illorum manes introducit, qui & liberos & parentes compellent, & commoda præcepta utrisque dicent. Eò autem redit sermonis summa, uti unusquisque patriæ suæ salutem atque incolumitatem omnibus rebus suis, suæque adeò vitæ, lubenter anteponat, eosque beatos existimet, qui hujusmodi rerum causa sanguinem profuderint, quos & laus & merces maneat semperiterna.

Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ
 Μ Ε Ν Ε Ξ Ε Ν Ο Σ,
 Ἡ
 Ε Π Ι Τ Α Φ Ι Ο Σ Λ Ο Γ Ο Σ.

Σωκράτης, Μενέζενος.

Ε Ξ¹ ἀγορᾶς, ἢ πόθεν, Μενέζενος; ΜΕ. Εξ² ἀγορᾶς, ὡς Σώκρατες, καὶ ἀπὸ τῷ³ Βελευτηρίῳ. ΣΩ. Τί μάλιστα σὺ πρὸς βελευτηρίουν; ⁴ ἢ ἡ δηλαδὴ ὅτι παιδεύσεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει ἡγῆ εἶναι; καὶ ὡς ικανῶς ἥδη ἔχων, ἐπὶ τὰ μείζω ἐπιγοεῖς τρέπεσθαι; καὶ ἀρχεῖν ἡμῶν, ὡς θαυμάσιε, ἐπιχειρεῖς τῶν πρεσβυτέρων, τηλικώτος ὡν; Ἰνα μὴ ἐκλίπη ὑμῶν ἡ οἰκία αἱρεῖ τινα ἡμῶν ἐπιμελητὴν παρεχομένη; ΜΕ. Εὰν σύγε, ὡς Σώκρατες, ἐψεις καὶ συμβολεύῃ ἀρχεῖν προθυμάστοις εἰς δὲ μὴ, ψ. Νῦν μέντοι ἀφικόμην πρὸς τὸ Βελευτηρίον, πυθόμενος ὅτι ἡ βελὴ μέλλει αἱρεῖσθαι

1 Εξ ἀγορᾶς] Subauditur ψηφ. 8.

2 Εξ ἀγορᾶς, &c.] Derivata ab hâc voce videri possunt omnia apud Scholia st. Euripid. Hecub. l. 288. Eam hic locum significat ubi γερεσία Senatus five seniores & graviores viri de rebus ad rem publicam spectantibus solebant decernere.

3 Βελευτηρίῳ, &c.] Theseus Rex decimus unusque ex Athenarum conditoribus, abolitis Prytaneis & curiis & magistratibus αἱλιορum oppidorum, Athenis constituit βελευτηρίου; five unum prytaneum commune ita dictum, PLUT.

4 Ἡ δηλαδὴ ὅτι] Forsan ἡ δηλαδὴ ὅτι “ annotanda est hæc lectio & in Protagoræ principio.”

αἰρεῖσθαι 5 ὅσις ἔρει ἐπὶ τοῖς ἀποθανεῖσι. Ταφὰς γὰρ οἴσθ' ὅτι μέλλεται ποιεῖν. ΣΩ. Πάνυγε. Ἀλλὰ τίνα εἴλοντο; ΜΕ. Οὐδένα· ἀλλὰ ἀνεβάλοντο εἰς τὴν αὔριον. Οἵματι μέντοι Αρχῖνον ἢ Δίωνα αἰρεθήσεθαι. ΣΩ. Καὶ μὴν, ὡς Μενέζενε, πολλαχοῦ κινδυνεύει καλὸν εἶναι τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθνήσκειν. καὶ γὰρ ταφῆς καλῆς τε καὶ μεγαλοπρεπῆς τυγχάνει· καὶ τὰν πέντε τὶς ὡν τελευτήσῃ, καὶ ἐπαίνοις αὖ ἔτυχε· καὶ ἐὰν φαῦλος ἦ, ⁶ ὑπὸ ἀνδρῶν σοφῶν τε καὶ ἐκ τοῦ ἐπαινούντων, ἀλλὰ ἐκ πολλοῦ χρόνος λόγος παρεγκενασμένων· οἱ οὕτω καλᾶς ἐπαινεῖσιν, ὡςε καὶ τὰ προσόντα καὶ τὰ μὴ περὶ ἐκάστου λέγοντες, καύλισα πτῶς τοῖς ὀνόμασι ποικίλοντες, γοντεύσοιν ἡμῶν τὰς φυχὰς, καὶ τὸν πόλιν ἐγκωμιάζοντες, κατὰ πάντας τρόπους, καὶ τὰς τετελευτικότας ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τὰς προγόνες ἡμῶν ἀπαντας τὰς ἐμπροσθευ, καὶ αὐτὲς ἡμᾶς τὰς ἔτι ζῶντας ἐπαινοῦντες. "Ως" ἔγωγε, ὡς Μενέζενε, γενναῖος πάνυ διατίθεμαι, ἐπαινέμενος ὑπὸ αὐτῶν· καὶ ἐκάστοτε ἐσηκα ἀκροώμενος καὶ χιλέμενος, ἥγεμενος ἐν τῷ παραχρῆμα μείζων καὶ γεννιότερος

5 "Οσις ἵμη ἐπὶ τοῖς ἀποθανεῖσι] Subaudi ēν πολέμῳ nam qui in bello cecidissent domum relati sumptu publico sepeliebantur ac funebri oratione honestabantur. Quod videre est in Demosthenis oratione adversus Leptinem. Cicero de Oratore. " Quotannis, ait, apud Athenienses laudari eos populari oratione qui in prælio interfici essent." Hujusce ritus authorem nonnulli Periclem, qui primus Orationem in eorum Laudes composuit, qui in bello Peloponnesiaco ceciderunt: alii Solonem volunt, ut Plutarchus. " Non solum apud Athenienses verum etiam apud Romanos moris fuit, viros bene de Republica meritos, præsertim qui pro patriâ occubuerint, hujusmodi elogiis decorare". Sic Cic. PHIL. ix. laudat Serv. Sulpicium.

6 "Τῷ ἀνδρῶν σοφῶν τε, καὶ ὡκεῖ ἐπαινεύοντων] solebant enim orationem dicere, primo, Patres; deinde optimi Oratores. Dio. Sic. l. xi.

ναίοτερος ἢ καλλίων γεγονέναι. Καὶ οἵα δὴ τὰ πολλὰ δὲ μετ' ἐμοῦ ξένοι τινὲς ἔπονται καὶ ξυναρόωνται πρὸς αὐτὸν ἐγὼ σεμνότερος ἐν τῷ παραχρήμα γίνομαι· καὶ γὰρ ἔκεινοι ταῦτα ταῦτα θοκεῖσθαι πάσχειν καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τὴν ἄλλην πόλιν, θαυμασιωτέραν αὐτὴν ἡγεῖσθαι εἶναι ή πρότερον, ὑπὸ τῆς λέγοντος ἀναπειθόμενος. Καὶ μοι αὗτη ή σεμνότης παραμένει ημέρας πλείω ή τρεῖς ὅτες έναυλος ὁ λόγος τε καὶ ὁ φέργγος παρὰ τῆς λέγοντος ἐνδύεται εἰς τὰ ὄτα, ὥστε μόγις τετάρτη ή πέμπτη ημέρᾳ ἀναμιμήσομαι ἐμαυτοῦ, καὶ αἰσθάνομαι ὃ γῆς εἰμί· τέως δὲ οἷμαι μονονήκ τὸν μακάρων νήσοις οἰκεῖν.⁸ Οὕτως ημῖν οἱ ῥήτορες δέξιοι εἰσίν. ΜΕ. Αεὶ σὺ προσπατίζεις, ὁ Σάκρατες, τὸς ῥήτορες νῦν μέντοι οἷμαι ἐγὼ τὸν αἰρεθέντα εἰ πάνυ εὐπορήσειν.⁹ ἐξ ὑπογυνίου γὰρ παντάπασιν ή αἰρεσις γέγονεν· ὥστε ίσως ἀναγκασθῆσεται ὁ λέγων ὥσπερ αὐτοσχεδιάζειν. ΣΩ. Πόθεν, ὁ γαθέ; εἰσὶν ἔκαστοις τέτων λγοι παρεσκευασμένοι· καὶ ἄμα οὐδὲ αὐτοσχεδιάζειν τάχει τοιαῦτα χαλεπόν· εἰ μὲν γὰρ δέοι· Αθηναῖς ἐν Πελοποννησίοις εὖ λέγειν, ή Πελοποννησίοις

7 Ἐν μακάρων νήσοις ὀικεῖν] Has eleganter describit HORAT. Epop. 16. quanquam ubi gentium sint, incertum est. Plin. 6. recenset lib. 6. alias autem & plures, Diodorus, Mela, ac Solinus.

8 Οὕτως ημῖν οἱ ῥήτορες δέξιοι εἰσίν] Vide & supra Oratorum Characterem, unde colligi potest ratio, quare apud Athenienses Δημαρχοὶ dicebantur; nempe quod plebem imperitam mobilem ac temerariam, quoquaque vellent, dexteritate quādam ingenii impellebant.

9 Ἐξ ὑπογυνίου] Scil. Χρόνος subito, extempore ad manus vel in manibus, instans item recens. Derivatur à γυναι, & τὸ, membrum: sed propriè γυναι pedes, &c. EUSTATH. in hunc locum Iliad. v. 8 γὰρ ἔτ' ἐμπόδια γυναι ποδῶν τὸν ὄρμηθέντι, annotat, cum γυναι vocantur manus aut pedes, subaudiri genit. χειρῶν seu ποδῶν. Nam de reliquis omnibus partibus dicitur.

πονησίας ἐν Αθηναίοις, ἀγαθοῦ ἀν ρήτορος δέος τῷ πείσοντος καὶ εὐδοκιμήσοντος· ὅταν δέ τις ἐν τοῖς ἀγωνίζοται ὑπερ καὶ ἐπαινεῖ, ἀδὲν μέγα δοκεῖ εὖ λέγειν. ΜΕ. Οὐκ οἶει, ὁ Σώκρατες; ΣΩ. Οὐ μέρτοι, μὰ Δία. ΜΕ. ^ΩΗ οἶει οἵος τ' ἀν εἶναι αὐτὸς εἰπεῖν, εἰ δέος, καὶ ἔλοιτό σε ή βουλή; ΣΩ. Καὶ ἔμοι μὲν γε, ὁ Μενέζενε, ἀδὲν θαυμαστός, οἴωτ' εἶναι εἰπεῖν, ὁ τυγχάνεις διδάσκαλος οὖσα ἡ πάντα φαύλη περὶ ρήτορικῆς, ἀλλ' ἅπερ καὶ ἀλλὰς πολλὰς καὶ ἀγαθοῦ ἐποίησε ρήτορας, ἵνα δὲ καὶ διαφέροντα τὸν Ἐλλήναν, Περικλέα τὸν Ξανθίππε. ΜΕ. Τίς αὖτι, ^ο ή διλονότι Ασπασίαν λέγεις; ΣΩ. Λέγω γάρ· καὶ Κόννου γε τὸν Μιτροβίο. Ἐτοι γάρ μοι δύο εἰσὶ διδάσκαλοι ὁ μὲν μυστικῆς ήδε ρήτορικῆς. Οὔτω μὲν οὖν τρεφόμενον ἀνδρας ἀδὲν θαυμαστὸν δειπόντα εἶναι λέγειν. Ι ἀλλὰ καὶ θοις ἐμοῦ κύκινον ἐπαιδεύθη, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπτρα παιδευθεὶς, ρήτορικὴν δὲ ὑπὸ Αντιφῶντος τὸν Ραμιεσίου, δόμας καὶν ἔτος οἴς τ' εἴη Αθηναῖς γε ἐν Αθηναίοις ἐπαινῶν εὐδοκιμεῖνο. ΜΕ. Καὶ τί ἀν ἔχοις εἰπεῖν, εἰ δέος σε λέγειν; ΣΩ. Αὐτὸς μὲν παρ' ἔμαυτοῦ ίσως θεέν. Ασπασίας δὲ καὶ χθὲς ἡκροάμην, παρανέστης ² ἐπιτάφιον λόγυσν περὶ

ο Forsan ή δῆλον ὅτι, &c.

ι Ἀγγλ. καὶ οἵσις &c. Horum obiter imperitiam scil. Lampri & Antiphontis perstringit Socrates, docetque minime esse difficile benedicere Saltem videri inter ipsos quos sibi laudandos proponunt Oratores; cuius rei causa est, quod omnes adeo in adulationem sui compositi sunt ut facile id praeftantissimum credant quod maximè ipsi arridet, eorumque de se opinionem confirmet, alatque superbiam.

2 Ἐπιτάφιον λόγον. Α τοῦ τίφος tumulus dicitur ἐπιτάφιος λόγος, qui, pe hæc oratio super sepulchra dicta fuit: dicuntur & ἀγῶνες communī nomine πιτάφιοι, de quibus suo MEURS. Them. Attic. & PETIT. in leges Atticas.

περὶ αὐτῶν τέτων. ἕκκεις γὰρ ἀπερ σὺ λέγεις, ὅτι μέλλοιεν Αθηναῖος αἰρεῖσθαι τὸν ἔρεντα. Ἐπειτα τὰ μὲν ἐκ τῆς παραχρῆμα μοὶ δίνει, οἷα μέσοι λέγειν, τὰ δὲ, πρότερον ἐσκεμμένη³ ὅτε, μοὶ δοκεῖ, συνετίθει τὸν ἐπιτάφιον λόγον ὃν Περικλῆς εἶπε, περιλείμματ' ἄττα ἐξ ἐκείνων συγκολλῶσα. ΜΕ. Ἡ καὶ μυημονεύσαις, ἀν δὲ ἐλεγεν Ασπασία; ΣΩ. Εἰ μὴ ἀδικῶ γε. Ἐμάνθαρόν γέ τοι παρ' αὐτῆς⁴ καὶ ὀλίγη πληγὴς ἐλαβον ἄτι ἐπελαθανόμην. ΜΕ. Τί δὲ διῆλθες; ΣΩ. Ἀλλ' ὥπως μοὶ χαλεπανεῖ, οὐ διδάσκαλος, ἀν ἐξενέγκω αὐτῆς τὸν λόγον. ΜΕ. Μηδαμῶς, ὡς Σώκρατες ἀλλ' εἰπὲ, καὶ πάνυ μοὶ χαριῖ, εἴτε Ασπασίας βούλει λέγειν, εἴτε ὑπεροῦν ἀλλὰ μόνον εἰπέ. ΣΩ. Ἀλλ' ἵσθις μου καταγελάσοι, ἀν σοι δόξω, πρεσβύτις ὁν, ἔτι παιζειν. ΜΕ. Οὐδαμῶς, ὡς Σώκρατες⁵ ἀλλ' εἰπὲ παντὶ τρόπῳ. ΣΩ. Αλλὰ μέντοι σοὶ γε δεῖ χαρίζεσθαι⁶ ὡςε καὶ ὀλίγου, εἰ με κελεύοις ἀποδύντα ὄρχήσασθαι, χαρισαίμην ἀν, ἐπειδή γε μόνω ἐσμέν⁷ ἀλλ' ἀκε⁸ ἐλεγε γαρ εἰς ἐγώματι, ἀρξαμένη λέγειν ἀπ' αὐτῶν τῶν τεθνεώτων, οὐτωσί.

ΕΡΥΨ μὲν ἡμῖν 3 οἵδ⁹ ἐχεσι 4 τὰ προσήκοντα σφί-
σιν αὐτοῖς¹⁰ (ἄν τυχόντες προεύονται τὴν είμαρ-
μένην πορείαν, προπεμφθέντες κοινῇ μὲν ὑπὸ τῆς πό-
λεως,

3 Forsan οἴδ⁹ ἡδη ἐχεσι, &c.

4 Τὰ προσήκοντα] Τέτ¹¹ ἐσὶ ταφὸς ἐχεσι προειπόντως καὶ πρεπή-
τως σφίσιν αὐτοῖς ποιημένας. "Ο, τε νόμος προσάπτει, &c. DIODO-
RUS SICULUS, lib. xi. καὶ νόμον (ό τῶν Αθηναίων δῆμος) ἐθικε, λέ-
γειν ἐγκάμιον τοῖς δημοσίᾳ διαπομένοις τὰς προαιρεθέντας τῶν ἀντί-
ρων.

λεως, ιδία δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων) λόγῳ δὲ δὴ τὸν λειπόμενον κόσμον διετελεσθεὶς ἀποδούνται τοῖς ἀνδράσι, καὶ χρή. ἔργων γὰρ εὖ πραχθέντων, λόγῳ καλῶς ρίθενται μνήμην καὶ κόσμος τοῖς πράξασι γίγνεται παρὰ τῶν ακουσάντων. Δεῖ δὴ τοιέτε τινὸς λόγου, διτις τὸς μὲν τετελευτικότας ικανῶς ἐπαινέσεται, τοῖς δὲ ζῶσιν εὐμενῶς παραίνεσεται· ἐκγόνοις μὲν καὶ ἀδελφοῖς μιμεῖσθαι τὴν τῶνδε ἀρετὴν παρκαλεύομενος· πατέρας δὲ καὶ μητέρας, καὶ εἴτινες τῶν ἀναθεν ἔτι προγόνων λείπονται, τέττας δὲ παραμυθέμενος. Τις οὖν ἀνήμιν τοιέτος λόγος φανεῖς; Η πόθεν ἀν ὄρθως ἀρέσαιμεθα ἀνδρᾶς ἀγαθὸς ἐπαινέντες, οἱ ζῶντες τε τὰς ἔκυτῶν εὐφραινον δι' ἀρετὴν, καὶ τὸ τελευτὴν ἀντὶ τῆς τῶν ζῶντων σωτηρίας ἡλλάξαντο;

Δοκεῖ μοι χρῆναι, κατὰ φύσιν, ὥσπερ ἀγαθοὶ ἐγένοντο, ὅτα καὶ ἐπαινεῖν αὐτάς. Ἀγαθοὶ δὲ ἐγένοντο διὰ τὸ φενναῖς ἐξ ἀγαθῶν. Τὴν εὐγένειαν οὖν πρῶτον αὐτῶν 5 ἐγκαμάζωμεν· δεύτερον δὲ, τροφὴν τε καὶ παιδείαν· ἐπὶ δὲ τέτοις, τὴν τῶν ἔργων πρᾶξιν ἐπιδείξωμεν, ὡς καλῶν καὶ ἀξίαν τέτων ἀπερίναντο.

Τῆς δὲ εὐγενείας πρῶτον ὑπῆρχε τοῖσδε ή τῶν προγόνων γένεσις, οὐκ ἐπηλις οὖσα, ὅπερ τὰς ἐκγόνις τέττας ἀποφηναμένη μετοικεῦντας ἐν τῇ 6 Χώρᾳ,

Q

ἀλλοθεν

5 Εγκαμάζωμεν] Ab ἐγκαίμον, ε, τὸ, præconium, laudatio, quod dictum videtur ἀπὸ της κώμης quod carmina laudatoria solebant ἐν κώμαις in triviis cani.

6 Χώρα] Frequenter sumitur pro χώρᾳ Ἀττικὴ, regio Attica, syneccdochice.

ἄλλοθεν σφῶν ἕκοντων, τὸν δὲ ἄλλον αὐτόχθονας, καὶ τῷ ὄντι
ἐν πατρίδι οἰκεῖτας καὶ ζῶντας καὶ τρεφομένος οὐκ
ὑπὸ μητριᾶς, ὡς ἄλλοι, ἀλλ᾽ ὑπὸ μητρὸς, τῆς χώ-
ρας ἐν τῇ Ἀκρᾳ. Καὶ νῦν κεῖθαι τελευτήσαντας ἐν
οἰκείοις τόποις τῆς τεκνίσης καὶ θρησάσης καὶ ὑπο-
δεξαμένης. Δικαιότατον δὲ κοσμίσαι πρῶτον τὴν
μητέρα αὐτήν. Οὕτω γὰρ συμβαίνει ἄμα καὶ τὸν
δέ εὐγένεια κοσμημένη. Εσί δὲ αὖτις οὐ χώρα καὶ
ὑπὸ πάντων αὐθρώπων ἐπαινεῖσθαι, ἐ μόνον ὑφ' ἡμῶν
πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλῃ, πρῶτον δὲ καὶ μέγιστον, ὅτι
τυγχάνει ἡ στα⁸ Θεοφίλης. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῶν τῷ λό-
γῳ, τὸν τὸν ἀμοισθητησάντων περὶ αὐτῆς Θεῶν ἔρις
τε καὶ κρίσις. "Ην δὲ Θεοὶ ἐπίνεταν, πῶς οὐχ' ὑπ'
αὐθρώπων γε συμπάντων δίκαια ἐπαινεῖσθαι; Δεύ-
τερος δὲ ἐπαινος δίκαιος ἀν αὐτῇς εἴη, ὅτι ἐν ἐκ-
είνῳ τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ οὐ πᾶσα γῆ ἀνεβίδει καὶ ἔφε-
ζωσα παντοδαπά, θηρία τε καὶ βοτά, ἐν τέτῳ οὐ
ἵμετέρα, θηρίαν μὲν ἀγρίων ἀγορος καθαρὰ ἐφάνη.
ἐξελέξατο δὲ τῶν ζάν καὶ ἐγένυντον αὐθρώπουν, οὓς
συνέστε τε ὑπερέχει τῶν ἀλλων οἱ δίκαιη καὶ Θεοίς
μόνον

ἢ 'Αλλ' αὐτόχθονες; Athenienses scilicet indigenas, ab eaque incole-
bant terrā procreatos & enutritos, nobilitatem suam praeedicantes,
gloriabantur. Ipsi in hoc insolenter se jactantes audiens Antisthe-
nes, succlamavit nihil esse eos Bruchis & limacibus nobiliores. Vide
Thucyd. interpret.

8 Θεοφίλης] Vide PAUS. lib. viii. Arcad.

9 'Η τῶν αὐτοισθητησάντων περὶ αὐτής θεῶν ἔριτε καὶ κρίσις] Legi-
mus contendisse Neptunum cum Minervā de Urbis nomine. Urbem
verò traxisse sibi nomen de nomine Minervæ, utpote quæ utilius hu-
mano generi munus edidisset, nempe oleam. Neptunus verò equum
producens unum tantum suffragio vicit est. Vide de Deorum conten-
tione quam hic author innuit; PAUS. lib. ii. λέγετο δὲ καὶ Κορίνθιοι, &c.

• Καὶ δίκαιη καὶ θεῶς, &c.] PAUSAN. lib. ii. Αμηντίους δὲ, &c.

μόνον νομίζει. ¹ Μέγα δὲ τεκμήριον τέτω τῷ λόγῳ
ὅτι ἔδει ἔτεκεν οὐ γῆ τὸς τῶνδέ τε καὶ ἡμετέρους
προγόνους. Πᾶν γάρ τὸ τεκνὸν τροφῆν ἔχει ἐπιτη-
δεῖαν ὡς ἀν τέκη. ² Ω, καὶ γυνὴ δύλη τεκνοσά τε
ἀλιθῶς, καὶ μὴ, ἀλλ' ὑποβαλλομένη, ἐὰν μὴ ἔχῃ πη-
γας τροφῆς τῷ γενομένῳ. "Ο δὴ καὶ οὐ ἡμετέρα
γῆ τε καὶ μήτηρ ἴκανὸν τεκμήριον παρέχεται ὡς ἀν-
θρώπους γεννησαμένη. Μόνη γάρ ἐν τῷ τότε καὶ πρώ-
τη τροφῆν ἀνθρωπέσιν ἔνεγκε τὸν τῶν πυρῶν καὶ κρι-
θῶν καρπὸν, ὡς καλλισα καὶ ἀρισα τρέφεται τὸ ἀν-
θρώπειον γένος, ὡς τῷ ὄντι τέτο τὸ ζῶν αὐτὴ γεν-
νησαμένη. Μάλλον δὲ ὑπὲρ γῆς οὐ γυναικὸς προσ-
ήκει δέχεσθαι τοιαῦτα τεκμήρια. Οὐ γάρ γῆ γυ-
ναικα μεμίηται καίσει καὶ γεννήσει, ἀλλὰ γυνὴ γῆν.
Τέτο δὲ τῷ καρπῷ ἐκ ἐφθόνησεν, ἀλλ' ἔτειμε καὶ
τοῖς ἀλλοις. ³ Μέτα δὲ τέτο ἐλαίου γένεσι, πόνων
ἀρωγῆν, ἀνῆκε τοῖς ἐκγόνοις. Θρεψαμένη δὲ καὶ αὐ-
ξήσασα πρὸς ἕβην, ἀρχοντας καὶ διδασκάλας αὐτῶν
Θεοὺς ἐπιγάγετο ἀν τὰ μὲν ὄνόματα πρέπει ἐν τῷ
τοιῷδε ἐάν. ⁴ Ισμεν γάρ οἱ τὸν βίον ἡμῶν κατσο-
κεύασαν, πρὸς τε τὸν καθ' ἡμέραν διαίταν τέχνας
πράτες παιδευσάμενοι, καὶ πρὸς τὸν ὑπὲρ τῆς χε-
ρᾶς

Q 2

ρας

¹ Μέγα δὲ τεκμήριον, &c.] Idem vetustatis suæ argumentum pro-
ferunt *Ægyptii* apud Justinum lib. ii. quod refutant Scythæ, nec non
aliud pro se argumentum afferunt, nempe septentrionalem mundi par-
tem, ab igne omnia principio rerum possidente hyemis rigore prius
secretam fuisse; adeo ut nunc quoque nullæ plaga magis rigeat fri-
goribus. Vide plura.

² In ALD. γεννομένω, pro γενομένῳ, non pro γενωμένῳ, ut in GER.
potius enim γεγεννημένων vel γεγενέντι dicendum fuisse.

³ Μέτα δὲ τέτο ἐλαίου γένεσι] Justinus ex Togo de his ita scrip-
fit. Primi lanificii, & olei, & vini usum docuere Athenenses, lib.
ii. c. 6. de eorum primordiis atque inventis, vide plura *Ælian*
Var. Hist. 3. *PAUSAN.* in Att. *CIC.* pro *FLACCO*, & alios passim

ρας φυλακὴν ὅπλων κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν διδαξάμενοι. Γεννηθέντες δὲ καὶ παιδευθέντες γάτας οἱ τῶνδε πρόγονοι, ὥκεν πολιτείαν κατασκευασάμενοι, ἥσ ορθᾶς ἔχει διὰ βραχέων ἐπιμυηθῆναι. Πολιτεία γάρ, 4 τροφῇ αὐθρώπων ἐστιν καλὴ μὲν, ἀγαθῶν· οὐδὲ ἐναντία, κακῶν.

5 Ως οὖν ἐν καλῇ πολιτείᾳ ἐτρέφονται οἱ πρόσθεν ἡμῶν, ἀναγκαῖον δηλασται· διὸ οὐδὲ δὴ κακεῖνος ἀγαθοὶ καὶ οἱ νῦν εἰσιν, ὡν οἵδε τυγχάνουσιν ὄντες οἱ τετελευτικότες. 5 οὐδὲ αὐτὴν πολιτείαν καὶ τότε οὐδὲ νῦν αριστοκρατία, ἐν οὐδὲ νῦν τε πολιτευόμεθα, καὶ τὸν αἰεὶ χρόνον ἐξ ἐκείνου ὡς ταπολλά. Καλεῖ δὲ οὐ μὲν αὐτὴν, Δημοκρατίαν, οὐ δὲ, ἀλλο, ὡς ἀντιχείρη ἔστι δὲ τῇ ἀλιθείᾳ μετ' εἰδοξίας πληθεῖς αριστοκρατία. Βασιλεῖς μὲν γάρ αἰεὶ οὐμῖν εἰσιν· οὐτοι δὲ, τοτὲ μὲν ἐκ γένεως, τοτὲ δὲ αἱρετοί. ἐγκρατεῖς δὲ τῆς πόλεως ταπολλὰ τὸ πλῆθος· τὰς δὲ αρχὰς δίδωσι καὶ κράτος τοῖς αἰεὶ δόξασιν αρίστοις εἶναι καὶ οὔτε ἀσθετεῖσθαι, οὔτε πείσαι, οὔτε ἀγνωστικά πατέρων, ἀπελύλαται ἐδεῖσι, οὐδὲ τοῖς ἐναντίοις τετίμηται, ὥσπερ ἐν ἀλλοις πόλεσιν ἀλλὰ εἰς ὄρος, οὐ δόξας συσσός οὐδὲθός εἶναι κρατεῖ καὶ ἀρχεῖ. Αἱτία δὲ οὐμῖν τῆς πολιτείας ταύτης, 6 οὐ ἐξ ισχύος γένεως· αἱ μὲν γάρ ἀλλοι πόλεις ἐκ παντοδαπῶν κατεσ-

4 Τροφὴ Αὐθρώπων] Τροφὴ significat idem quod θρέπτυρα educatrix, nutrix.

5 Ἡ γὰρ αὐτὴ πολιτεία, &c.] Describit hic auctor noster Atheniensis Reipub. statum rationemque, ac docet, quænam sit bene temperatæ δημοκρατίæ ratio, viz. non ut populus omnia agat pro arbitrio, quæ est ὀχλοκρατία potius: etiamsi verò summam potentiam habeat populus, senatus tamen auctoritate & sententiâ regatur. Quæ temperamentum in Repub. Romanâ diu emicuisse legimus: nem̄ eis αριστοκρατίαν μετ' εἰδοξίας ταλήθει.

6 Η ἐξ ισχύος γένεως] Non quod omnes parem habeant æquamque potestatem; illa enim ἀνάμελος esset æqualitas; sed ut omnes ci-

κατεσκευασμέναι ἀνθρώπων εἰσὶ καὶ ἀνωμάλων ὥστε
αὐτῶν ἀνώμαλοι καὶ αἱ πολιτεῖαι, τυραννίδες τε καὶ δι-
λιγαρχίαι. Οἰκεσιν οὖν, ἔνιοι μὲν δέλες, οἱ δὲ δεσ-
πότας ἀλλήλες νομίζοντες· ἥμεις δὲ καὶ οἱ ἡμέτε-
ροι, μιᾶς μητρὸς πάντες, ἀδελφοὶ φύντες, ἐν ἀκιθ-
μεν δέλοι ἐδὲ δεσπόταις ἀλλήλων εἶναι· ἀλλ' οὐασ-
γηία ἥμᾶς οὐ κατὰ φύσιν ἴσονομίαν ἀναγκάζει ζη-
τεῖν κατὰ νόμουν, καὶ μηδενὶ ἄλλῳ ὑπείκειν ἀλλή-
λοις, οὐ ἀρετῆς δόξῃ καὶ φρονήσεως· "Οθεν δὴ ἐν πά-
σῃ ἐλευθερίᾳ τεθραυμένοι οἱ τάνδε πατέρες, καὶ οἱ
ἡμέτεροι, καὶ αὐτοὶ ἔτι, καὶ καλῶς φύντες, πολλὰ δὴ
καὶ καλὰ ἔργα ἀπεφίναντο εἰς πάντας ἀνθρώπους καὶ
ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ· οἴμενοι δεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας
καὶ Ἑλλήσιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι, καὶ Βαρβά-
ροις ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.

Εὐμόλπε μὲν οὖν καὶ Αμαζόνων ἐπιστρατευσάντων
ἐπὶ τὸν χάραν, καὶ τῶν ἔτι προτέρων, ὡς ἥμεναντο,
καὶ ὡς ἥμεναν Αργείοις πρὸς Καδμείας καὶ Ηρακ-
λείδαις πρὸς Αργείας, διτε χρόνος βραχὺς ἀξίως
διηγήσασθαι, ποιηταὶ τε αὐτῶν ἥμην καλῶς τὸν ἀρε-
τὴν ἐν μεσικῇ ὁμοίσαντες, εἰς πάντας μεμπούκασιν.
Ἐὰν δὲ ἥμεις ἐπιχειρῶμεν τὰ αὐτὰ λόγῳ φιλῷ κοτ-
μεῖν, τάχ' ἀν δεύτεροι φαινοίμεθα. Ταῦτα μέν οὖν δια-
ταῦτα δοκεῖ μοι ἐάν, ἐπειδὴ καὶ ἔχει τὸν ἀξίαν. Ὡν δὲ
ζετε ποιητής πω δόξαν ἀξίαν ἐπ' ἀξίοις λαβεῖν ἔχει, ἔτι
τέ ἐσιν ἐν ἀμνησίᾳ, τούτων πέρι μοὶ δοκεῖ χρῆναι ἐ-
πιμνησθῆναι, ἐπαινῶντα τε καὶ προμνώμενον τοῖς ἄλλοις,

ες

ves ex aequo jus idem habeant ad capessenda reipub. munera, pro
legum instituto, & liberis civium suffragiis. Erat enim populi illius
ingenium excelsum, aequi juris amans, servilis subjectionis impa-
tiens. Quod videre est a. ud Ubb. Emm. de Rep. Atheniensium.

ες φύλας τε καὶ τὴν ἄλλην ποίησιν αὐτὸς θεῖναι, πρε-
πόντως τῶν πραξάντων.

Εσι δὲ τέτων ἐν λέγω πρῶτα, Πέρσας ἀγαμένες
τῆς Ασίας, καὶ δουλεμένες τὴν Εύρωπην, ἔσχον οἱ
τῆςδε τῆς χώρας ἔκγονοι, γονεῖς δὲ ἡμέτεροι. Ὡν
καὶ δίκαιον καὶ χρὴ πρῶτου μεμνημένους, ἐπαινέ-
σαι αὐτῶν τὴν ἀρετήν. Δεῖ δὴ αὐτὴν ἴδειν, εἰ μελ-
λει τὶς καλῶς ἐπαινεῖν, ἐν ἔκεινῳ τῷ χρόνῳ γενέ-
μενον λόγων, ὅτε πᾶσα μὲν ή Ασία ἐδέλευε τρίτῳ
ἡδη βασιλεῖ. Ὡν ὁ μὲν πρῶτος, Κῦρος, ἐλευθερώσας
Πέρσας τὰς αὐτοῦ πολίτας τῷ αὐτοῦ φρονήματι, ἅμα
καὶ τὰς δεσπότας Μίδους ἐδελάσατο, καὶ τῆς ἄλλης
Ασίας μέχρις Αἰγύπτου ἤρξεν· ὁ δὲ νιὸς αὐτῷ, Αἰ-
γύπτου τε καὶ Λιβύης, δόσον οἷον τε ἦν ἐπιβαίνειν
τρίτος δὲ Δαρεῖος, πεζῇ μὲν μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρ-
χὴν ἀρίσατο, ναυσὶ δὲ, τῆς τε Θαλάττης ἐκράτησε
καὶ τῶν νήσων· ὡς μηδὲ ἀξιοῦν ἀντίπαλον αὐτῷ
μηδένα εἶναι. Αἱ δὲ γυναικαὶ δεδουλωμέναι ἀπάν-
των ἀνθρώπων ήσαν. οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ
μάχημα 8 γένη καταδεδελωμένη ἦν ή Περσῶν ἀρχῇ.
Αἰτιασάμενος δὲ Δαρεῖος ήμάς τε καὶ Ερετρίας,
Σάρδεσιν ἐπιβουλεῦσαι προφασιζόμενος, πέμψας μυ-
ριάδας μὲν πεντήκοντα ἔντε πλοίοις καὶ ναυσὶ, ναῦς
δὲ τριακοσίας, Δάτιν δὲ ἀρχοντα, εἶπεν ἦκειν ἀ-
γοντα Ερετρίας καὶ Αθηναίους, εἰ βούλοιτο τὴν ἑαυ-
τοῦ κεφαλὴν ἔχειν. Οἱ δὲ πλεύσας εἰς Ερέτριαν
ἐπ'

7 Post ἐπαινεῖν, ἐν ἔκεινῳ τῷ χρόνῳ γενομένην λέσχω, ὅτι &c.

8 Γένη] Familiae: gentes apud Graecos erant 30. & singulæ
constabant e 30 viris; e quibus (ut SUIDAS) legebantur Sacerdotia
ad singulas familias pertinentia. Eos γενῆς dixerunt, qui ex iis
essent familias quae in τριττύς erant conjectæ, societatem inter
se ex instituto colentes; non qui genere ac sanguine inter se
conjuncti erant. SIGON. lib. i.

ἐπ' ἄνδρας οἱ τῶν τότε Ἑλλήνων ἐν τοῖς εὐδοκιμωτάτοις ἥσαν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, καὶ ἐκ ὀλίγοις τούτοις ἔχειράσατο μὲν ἐν τρισὶν ἡμέραις. Διηρευνήσατο δὲ αὐτῶν πᾶσαν τὴν χώραν, ἵνα μηδεὶς ἀποφύγοι, τοιέτῳ τρόπῳ ἐπὶ τὰ ὅρια ἐλθόντες τῆς 9, Ερετρικῆς οἱ σρατιῶται αὐτῷ, ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν διασάντες, συνάψαντες τὰς χεῖρας, διῆλθον ἀπασαν τὴν χώραν, ἵν' ἔχοιεν τῷ βασιλεῖ εἰπεῖν ὅτι ἐδεῖς σφᾶς ἀποπεφευγάς εἴπ. Τῇ δὲ αὐτῇ διαινοίᾳ κατηγάγοντο ἐξ Ερετρίας εἰς Μαραθῶνα, ὡς ἔτοιμον σφίσιν ὃν καὶ Αθηναίος ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἀνάγκῃ ζεύξαντας Ερετριεῦσιν, ἀγειν. Τέτων δὲ, τῶν μὲν πραχθέντων, τῶν δὲ ἐπιχειρεύμένων, οὐτ' Ερετριεῦσιν ἐβοήθησεν Ἑλλήνων οὐδεὶς, οὐτε Αθηναίοις πλὴν Λακεδαιμονίων. Οὗτοι δὲ τῇ ὑσεραίᾳ τῆς μάχης ἀφίκοντο. Οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἐκπεπληγμένοι, ἀγαπῶντες τὴν ἐν τῷ παρόντει σωτηρίᾳ, ἡσυχίαν ἔγονον. Εν τέτῳ δὴ ἀν τις γένομενος γυνόις οἷς ἀρα ἐτύχανον ὄντες τὴν ἀρετὴν οἱ οἱ Μαραθῶνες δεξάμενοι τὴν τῶν Βαρβάρων δύναμιν, καὶ κολασάμενοι τὴν ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ασίας, καὶ πρῶτοι οἱ σίσαν-

τες

9 Ερετρικῆς] Ερέτρια Insulae Eubœæ urbs clarissima. POMPON. MELA, lib. ii. HOM. lib. ii. in Catalogo navium. Dicta autem ab ERETRIEO RHÆTONTIS filio, quem ex Titanum numero fuisse tradunt. STEPH. vocabatur & Melaneis a MELANEO EURITI patre. Est & Eretria Thessalica. STEPH.

ο Μαραθῶν] Μαραθῶν γερχαμένος ἐσιν ἦρας. αφ' ἐτὸ πεδίον ἀνόμασι. Item, Δῆμος ἐσι Μαραθῶν ἥσαν τῆς πόλεως τῶν Αθηναίων ἀπέχων, η καρπές τῆς ἐν Ευβόαιᾳ ἐσι βάρβαροι μάχῃ ἐκραυγήσαν. Τάρος δὲ τῷ πεδίῳ Αθηναίων ἐσιν. PAUSAN. lib. i.

ι Στήσαντις τρόπαια τῶν βαρβάρων] Victoriae monumenta ανέσαντο τρόπαια & Græci & Romani. Quæ erant columnæ marmoreæ, æneæ, vel aliquando lignæ. De his DIONYS. ἀπὸ τῶν τρόπαιων Serv. ÆN. lib. x. à conversione hostium in fugam. Unde ut Jupiter apud Græcos dict. τρόπαιος, sicut apud Romanos STATOR. LIV. lib. i.

τεις τρόπαια τῶν Βαρβάρων¹ ἡγεμόνες καὶ διδόσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι ὅτι ὡκ ἄμαχος εἴη ή Περσῶν δύναμις, ἀλλὰ πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλεῦτος ἀρετῆ ὑπείκει. Εγὼ μὲν οὖν ἔκείνους τὰς ἀνδρας φημὶ καὶ μόνον τῶν σωμάτων τῶν ἡμετέρων πατέρας εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς τε ἡμετέρας καὶ ξυμπάντων τῶν ἐν τῷδε τῷ ὑπείρῳ. Εἰς ἔκεινο γὰρ τὸ ἔργον ἀποβλέψαντες, καὶ τὰς ὑσέρας μάχας ἐτόλμησαν διακινδυνεύειν οἱ Ἑλληνες ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, μαθηταὶ τῶν Μαραθῶν γενόμενοι. Τὰ μὲν οὖν ἀριστεῖα τῷ λόγῳ ἔκείνοις ἀναθετέον· τὰ δὲ δευτερεῖα, τοῖς περὶ Σαλαμῖνα καὶ ἐπ' Αρτεμισίῳ ναυμαχήσασι καὶ νικήσασι. Καὶ γὰρ τούτων τῶν ἀνδρῶν πολλὰ μὲν ἀν τις ἔχοι διελθεῖν, καὶ οἵα ἐπίοντα ὑπέμειναν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ὡς ἀμύναντο ταῦτα. "Ο δέ με δοκεῖ καὶ ἔκείνων κάλλισον εἶναι, τέττα μυηθήσομαι ὅτι τὸ ἔχειν ἔργον τοῖς Μαραθῶν διεπράξαντο. Οι μὲν γὰρ Μαραθῶν τοστον μόνον ἐπεδείξαντο τοῖς Ἑλλησιν, ὅτι κατὰ γῆν οἵον τε ἀμύνασθαι τὰς Βαρβάρες, ὀλίγοις πολλούσι ταυσὶ δὲ ἔτι ἦν ἀδηλον. Καὶ δέξαν εἶχον Πέρσαι ἄμαχοι εἶναι κατὰ θάλατταν, καὶ πλήθει καὶ πλέτῃ, καὶ τέχνῃ καὶ ρώμῃ. Τέτο δὲ ἄξιον ἐπαγγεῖν τῶν ἀνδρῶν τῶν τότε ναυμαχησάντων, ὅτι τὸν ἔχόμενον φόβον διέλυσαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἔπαυσαν φοβερόντας πλῆθος νεῶν τε καὶ ἀνδρῶν. "Τπ ἀμφοτέρων δὲ ξυμβάνει, τῶν τε Μαραθῶν μαχησαμένων καὶ τῶν ἐν ² Σαλαμῖνι ναυμαχησάντων, παιδευθῆ-

¹ Σαλαμῖν] Σαλαμῖς Insulae sinū Saronici; ubi Themistocles

παιδευθῆναι τὰς ἄλλας "Ελλινας, ὑπὸ μὲν τῶν, κα-
τὰ γῆν, ὑπὸ δὲ τῶν, κατὰ δαλατῶν, μαθόντας
καὶ ἐθισθέντας μὴ φοβεῖσθαι τὰς Βαρβάρους. Τρίτον
δὲ λέγω τὸ 3 ἐν Πλαταιαῖς ἔργον καὶ ἀριθμῷ καὶ
ἀρετῇ γενέσθαι τῆς 'Ελληνικῆς σωτηρίας' κοινὸν ἥδη
τύπο Λακεδαιμονίων τε καὶ Αθηναίων. Τὸ μὲν οὖν
μέγισον καὶ χαλεπώτατον οὗτοι πάντες ἡμεναν, καὶ
διὰ ταύτην τὴν ἀρετὴν νῦν τε ὑφ' ἡμῶν ἐγκαμιδ-
ζονται, καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὑπὸ τῶν ὑσεροι.

Μετὰ δὲ τότε, πολλαὶ μὲν πόλεις τῶν Ελλίνων
ἔτι ἥσαν μετὰ τῷ Βαρβάρου, αὐτὸς δὲ ἡγγέλλετο
βασιλεὺς διανοεῖσθαι ὡς ἐπιχειρήσων πάλιν ἐπὶ τὰς
"Ελλινας. Δίκαιον δὴ καὶ τύπων ἡμᾶς ἐπιμησθῆ-
ναι, οἱ τοῖς τῶν προτέρων ἔργοις τέλος τῆς σωτη-
ρίας ἐπέθησαν, ἀνακαθηρέμενοι καὶ ἐξειδοσαντες πᾶν
τὸ Βαρβάρον ἐκ τῆς δαλατῆς. Ἡσαν δὲ οὗτοι οἱ
τε ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχήσαντες καὶ οἱ εἰς Κύπ-
ρον σρατεύσαντες, καὶ οἱ εἰς Αίγυπτον πλεύσαντες,
καὶ ἄλλοις πολλαχίσε· ὃν χρὴ μεμνῆσθαι, καὶ χάροιν
αὐτοῖς εἰδέναι δτι βασιλέα ἐποίησαν δείσαντα, τῇ
έαυτοῦ σωτηρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν, ἀλλὰ μὴ τῇ
τῶν Ελλίνων ἐπιβουλεύειν φθορῇ· καὶ οὗτος μὲν δὴ
πάσῃ τῇ πόλει διηντλίθη ὁ πόλεμος, ὑπὲρ ἔαυτῶν
τε καὶ τῶν ἀλλων ὅμοφάνων, πρὸς τὰς Βαρβάρες.

Εἰρίνης δὲ γενομένης, καὶ τῆς πόλεως τιμωμένης,
ἱλθεν

Atheniensis & Euribiades Spartanus ingentes Xerxis copias fude-
runt. Olymp. 75. ann. 1. SIGON. in Temp. Athen.

3. [Ἐν Πλαταιαῖς] Plateæ Bœotiae Urbs, ubi Pausanias ingentes
Xerxis copias fugavit.—Οι δὲ Πλαταιαῖς (inquit PAUSAN. 1. ix.)
τὸ ἔξαρχος (ἴμοι δοκεῖ) εἰσὶν αὐτόχθονες, δύομα δὲ φάσιν ἀπὸ Πλα-
ταιαῖς ἦν θυγατέρα εἶναι τὰ ποταμὰ νομίζοσιν, &c.

ῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὃ δὴ φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς
εὖ πράτῃσι προσπίπτειν, πρῶτον μὲν Ζῆλος, ἀπὸ
Ζήλου δὲ, φόνος. Ὁ καὶ τίνδε τὴν πόλιν ἀκεσαν
ἐν πολέμῳ τοῖς Ἑλλησι κατέσησε. Μετὰ δὲ τότε
γενομένης πολέμου, σύνεβαλον μὲν ἐν 4 Τανάγρᾳ, ὑπὲρ
τῆς Βοιωτῶν ἐλευθερίας Λακεδαιμονίοις μαχόμενοι
ἀμφισβητησίμου δὲ τῆς μάχης γενομένης, διέκρινε
τὸ ὑσερον ἔργον. Οἱ μὲν γαρ ὥχοντο ἀπιόντες, κα-
ταλιπόντες Βοιωτὰς οἵς ἐβούθουν· οἱ δὲ ἡμέτεροι τρί-
τη ἡμέρᾳ ἐν Οινοφύτοις νικήσαντες, τὰς ἀδίκιας φεύ-
γοντας δικαίως κατίγαγον. Οὕτοι δὲ πρῶτοι μετὰ
τὸν Περσικὸν πόλεμον, Ἑλλησιν ἥδη ύπερ τῆς ἐλευ-
θερίας βοηθοῦντες πρὸς Ἑλληνας, ἀνδρεῖς ἀγαθοὶ γε-
νόμενοι, καὶ ἐλευθερώσαντες οἵς ἐβούθουν, ἐν τῷδε
τῷ μνήματι τιμιθέντες ὑπὸ τῆς πόλεως πρῶτοι ἐ-
τέθησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, πολλοῦ πολέμου γενομέ-
νου, καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατευσάντων, καὶ
τεμόντων τὴν χώραν καὶ ἀναξίαν χάριν ἐκτινόντων
τῇ πόλει, νικήσαντες αὐτὸς ναυμαχίᾳ οἱ ἡμέτεροι,
καὶ λαβόντες αὐτὸν τὰς ἡγεμόνας Λακεδαιμονίοις
ἐν τῇ σφραγίᾳ, ἐξὸν αὐτοῖς διαφεύγοι, ἐφείσαντο,
καὶ ἀπέδοσαν, καὶ εἰρήνην ἐποίησαντο· ἡγέμενοι πρὸς
μὲν τὸ 5 ὄμόφυλον μέχρι νίκης δεῖ πολεμοῦν, καὶ

μη

4 Τανάγρᾳ] Tanagra Urbs Bœotiae; de quaē abundē PAUSAN.
lib. i.

5 ὄμόφυλον] ὄμόφυλος qui ejusdem est tribus opponitur τῷ
ἀλλοφύλῳ. Φυλὴ tribus Athenis est decima pars Urbis. Est &
pagus Atticus in tribu Oeneide Tanagrae finitimus, ab Athenis 100
Stad. distans. STRABO lib. ix. Ob munitissimum olim castellum
celebris, quod adversus Tyrannos tenuit Thrasybulus. STEPH.
Byz. sed de his postea. Φυλαὶ tribus à Cecrope institutae erant:
à Cliphene ann. 1. Olymp. 66. auctæ à 4 ad 10. novisque no-

μὴ δι' ὄργὴν οἰδίαν πόλεως τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων διολλύναι πρὸς δὲ τὰς Βαρβάρας, μέχρι διαφθορᾶς. Τέτης δὴ ἀξιού ἐπαινέσαι τὰς ἄνδρας, οἱ τῶν πόλεμον πολεμήσαντες ἐνθάδε κεῖνται, ὅτι ἐπέδειξαν, εἴτις ἄρα ἡμφισσήτει, ὡς ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ τῷ πρὸς τὰς Βαρβάρας ἄλλοι τινὲς εἴεν ἀμείνας Αθηναίων, ὅτι ἐκ ἀλιθῆ ἀμφισσητοῖσεν. Οὗτοι γάρ ἐνταῦθα ἔδειξαν, γασιασάσις τῆς Ἑλλάδος περιγενόμενοι τῷ πολέμῳ, τὰς προεστάτας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χειρωσάμενοι, μεθ' ὅν τότε τὰς Βαρβάρους ἐνίκων κοινῇ, τέτης νικῶντες οἴδια.

Τρίτος δὲ πόλεμος μετὰ ταύτην τὴν εἰρήνην ἀνεπισός τε καὶ δευτὸς ἐγένετο ἐν ᾧ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ τελευτήσαντες, ἐνθάδε κεῖνται πολλοὶ μὲν ἀμφὶ Σικελίαν πλεῖστα τρόπαια σίσαντες, ὑπὲρ τῆς Λεσυτίνων ἐλευθερίας, οἱς βανθάνετες διὰ τὰς ὄρκυς ἐπλευσαν εἰς ἐκείνες τὰς τόπους διὰ δὴ μῆκος τῷ πλοῦ εἰς ἀπορίαν τῆς πόλεως κατασάσις, καὶ ἐδυναμένοις.

viii

minibus vocatae pulsis Pisistratidis. SICON. lib. iv. A decem Herroibus duxerunt nomina ut à

Cecrope	Athenien-	Κεκρόπις; Ἐρεχθίς Πανδίωνις.
Erechteo	ſium Re-	
Pandione	gibus.	

Ægeo, Acamante, Thesei filio, Leonte Atheniensi
'Αιγαῖς, Ἀκαμαντίς, Λεοντίς
Hippothoonte Neptuni fil. Ἰπποθοωντίς
Antiocho Herculis filio. Αντιοχίς
Ajace Telamonis fil. Ἀιάντης
Oéneo Pandionis fil. Οίωνίς

Vide Jul. Polluc. lib. ix.

PLUTARCHUS in Demetrio dicit additas fuisse his duas alteras. Singulæ tribus in tres curias, quas vocabant τριττύας, erant divisiæ. 6 Λεοντίνων] Incolæ Argureæ (qui locus Eubœæ fuit) vocabantur Argivi & Leontini. ΣΤΕΡΗ. Λεοντίς, Leontis tribus, à Leonte Atheniense. Vide suprà ὁμόρυλος, & φύλαι. p. 178.

της αὐτοῖς γ ύπηρετεῖ", τέτω ἀπειπόντες ἐδυσύχισαν.
 Ὡν οἱ ἔχθροι καὶ προσπολεμήσαντες πλείω ἐπαινον ἔ-
 χεσι σωφροσύνης καὶ ἀρετῆς, ἢ τὸν ἄλλων οἱ φίλοι·
 πολλοὶ δὲ ἐν ταῖς ναυμαχίαις ταῖς καθ' Ἑλλήσ-
 ποντον, μιᾶς μὲν ἡμέρᾳ πάσας τὰς τῶν πολεμίων
 ἐλόντες ναῦς, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας νικήσαντες. Ὁ
 δὲ εἰπον δεινὸν καὶ ἀνέλπισον τὴν πολέμου γενέσθαι,
 τόδε λέγω, τὸ εἰς τοσοῦτον φιλονεικίας ἐλθεῖν πρὸς
 τὴν πόλιν τὸς ἄλλους Ἑλληνας, ὥσε τολμῆσαι τῷ
 ἔχθισῳ ἐπικυριεύσασθαι βασιλεῖ, ὃν κοινῇ ἐξέβαλον
 μεθ' ήμῶν, ἵδια τέτο πάλιν ἐπάγεσθαι, Βαρβάρον
 ἐφ' Ἑλληνας, καὶ συναθροῖσαι ἐπὶ τὴν πόλιν πάντας
 Ἑλληνάς τε καὶ Βαρβάρους· ἐδὴ καὶ ἐκφρηνὶς ἐγένετο
 ἡ τῆς πόλεως ράμψη τε καὶ ἀρετά. Οἰομέγαν γὰρ ήτι
 αὐτὴν καταπεπολεμῆσθαι, καὶ ἀπειλημένων ἐν
 Μιτυλίνῃ τῶν νεῶν, βοηθίσαντες ἐξήκοντα ναυσίν,
 αὐτοὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἀνδρες γενόμενοι
 ὁμολογημένως ἄριστοι, νικήσαντες μὲν τὰς πολεμίους,
 λυσάμενοι δὲ τὰς φιλίους, ἀναξίου τύχης τυχόντες,
 ἐκ αὐτορεθέντες ἐκ τῆς Θαλάττης, κεῖνται ἐνθάδε.
 Ὡν χρὴ δεῖ μεμνῆσθαι τε καὶ ἐπαινεῖν. Τῇ μὲν
 γὰρ ἐκείνων ἀρετῇ ἐνικήσαμεν καὶ μόνον τὴν τότε ναυ-
 μαχίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον πόλεμον. Δόξαν γὰρ
 δι' αὐτὸς ἡ πόλις ἔσχε, μήποτε ἀν καταπολεμη-
 θῆναι μηδ' ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων. Καὶ ἀληθῆ ἐδοξε.

Τῇ

γ 'τηρετεῖν] Est proprio subremigo, ab ὑπὸ & ἐρέτης remex. inde ministro, in servio. Navigia enim actuaria, quæ majoribus interficiebant, dicta erant ἵπηρετικα τολοῖα.

8 Μιτυλίνη] Metro. olis insulæ Lesbi, dicta à Mitylene Macaris filiâ; STEPH. Cicero multus est in hujus urbis laudibus. Est Euripo pervia, PAUS. lib. viii.

Τῇ δὲ ἡμετέρᾳ αὐτῶν διαφορᾶ ἐκρατήθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν ἄλλων. Ἀντίητοι γὰρ ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ γε ἔκεινων ἐσμέν· ἡμεῖς δὲ αὐτὲς καὶ ἐνικήσαμεν καὶ ἡτίθημεν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἡσυχίας γενομένης, καὶ εἰρήνης πρὸς τὰς ἄλλους, ὁ οἰκεῖος ἡμῖν πόλεμος γέτως ἐπολεμῆθη, ὡςε εἰπερ εἰμαρμένον εἴη ἀνθρώποις σασιδσαῖ, μὴ ἀν ἄλλως εὑξασθαι μιδένα πόλιν ἔχυτον γε νοσῆσαι. Οὐχ τε γὰρ τῇ Πειραιέως καὶ τῇ Ατσεος ὡς αὐτούρων καὶ οἰκείων ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολιταί, καὶ παρ' ἐλπίδα τοῖς ἀλλοῖς Ἑλλησι, τόντε πρὸς τὰς ἐν Ελευσίνι πόλεμον ὡς μετρίως ἔθεντο. Καὶ τούτων ἀπάντων ἐδὲν ἄλλ' αἴτιον, ή τῷ δύντι Συγγένεια, φιλίαν Βέσσαιον καὶ ὅμέφυλον οὐ λόγῳ ἄλλ' ἔργῳ παρεχομένη. Χρὴ δὲ καὶ τῶν ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ τελευτησάντων ὑπὸ ἀλλήλων μνείαν ἔχειν, καὶ διαλλάττειν αὐτὲς ὡς διυράμεθα, εὐχαῖς, καὶ θυσίαις ἐν τοῖς τοιοῖςδε τοῖς κρατεῖσιν αὐτῶν εὐχομένες, ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς διπλλάγμεθα. Οὐ γὰρ κακίᾳ ἀλλήλων ἥψαντο, εἰδὲν ἔχθρα, ἀλλὰ διυσυχίᾳ. Μάρτυρες δὲ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐσμὲν τούτων, οἱ ζάντες. Οἱ

R

αὐτοὶ

9 Νοσῆσαι] Eleganter quidem, &c propriè admodum dicitur civitas aliqua τοσοῦ, que intestinis discordiis laborat. Εσι γὰρ νῦν τῆς πολιτείας ἡ στάσις.

οὐχ τῇ Πειραιέως καὶ τῇ ἀστοῖ] Athenæ in duas partes erant divisæ, in ἀστοῦ, & Piræum. In hoc Plebeii, in illo nobiles habitabant. STEPH. BYZ.

ι Ἀλλὰ διυσυχίᾳ] Per totam Orationem appetet satis autoris nostri animus ac consilium, qui ut meritò eos laudare videatur, qui in civilibus hisce discordiis occubuerunt, earum omnium causam necessitati cuidam fatali imputat. Οὐ δὲ κακίᾳ, εἰδὲν ἔχθρα. Ita CIC. Orat. pro M. Marcello: de bello Cæsarem inter & Pompeium. Omnes enim qui ad illa arma fato sumus nescio quo Reipub. misero funestoque compulsi.

αὐτοὶ γὰρ ὅντες ἐκείνοις γένει, συγγράμμιν ἄλλοις ἔχομεν ἢν τ' ἐποίησαμεν, ἢν τ' ἐπάθομεν.

Μετὰ δὲ τέτο παντελῆς εἰρήνης ἡμῖν γενομένης, ἵσυχίαν ἥγειν ἡ πόλις, τοῖς μὲν Βαρβάροις συγγρανάσκουσα, δτὶ παθόντες ὑπ' αὐτῆς κακῶς ἵκανῶς, ἐκ ἐνδεῶς ἡμίνοντο τοῖς δὲ "Ελλησιν ἀγανακτοῦσα, μερινημένη ὡς εὖ παθόντες ὑπ' αὐτῆς, οἷαν χάριν ἀπέδοσαν, κοινωσάμενοι τοῖς Βαρβάροις, τὰς τε ναῦς περιελόμενοι, αἱ ποτὲ ἐκείνες ἔσωσαν, καὶ τείχη καθελόντες, ἀνθ' ὃν ἡμεῖς τάκείναν ἐκαλύσαμεν πεσεῖν. Διανομένη δὲ ἡ πόλις μὴ ἀν ἔτι ἀμύναι μήτε "Ελλησι πρὸς ἄλλιλων διαλεμένοις, μήτε ὑπὸ Βαρβάρων, οὕτω ὥκει. Ἡμᾶν οὖν ἐν τοιαύτῃ διανοίᾳ ὄντων, ἡγυσάμενοι Λακεδαιμόνιοι τὰς μὲν τῆς ἐλευθερίας ἐπικέρυξ πεπτωκένται ἡμᾶς, σφέτερον δὲ ἡδη ἔργον εἶναι καταδουλεύσθαι τὰς ἀλλοις, ταῦτ' ἐπραττον. Καὶ μηκύνειν μὲν τί δεῖ; ἢ γὰρ πάλαι ἐδὲ πολλῶν ἀνθρώπων γεγονότα λέγοιμ: ἀν τὰ μετὰ ταῦτα. Αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν ὡς ἐκπεπληγμένοις ἀφίκοντο εἰς χρέαν τῆς πόλεως τῶν τε Ἐλλίνων οἱ πρῶτοι, Αργεῖοι, καὶ Βοιωτοὶ, καὶ Κορίνθιοι· καὶ τόγε θείστατον πάντων, τὸ καὶ Βασιλέως εἰς τότο ἀπορίας ἀφίκεσθαι, ὥσε περισῆναι αὐτῷ μιδαμέθεν ἀλλοθεν σωτηρίαν γενέσθαι ἀλλ' ἢ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως, οὐ προθύμως ἀπώλλυ. Καὶ δὴ καὶ εἴτις βέλοιτο τῆς πόλεως κατηγορησαι· δίκαιας, τότε ἀν μόνου λέγαν ὄρθως ἀν κατηγοροῦ, ὡς αἱ λίαν φιλοικτίρμων ἐσὶ, καὶ τε ἡγεμόνος Σεραπίς. Καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ τότε χρόνῳ οὐχ οἴατε ἐγένετο καρτερῆσαι, ἐδὲ διαφυλάξαι ἡ ἐφέδοκτο αὐτῆς, τὸ μηδενὶ δουλεμένω βοηθεῖν τῶν

σφᾶς

σφᾶς αδικησάντων ἀλλὰ ἐκάμφη, καὶ ἐβοήθησε, ω̄ τὸς μὲν Ἑλλινας, αὐτὶ βοηθήσας ἀπελύσατο δουλεῖας, ω̄τε ἐλευθέροις εἶναι, μέχρις ἐπάλιν αὐτοὶ αὐτὸς κατεδουλώσαντο. Βασιλεῖς δὲ αὐτη μὲν ἐκ ἐτολμησεως βοηθῆσαι, αἰτιχυνομένη τὸ τρόπαια τάπει Μαραθῶν καὶ Σαλαμῖνος καὶ Πλαταιαῖς. Φυγάδας δὲ καὶ ἐθελοντὰς ἐδέσασα μόνον βοηθῆσαι, ὄμολογημένως ἔστωσε. Τειχισμένη δὲ καὶ υψηπηγματένη, ἐκβεξαμένη τὸν πόλεμον, ἐπειδὴ ἡναγκασθη πολεμεῖν, ὑπὲρ Παρίων ἐπολέμει Λακεδαιμονίοις. Φοβηθεὶς δὲ Βασιλεὺς τὴν πόλην, ἐπειδὴ ἐώρα Λακεδαιμονίους τῷ πατρὶ Θάλατταν πολέμῳ ἀπαγορεύοντας, ἀποσῆναι βελόμενος, ἔζητε τὸς Ἑλλινας τὸς ἐν τῇ ἡπείρῳ, (οὕτω πρότερον Λακεδαιμονίοις αὐτῷ ἐξέδοσαν) εἰ μέλλοι συμμαχήσειν ἥμην τε καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις, ἥγεμενος ἐκ ἐθελήσεων, ἵνα αὐτῷ πρόφασις εἴη τῆς ἀποσάσσεως. Καὶ τὰν μὲν ἄλλων συμμάχων ἐψεύσθη (ἐθέλησαν γάρ αὐτῷ ἐκδιδόναι, καὶ ξυνέθεντο καὶ ὄμοσαν, Κορίνθιοι, καὶ Αργεῖοι, καὶ Βοιωτοὶ, καὶ ἄλλοι σύμμαχοι, εἰ μέλλοι χρίσαται παρέξειν, ἐκδώσειν τὸς ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἑλλινας) μόνοι δὲ ἥμεις ἐκ ἐτολμησαμεν οὔτε ἐκδοῦναι, οὔτε ὅμοσαι.

Οὕτω δὴ τοι τόγε τῆς πόλεως γενναῖον καὶ ἐλεύθερον, Βέσσαριν τε καὶ υγίεις ἐστι, καὶ φύσει μισο-βαρβαρον, διὰ τὸ εἰλικρινῶς εἶναι Ἑλλινες καὶ ἀμιγεῖς Βαρβάρων. Οὐ γάρ Πέλοπες ἐδὲ Κάδμοι, ἐδὲ Αἴγυπτοι τε καὶ Δαναοὶ, ἐδὲ ἄλλοι πολλοὶ, φύσει μὲν βαρβαροι ὄντες, νόμῳ δὲ Ἑλλινες συνοικεῖσιν ἥμην, ἀλλ ἀυτοὶ Ἑλλινες, εἰ μιξοβαρβαροι οἰκεῖμεν.

Οθεν καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως· δόμως δ' οὖν ἐμοιώθημεν πάλιν, διὸ τὸ μὴ ἐθέλειν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον ἔργον ἐργάσασθαι· Ἐλληνας Βαρβάροις ἐκδόντες. Ελθόντες δὲ εἰς ταῦτα ἐξ ὧν καὶ τοπρότερον κατεπολεμήθημεν καὶ σὺν Θεῷ ἀμείψον ἢ τότε ἐθέμεθα τὸν πόλεμον. Καὶ γὰρ ναῦς καὶ τείχη ἔχοντες, καὶ τὰς ἡμετέρας αὐτῶν ἀποικίας, ἀπιλλάγημεν τῷ πολέμῳ. Οὕτως ἀγαπητῶς ἀπιλλάτηντο καὶ οἱ πολέμιοι. Ἀνδρῶν μέντος ἀγαθῶν καὶ ἐν τύτῳ τῷ πολέμῳ ἐπειρίθημεν, τῶν τε ἐν Κορίνθῳ χρισταμένων δυσχωρία, καὶ ἐν τοῖς Λεχαίοις προδοσίᾳ. Ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ Βασιλέας ἐλευθεράσαντες, καὶ ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Θαλάττης Λακεδαιμονίους. Ὡν ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἀναμηνύσκω, ὑμᾶς δὲ πρέπει ξυνεπαινεῖν τε καὶ κοσμεῖν τοιάτερος ἀνδρας.

Καὶ τὰ μὲν δὴ ἔργα ταῦτα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ τὰν ἄλλων, δοσοὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήσατο· πολλὸς μὲν τὰς εἰρημένας καὶ καλὰ, πολὺ δὲ ἔτε πλείω καὶ καλλίω τὰ ὑπολειπόμενα· πολλαὶ γὰρ ἀν ἡμέραις καὶ νύκτες οὐχ ἵκαναι γέγοντο τῷ τὰ πάντα μέλλοντι περαίνειν. Τύτων οὖν χρήματα μημηνέουσι, τοῖς τύτων ἐκγόνοις πάντ' ἀνδρας παρακελεύεσθαι, ὡσπερ ἐν πολέμῳ, μὴ λείπειν τὴν τάξιν τὴν τῶν προγόνων, μηδὲ εἰς τύπον ἀναχωρεῖν, εἴκοντας κάκη. Εγὼ μὲν οὖν καὶ αὐτὸς, ὡς παιδεῖς ἀνδρῶν ἀγαθῶν, νῦν τε παρακελεύομαι, καὶ ἐν τῷ λοιπῷ

2 Σὺν Θεῷ] Dict. à veteribus vel ut prosperè succedat opus, vel post rem feliciter gestam. Vide Schol. in Hom. Iliad. I. opponitur huic ἀγνόοις θεῷ. Hom. Odyss. 6.

3. Ἐν Λεχαίοις] Lechaeum erat portus Corinthiacus. De quo PAUSAN. lib. II. Καθίκει δὲ ὁ τῶν Κορινθίων Ισθμὸς, τῇ μεν, &c.

λοιπῷ χρόνῳ, ὅπερ ἀν τῷ ἐντυγχάνω ὑμῶν, καὶ ἀναμνήσω καὶ διακελεύσομαι προθυμεῖσθαι εἶναι ὡς ἀρίστους. Ἐν δὲ τῷ παρόντι δίκαιος εἰμὶ εἰπεῖν ἃ οἱ πατέρες ἡμῖν ἐπέκτηπτον ἀπαγγέλλειν τοῖς λειπομένοις, εἴτι πάσχοιεν, ἥντις κινδυνεύειν ἔμελλοι. Φράσω δὲ ὑμῖν ἀτε αὐτῶν ἡκεῖσα ἐκείνων, καὶ οἵα τοῦ ἡδέως ἀν εἴποιεν ὑμῖν, λαβόντες δύναμιν τεκμαρόμενος ἐξ ὧν τότε ἔλεγον. Ἀλλὰ νομίζειν χρὴ αὐτῶν ἀκέστιν ἐκείνων ἃ ἀν ἀπαγγέλλω. Ἐλεγον δὲ τάδε.

Ω παιδεῖς, ὅτι μέν ἐσε πατέρων ἀγαθῶν, αὐτὸ μνύει τὸν παρόν. ἡμῖν δὲ ἐξὸν ζῆν μὴ καλῶς, καλῶς αἰρύμεθα μᾶλλον τελευτᾶν, πρὶν ἡμᾶς τε καὶ τὰς ἔπειτα εἰς ὄνειδη κατασῆσαι, καὶ πρὶν τὰς ἡμετέρκς πατέρας καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχύναις· ἡγέμενοι τῷ τὰς αὐτές αἰσχύνοντι ἀβίωτον εἶναι, καὶ τῷ τοιότῳ γένετε τινα ἀνθρώπων γένετε Θεῶν φίλον εἶναι, γε τὸν ἐπὶ γῆς, γε τὸν ὑπὸ γῆς, τελευτήσαντι. Χρὴ δὲ μεμνημένος τῶν ἡμετέρων λόγων, ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκῆτε, ἀσκεῖν μετ' ἀρετῆς· εἰδότας ὅτι τέττα λειπόμενα πάντα καὶ κτίματα καὶ ἐπιτιμεύματα, αἰσχρὰ καὶ κακά. Οὔτε γάρ πλεῖτος καλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ, μετ' ἀνανδρίας (ἄλλῳ γάρ δὲ τοιότος πλεύτῃ καὶ ὄχι ἀσυτῷ) οὔτε σώματος καλλος καὶ ἰσχὺς δειλῶς καὶ κακῶς ξυνοικοῦντα, πρέποντα φαίνεται, ἀλλ' ἀπρεπῆ· καὶ ἐπιφανέρεον ποιεῖ τὸν ἔχοντα, καὶ ἐκφίνει τὸν δειλίαν· πᾶσι τε ἐπισήμη χαριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανυργία, καὶ σοφία φαίνεται. Ων ἔγενα καὶ πρῶτον καὶ ὕστατον καὶ διαπαντὸς πᾶσαν πάντας προθυμίαν πειρᾶσθε ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν ἵπερβαλεῖσθε καὶ τὰς πρόσθεν εὐ-

ηλεία· εἰ δέ μὴ, ἵσε ὡς ἡμῖν, ἂν μὲν νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῆς, ἡ νίκη αἰσχύνην φέρει, ἡ δὲ ἔπιτια, ἐὰν ἡ τάμεθα, εὐδαιμονίαν. Μάλιστα δὲ ἀν νικώμεθα, καὶ ὑμεῖς 4 νικῶντες, εἰ παρασκευάσασθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησάμενοι, μηδὲ ἀναλόγαντες αὐτήν· γνόντες δὲτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τὶ εἶναι, εκ τούτης αἰσχυνίου ἡ παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. Εἶναι μὲν γάρ τιμᾶς γονέων ἐκγόνοις, καλὸς Θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπῆς· Χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν Θησαυρῷ, καὶ μὴ τοῖς ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἀναδρον, ἀπορίᾳ ἴδιων αὐτῷ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν. Καὶ ἐὰν μὲν ταῦτα ἐπιτιθεύσοντε, φίλοι παρὰ φίλους ἡμᾶς ἀφίξεσθε, δταν δὴ ὑμᾶς ἡ προσήκυστα μοῖρα κομίσῃ ἀμελήσαντας δὲ ὑμᾶς καὶ κακισθέντας ἐδεῖς εὐμενῶς ὑποδέξεται. Τοῖς μὲν οὖν παισὶ ταῦτ' εἰρήσθω.

Πατέρας δὲ ἡμῶν, οἵς εἰσὶ, καὶ μητέρας 5 εἰ χρὶ παραμυθεῖσθαι, ὡς χρὶ ῥᾶσα φέρειν τὸν συμφορὰν, ἐὰν ἄρα ξυμβῇ γένεσθαι, καὶ μὴ ξυνοδύρεσθαι· (εἰ γάρ τῷ λυτήσοντος προσδείσονται· ίκανὴ γάρ ἐσαι καὶ ἡ γένομέν τηχη τῷτο πορίζεσθαι) ἀλλ' ἰωμένας καὶ πραύνοντας, ἀναμιμνήσκειν αὐτὸς δὲτι ὃν εὐχούνται, τὰ μέγιστα αὐτοῖς οἱ Θεοὶ ἐπήκοοι γεγόνασιν. Οὐ γάρ αθανάτας σφίσι παιδίας εὐχούτο γενέσθαι, ἀλλ' αγαθὸς καὶ εὐκλεεῖς· ὃν ἔτυχοι, μεγίστων αγαθῶν ὄντων. Πάντα δὲ 8 ῥάδιον θυητῷ ἀνδρὶ κατὰ

4 Forsan νικῆτε, νικῶντε. Et in iis quæ proximè sequuntur, matim κατὰ χρησόμενοι & ἀναλόγοντες, quæ jungantur cum παρασκευάσασθε, &c. Ceterum in iis quæ proximè sequuntur, post αἰσχυνίην, desiderari puto εἰδέν.

5 Pro εἰ non dubito quin scribendum sit αἰ.

τὰ νῦν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ἐκβαίνειν. Καὶ φέροντες
μὲν ἀνδρείας τὰς συμφορὰς, δόξας τῷ ὄντι ἀνδρείαν
παίδων πατέρες εἶναι, καὶ αὐτοὶ τοιετοι· ὑπείκοντες
δὲ, ὑποφίαν παρέξειν ἢ μὴ ἡμέτεροι εἶναι, ἢ ἡμῶν
τὴς ἐπαινεύντας καταψεύδεσθαι. Χρὶ δὲ ἐδέτερα τύ-
των ἀλλ' ἐκείνις μάλιστα πάντων ἡμῶν ἐπαινέτας
εἶναι, ἔργω παρέχοντας αὐτὸς φαινομένους τῷ ὄντι
πατέρες ὄντας ἀνδρας ἀνδρῶν. Πάλαι γὰρ δὴ τὸ
ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ λεγόμενον, καλῶς δοκεῖ λέγεσ-
θαι. Τῷ γὰρ ὄντι εὖ λέγεται. "Οτῷ γὰρ ἀνδρὶ²
εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν
φέροντα, ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις
αἰωρεῖται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανασ-
θαι ἡνάγκασαι, καὶ τὰ ἐκείνη τούτῳ ἀριστα παρε-
κενάσαι ζῆν. Οὗτος ἐσιν ὁ σάφρων, καὶ οὗτος ὁ
ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος οὗτος, γιγνομένων χρημάτων
καὶ παίδων, καὶ διαφθειρομένων, μάλιστα πείσεται
τῇ παροιμίᾳ οὕτε γὰρ χαίρων οὕτε λυπόμενος ἀγαν
φανήσεται, διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι. Τοιέτες δὲ
ἵμεις γε ἀξιόμεν καὶ τὰς ἡμετέρας εἶναι, καὶ βε-
λόμεθα, καὶ φαμέν· καὶ ἡμᾶς αὐτὲς νῦν παρέχομεν
τοιέτες, ἐκ ἀγανακτεύντας, ωδὲ φοβερόντες ἀγαν, εἰ
δεῖ τελευτῶν ἐν τῷ παρόντι. Δεόμεθα δὴ καὶ πα-
τέρων καὶ μητέρων, τῇ αὐτῇ ταύτῃ διανοίᾳ χρωμέ-
νους τὸν ἐπίλοιπον βίου διάγειν, καὶ εἰδέναι ὅτι ὁ
θρηνῶντες ὡδὲ ὄλοφυρόμενοι ἡμᾶς, ἡμῖν μάλιστα χα-
ριοῦνται· ἀλλ' εἴ τις ἐσὶ τοῖς τετελευτηκόσιν αἰσ-
θησις τῶν ζώντων, ὅτως ἀχάριστοι εἰσὶν ἀν μάλιστα,
ἐκείνες τε κακοῦντες, καὶ βαρέως φέροντες τὰς ἔυμ-
φορὰς. Κέφως δὲ ξαὶ μετρίας, μάλιστα ἀν χαρίζοντο.

Τὰ

Τὰ μὲν γὰρ ἡμέτερα τελευτὴν ἡδη ἔχει, ἡπερ καλλίσι γίγνεται αὐθρώποις. Ὡσε πρέπει αὐτὰ μᾶλλον κοσμεῖν ἡ θρησκεία γυναικῶν δὲ τὰν ἡμετέρων καὶ παιδῶν ἐπιμελέμενος, καὶ τρέφοντες, καὶ ἐνταῦθα τὸν οὐν τρέποντες, τῆς τε τύχης μάλιστάν εἶναι ἐν λίθῳ, καὶ ζῷεν κάλλιον καὶ ὄρθοτερον, καὶ ἡμῖν προτιλέσερον.

Ταῦτα δὴ ικανὰ τοῖς ἡμετέροις παρ' ἡμῶν ἀγγέλλειν. Τῇ δὲ πόλει παρακελευσόμεθα ἀν δόπως ἡμῖν καὶ πατέρων καὶ οἰκιῶν ἐπιμελήσονται, τές μὲν πατερεύοντες κοσμίως, τές δὲ γηροτροφοῦντες ἀξίως· οὐν δὲ ἴσμεν ὅτι καὶ ἐδὲ μὴ ἡμεῖς παρακελεύσαμεθα, ικανῶς ἐπιμελήσοταί είσιν.

Ταῦτα οὖν, ὡς παιδεῖς καὶ γονεῖς τῶν τελευτησάσιων, ἐκείνοις τε ἐπέσκιπτον ἡμῖν ἀπαγγέλλειν, καὶ ἔγαδις δίναμαι προθυμότατα ἀπαγγέλλω καὶ αὐτὸς δέομαι ὑπὲρ ἐκείνων, τῶν μὲν, μικρεῖσθαι τὰς αὐτῶν· οὐ τῶν δὲ, θαρρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν· ὡς ἡμῶν καὶ ἴδιᾳ καὶ δημοσίᾳ γηροτροφησόντων ἴμᾶς καὶ ἐπιμελησομένων, δόπες ἀν ἔκαστος ἐκδιώκειν γεννήτορας, ἐπιμελεῖται· καὶ διαφερόντως τῶν ἀλλων πολιτῶν προστέτακται φυλάττειν ἀρχὴν ἡπερ μεγίστη ἔσιν, δόπως ἀν

6 Hic & in proximè sequente loco Fic. ita vertit quasi legit auctāν seu ēautāν.

7 Pro nominativo ἀρχὴ reponendus esse videtur dativus ἀρχῆ.

Ἀρχὴ ἡπερ μεγίστη ἔσιν] Usurpatur ἀρχὴ pro ipso magistratu in Attic. Ethic. lib. v. c. 3. Summus Magistratus sive Archon qui apud Atticos erat Magistratus summus. Hi Archontes à populo cre-

αν οι τέτων μὴ ἀδικῶνται ποτέρες τε καὶ μητέρες. Τές δὲ παιδας συνεκτρέφει αὐτὴν, προθυμουμένη ὅτι-
μάλιστ' ἀδηλον αὐτοῖς τὴν ὄρφανίαν γενέσθαι. Ἐν
πατρὸς σχίματι κατασάσα αὐτοῖς αὐτην, ἔτι τε
παισὶν οὖσι, καὶ ἐπειδὴν εἰς ἀνδρὸς τέλος ἰωσιν,
ἀποπέμπει 8 ἐπὶ τὰ σφέτερον αὐτῶν, 9 πανοπλία κοσ-
μήσασα· ἐνδεικνυμένη καὶ ἀναμιμνήσκουσα τὰ τέ-
πατρὸς ἐπιτιθέματα, ὄργανα τῆς πατρῷας ἀρετῆς
διδοῦσα· καὶ ἄμα οἰωνοῦ χάριν ἀρχεσθαι ἔνειαι ἐπὶ^{τὸν}
πατρών ἔσιαν, ἀρέσοντα μετ' ἰσχύος ὅπλοις
κενοσμημένον. Αὐτὲς δὲ τές τελευτήσαντας τιμῶσα
ἐδέποτε ἐκλείπει καθ' ἔκαστον ἐνιαυτὸν, αὐτην τὰ νο-
μίζομενα ποιεῖσα κοινῇ πᾶσιν, ἀπερ ἴδια ἐκάστω ἴδια
γίγνεται. Οἱ πρὸς δὲ τέτοις ἀγῶνας γυμνικὲς καὶ
ἰππικὲς τιθεῖσα, καὶ μυσικῆς πάσις, καὶ ἀτεχνῶν τῶν
μὲν τελευτησάντων, ἐν κληρονόμου καὶ νίκης μοίρᾳ
καθεικυῖα, τῶν δὲ νίκων, ἐν πατρός. Γονίων δὲ καὶ
τῶν τοιέτων, ἐν ἐπιτρόπῳ πᾶσαν πάντων παρὰ πάν-
τα χρόνον ἐπιμέλειαν ποιουμένην. Όση χρὶ ἐνθυμε-
μένεις,

abantur post imminutam regiam potestatem; Primo perpetui, postea decennales, postremo anni. Extiterunt 13 perpetui anno, juxta Eusebium 294. ante Olympiades; quorum ultimus erat Alcmæon qui obiit Olymp. 7. Decennales erant 7. Annui 9. Eodem tempore imperantes qui creabantur ann. 3. Olyn. 24. SIGON. I. I. 5.

8 Pro participio ἀποπεμπτον ponit ἀνακολύθως hoc ἀποπέμπει.

9 Πανοπλία κοσμήσαται] De hâc πανοπλίᾳ Hippocrat. & Plato ἔχοσι πανοπλίαν ἀναμιμνήσκεται τὰ τέ πάτρος ἐπιτιθέματα. — Non autem ante vigesimum sextatis annum. Vide plura Diogen. Laer. in Solone. Aristid. in Panathenaicâ suâ.

ο Πρὸς δὲ τέτοις αγῶνας &c.] Huic rei fidem inter alios facit Homerus Odyss. 24. v. 85. ubi describit Achillis funus:

“ Μήτη δ' αἰτίασσα θεὺς περικαλλέ μεσθλα”.

“ Θῦμε μέσω ἐν αγῶνι αριστέσσιν Ἀχαιῶν.

Et Lucian. de Luctu p. m. 795. Καὶ τοι καὶ αγῶνας ἔνοι διέθε-
σαν, &c.

Vide etiam plura Aristid. in Panathenaicâ suâ.

μένυς πράστερον φέρειν τὴν Ξυμφοράν. Τοῖς γὰρ τελευτήσασι καὶ τοῖς ζῶσιν οὕτως ἀν προσφιλέσατοι εἴπτε, καὶ ῥᾶσι Θεραπεύειν τε καὶ Θεραπεύεσθαι. Νῦν δὴ ἦδη ὑμεῖς τε καὶ ἄλλοι πάντες, καὶνη κατὰ τὸν νόμον τὰς τετελευτικότας ἀπολοφυράμενοι, ἀπίτε.

ΣΩ. Οὗτός σοι ὁ λόγος, ὡς Μενέξενε, Ασπασίας τῆς Μιλησίας ἐσί. ΜΕ. Νὴ Δία, ὡς Σώκρατες, μακαρίαν γε λέγεις τὴν Ασπασίαν, εἰ γυνὴ οὖσα τοιότας λόγους οἵα τ' ἐσὶ συντιθέναι. ΣΩ. Ἀλλ' εἰ μὴ πιστεύεις, ἀκολέθει μετ' ἐμοῦ, καὶ ἀκέση αὐτῆς λεγούσης. ΜΕ. Πολλάκις, ὡς Σώκρατες, ἐγὼ ἐπιτύχηκοι Ασπασίᾳ, καὶ οἵδα οἵα ἐσί. ΣΩ. Τί οὖν; ἐκ αὐταῖς αὐτῶν, καὶ νῦν χάριν ἔχεις τῷ λόγου αὐτῷ; ΜΕ. Καὶ πολλάν γε, ὡς Σώκρατες, ἐγὼ χάριν ἔχω τέτε τῷ λόγου ἐκείνη, ἡ ἐκείνω ὅσις σοι ὁ εἰπάν ἐσιν αὐτόν· καὶ πρέγε ἄλλων πολλάν χάριν ἔχω τῷ εἰπόντι. ΣΩ. Εὖ ἀν ἔχοι. Ἀλλ' ὅπως μου μὴ κατερεῖς, ἵνα καὶ αὐθίς σοι πολλῆς καὶ καλλέο λόγους παρ' αὐτῆς πολιτικές ἀπαγγελλω. ΜΕ. Θάρρει, καὶ κατερῷ μόνον ἀπάγγελλε. ΣΩ. Ἀλλὰ ταῦτ' ἔσαι.

Π Ι Ν Α Ε.

A.

ΑΓησίλαος] αὐτὲς οἱ σρατιώται, ἐν τῇ Κορωνείᾳ τὸς Ἀθηναίων, πᾶς ἐνίκησε, Ρ. 57. ὅτος εἰς Ἀσίαν διέει, καὶ τὴν Βασιλέως χωρὰν ἐλυμαίνετο, *ib.* τί ἔλεγεν περὶ Τισαφέριν τῆς ἐπιορκίας, 58. οἱ σρατιώται Σαρρήσαντες τῷ λέγῳ τῷ σρατῆγῳ, τὸς Βαρθάρες ἐνίκησαν, *ib.* ἐν τῇ Σπάρτῃ σάσεως γενομένης, πᾶς αὐτὸς μόνος ἀσπλος ἐπαυσε τὴν σάσην, 59.

Αδρέας] ὁ τῶν Ἀθηναίων σρατηγὸς, 140. αὐτὸς σὺν Πολίνεικει ἐπὶ Θήσας ἐσρατεύσαν, *ib.* ὅτι ἡττήθησαν μάχῃ, *ib.*

Αδην] περὶ τῶν τετελευτηκότων ἐν ἄδε, 97.

Αθηναῖ] ἐν τὶς τόπος, ἔνθα αἰέκειτο πινάκιον ἔχον τῆς γῆς περίοδον, 1.

Αθηναῖοι] πᾶς εἶχον πρὸς τὸς αὐτῶν σρατηγούς, 32. αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἔχρυσε, περὶ ξυλίνοις τειχέσι, 52. τὸ μαντεῖον ὡκείδοτες, τειχίζειν τὴν Ἀκρόπολιν ἡγόρευον, 53. Θεμισοκλέες δὲ, εἰς τὰς τριάρεις ἐμβαίνειν ἐρμηνεύοντος, ἐπεισθηταν, ἐπέβισαν, ἐναυμάχησαν, ἐνίκησαν, *ib.*

Αἴγες] αἱ ἐν τῇ Κρήτῃ βεβλημέναι, πᾶς θεραπεύονται, 4.

Αἰγύπτιοι] ὅτι παρ' Ἐρμῷ τὰ νόμιμα ἐμαθον, 19.

αἱ

αἱ δικαστὶ παρ' τέτοισι ιερεῖσι ἥσαν, 20. ὅτι καρ-
τεροὶ ἥσαν ἐν ταῖς βασάνοις, 41.

Αἰνεῖας] ἡ ἑαυτὴ εὐσεβεία πρὸς τῶν Θεῶν, 7. αὐ-
τὴ ἡ εὐσεβεία πρὸς τὴν πάτρος τὴν ἴδιαν, ib. αὐτὸν,
διὰ τὴν ἑαυτὴν εὐσεβείαν, πᾶς οἱ Ἕλληνες ἐτιμή-
σαν, ib.

Αἰσχύλος] ὁ τραγῳδὸς, κρίνεται ἀσεβείας ἐπὶ τῷ
δράματι, 16. πᾶς διεσώθη, ib.

Αλεκτρύνεις] τέτων ἀγῶν πόθεν ἀρχὴν ἔλαβεν, 24.

Αλεξανδρος] Θεὸν ἑαυτὸν καλεῖσθαι πᾶς ἐβέλετο,
10. ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν αὐτὴν ἐμπλιξιν ἐλέγ-
ξισαν, ib. ἑαυτὴ ἡ ὄργη, 5. πᾶς ὁ Ἀριστοτέλης αὐτὸν
πραῦναι ἐπείρασεν, 5, 6. περὶ λύρας Ἀλεξανδρεῖς καὶ
τῆς τῆς Πάρεδος, 27. διὰ τί αὐτὸς τὴν Ἀχιλλέως
λύραν μᾶλλον ἴδειν ἐβέλετο, ib. διὰ τί ἔτος, ὅτε ἐ-
νίκηπε τὸς Θηβαίες, τὸν τὴν Πίνδαρος οἰκουν ἐσώσει,
28. πᾶς τὸν Πάρον τῶν Ἰνδῶν βασίλεα ἐξηπατῆσε,
καὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν δίεση, 69. ἑαυτὴ τὶ
σρατηγήματα, ὑφ' ὧν ἔλαβε Θηβαίς, ib. διὰ τὶ πε-
ριφερεῖν ἐκέλευε τὰ ιερεῖα, καὶ δεικνύειν τοῖς σρα-
τιωταῖς, 70. αὐτὸς ἐν Ἀρβίλοις Δαρεῖον ἐνίκησε,
ib. πᾶς, τῇ ἴδιᾳ ἐγκρατείᾳ, τὰς σρατιώτας ἐδί-
δαξε πρὸς τὸ δίψος εὐράσιος ἀντεχεῖν, 72. ἑαυτὴ
τὶ σρατηγήματα, ὑφ' ὧν τὰς σρατιώτας δίψαντας
παρὰ ποταμὸν ἦγε, προσκειμένων πολεμίων, ib.
περὶ αὐτὴν τεθυηκότος, καὶ ἀτάφε, 28.

Αλέξανδρος, ὁ Φεραίων Τύραννος] ἐν τοῖς μαλίσα
ἐδοξεν ἀμοτατος εἶναι, 17. Θεοδώρος δὲ τῆς τῆς
τραγῳδίας ποιητὴ ὑποκρινομένη τὶ δράμα σφόδρα
ἐμπαθῶς,

έμπαθως, αὐτὸς Τύραννος εἰς δάκρυα πᾶς ἔζηπε-
σεν, *ib.*

*Αμαζόνες] Ἀρεος ἥσαν Συγατέρες, 139. πᾶς ἄκησαν,
ib. μόνας ὀπλισμέναις ἥσαν σιδήρῳ τῶν περὶ αὐ-
τᾶς, *ib.* πρώται τῶν πάντων ἐφ' ἵππος ἀνεβίσαν,
ib. οἵς ἀνελπίσας, δι' ἀπειρίαν τῶν ἐραντίων, ἥρκυ
μὲν τές φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τὰς διώκοντας
ib. αὐταῖς, ἀρχυσας πολλῶν ἐθνῶν, καὶ ἔργων τὰς
περὶ αὐτὰς καταδεδυλωμέναις, παραλαβέσσαι τὰ
μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν, ἐξρετεύσαν ἐπὶ τῆς Ἀθη-
ναῖς, 140. πᾶς Αθηναῖος αὐτὰς ἐνίκησαν, *ib.*

*Αμαθία] ἐν ἀμαθίᾳ καταβιῶνται, πάσων κολασέων
οἱ Μιτυληναῖοι βερυτάτην ἥγοντο, 2.

*Αμίλκας] ἔτος ἦν Καρχιδόνιων ἀρίστος σρατηγὸς τῶν
ἐν Λιβύῃ σρατηγῶν, 66. διὰ τί αὐτὸς ἀνυ-
ρέθη, *ib.*

*Αναξαγόρας] τὸν δυοῖν παιδοῖν Θάλατον, πᾶς ἔτος
ῆνεγκε, 18.

*Αννων, ὁ Καρχιδόνιος] ἡ ἑαυτὴ κενοδόξία, 11. ὄρ-
νιθας ἐν σκότῳ ἐν διδάσκει μαθήμα λέγει, “Θεός
ἐστιν Ἀννων”, 11. πᾶς δὲ αἱ ὄρνιθες μακρὰ χαίρειν
εἰπον Ἀννωνι καὶ μαθήμασι τοῖς ἐν τῇ δύσλειᾳ, *ib.*

*Ανταλκίδας] πᾶς ἔτος ἥλεγχες δῶρον μύρω βεβακυ-
μένον αὐτῷ πεμφθὲν, 47.

*Αντιγόνος] ἔτος ἦν ὁ βασιλεὺς δημοτικὸς καὶ πρᾶτος,
11. ἑαυτὴ ὁ νιὸς πᾶς τοῖς ὑπικόσιοις ἐχρίσατο βιαιό-
τερὸν τε καὶ θρασύτερον, 12. τέττα Ἀντίγονος λό-
γος πρὸς τὸν οὐδὲν πανῦ ἡμέρως ἔχων καὶ φιλανθρώ-
πως, *ib.*

*Απολλόδωρος] ὁ τῷ Σωκράτεις ἔταῖρος, 3. ἔτος εἰς

τὸ δεσμωτήριον παρὰ τὸν Σωκράτην ἀφικνέεται,
ib. ποίαν περὶ τὸν Σωκράτην ἐνταφίαν ἐπιμέλειαν
εἶχε, ib. ἐκυρεῖ πρὸς τὸν Σωκράτην λόγος, ib.

Ἀργολίδες] πῶς αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐνίκησαν τὸν
Πύρρον καὶ τὴς αὐτῆς σρατιάτας, 87. Πύρρος τὸν
πολεμικωτάτην μηδὲ ὑπ' ἀνδρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναι-
κῶν Ἀργολίδων πεσόντος, αἱ Ἀργολίδες μέγιστη
κλέος ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἤραντο, 88.

Ἀριστείδης] ἔτος καὶ Θεμισοκλῆς ἐχθρότατοι πάντων
ῆσαν, 54. πῶς διεπόλιτευοντο, ib. διὰ τί τὴν ἐχ-
θρεὺν κατέθηκαν, 55. πῶς ἀμφοτέρων σρατηγῶν ἡ
διμόνιοι τὴς Βαρβάρης ἐνίκησεν, ib.

Ἀριστοτέλης] διὰ τί ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας, 31. ἐκυρεῖ
λόγος μεμνημένος περὶ ταύτης πολέως, ib. περὶ
σύκης, ib. ποίαν γραφὴν πρὸς Ἀλέξανδρον ἐγρά-
ψε, 6.

Ἀρισομένης] ἔτος ἦν Μεσσηνίων ἡγεμῶν, 61. τρὶς ἐ-
κατομφόνια κατὰ Λακεδαιμονίων ἐθίστε, ib. ἰσχυ-
ροῖς ποτὲ τραύμασι περιπεσὼν, ἐόλω, ib. τίνι
σρατηγίματι ἐχρῆστο πρὸς ἐκυτὸν τὸ σωζεῖν, 62.
τίνι σρατηγίματι τὰς Λακεδαιμονίες ἐνίκησε, ib.

Ἀρσάκης] ὁ εὐνέχος, ὃν Θεμισοκλῆς πρὸς τὸν βα-
σιλέα ἐπέμψε, 53.

Ἀρταξέρξης] ἔτος ἦν τῶν Περσῶν βασιλεὺς, 41. ἐκυ-
ρεῖ ὁ λόγος πρὸς Μίσην, ὃς αὐτῷ μεγάλην ροιᾶν
ἐδῶκε, ib. ἔτος φθάσας τὸν Ἑλληνίκον, πῶς διέβη
τὸ ζεύγμα τὸν Ἑλλησπόντον, καὶ φυγὰν ὠρχετο, 53.

Ἀρχίδαμος] ἔτος ἦν τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς,
35. πῶς αὐτὸς ἀνέσειλεν ἀλαζωνείαν τὴν γέροντος
Κείσ τὴν τρίχα βατταμένη, ib.

Ἀρίαν]

Αρίων] ὁ κιθαρωφόρος, πῶς ἐτελεύτησε, 107.

Αχιλλεὺς] μεσικῆ τὸν ὄργην πῶς αὐτὸς σύνασέλλειν ἐφίλησε, 33. μεσικὸς ὁ, τὸν κιθάραν πρώτην, ἐκ τῶν λαφύρων ἔλαβε, *ib.* αὐτὸν ἐν Ἰλίᾳ ὁ Ὅμηρος δείκνυει τῇ κιθάρᾳ προσφέροντα, ἢ (ὅς ὁ ποίητης λέγει, ἐν Ἰλ. 1.) ἡ μονὸν τὰ κλέα τῶν προτέρων διὰ τὴν μέλεις εἰς μνήμην ἔσυντῷ πήγεν, ἀλλὰ θυμὸν ἔτερπεν, *ib.*

Β.

Βαρβάρος] μηδεὶς τῶν Βαρβάρων ἐσὶν ἀθεος, 26.

Βίας] τίνι σρατηγύματι Κροῖσον Λύδον ἐπιπλεῖν τοῖς Νησιώταις παρασκευασμένον ἐξέπληξε, 52.

Βοιωτοί] πῶς Ἀθηναῖοι ὑπὲρ τῆς Βοιωτῶν ἐλευθερίας Λακεδαιμονίοις μαχομένοι, σύνεβαλον ἐν Ταράγρᾳ, 178.

Γ.

Γέρων] γέροντες, ὅταν πρὸς τὴν βίαν τέλος ἀφίκνενται, ἔτι βιῶναι πολλὰ ἔτη θέλεσι, 6.

Γέσων] ἐτος ἦν τὴν Ἀμίλχα ἀδελφὸς, 66. διὰ τὸ φυγαδεύθεις ἐξέπεσε, *ib.* διὰ τὸ οἱ Καρχηδόνιοι αὐτὸν ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀνεκαλέσαντο, καὶ αὐτοκράτορα σρατηγὸν ἀπεδείξαν, *ib.* πῶς εἶχε πρὸς τὰς ἐχθρὰς, 67. ἔσυντῷ περὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ ῥῆμα τὸ Θεῖον, *ib.* συγκρίσις τέτοιο Γέσοντος ῥῆμάτος καὶ τέτοιο λόγου τῆς Παυλᾶς “Μὴ οὐκ ὑπὸ τῷ κακῷ ἀλλὰ οὐκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τῷ κακῷ”, *ib.*

Γνάθαινα] ή ἐταῖρα ή Ἀττικη, 2. παρὰ ταύτην ἀφίκετο ἐξ Ἐλλησπόντων τὶς ἐρασὶς κατὰ κλέος αἰ-

τῆς, *ib.* πῶς ἡ Γνάθανα κατεσίγασε τέτον παρὰ πότον πολὺς λαλεῖται καὶ ἐδοκεῖται φορτίκου, *ib.* Γυνὴ] ἡ γυνὴ γεγραμμένη, ὥχριστα, λεπτὴ, τὰ χεῖρες ὅπισσω μεθυμένη, ἢν τὰ Λιμᾶς ἡ γραφὴ, 61. γυναικεῖς Ἀργολίδαν, ἡ τέτων ἐν τῇ μάχῃ ἀρετὴ, 87, 88.

Δι.

Δαρεῖος] πολιορκῶν Βασιλέων χρόνῳ μακρῷ, τὴν πόλιν ἐλεῖν ἐχοῖς τε *iii*, 68. τίνι σρατηγίματι Βασιλέων ἐκράτησε, *ib.* τί λαμπρὸν περὶ τὴν Σάπιρα ἐφθέξατο, *ib.* πῶς αὐτὸς πεζῇ μὲν, μέχρι Ζηλθῶν τὴν ἀρχὴν ὥρισατο ναυσὶ δὲ, τῆς τε θαλάττης ἐκράτησε καὶ τῶν νήσων, 174. διὰ τί ἔτος Ἀθηναῖς τε καὶ Ἐρετρίας αἰτίασε, 174. αὐτὸς πέμψεις μυριάδας μὲν πεντίκοντα ἔντε πλοίοις καὶ ναυσὶ, ναῦς δὲ τριακοσίας, Δάτεν δὲ ἀρχοντας, εἶπεν ἦκειν ἀγοντα Ἐρετρίας καὶ Ἀθηναίας, *ib.* πῶς οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Μαραθώνῃ ἐνίκησαν, 176.

Δημόπτρος ὁ σρατηγός] σύγκρισις τέττα καὶ Τιμοθέου τὴν σρατηγὴν, 24.

Δημοσθένης] ἔτος, καλεῖτος τὴν Διογένες, εἰς καπίλαιον ἐκ πέθελεν εἰσιέναι, 29.

Δικτάμιον] ἡ βοτάνη ἐν Κρήτῃ φυομένη, 4. ἢν αἱ αἴγες, ὅταν τοξευθῶσι, παραχρῆμα ζητεῖσιν ὅταν γάρ φάγωσιν, εὐθὺς ἐκπίπτει ὅλα τὰ βέλη, *ib.*

Διογένης] ἐν καπηλείῳ πῶς ἤρισα, 29. ὁ ἔχυτὴ λόγος (κατ' εἰρωτείαν) πρὸς τὸν Δημοσθένεα, 30. τί ἔλεγεν αὐτὸς περὶ Μεγαρέων, 42. ἔτος τὴν πατρίδα ἀπέλιπε, 47. τί ἔλεγεν αὐτὸς πρὸς τὸν συμβολεῖοντας τὸν ἀποδράντα αὐτὴν δύλον ζητεῖν, *ib.* Διονυσίος]

Διονυσίος] ἔαυτῷ ὁ λόγος πρὸς Φιλίππου τὸν Ἀμύντα, 20.

Διόσκυροι] διὸ τί Σπαρτιάτοι αὐτὸς ἐτίμησαν, 55.

E.

Εἰδολολατρία] ἡ τῶν Αἰγύπτιων εἰδολολατρία, 73. ποία ξῶα σέβεσιν, Κύνας, Πρόσατα, Αἰλόρες, Ἰβεῖς, 73.

Ἐλληνες] πῶς οἰκτεῖραν τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας, 6. αὐτοὶ ὅντες εὐσεβεῖς, πῶς ἥσθισαν ἐπὶ τῇ τῷ Αἰνείν εὐσεβείᾳ, ib. πῶς ἐν Σαλαμῖνι ἐνίκησαν, 53. τί, μετὰ ταῦτα, ποιεῖν ἐθέλοντο, ib.

Ἐλλήσποντος] περὶ τέτε τῆς γέφυρας, 53.

Ἐπαμινάνδρες] τίνι σρατηγίματι ὅτος τὸς Βαρβάρες εὐκλεᾶς ἐνίκησεν, 59. αὐτὸς τὸς Λάκωνας, καὶ Κλεόμεροτον βασίλεα, πῶς ἐνίκησε, 60. ἔαυτῷ ὁ λόλος μεμνημένος πρὸς τὸς Θηραῖς περὶ ἔχιος, ib.

Ἐπίταφιος] ἡ περιήγησις ἐπιτάφιων λόγων παρὰ τοῖς Ἀθηναῖοις Κορινθίων Βοηθοῖς, 123, 124.

Ἐπίχαρμος] ὅτος ἦν ὁ ποιῆτης, καὶ ὁ φιλόσοφος ὁ παλαιός, 6. τὰς κωμῳδίας πρῶτος ἐγράψε, ib. ἔαυτῷ πάνυ σφόδρα πρέσβευτε ὅντος ὁ λόγος μεμνημένος πρὸς τὸς ἡλικῶτες, ib.

Εύρυμεδῶν] περὶ τέταυ, οἵ τε ἐπ' Εύρυμέδοντι ἐναυμαχήσαν, 177.

Ἐφόροι] τὸς ἔκυταν Θρόνος, πῶς Κλαζομενίων τινὲς αἰσθόλω κατέχρισαν, 23.

Z.

Ζεῦξις] ὅτος ἦν ζωγραφὸς, 15. τὸν Ελευθῆν ἔγραψε, ib.

τὸν εἰκόνα πῶς ὁ Νικόβρατος ὁ ζωγράφος ἔξε-
πλήττετο, *ib.* καὶ τὸν Ζεῦξεως τεχνὴν ἐθαυμάσε,
ib. Μιὰ τι τὸν εἰκόνα καλῶς γεγραμμένην ὕδεις
δυνάται θαυμάζειν, ή χειροργὸς ἔχων τεχνικὰ
ὄμματα, *ib.*

Ζάπιρος] αὐτὸς τῷ Δαρεῖο σατράπης *ib.*, 68. τίνι
σρατηγύματι τὸς Βασιλῶντος ἔξηπατίσε, *ib.* οἱ
Βασιλῶντος τέτω τὸν πόλιν ἐπιτρέπεσιν, *ib.* Ἐτος
νύκτωρ ἀνοίγει τὰς πύλας, καὶ Βασιλῶντα τῷ
Δαρεῖῳ προδίδωσι, *ib.*

Η.

Ηυπορίδης] τίνι σρατηγύματι τὸς Θάσιος ἀπολ-
λημέντος μακρῷ πολέμῳ καὶ λιμῷ, ἐσώσε, 63.

Θ.

Θανάτος] περὶ τῶν ἀνθρώπων Θάνατο, 39. Μιὰ τι
ἔδειν θαυμάζειν δεῖ, εἰ ή τῶν ἀνθρώπων φύσις,
θνητὴ ὅσα καὶ ἐφίμερος, φθείρεσθαι αὐτὸς ἀναγ-
κάζει, *ib.*

Θάσος] πῶς αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολιόρκειν, 63. τίνι
σρατηγύματι ἡ υῆσος ἐσάθη, *ib.*

Θεμισοκλῆς] ἔαυτῷ ή εὐγένεια καὶ ή μεγαλοφροσύνη,
παῖδος ὅτι ὄντος, 4. ἐκ Πεισιτράτον τὸν Τυράννον
φοβεῖται, *ib.* ὁ τῷ Θεμισοκλέες παιδάγωγος λόγος
διλεῖτος *ib.* Μιὰ τι Θεμισοκλῆς Ἱέρωνα Τύραννον ἕ-
κοντα εἰς Ὀλύμπια, Ὀλυμπίων ἀγομένων, ἵππες
ἀγοντα, εἴρξε τῆς ἀγωνίας, 23. Μιὰ τι Θεμισο-
κλῆς ἔαυτὸν ταῖς δρυσὶν εἰκαζε, 7. ἔαυτῷ λόγος
μεμιημένος πρὸς τὴν σρατίαν, ὅτε ἀλεκτρούνας ἐθεά-
σατο

σατο μαχομένες, 24. πῶς ἔτος τὸ μαντεῖον τὸ Πύ-
θικ περὶ τοῖς ξύλινοις τεῖχεσι ἡρμηνεῦσε, 53. διὰ τὶ^ν
ἀντιβελεύεται τοῖς "Ελλησιν βελεύοντες πλεῖν ἐφ"
"Ελλησποντον, καὶ τὸ ζεύγμα λύειν, ἵνα βασιλεὺς
μὴ φύγῃ, *ib.* ἔτος τοῖς "Ελλησιν ἐφύλαξε τὸν οἰ-
κιν ἀκίνδυνον, *ib.* πῶς αὐτὸς τὸς Λάκωνας ἐξηπά-
τησεν, 54. ἔτος καὶ Ἀριστείδης ἐχθρότατοι πάντων
ῆσαν, *ib.* διὰ τὶ ἐπολιτεύοντο, *ib.* διὰ τὶ τὸν
ἐχθρὸν κατέθηκαν, 55. πῶς τέτων σρατίγων ὅμο-
γοια τὸς Βαρθέρους ἐνίκησεν, *ib.* πῶς Ἀθηναῖοι εἶχον
πρὸς αὐτὸν σρατίγους ἀνδραγαθάτον, 32.

Θεδῆ] πάντες ἀνθρώποι πιστεύσοι καὶ εἶναι Θεδῆ, καὶ
προνοεῖν ἡμᾶν, 26. δεῖ ἡμᾶς ἐσκότας εἶναι τοῖς
δυοῖν Θεῶν ἔργοις, "τοτὲ Ἀλιθευεῖν, καὶ τὸ Εὔερ-
γυτεῖν", 40.

Θερμοπύλαι] Λακεδαιμόνιοι καὶ τῶν συμμάχων ἔνιοι
εἰς Θερμοπύλας ἀπίντησαν, 147.

Θερμάδων] ὁ ποταμὸς, 139. παρὶ τέτον "Αμαζόνες
ἀκῆσαι, *ib.*

Θηραμένης] ἔτος ἦν ὁ φιλόσοφος Ἀθηναῖος, 40. τῷ
Ισοκράτεις ἦν παιδαγάγος, *ib.* ἐκεῖνος ἡ σωτηρία ἦ
παράδοξος, 41. πρὸς τὸν Δία, ἡ τέττα σωθέντος
εὐχὴ, *ib.* πῶς αὐτὸς, μετ' ἐπολὺν χρόνον, ὑπὸ τῶν
Τριάκοντα ἀνήρεθη, πινεῖν κώνειον καταναγκάσ-
θεῖς, *ib.*

Θράσυλλος, ὁ Αἰξωνεὺς] ἔτος παράδοξον καὶ καὶνὴν
ἐνόσπει μανίαν, 13. πῶς ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ παρέ-
δωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο τῆς
γένσεως, *ib.*

Ιασῶν]

I.

Ιασῶν] ὅτος ἦν ὁ Τραλλίανος τραγῳδὸς, 76. τέττα
ὑποκρίνομενος Βάιχας Εύριπίδης, τί ἐτύγχανε, ib.
διὰ τί Ἡρωδῆς, Παρθυαίων βασιλεὺς, τέττα τρα-
γῳδῷ τάλαντον ἔδωκε, ib.

Ιερων ὁ Τύραννος] διὰ τί (Ολυμπίων ἀγομένων) ὁ
Θεμιτοκλῆς τέτον ἵππος ἀγούντα εἶρξε τῆς ἀγω-
νίας, 23.

Ιιρδοί] παρ' αὐτοῖς αἱ γυναικεῖς τὸ αὐτὸ πῦρ ἀπο-
θανθεῖσαι τοῖς ἀνδράσιν ὑπομένεισι, 42. φιλοτιμεύνται
περὶ τέττα αἱ γυναικεῖς τῷ ἀνδρὶς, ib. καὶ ἡ κλίρω
λαχθεῖσα σιγκαίσται, ib.

Ισμενίας, ὁ Θηβαῖος] πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς πατρίδος
πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν ἀφικνεύεται, 14. αἰσ-
χύνης χωρὶς, βασιλεῖ προσεκύνησεν, ib.

Ιφικράτης] αὐτὸς ἦν τὸν Ἀθηναῖων ὁ σράτηγος, 64.
ὅτος ἴδιαν τὸν σρατιώτων τινὰς ὀκνηρὸς, καὶ μειλὺς,
πῶς τέττας ἐθάρρησε, ib. καὶ τὰς βαρβάρους ἐνίκησε,
ib. Λακεδαιμονίοις παραταξάμενος ἤρχετο, ib. πῶς
εἶχε πρὸς πόλλας τῶν σρατιώτων παρεκαλεμένας
αὐτὸν, ὅπως ἀποφίνῃ τὸν μὲν χιλίαρχον, τὸν δὲ
πεντακοσιαρχον. 64, 65. ἐαυτῇ ὁ λόγος μεμημέ-
νος, 65. τίνι σρατηγήματι προδοσίας ἔφευγεν, 65, 66.

K.

Καῖσαρ] ὅτος τῷ φιλοσόφῳ Ἀρίστωρος ἦν μάθητης, 13.
ἀφ' ἐαυτῆς ἐμάθε ἀ προσῆκε πρὸς τὸ καλῶς ἄρχειν,
ib.

Καμβύσης] Πηλέσιον ἐπολιόρκει, 73. τίνι σρατηγή-
ματι

ματι Πιλέσιον ἔλων, εἴσω τῆς Αἴγυπτου παρῆλθεν,
b. διὸ τί αὐτὸς ἐκέλευσε μαγιγῆν τὸν νέκυν, καὶ
τὰς τρίχας ἀποτίλλειν, καὶ κεντεῖ, 112.

Κάλος] ἐνίστε μὲν μίτε ἐν θαυμάτῳ κακῶν ἔσιν ἀνα-
παῦσαι, 36. πόθεν τὰ κακά, 95.

Καλάνος] περὶ τέτε τέκνων τελευτῆς, 30.

Καλλικράτης, ὁ Λακεδαιμονίος] δίστιχον ἐλεγεῖον ἐ-
πέγραψε, 12. τὸ ἑαυτῷ μικρὸν ἔργον ἔδειν ἄλλο τὸ
ἢ χρόνος παρανάλωμα. *ib.*

Κείος, ὁ γέρων] πῶς ἥδεῖτο ἐπὶ τῷ γύρῳ, 36. διὸ
τί τὴν τρίχα πολιάν θεῖται ἐπειράτο Βαρβίρις
νίζειν, *ib.*

Κινέας] αὐτὸς τὸν ὁ τῷ Πύρρῳ ἰατρὸς, 22. πρὸς τὴν
βελλὴν τῶν Ῥωμαίων ἔγραψε δί' ἀπορρήτων, *ib.*
ὑπισχνεῖτο ἀποκτείνειν φαρμάκος τὸν Πύρρον, *ib.*
οἱ Ῥωμαῖοι αὐτῷ Πύρρῳ τὴν γάμην τῷ Κινέας ἐξ-
φυναν, *ib.*

Κερκίδας] ὁ ἀνὴρ Μεγαλοπολίτης ἡδέως ἀπέθανε, δ-
πῶς ἀν τίσι τινάς τῶν τεθνεώτων, τῶν μὲν σοφῶν
Πυθαγόραν, τῶν δὲ ἰσορικῶν Ἐκαταίον, τῶν δὲ
μεσικῶν Ὀλύμπου, τῶν δὲ ποιτῶν Ὄμηρον, 34, 35.

Κλεινίας] ἀνὴρ τὸν σπεδαῖος τὸν τρόπον, Πυθαγό-
ρειος δὲ τὴν σοφίαν, 33. πῶς μεσικῆ τὴν ὄργην
ἀνασέλλειν ἐφίλησε, *ib.*

Κλεόμενος] αὐτὸς Λακεδαιμονίων ἥγεῖτο ἐπὶ Θη-
σαίας, 59. πῶς ἐπεσεν ἐν τῇ μαχῇ, 60.

Κλεομένης] διὰ τί τὸν Ὅμηρον Λακεδαιμονίων ποι-
τὴν, τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἰλωτῶν, ἐκαλεσε, 34.

Κλοιλία] 85.

Κυράνεια] ὁ τῷ Κυρῷ ἦν, 73.

κοσμὸς]

Κοσμὸς] περὶ μειώσεως καὶ φθορᾶς τῷ κοσμῷ, 39.

Κράτος] πῶς αὐτὸν Σερήνας ἔξηπατίσε, 75.

Λ.

Λεύκτρα] ἡ ἐν ταύτῃ μαχὴ τῶν Θιβαιῶν καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, 59. πῶς οἱ Λακεδαιμονίοις ἐνίκησαν, 60.

Λεωνίδας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων ἄναξ] ἐθελοντὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, πῶς ὅτος, καὶ οἱ σὸν αὐτῷ τριάκοσιοι, ἀπέθανον, 8. καὶ, ὅτας θάνοντες, δόξαν ἑαυτοῖς αθανάτου ἀπέλιπον, ib.

Λιμὸς] ἡ ἑαυτῆς γραφὴ, 61.

Λυσάνθρος] τέττα, ἡ Φιλίππε αἰπόφθεγμα περὶ ἐπι-ορκίας, 37.

Μ.

Μακαρεὺς ὁ Μιτυληναῖος] αὐτὸς ἦν Ἱερεὺς τῷ Διονύσῳ, 37. ὅσα μὲν ἴδειν, ὅτος πρᾶος ἦν καὶ ἐπιεικῆς, ib. ἀνοσιάτατος δὲ ἀνθρώπων τὰ μάλιστα, ib. πῶς αὐτὸς ὑπὲρ τῆς ἑαυτῆς ἀπινείας ὑπὸ τῶν θεῶν ἐτιμωρήθη, ib.

Μάνης] εἰς Διογένες τῶν οἰκετῶν, 47. ὁ φέρων τὴν μετ' αὐτῷ διατριβὴν, ἀπέδρα, ib. ὅτος εἰς Δελφὸς ἀλωμένος, ὑπὸ κυνῶν διεσπάσθη, 48.

Μαράθων] ἐν Μαράθωνι οἱ Ἀθηναῖοι τὸς Πέρσας ἐνίκησαν, 176.

Μάρκελλος] 79.

Μεγαρέεις] ἡ ἀμαθία καὶ ἡ ἀπαιδευσία αὐτῶν, 42. ὅτος τῶν θρηματῶν ἐποιήσαν πρόνοιαν, τῶν παιδῶν δὲ ὡχὶ, ib. αὐτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι χρόνῳ μακρῷ περὶ Σαλαμῖνος ἐπολέμεν, 51.

Μενένιος

Μενένιος [Αγρίππας] 91.

Μέτων [Αθηναῖος, ὁ Παυσανίης] αὐτὸς ἦν ἀστρονόμος,
48. πᾶς ἐρρύσατο ἐαυτὸν τῆς ἐξεδή, *ib.*

Μιθριδάτης] τίνι σρατηγίματι αὐτὸς ἀποσάντα Δα-
τέμην ἀπέκτεινεν, 74.

Μίστης] αὐτὸς μεγάλην ροᾶν [Αρταξέρξη] τῷ Περσῶν
βασιλεῖ προσέκομισε, 41.

Μύκιος] 78.

N.

Νέμας] περὶ τίνος σρατηγίματος αὐτῷ, 76, 77.

Z.

Ξενόφων] διὰ τί ἔτος ἔμελε ὅπλα καλὰ ἔχειν, 29.

Ξέρξης] αὐτὸς ἐν Θερμοτύλαις πολλὰς Περσῶν ἀπέ-
σκεψα, 73. τίνι σρατηγίματι ἐνίκησε ἀπαντας,
ἐκ τοῦ ἡγεμονοῦ Λεωνίδης, *ib.* ἐκ ἀγωπῶν τοῖς ὑπάρ-
χοις ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζαν καὶ τὴν Εὐρώπην
διελάσσονται, ἔτειλε πεντήκοντας μυριάδας σρατιῶν,
144. πᾶς αὐτὸς καταφρονίσας τῆς Ἑλλάδος, χι-
λιάς καὶ διακοσίαις νευτίνι ἀφίκετο, 146, 147.
πᾶς αὐτὸς ὁδὸν μὲν διὰ τῆς Καλάσσους ἐποίη-
σατο, πλεῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἴναγκάσες γενέσθαι,
Ζεύς μὲν τὸν Ἑλλάσποντον, διορύξας δὲ τὸν
Ἀθω, 147.

O.

Οδυσσεὺς] περὶ ἐαυτῷ τῆς μανίας, 48.

Οκταώιος] αὐτὸς ἦν τῷ περὶ Κράσσον ἡγεμόνων, 75.
αὐτὸν τὶς τῶν Παρθιαίων ἀπεκτέινε, *ib.*

Ολυμπιας] αὐτῇ ἦν [Αλεξάνδρε] μήτηρ, 28. ὁ ἐαυ-
τῆς

τῆς λόγος μεμνημένος τῆς πυθομένης ὅτι πολὺν
χρόνον ὁ παῖς αὐτῆς ἀταφὸς ἐμένε, 28.

Π.

Πᾶν] τῷ Διοιίσας σρατῆγος ἦν, 50. πρῶτος τάξιν
εὑρεν, ἀνόμασε φαλάγγα, *ib.* πρῶτος ἔτος πολε-
μίοις φόβον ἐνέβαλε σοφίᾳ καὶ τέχνῃ, *ib.*
Πάρις] σύγκρισις τῆς Ἀχιλλέως λύρης καὶ τῆς Πά-
ριδος, 27.

Παυσανίας] ἔτος τῶν Λακεδαιμονίων σρατηγὸς ἦν,
32. ὃδὲν ὀφελίσε υπ' ἴδιας ἀνδραγαθίας, *ib.*
αὐτὸν Λακεδαιμονίοις ὡς μόνου λιμῷ ἀπέκτειναν,
ἀλλὰ καὶ τὸ νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτῷ ἐκτὸς τῶν
ὅρων, 36.

Πεισιστράτος ὁ Τυραννος] 40. ὁ λόγος περὶ ἑαυτῆς
μεμνημένος τῷ Θερμοκλέους παιδὸς ἔτι ὄντος, *ib.*
πῶς τοῖς ἑαυτῷ πολίταις ἔχρητο, 40. πῶς ἔσχε
τοπρῶτον Ἀθήνας, καὶ τὴν τυραννίδα ἕκω κάρτα
ἐρρίζωμένην ἔχων, πῶς ἀπέβαλεν, 113.

Περικλῆς] ἔτος ἦν ὁ παῖς τῷ Σανθίππῳ, 22. πῶς εἴ-
χε πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, *ib.*

Περσαὶ] περὶ τέτων ἥθεος, 117. πῶς παιδεύεστι τὰς
παιδας, ἀπὸ πενταέτεος ἀρξαμένοις, μέχρι εἰκο-
σαέτεος, τρία μῆνα, ἵππεύειν, καὶ τοξεύειν καὶ
ἀληθίζεσθαι, 117. Θεὸν νομίζεστι εἶναι τὸ πῦρ, 113.
περὶ τέτων τῆς ἀσωτίας, 118. ἥσαν ἡγεμένοις τῆς
Ἀσίας, καὶ διλημένοι τὴν Εύρώπην, 174. ἐκ ἀ-
μαχος ἦν ἡ Περσῶν δύναμις, ἀλλὰ πᾶν πλῆθος
καὶ πᾶς πλεῦτος τῇ ἀρετῇ τῶν Ἀθηναίων ὑπίκειε,
176.

Πλαταιᾶι]

Πλαταιᾶι] ἡ ἐν Πλαταιᾶις μάχη, ἐν ἡ Παυσανίας τὴν Ξέρξεος σρατίου ἐνίκησε, 177.

Πλάτων, ὁ Ἀρίστωνος] αὐτὸς τὰ πρῶτα, ἐπὶ ποιητικὴν ὥρμησε, 35: καὶ ἡρῷικὴ ἔγραψε μέτρα, *ib.* διὸ τί αὐτὰ κατέπρησεν, *ib.* πῶς ἐπέθετο τραγῳδία, *ib.* διὸ τί Σωκράτης αὐτὸν τὴν ἀγωνίσματος ἐμόνον ἀπέστη, ἀλλὰ καὶ τελέως τὸ γράψειν τραγῳδίαν ἀπέρριψε, καὶ ἀπεδύσατο ἐπὶ φιλοτοφίᾳ, *ib.*

Πολίαργος] τὰ σκάμματα ἐν ἀνδρείως ἔνεγκε, 25. κωμῳδέμενος, πῶς ἀπήγγειλε, *ib.*

Πολυκρατίης] 108.

Πολυνείκης] ἐπὶ Θίβας ἐσρατεύσε, 140. αὐτὸς ἡττήθη μάχη, *ib.*

Πόρος] πῶς τὸ βέλεσθαι ποιεῖν, πάντων κρατεῖν πέφυκεν, 56.

Πορκία] 86.

P.

Ρωμαίοι] τὴν τὴν ιατρὴν τὴν Πύρρον ἐπιβελλήν & προσήκαντο, 22.

Σ.

Σωκράτης] τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλέον, πῶς ἀρέσειλεν, 1. ἐκυτῷ πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην λόγος μεμνημένος, *ib.* πῶς ἐθάρσυνε τὸν Ἀλκιβιάδην, ὡς μικέτι μᾶλλον τῷ πρέποντος εὐλαβεῖσθαι τὸν δῆμον, 21. αὐτὸς τὰ σκάμματα πῶς ἔγεγκε, 25. ἐτος κωμῳδόμενος, πῶς ἐγέλει, *ib.* περὶ τῆς γομῆς τῆς Θεωρίας, 3. ὁ λόγος τὴν Σωκράτης μεμνημένος πρὸς τὸν Ἀπολλόδωρον, 4. περὶ τῆς Σωκράτης

T

κράτες

κράτες θανάτῳ, 3. αὐτὸς θανὼν παρὰ τὴς θεὸς
έλπιζει ἀφίξεσθαι, καὶ παρ’ αὐθράπτες τετελευτικού
κότας ἀμείνυν τῶν ἐνθαδέε, 102.

Σαλάμις] ἡ ἐν Σαλαμίνι μαχὴ, 176.

Σεμίραμις] αὐτὴ ὥραιοτάτη ἐγένετο γυναικῶν, εἰ καὶ
ἀφελέστερον ἐχρῆτο τῷ κάλλει, 84.

Σιμιλίας] αὐτὸς τῇ Σωκράτεις ὁ μαθητὴς ἦν, 3. τί
ἔλεγεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωκράτης θανὼν, 4.

Σκηπίων] αὐτὸς Σύφακα σύμμαχον ποιοσάμενος, ἐς
Σικελίαν διέβαλεν, 80. πῶς τὰ γράμματα τῆς
Σύφακος ἀποσάντος μετεποίησας, δρῦν καὶ θάρ-
σος τοῖς Ῥωμαίοις ἐνεποιήσεν, 81. τίνι σρατηγί-
ματι Καρχιδονίοις ἐξέπληξε, *ib.*

Σκύθοι] τί ἥρετο ὁ βασιλεὺς αὐτῶν γυμνὸν διακαρ-
τερῆντα περὶ ρίγυς, 49. ἐαυτῷ ἡ ἀποκρίσις, κατ’
εἰρωνείαν, *ib.*

Σόλων] τίνι σρατηγίματι ἐκυτῶ, ἡ Σαλαμίς πόλις
Ἀθηναίων κτῆμα ἦν, 52.

Σουρίνας] περὶ τινὸς σρατηγίματος τέττα, 75, 76.

Σπαρτίατοι] πῶς ἔτοι τὰς Ἀρκάδας ἐνίκησαν, 55.

Στησίχορος] 89.

Σύφαξ] ἔτος ἦν τῶν Μασαίσυεων βασιλεὺς, 80.
τέτον ὁ Σκήπτιων σύμμαχον ἐποίησε, *ib.* διὰ τί
ῥωμαίων συμμαχίας ἀπεισῆσε, *ib.*

Τ.

Ταρκυνίος] περὶ τινὸς σρατηγίματος τέττα, 77.

Ταχὼν, ὁ Αἰγυπτίος] ἔτος, ὅταν ἐξέπεσε εἰς τὴν
πέρσων τρυφὴν, πῶς ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον κα-
τέστρεψε, 19.

Τέμπη]

Τέμπη] τῶν Θετταλικῶν Τεμπῶν ἡ περιήγησις, 42.

Τιμοθέος, ὁ σρατηγὸς] σύγκρισις τέτε καὶ τῷ Δημητρίῳ τῷ σρατηγῷ, 24. τέτον τὰ πρῶτα ἐπίηννον Ἀθηναῖον, 32. ἐπεὶ δὲ ἔδοξεν ἀμαρτεῖν ἢ ἔδοξεν, ἡ φθάνεσσα αὐτὸν ἀνδραγαθία ἐδὲ ὀλίγου ἔσωσεν, *ib.*

Τιμολέων ὁ Κορίνθιος] πῶς τὸν δύναμιν ἐξήγαγε, παραταξομένην Καρχηδονίοις ἐς τὸν νῆσον διαπεπλευκόσιν, 67. τίνι σρατηγήματι οἱ σρατιώται εὐτολμότεροι πρὸς τὸν μαχὴν ἐγένοντο, 68.

Φ.

Φαίδων] αὐτὸς τῷ Σωκράτεις ὁ μαθητὸς ἦν, 3. τί ἐλεγεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωκράτης Θανάτον, 4.

Φωκίων, ὁ τῷ Φώκῃ υἱὸς] πολλάκις ἦν σρατηγός, 18. τί εἶπε πρὸς τὸν Ἀθηναῖον, ἐκκλησίας ἔστι, ἐπεὶ τὶ αὐτοῖς ἐμέμφετο ἀγνωμόνιτοι, 33. πῶς Ἀθηναῖοι εἶχον πρὸς αὐτὸν σρατηγὸν ἀνδραγοθήτον, ἐπεὶ ἔδοξεν Ἀντιπατρῷ τὸν Πειραιά προδιδόναι, 32. ἔαυτὸν ἡ εὐφημία ἡ καλέσσα αὐτὸν Χριστὸν, ἐδὲν ὡφέλισεν, ἐδὲ ἀνδραγαθία, ἐδὲ τὰ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἀπέρι διεβίωσεν ἐδὲν ἀδικήσας τὸν Ἀθηναῖον ἐν βραχεῖ, *ib.* κατεγνώσθη Θανάτῳ, καὶ πινεῖν τὸ κάνειον, 18. ἀμυνοσίκακος πῶς αὐτὸς ἦν, *ib.*

Φίλιππος] περὶ τέτε ἐν νίκῃ ἐγκρατείας, καὶ τίνος ἐβέλετο ἀναμιμνήσκεσθαι, 9. τῷ Φίλιππῳ, ἦ Λυσάνδρῳ, ἀπόφθεγμα περὶ ἐπιορκίας, 37.

Φρασταόρτης] ὅτος τῷ Δαρεῖο συγγενῆς ἦν, 70. ἔαυτῷ τῆς ἀνδραγαθίας ἡ διηγήσις, *ib.*

Χαιρωνεία]

X.

Χαλκίοικος] αὐτὸν ἦν ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ, 61. ἐαυτῷ
τὸ ιερὸν, ἐν ὦ Παυσανίας τῶν Ἀθηναίων σρατηγὸς
λίμω ἐτελεύτης, *ib.* τίς Λίμω γραφὴ ἐν τέσσαρων
ἀνακειμένη ἦν, *ib.*

Χαιρωνεία] ἐν Χαιρωνείᾳ τῆς Ἀθηναίας νίκη ἐτίκησε
Φίλιππος, 90.

Ψ.

Ψυχὴ] ἡ ψυχὴ ἀθανάτος ἐστιν, 96. τίνος ἐπιμελεῖας
δέεται, *ib.* ἐδεμία ἐστιν αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κα-
κῶν, ἐδὲ σωτηρία, πλὴν τῆς ὡς βελτίστη τε καὶ
φρονιμωτάτην γενέσθαις, *ib.* αὐτὴν ἐστιν θεῖα καὶ
ἀθανάτω καὶ μονοειδεῖ καὶ ἀδιαλύτῳ ὁμοιότατος,
99. αὐτὴν ἐστιν ἀδιάφθορος, 100. περὶ τῆς μετεμψύ-
χωσεως, 103.

Τ Ε Λ Ο Σ.

